Udskriftsdato: 2. januar 2026

VEJ nr 10084 af 29/11/2019 (Gældende)

Vejledning om lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr.19/17247

Vejledning om lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Indholdsfortegnelse

	Vejledningens struktur og introduktion til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats		Punkter
		Vejledningens struktur	
		Forkortelser i vejledningen	
Afsnit I	**Formål, ansvar for indsatsen og målgrupper**		
	Kapitel 1	Formål	1-7
	Kapitel 2	Ansvar for indsatsen	8-13
		Kommunerne	8-10
		Inddragelse af arbejdsløshedskasserne	11-12
		Inddragelse af andre aktører	13
	Kapitel 3	Målgrupper, visitation og tidsperioder	14-46
		Målgrupper	14-29
		Visitation	30-31
		Opgørelse af tidsperioder	32-44
		Bemyndigelsesbestemmelse om opgørelse af tidsperioder og om krav til forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.	45-46
Afsnit II	**Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere og tilmelding som jobsøgende**		
	Kapitel 4	Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere	47-72
		Bistand til job- og uddannelsessøgende	47-56
		Bistand til arbejdsgivere	57-69
		Bistand til særlige aktiviteter	70-71
		Bemyndigelsesbestemmelse om bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere	72
	Kapitel 5	Tilmelding af jobsøgende i jobcentre, joblog m.v.	73-80
		Bemyndigelsesbestemmelse om registrering, tilmelding og afmelding og om jobsøgning og joblog	80
Afsnit III	**Cv, kontaktforløb, planer m.v. og jobrettet uddannelse**		
	Kapitel 6	Cv-oplysninger	81-99
		Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger	85-91
		Bistand og adgang til cv-oplysninger	92-93
		Cv-samtale for dagpengemodtagere	94-97
		Bemyndigelsesbestemmelse om cv	98-99
	Kapitel 7	Kontaktforløb m.v.	100-150
		Formål	105-108
		Jobsamtalernes indhold	109-110

		Uddannelsespålæg for dagpenge- og uddannelseshjælpsmodtagere	111-123
		Jobsamtaler inden for de første 6 måneder	124-126
		Jobsamtaler efter de første 6 måneder	127-128
		Jobsamtalernes form	129-134
		Selvbooking	135-140
		Koordinerende sagsbehandler	141-143
		Brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede	144-147
		Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner	148-149
		Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktforløbet	150
	Kapitel 8	Planer m.v.	151-187
		»Min Plan«	154-179
		Helhedsorienteret plan	180-182
		Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.	183-187
	Kapitel 9	Jobrettet uddannelse	188-201
		Jobrettet uddannelse for ledige dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede	188-200
		Bemyndigelsesbestemmelse om jobrettet uddannelse	201
Afsnit IV	**Tilbud m.v.**		
	Kapitel 10	Tilbudsmuligheder	202-224
		Overordnede betingelser for tilbud	206-215
		Ophør af tilbud	216-220
		Bemyndigelsesbestemmelse m.v. om tilbud	221-224
	Kapitel 11	Virksomhedspraktik	225-245
		Formålet med virksomhedspraktik	228-236
		Varighed	237-238
		Ydelser m.v.	239-240
		Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning	241-244
		Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik	245
	Kapitel 12	Ansættelse med løntilskud	246-284
		Formålet med ansættelse med løntilskud	248-249
		Varighed	250-252
		Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v.	253-255
		Løn- og arbejdsvilkår	256-269
		Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet	270-279
		Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning	280-283
		Bemyndigelsesbestemmelse om ansættelse med løntilskud	284
	Kapitel 13	Nytteindsats	285-297
		Formålet med nytteindsats	286-290

		Varighed	291
		Ydelser	292
		Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning	293-296
		Bemyndigelsesbestemmelse om nytteindsats	297
	Kapitel 14	Vejledning og opkvalificering	298-323
		Ordinær uddannelse	298
		Øvrig vejledning og opkvalificering	299-301
		Formålet med vejledning og opkvalificering	302
		Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser samt realkompetencevurdering	303-306
		Konkurrenceforvridning	307
		Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser	308-312
		Puljen til uddannelsesløft	313-317
		Den regionale uddannelsespulje	318-319
		Ydelser	320
		Bemyndigelsesbestemmelse om vejledning og opkvalificering	321-323
	Kapitel 15	Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager dagpenge eller kontanthjælp	324-333
		Pligt til tilbud	324-326
		Løbende vurdering af behov for tilbud	327
		Ret og pligt til tilbud	328-332
		Bemyndigelsesbestemmelse om ret og pligt til tilbud	333
	Kapitel 16	Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager uddannelseshjælp .	334-340
Afsnit V	**Mindre intensiv indsats**		
	Kapitel 17	Mindre intensiv indsats	341- 347
		Fritagelse fra pligt til at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler og deltage i tilbud	341-347
Afsnit VI	**Særlige ordninger, herunder jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob og revalidering**		
	Kapitel 18	Jobafklaringsforløb	348- 366
		Målgruppe	348- 350
		Indsats	351-355
		Varighed	356-366
	Kapitel 19	Ressourceforløb	367-378
		Målgruppe	367-370
		Indsats	371-372
		Varighed	373-376
		Førtidspensionister i ressourceforløb	377-378
	Kapitel 20	Fleksjob m.v.	379-485
		Målgruppe	379-383
		Indhold	384-389

		Visitation	390-391
		Fastholdelsesfleksjob	392-396
		Midlertidige fleksjob	397-398
		Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status	399-404
		Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet	405-416
		Fleksløntilskud	417-420
		Feriegodtgørelse, sygedagpenge, barselsdagpenge m.v.	421-426
		Tilbagebetaling af fleksløntilskud	427-430
		Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt fra den 1. januar 2013	431-436
		Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.	437-455
		Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013	456-469
		Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013	470-471
		Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension	472-480
		Bemyndigelsesbestemmelser vedrørende beregning af fleksløntilskud, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende m.v.	481-485
	Kapitel 21	Revalidering	486-502
		Indsats	492-493
		Varighed	494-497
		Selvstændig virksomhed	498-502
Afsnit VII	**Indsats over for beskæftigede m.v.**		
	Kapitel 22	Jobrotation	503-518
		Beskæftigede og efteruddannelsen	504-508
		Vikarer	509-514
		Jobrotationsydelse	515-517
		Bemyndigelsesbestemmelse om jobrotation	518
	Kapitel 23	Tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen)	519-538
		Betingelser for voksenlærlinge	521-527
		Tilskud	528-537
		Bemyndigelsesbestemmelse om voksenlærlingeordningen	538
	Kapitel 24	Opkvalificering i forbindelse med ansættelse	539-547
		Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob	546-547
	Kapitel 25	Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser	548-553

Afsnit VIII	**Understøttelse af indsatsen**		
	Kapitel 26	Mentorstøtte	554-564
		Bemyndigelsesbestemmelse om mentorstøtte	564
	Kapitel 27	Hjælpemidler, befordringsgodtgørelse m.v. under tilbud	565-586
		Hjælpemidler	565-574
		Befordringsgodtgørelse m.v.	575-584
		Bemyndigelsesbestemmelse om befordringsgodtgørelse	585-586
	Kapitel 28	Hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.	587-597
Afsnit IX	**Øvrige bestemmelser**		
	Kapitel 29	Underretninger	598-601
	Kapitel 30	Digital kommunikation	602-614
		Borgere	602-605
		Arbejdsgivere	606-612
		Afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse	613-614
	Kapitel 31	Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn m.v.	615-621
	Kapitel 32	Forsøg	622-627
	Kapitel 33	Statens refusion til kommunerne og kommunernes medfinansiering	628-657
Afsnit X	**Klageadgang, ikrafttræden m.v.**		
	Kapitel 34	Klageadgang	658-664
		Klage over jobcenterets og kommunens afgørelser	658-661
		Klage over arbejdsgiverens beregninger ved ansættelse med løntilskud	662
		Klage over arbejdsløshedskassens afgørelser	663-664
	Kapitel 35	Ikrafttrædelses-, overgangs-, og territorialbestemmelse	665-681

,

Vejledningens struktur og introduktion til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Vejledningens struktur

Den nye og forenklede lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (LAB) er gældende fra 1. januar 2020.

Denne startvejledning indeholder en beskrivelse af reglerne i den nye lov på grundlag af lovteksten og forarbejderne hertil. Hvor intet andet er anført i vejledningen, henviser paragrafangivelserne til denne lov (lov nr. 548 af 7. maj 2019 med senere ændringer).

Vejledningen er opbygget ligesom loven, således at opbygningen til dels afspejler en typisk vej gennem beskæftigelsessystemet fra første henvendelse i jobcenteret og frem til ordinær beskæftigelse.

Vejledningen indeholder følgende afsnit:

Afsnit I bekriver lovens formål, ansvar for indsatsen og målgrupper. Afsnittet indeholder også bestemmelser om visitation og opgørelse af tidsperioder.

Afsnit II beskriver hvordan jobcenteret skal yde bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere og om registrering og tilmelding som jobsøgende samt om brug af joblog.

Afsnit III beskriver reglerne om krav til registrering af cv-oplysninger og deltagelse i kontaktforløb. Afsnittet beskriver også reglerne om planer m.v. og jobrettet uddannelse.

Afsnit IV beskriver de forskellige tilbudsmuligheder, som jobcenteret kan give tilbud om, hvilket overordnede betingelser der er for tilbud og ophør af tilbud. Tilbudsviften er virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering.

Afsnit V beskriver den mindre intensiv indsats som personer kan omfattes af, hvis personen kan dokumentere, at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid, fleksjob, skal på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension, eller hvis personen kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel, eller er omfattet af en arbejdsfordelingsordning.

Afsnit VI beskriver de særlige ordninger, herunder jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob og revalidering.

Afsnit VII beskriver de forskellige indsatser over for beskæftigede m.v. fx jobrotation, voksenlærlingeordningen eller opkvalificering i forbindelse med ansættelse.

Afsnit VIII beskriver hvordan en person kan få understøttet en indsats med fx mentorstøtte, hjælpemidler eller befordringsgodtgørelse.

Afsnit IX beskriver lovens øvrige bestemmelser om bl.a. underretninger, digital kommunikation og statens refusion til kommunerne og kommunernes medfinansiering.

Afsnit X beskriver klageadgang for klage over jobcenterets, kommunernes og arbejdsløshedskassernes afgørelser samt klage over arbejdsgiverens beregninger ved ansættelse med løntilskud. Afsnittet beskriver også lovens ikrafttrædelses-, overgangs og territorialbestemmelser.

Startvejledningen indeholder også en paragrafnøgle, der angiver, hvilke bestemmelser i nye hovedlov, som er en videreførelse af hidtil gældende bestemmelser i Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer og som ophæves d. 1. januar 2020. Paragrafnøglen indeholder også bestemmelser fra en række andre love og bekendtgørelser, som er flyttet over i den nye hovedlov. Der henvises til bilag 1 til startvejledningen.

Forkortelser i vejledningen

I vejledningen anvendes følgende forkortelser:

Arbejdsløshedsforsikringsloven: Bekendtgørelse af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (lovbekendtgørelser nr. 1213 af 11/10/2019, med senere ændringer)

BAB: Bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats

Integrationsloven: Bekendtgørelse af lov om integration af udlændinge i Danmark (lovbekendtgørelse nr. 1127 af 11/10/2017, med senere ændringer)

LAB: Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (lov nr. 548 af 7/5/19, med senere ændringer)

LAS: Lov om aktiv socialpolitik (lovbekendtgørelse nr. 981 af 23/09/2019, med senere ændringer)

Organiseringsloven: Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (lov nr. 1482 af 23/12/2014, med senere ændringer)

Retssikkerhedsloven: Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (lovbekendtgørelse nr. 826 af 16/08/2019, med senere ændringer)

Serviceloven: Bekendtgørelse af lov om social service (lovbekendtgørelse nr. 798 af 07/08/2019, med senere ændringer)

STAR: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Sundhedsloven: Bekendtgørelse af sundhedsloven (lovbekendtgørelse nr. 903 af 26/08/2019, med senere ændringer)

Nummer	**Officiel betegnelse**	**Kaldenavn i vejledningen**
§ 6, nr. 1	Personer, som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.	Dagpengemodtagere
§ 6, nr. 2	Jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven	Jobparate kontanthjælpsmodtagere
§ 6, nr. 3	Aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, om som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven	Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere
§ 6, nr. 2 og 3	*Når målgrupperne § 6, nr. 2 og 3, omtales sammen*	Kontanthjælpsmodtagere
§ 6, nr. 4	Uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om	Uddannelsesparate – herunder åbenlyst uddannelsesparate - uddannelseshjælpsmodtagere.

	aktiv socialpolitik, om som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven	(Gælder der noget særligt for åbenlyst uddannelsesparate, nævnes disse særskilt).
§ 6, nr. 5	Aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven	Aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere
§ 6, nr. 4 og 5	*Når både målgruppen § 6, nr. 4 og 5, omtales sammen.*	Uddannelseshjælpsmodtagere
§ 6, nr. 6	Personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge	Sygedagpengemodtagere
§ 6, nr. 7	Personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18	Personer i jobafklaringsforløb
§ 6, nr. 8	Personer i ressourceforløb efter kapitel 19	Personer i ressourceforløb
§ 6, nr. 9	Personer, der er visiteret til fleksjob eller er visiteret til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne efter kapitel 20, bortset fra fleksjobvisiterede omfattet af nr. 10	Fleksjobvisiterede (Fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, nævnes eksplicit de steder, hvor der gælder særlige regler for disse. Det samme er tilfældet for personer, der er visiteret til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne)
§ 6, nr. 10	Personer i revalideringsforløb efter kapitel 21 bortset fra personer i forrevalidering omfattet af nr. 6.	Revalidender
§ 6, nr. 11	Personer, der modtager førtidspension i efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.	Førtidspensionister
§ 6, nr. 12	Selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, og personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.	Ledige selvforsørgende
§ 6, nr. 13	Unge under 18 med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats	Unge under 18

Afsnit I - Formål, ansvar for indsatsen og målgrupper

Kapitel 1

Formål

§ 1. Formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

1) bistå jobsøgende med at finde job,

2) bistå private og offentlige arbejdsgivere med virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft,

3) bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse og

4) bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en individuel og målrettet indsats med henblik på at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Stk. 2. For personer, som har brug for en indsats, tilrettelægges indsatsen med henblik på varig arbejdsmarkedstilknytning, og således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser.

1. LAB indledes med en formålsbestemmelse i § 1. Lovens overordnede formål er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked. Det betyder, at loven helt overordnet skal understøtte, at arbejdsmarkedet bl.a. har et højt udbud af arbejdskraft og en lav strukturel ledighed. I § 1, stk. 1, nr. 1-4, er oplistet, hvem lovens bistand er rettet mod. Oplistningen er ikke udtryk for en prioriteret rækkefølge.

2. Det fremgår af § 1, stk. 1, nr. 1, at loven skal bistå jobsøgende med at finde job. Der tænkes på jobsøgende generelt, dvs. både personer, der ikke er i beskæftigelse, og personer der er i beskæftigelse og ønsker at skifte job. Alle kan registrere sig som jobsøgende i jobcenteret. Dagpengemodtagere skal være tilmeldt som jobsøgende. Det samme gælder jobparate og åbenlyst uddannelsesparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens §§ 11 og 12 om de konkrete opgaver for jobcenteret med at bistå jobsøgende med at finde job, understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere samt at informere og vejlede om muligheder for job og uddannelse, cv og andre aktiviteter. Bistanden vil ligeledes kunne bestå af de indsatser og tilbudsmuligheder, som fremgår af loven.

3. Det fremgår af § 1, stk. 1, nr. 2, at loven skal bistå private og offentlige arbejdsgivere med virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft. Bestemmelsen indebærer, at alle arbejdsgivere skal kunne få virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens §§ 13 og 14 om de konkrete opgaver med bistand samt information og vejledning til private og offentlige arbejdsgivere. Desuden skal bestemmelsen ses i sammenhæng med reglerne om virksomhedsservice i organiseringsloven.

4. Det fremgår af § 1, stk. 1, nr. 3, at loven skal bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse.

Bestemmelsen indebærer, at der skal kunne gives en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats, herunder til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med henblik på varig beskæftigelse og hel eller

delvis selvforsørgelse. Det drejer sig om alle personer, som har behov for en indsats, der ligger ud over den bistand til at finde et job for jobsøgende, som fremgår af § 1, stk. 1, nr. 1.

Indsatsen vil afhænge af målgruppen. For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, unge under 18 samt for ledige selvforsørgende finder indsatsen sted via lovens generelle indsatsmuligheder. Dagpengemodtagere kan desuden få jobrettet uddannelse, og de vil kunne få et tilbud om uddannelsesløft, hvis de har brug for uddannelse for at kunne opnå varig arbejdsmarkedstilknytning og selvforsørgelse. For udsatte personer, der har særlige helbredsmæssige eller sociale udfordringer, kan den beskæftigelsesrettede indsats tillige foregå i ordningerne jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob eller revalidering, jf. lovens afsnit VI om særlige ordninger.

Med bestemmelsen er det tydeliggjort, at for personer, der har behov for en indsats, skal indsatsen være individuelt tilrettelagt og målrettet den enkelte persons behov og muligheder.

5. Det fremgår af § 1, stk. 1, nr. 4, at loven skal bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en individuel og målrettet indsats med henblik på, at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Bestemmelsen gælder for det første for uddannelseshjælpsmodtagere. Bestemmelsen gælder for det andet for dagpengemodtagere under 25 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse og uden forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, som skal have uddannelsespålæg og en uddannelsesrettet indsats, når kommunen vurderer, at de kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Der henvises til lovens § 30 om uddannelsespålæg.

6. Det fremgår af § 1, stk. 2, 1. pkt., at for personer, som har brug for en indsats, tilrettelægges indsatsen med henblik på varig arbejdsmarkedstilknytning, og således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet.

Bestemmelsen indebærer, at for alle målgrupper, som har behov for en indsats, der ligger ud over den bistand, som jobsøgende kan få til at finde job, skal indsatsen tilrettelægges således, at den har en klar retning, og så den bedst muligt hjælper personen tættere på selvforsørgelse, og at den således kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens behov og forudsætninger og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. For udsatte personer vil der kunne være behov for længerevarende forløb. Bestemmelsen understøtter dermed, at alle skal have den individuelt tilrettelagte indsats, de har behov for, så ingen forbliver i beskæftigelsessystemet i længere tid end nødvendigt.

7. Det fremgår af § 1, stk. 2, 2. pkt., at indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser. Bestemmelsen betyder, at personer, der har behov for det, skal have en beskæftigelsesrettet indsats, som i nødvendigt omfang skal suppleres med andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold, i tilfælde hvor dette er nødvendigt for, at personen kan få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Baggrunden er, at nogle personer har særlige behov, som nødvendiggør, at den beskæftigelsesrettede indsats tilrettelægges under hensyn til de særlige forhold, herunder de helbredsmæssige, personlige eller sociale udfordringer, som personen har. Dette tager dels sigte på personer, som er meget langt væk fra arbejdsmarkedet, og som fx skal have jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, jf. lovens kapitel 18 og 19, hvor indsatsen også skal være tværfaglig. Det vil også kunne tage sigte på øvrige personer, som er langt fra at kunne opnå job eller uddannelse, fx nogle sygedagpengemodtagere og nogle aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere.

Der skal være fokus på, at den beskæftigelsesrettede indsats, når der er behov for det, skal være sammenhængende med eventuelle andre indsatser fra social- og sundhedsområdet. Det kan fra socialområdet fx være misbrugsbehandling, aktivitetstilbud på væresteder, støtte-kontaktperson, hjælp til boligproblemer, socialpædagogisk bistand m.m. Herudover kan det fra sundhedsområdet være tilbud om genoptræning, kostvejledning m.v.

Kapitel 2

Ansvar for indsatsen

Kommunerne

§ 2. Kommunalbestyrelsens opgaver efter denne lov varetages i jobcentre, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Stk. 2. I denne lov dækker begrebet jobcenter også en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl. Begrebet dækker tillige over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer omfattet af § 6, som skal have en helhedsorienteret plan, jf. § 46 i denne lov eller § 13 e i lov om sygedagpenge.

8. Det fremgår af § 2, stk. 1, at kommunalbestyrelsens opgaver efter loven varetages i jobcentre, jf. i organiseringsloven. Af organiseringslovens kapitel 2 fremgår det bl.a., at kommunalbestyrelsen har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, hvilke opgaver denne indsats omfatter, og at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at et jobcenter som en særskilt del af kommunens forvaltninger udøver den kommunale beskæftigelsesindsats.

9. Det fremgår af § 2, stk. 2, 1. pkt., at i loven dækker begrebet jobcenter også en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl. Bestemmelsen vedrører den mulighed, som organiseringsloven indeholder, for at oprette en særskilt enhed i kommunen til indsatsen for bl.a. uddannelseshjælpsmodtagere.

Bestemmelsen indebærer, at når der omtales jobcenter i loven, menes der også en sådan særskilt enhed. Det fremgår således af § 6, stk. 2, i organiseringsloven, at kommunen kan beslutte, at indsatsen over for unge under 30 år uden uddannelse kan varetages af en anden særskilt enhed, og at den særskilte enhed også kan etableres som en tværgående ungeforvaltning.

10. Det fremgår af § 2, stk. 2, 2. pkt., at begrebet jobcenter tillige dækker over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for målgrupperne i lovens § 6, som skal have en helhedsorienteret plan, jf. lovens § 46 eller § 13 e i lov om sygedagpenge.

Bestemmelsen vedrører den enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer, som skal have en helhedsorienteret plan. Bestemmelsen indebærer, at når begrebet jobcenter omtales i loven, menes der også denne anden enhed. Det fremgår af § 6, stk. 4, i organiseringsloven, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at indsatsen kan varetages af en anden enhed i kommunen, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Bestemmelsen i stk. 2 ændrer ikke retsstillingen efter lov nr. 746 af 8. juni 2018 om ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. (kommunal indsats for unge under 25 år), hvoraf det fremgår at den kommunale ungeindsats' opgaver i forhold til unge under

25 år skal omfatte en samlet afvejning af tilbud og indsatser, som kan bringe unge tættere på job og uddannelse, herunder mulige tilbud efter LAB samt uddannelsestilbud i regi af bl.a. Kulturministeriet og Undervisningsministeriet.

Inddragelse af arbejdsløshedskasserne

§ 3. Arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktforløbet og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer, i det omfang det fremgår af loven.

11. Det fremgår af § 3, at arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktforløbet og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer i det omfang, det fremgår af loven. Det drejer sig fx om opgaverne om at bistå egne medlemmer med at finde arbejde, cv-samtalerne, fællessamtaler med jobcentrene og opgaverne om jobrettet uddannelse. For så vidt angår kontaktforløbet henvises til lovens kapitel 7.

Bestemmelsen er alene en henvisning til, at der findes sådanne regler i loven og har således ikke materiel betydning i sig selv.

§ 4. Arbejdsløshedskasserne kan udføre opgaver som anden aktør for egne medlemmer, jf. § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov.

12. Det fremgår af § 4, at arbejdsløshedskasserne kan fungere som anden aktør, dog uden at det sker via en bemyndigelsesbestemmelse. Af den tidligere lov fremgik dette alene af en bemyndigelsesbestemmelse, men det er nu tydeliggjort i loven, at arbejdsløshedskasserne kan fungere som anden aktør.

Reglerne om andre aktører er i øvrigt flyttet fra LAB til organiseringsloven, jf. § 5 nedenfor.

Inddragelse af andre aktører

§ 5. Kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse, jf. § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov. Ansvaret for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen.

13. Det fremgår af § 5, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse. Det kan fx være opgaver om afholdelse af jobsamtaler og tilbudsafgivelse. Ansvaret for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen er alene en kort henvisning til reglerne herom, der tidligere har fremgået af LAB, men som nu er flyttet til organiseringsloven. Derudover er der ligesom tidligere fastsat nærmere regler om andre aktører i bekendtgørelse om andre aktører.

For så vidt angår andre aktører i forhold til ledige fleksjobvisiterede henvises til denne vejlednings kapitel 7 om lovens § 37.

Kapitel 3

Målgrupper, visitation og tidsperioder

Målgrupper

§ 6. Der er følgende målgrupper i denne lov:

1) Personer, som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

2) Jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

3) Aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

4) Uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

5) Aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

6) Personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.

7) Personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18.

8) Personer i ressourceforløb efter kapitel 19.

9) Personer, der er visiteret til fleksjob eller er visiteret til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne efter kapitel 20, bortset fra fleksjobvisiterede omfattet af nr. 10.

10) Personer i revalideringsforløb efter kapitel 21 bortset fra personer i forrevalidering omfattet af nr. 6.

11) Personer, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

12) Selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller su efter SU-loven, og personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.

13) Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

14. Det fremgår af § 6, at der er 13 målgrupper i loven. Det er en målgruppe mindre end i de tidligere regler, idet indsatsen for målgruppen af nyuddannede personer med handicap er flyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv, hvor de kan få den samme indsats som hidtil.

Ud over målgrupperne i § 6 omfatter loven tillige indsatser for beskæftigede personer, jf. § 7.

15. Det fremgår af § 6, nr. 1, at målgruppen omfatter personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven. Det vil sige dagpengemodtagere og herunder også dagpengemodtagere, som er ansat med løntilskud eller afvikler karantæne pålagt arbejdsløshedsforsikringsloven.

16. Det fremgår af § 6, nr. 2, at målgruppen omfatter jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp.

For så vidt angår begrebet jobparate henvises til lovens § 8 og bemærkningerne hertil om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om visitationen.

17. Det fremgår af § 6, nr. 3, at målgruppen omfatter aktivitetsparate. For så vidt angår begrebet aktivitetsparate henvises til lovens § 8 og bemærkningerne hertil om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om visitationen.

18. Det fremgår af § 6, nr. 4, målgruppen omfatter uddannelsesparate. For så vidt angår begreberne uddannelsesparate og åbenlyst uddannelsesparate henvises til lovens § 8 og bemærkningerne hertil om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om visitationen.

19. Det fremgår af § 6, nr. 5, at målgruppen omfatter aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere. For så vidt angår begrebet aktivitetsparate henvises til lovens § 8 og bemærkningerne hertil om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om visitationen.

20. Det fremgår af § 6, nr. 6, at målgruppen omfatter sygedagpengemodtagere efter lov om sygedagpenge. Den omfatter både sygedagpengemodtagere, som er ledige, og sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed. Målgruppen omfatter ligeledes sygedagpengemodtagere i forrevalidering, jf. lovens kapitel 21 om revalidering og bemærkningerne hertil.

21. Det fremgår af § 6, nr. 7, at målgruppen omfatter personer i jobafklaringsforløb. Det er som udgangspunkt personer, som har været sygemeldte i længere tid, og som skal have en tværfaglige indsats, der understøtter tilbagevenden til job. Målgruppen omfatter både personer i jobafklaringsforløb, som er ledige, og personer i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed. Der kan henvises til lovens § 107.

22. Det fremgår af § 6, nr. 8, at målgruppen omfatter personer, der er i ressourceforløb. Det er personer, som har komplekse problemer ud over ledighed, som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter LAB og sociale eller sundhedsmæssige indsatser. Der kan henvises til lovens § 112.

23. Det fremgår af § 6, nr. 9, at målgruppen omfatter fleksjobvisiterede personer, dvs. personer, der enten modtager ledighedsydelse, eller som er i et fleksjob. Målgruppen omfatter endvidere personer, som er visiteret til støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne. Det fremgår, at målgruppen ikke omfatter fleksjobvisiterede, som deltager i revalidering. Der henvises til lovforslagets kapitel 20 om fleksjob og bemærkningerne hertil.

24. Der fremgår af § 6, nr. 10, at målgruppen omfatter personer, der er omfattet af reglerne for revalidering, herunder forrevalidering, jf. reglerne i det kapitel 21 og bemærkningerne hertil. Målgruppen omfatter endvidere fleksjobvisiterede, som deltager i revalidering. Den omfatter dog ikke sygedagpengemodtagere, som er i forrevalidering, idet disse som hidtil vil være omfattet af målgruppen for sygedagpengemodtagere.

25. Det fremgår af § 6, nr. 11, at førtidspensionister efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., udgør en målgruppe. Målgruppen

omfatter personer, som modtager førtidspension, og som dermed ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

26. Det fremgår af § 6, nr. 12, at målgruppen omfatter ledige selvforsørgende, som ønsker og efter nærmere betingelser kan få en beskæftigelsesrettet indsats i jobcenteret.

27. Det fremgår af § 6, nr. 13, at målgruppen omfatter unge under 18. Det drejer sig om personer, som typisk vil kunne være mellem 15 og 18 år, som har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, herunder unge med behov for en indsats, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service.

28. Det indgik i aftalen om forenklingen af beskæftigelsesindsatsen, at der skal være færre og mere enkle proceskrav og indsatsregler. Det er et gennemgående princip i loven, at tilrettelæggelsen af tilbud sker ud fra en individuel vurdering af den enkelte, og visse steder i loven er der indført harmonisering for borgere, der er henholdsvis tæt på arbejdsmarkedet og længere væk fra arbejdsmarkedet. Der henvises til de enkelte kapitler i vejledningen.

§ 7. Loven omfatter tillige beskæftigede personer, der kan få en indsats efter reglerne i afsnit VII om indsatsen over for beskæftigede m.v. og afsnit VIII om understøttelse af indsatsen.

29. Det fremgår af § 7, at loven ud over de oplistede målgrupper tillige omfatter personer i job, dvs. personer, der som beskæftigede kan få indsats efter reglerne om indsats i form af jobrotation, tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen), opkvalificering ved ansættelser, opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser, mentorstøtte og hjælpemidler til borgere generelt, som vurderes at have behov herfor som led i en beskæftigelses- eller uddannelsesrettet indsats.

§ 7 omhandler således personer, der ikke er omfattet af målgrupperne i lovens § 6.

Visitation

§ 8. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentiale.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af jobcentre og arbejdsløshedskasser.

30. Det fremgår af § 8, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentiale.

Der er med hjemmel heri fastsat regler i kapitel 2 i BAB om, hvordan og hvornår jobcenteret skal vurdere, om en kontanthjælpsmodtager er henholdsvis jobparat eller aktivitetsparat, og hvornår en uddannelseshjælpsmodtager er hhv. åbenlyst uddannelsesparat, uddannelsesparat eller aktivitetsparat.

Der er ligeledes i kapitel 2 i BAB fastsat regler om, hvordan jobcenteret skal vurdere, om en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og som er omfattet af et af integrationslovens programmer, er henholdsvis jobparat eller aktivitetsparat.

31. Det fremgår af § 8, i stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af jobcentre og arbejdsløshedskasser. Det betyder, at der vil kunne fastsættes regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj på Jobnet.

Der er fastsat nærmere regler herom i kapitel 23 i BAB.

STAR har udarbejdet et profilafklaringsværktøj, som har til formål at hjælpe sagsbehandleren med at vurdere, om den enkelte ledige er i risiko for at blive langtidsledig, så borgere og sagsbehandlere sammen kan tilrettelægge et forløb, der kan forsøge at forebygge et sådant udfald. For at skabe gennemsigtighed i profileringen præsenteres begge parter for både borgerens svar, resultatet af profileringen (kvitteringsteksten) og de registeroplysninger, som ligger til grund for profileringen.

For at sagsbehandleren kan bruge profileringen optimalt i sin sagsbehandling, er det nødvendigt, at vedkommende har indsigt i, hvordan resultatet beregnes og usikkerhederne, som ligger heri. STAR har derfor udarbejdet en udførlig vejledning og undervisningsvideo til værktøjet samt en detaljeret beskrivelse af metoden bag profileringen. Materialet findes på styrelsens hjemmeside: https://star.dk/it/borger-it/profilafklaring-forberedelsesskema/

På linket findes en brugervejledning til værktøjet samt en metodisk beskrivelse af, hvordan værktøjet virker.

De enkelte jobcentre og arbejdsløshedskasser er hver især dataansvarlige for brugen af værktøjet lokalt. Arbejdsløshedskassen kan alene anvende værktøjet for egne medlemmer.

Profilafklaringsværktøjet er frivilligt for borgeren.

Opgørelse af tidsperioder

§ 9. Perioder i §§ 31 og 32 om kontaktforløbet, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 102, stk. 1, og § 105, stk. 1, om ret og pligt til tilbud opgøres for personer omfattet af:

1) § 6, nr. 1, som sammenlagt ledighed.

2) § 6, nr. 2-5 og 7-10, som en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, overgangsydelse, uddannelseshjælp, ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb, ledighedsydelse eller revalideringsydelse. Ved et ydelsesskift til en af disse ydelser påbegyndes der en ny periode, jf. dog stk. 3-6.

Stk. 2. Perioder efter stk. 1 regnes for personer omfattet af:

1) § 6, nr. 1, fra indplacering i en dagpengeperiode.

2) § 6, nr. 2-5, fra første henvendelse til kommunen om hjælp. For personer, som overgår fra at være omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, til at blive omfattet af § 6, nr. 2 eller 3, påbegyndes den nye periode fra tidspunktet for overgangen til den nye målgruppe.

3) § 6, nr. 7 og 8, og for personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, fra tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, jf. dog stk. 6.

4) § 6, nr. 10, fra overgangen til et revalideringsforløb efter kapitel 21.

Stk. 3. For personer, som er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, påbegyndes ikke en ny periode efter stk. 1 ved ydelsesskift.

Stk. 4. For personer, der modtager overgangsydelse og er omfattet af § 6, nr. 2-5, og som overgår til at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, alene fordi de opfylder opholdskravet i lov om aktiv socialpolitik, påbegyndes der ikke en ny periode efter stk. 1 ved ydelsesskift.

Stk. 5. For personer, der modtager overgangsydelse, og som overgår fra at være omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, til at blive omfattet af § 6, nr. 2 eller 3, påbegyndes der en ny periode efter stk. 1, selv om der ikke sker et ydelsesskift.

Stk. 6. For personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, regnes perioder i § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse dog som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i § 48, stk. 4, er opfyldt.

32. § 9 omhandler opgørelsen af perioder for kontaktforløbet, for jobrettet uddannelse og for ret og pligt til tilbud, og hvornår perioderne regnes fra.

§ 9, stk. 1, omhandler opgørelsen af perioderne. § 9, stk. 2, omhandler hvornår perioderne regnes fra.

§ 9, stk. 3-6 omhandler undtagelser til stk. 1 og 2 (for revalidender inkl. forrevalidender, overgangsydelsesmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere).

33. § 9, stk. 1, nr. 1, omhandler opgørelsen af perioder for dagpengemodtagere.

Det gælder følgende perioder:
- Perioden på de første 6 måneder for samtaler i kontaktforløbet.
- Perioderne på 5 uger samt 6 og 9 måneder for henholdsvis påbegyndelse og afslutning af jobrettet uddannelse.
- Perioden på 6 måneder for seneste ret- og pligttidspunkt.

Bestemmelsen betyder, at perioderne opgøres som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere.

Der er fastsat nærmere regler om opgørelsen af sammenlagt ledighed i BAB kapitel 3, herunder om medregning af perioder hvor dagpengemodtagere er i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

34. § 9, stk. 1, nr. 2, omhandler opgørelsen af perioder for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse og revalidender.

Det gælder følgende perioder:
- Perioden på de første 6 måneder for samtaler i kontaktforløbet.
- Perioden på 6 måneder for seneste ret- og pligttidspunkt for kontanthjælpsmodtagere.
- Perioden på 1 måned for seneste ret- og pligttidspunkt for uddannelseshjælpsmodtagere.

For opgørelsen af perioderne for jobrettet uddannelse til fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, henvises til beskrivelsen i afsnittet om § 9, stk. 6, i punkt 44 nedenfor.

Bestemmelsen betyder, at perioderne opgøres som en sammenhængende periode med samme forsørgelsesydelse for disse persongrupper.

Der skal dermed være tale om en sammenhængende periode, hvor personen modtager samme offentlige forsørgelsesydelse. Ved et ydelsesskift til en af disse ydelser påbegyndes en ny periode, bortset fra de undtagelser, som fremgår af § 9, stk. 3-6.

Hvis en person skifter ydelse fx fra uddannelseshjælp til kontanthjælp, vil personen dermed påbegynde en ny sammenhængende periode på den nye forsørgelsesydelse (kontanthjælp). I forhold til kontaktforløbet vil der dermed efter overgangen til kontanthjælp skulle holdes 4 samtaler inden for 6 måneder, og i forhold til ret- og pligttilbud vil der skulle gives et tilbud efter senest 6 måneder.

Hvis en person skifter ydelse fx fra kontanthjælp til ressourceforløbsydelse, vil personen ligeledes påbegynde en ny sammenhængende periode på den nye forsørgelsesydelse (ressourceforløbsydelse). I forhold til kontaktforløbet vil der dermed efter overgangen til ressourceforløb med ressourceforløbsydelse skulle holdes 4 samtaler inden for 6 måneder.

Personer i jobafklaringsforløb modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i LAS, mens personer i ressourceforløb modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i LAS. Der er tale om forskellige ydelser, selvom begge ydelser benævnes ressourceforløbsydelse. Ved et ydelsesskift mellem disse ydelser, vil der derfor også skulle påbegyndes en ny periode og et nyt kontaktforløb.

Der er fastsat nærmere regler om opgørelsen af en sammenhængende periode med samme offentlige forsørgelsesydelse i BAB kapitel 3, herunder om medregning af perioder hvor personen er i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

Reglerne om kontaktforløbet (opfølgningsforløbet) for sygedagpengemodtagere fremgår af kapitel 6 i sygedagpengeloven. Det følger af disse regler, at personer, der overgår til sygedagpenge altid påbegynder et nyt forløb ved overgangen til sygedagpenge med opfølgningssamtale første gang inden udgangen af 8. sygefraværsuge. Det gælder også i tilfælde, hvor fx dagpengemodtagere efter en sygdomsperiode på 2 ugers varighed overgår til sygedagpenge. For en nærmere beskrivelse af opfølgningsforløbet for sygedagpengemodtagere henvises til vejledning om visitation og opfølgning m.v. i sygedagpengesager.

Tabel. Oversigt over ydelsesskift og hvornår det udløser nyt kontaktforløb og ret- og pligttilbud

Skift til en af følgende ydelser	Nyt kontaktforløb/Ikke nyt kontaktforløb
Dagpenge (nyindplacering)	Nyt forløb
Dagpenge (genoptaget forløb, fx efter periode med sygedagpenge eller periode med fuldtidsarbejde)	Ikke nyt forløb (da der tælles sammenlagt ledighed.)
Kontanthjælp	Nyt forløb Dog ikke nyt forløb, hvis: Skift fra overgangsydelse alene pga. opfyldt opholdskrav
Kontanthjælp (fra uddannelseshjælp)	Nyt forløb

Uddannelseshjælp	Nyt forløb Dog ikke nyt forløb, hvis: Skift fra overgangsydelse alene pga. opfyldt opholdskrav
Ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb	Nyt forløb
Ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb	Nyt forløb
Revalideringsforløb	Nyt forløb Dog ikke nyt forløb, hvis: Skift fra forrevalidering Skift af ydelse undervejs i revalideringsforløb
Ledighedsydelse	Nyt forløb
Sygedagpenge*	Nyt forløb

** Reglerne om opfølgningsforløbet (kontaktforløbet) for sygedagpengemodtagere er fastsat i kapitel 6 i lov om sygedagpenge, jf. beskrivelsen ovenfor.*

35. Det fremgår af § 9, stk. 2, hvilket tidspunkt perioderne i stk. 1 for kontaktforløbet m.v. skal regnes fra.

36. Det fremgår af § 9, stk. 2, nr. 1, at for dagpengemodtagere, regnes perioderne fra indplacering i en dagpengeperiode.

En dagpengemodtager indplaceres i en dagpengeperiode den 1. i den måned, hvor pågældende har ret til og får udbetalt dagpenge, deltager i tilbud efter kapitel 11-14 i loven eller afvikler karantæne pålagt efter arbejdsløshedsforsikringsloven.

For dagpengemodtagere er tilmeldingen som ledig typisk det tidspunkt, hvor jobcenteret ved, at personen er ledig og ønsker dagpenge. Dermed kan kontaktforløb m.v. påbegyndes fra tilmeldingen, og der kan efterfølgende ske en korrektion af perioderne på grundlag af oplysninger fra arbejdsløshedskassen om indplaceringsdatoen og på baggrund af de faktisk udbetalte dagpenge.

Fx må jobcenteret for en dagpengemodtager, der er tilmeldt som ledig fra den 1. januar, forvente at de første 6 måneder i kontaktforløbet er fra 1. januar til 1. juli. Hvis det efter udbetalingen af dagpenge i januar viser sig, at personen kun har fået dagpenge for 1/2 måned, betyder det, at perioden i stedet løber frem til og med 15. juli. Og der kan være behov for justering af tidspunktet efter de efterfølgende udbetalinger.

Hvis en dagpengemodtager optjener ret til og indplaceres i en ny dagpengeperiode, så begynder der en ny periode for kontaktforløbet m.v. Reglerne om optjening af en ny dagpengeperiode fremgår af § 53 i arbejdsløshedsforsikringsloven. Forlængelse af en dagpengeperiode på baggrund af løntimer efter § 56 i arbejdsløshedsforsikringsloven. anses ikke for indplacering i en dagpengeperiode.

Det er personens arbejdsløshedskasse, der træffer afgørelse om retten til dagpenge og indplacering i en dagpengeperiode efter reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven.

37. Det fremgår af § 9, stk. 2, nr. 2, 1. pkt., at for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere regnes perioderne fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Ved første henvendelse om hjælp forstås det første tidspunkt, hvor personen enten henvender sig i jobcenteret om hjælp eller søger om hjælp eller tilmelder sig som jobsøgende på Jobnet.

Det betyder, at hvis fx en person henvender sig til jobcenteret og søger om kontanthjælp fra 15. marts og herefter har en ubrudt ydelsesperioden, vil de første 6 måneder løbe fra 15. marts til 14. september.

Hvis en person har haft et afbrud i sin ydelsesperiode på en kalendermåned eller mere og herefter henvender sig på ny om hjælp, vil dette tidspunkt skulle anses for første henvendelse om hjælp. Det betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager har et afbrud på en kalendermåned eller mere uden at få udbetalt kontanthjælp, fx fordi personen har haft fuldtidsjob, vil kontanthjælpsmodtageren ved fornyet anmodning om kontanthjælp efter afbruddet påbegynde et nyt kontaktforløb, hvor kontanthjælpsmodtageren igen skal have 4 samtaler inden for de første 6 måneder. Ligeledes vil der igen være ret og pligt til et tilbud inden for 6 måneder.

Med bestemmelsen beregnes perioderne i kontaktforløbet og for ret- og pligttidspunkt for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere fra det tidligste tidspunkt, hvor personen er ledig og ønsker at modtage ydelse.

38. Det fremgår af § 9, stk. 2., nr. 2., 2. pkt., at for personer, som overgår fra at være uddannelseshjælpsmodtagere til at blive kontanthjælpsmodtagere påbegyndes den nye periode fra tidspunktet for overgangen til den nye målgruppe.

Baggrunden for bestemmelsen er, at disse personer overgår til den nye målgruppe uden en ny henvendelse om hjælp, da overgangen skyldes, at de enten fylder 30 år eller har afsluttet en erhvervskompetencegivende uddannelse. Det er kommunen, der træffer afgørelse om, at personen fremover har ret til kontanthjælp efter reglerne for kontanthjælp i LAS.

Med reglen beregnes perioderne i kontaktforløbet og for ret- og pligttidspunkt fra det tidligste tidspunkt, hvor personen overgår til den nye målgruppe.

39. Det fremgår af § 9, stk. 2, nr. 3*,* at for personer i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, regnes perioderne fra tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, jf. dog stk. 6.

Ved tidspunktet for overgang til ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse forstås det tidspunkt, hvorfra kommunen har tilkendt ydelsen efter LAS. Disse personer har som hovedregel modtaget en anden ydelse umiddelbart forud for overgangen til ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, og der vil derfor ikke være et nyt tidspunkt for henvendelse om hjælp/ydelse.

Perioderne beregnes fra overgangstidspunktet til den nye ydelse i form af ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, der er det tidligste tidspunkt for disse målgrupper. Det betyder, at hvis fx en personen får ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra den 15. april, fordi personens ret til sygedagpenge er ophørt efter sygedagpengeloven, og personen herefter har en ubrudt periode med ressourceforløbsydelse, vil de første 6 måneder løbe fra 15. april til 14. oktober.

Dermed beregnes perioderne i kontaktforløbet for disse personer og for jobrettet uddannelse for fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse fra det tidligste tidspunkt, hvor personen har ret til at modtage ydelse.

40. Det fremgår af § 9, stk. 2, nr. 4, at perioder efter stk. 1, for revalidender regnes fra overgangen til et revalideringsforløb. Tidspunktet for overgangen til et revalideringsforløb efter lovens kapitel 21 er det tidligste tidspunkt, hvor jobcenteret efter reglerne om revalidering i kapitel 21 tilkender et revalideringsforløb.

Med reglen beregnes perioderne i kontaktforløbet fra det tidligste tidspunkt, hvor personen overgår til revalidering.

41. Det fremgår af § 9, stk. 3, at for personer, som er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, påbegyndes ikke en ny periode efter stk. 1 ved ydelsesskift.

I forhold til kontaktforløbet betyder det, at personer, som deltager i forrevalidering eller revalidering, ved ydelsesskift ikke skal påbegynde en ny periode med 4 samtaler inden for 6 måneder. Det vil fx gælde for personer, der under forrevalidering modtager kontanthjælp, da personer i forrevalidering bevarer sit hidtidige forsørgelsesgrundlag under forrevalidering, men som under revalideringen fremover skal modtage revalideringsydelse.

42. Det fremgår af § 9, stk. 4*,* at for personer, der modtager overgangsydelse og er omfattet af målgruppen i § 6, nr. 2-5, dvs. er job-, aktivitets- eller uddannelsesparate, og som overgår til at modtage uddannelses- eller kontanthjælp alene fordi de opfylder opholdskravet LAS, påbegyndes der ikke en ny periode efter stk. 1 ved ydelsesskift.

Dermed vil disse personer – selvom de har et ydelsesskift – ikke skulle påbegynde et nyt kontaktforløb. Ligeledes vil personer, der er overgået til at modtage kontanthjælp, ikke skulle have et nyt ret- og pligttilbud.

Baggrunden er, at deres ydelsesskift alene er begrundet i, at de opfylder et opholdskrav i LAS. De skal således have den samme indsats som hidtil, og der er dermed ikke behov for, at de påbegynder et nyt forløb.

43. Det fremgår af § 9, stk. 5, at for personer, der modtager overgangsydelse, og som overgår fra at være omfattet af målgruppen i § 6, nr. 4-5, dvs. uddannelses- eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere til at blive omfattet af målgruppen i § 6, nr. 2-3, dvs. kontanthjælpsmodtagere påbegyndes der en ny periode efter stk. 1, selvom der ikke sker et ydelsesskift.

Det betyder, at selvom disse personer både modtager overgangsydelse før og efter overgangen fra målgruppen for uddannelseshjælp til målgruppen for kontanthjælp, påbegyndes der nye perioder efter stk. 1, fra tidspunktet for målgruppeskift. De skal dermed påbegynde et nyt kontaktforløb og have ret og pligt til tilbud efter reglerne for kontanthjælpsmodtagere.

Baggrunden er, at selvom disse personer ikke skifter ydelse, så skifter indsatsen for dem, idet de overgår fra en uddannelsesrettet indsats til en jobrettet indsats.

44. Det fremgår af § 9, stk. 6*,* at for fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, regnes perioder om jobrettet uddannelse, som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i lovens § 48, stk. 4, er opfyldt.

Dermed regnes perioden for, hvornår fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse kan deltage i jobrettet uddannelse efter loven som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis personer, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse på ny ved ledighed.

Bemyndigelsesbestemmelse om opgørelse af tidsperioder og om krav til forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.

§ 10. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om opgørelse af henholdsvis sammenlagte og sammenhængende perioder i § 9, stk. 1, herunder om medregning af perioder med ansættelse med løntilskud og om, hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. for personer i forbindelse med ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, som jobrotationsvikar efter kapitel 22 og som voksenlærling efter kapitel 23 og ved opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 24.

45. Det fremgår af § 10, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om opgørelse af henholdsvis sammenlagte og sammenhængende perioder i lovens § 9, stk. 1, herunder om medregning af perioder med ansættelse med løntilskud, og om hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i kapitel 3 i BAB om, hvordan sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres, og om opgørelsen af sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelser for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse og revalidender.

I samme kapitel er der også fastsat regler om medregning af perioder med ansættelse med løntilskud, og om hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Der er fastsat regler – svarende til de hidtil gældende – om bl.a., at sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres som timer med dagpenge og løntilskudsansættelse, og om at en sammenhængende periode med en offentlig forsørgelsesydelse for de øvrige persongrupper vil blive anset for afbrudt, når en person i en kalendermåned hverken har fået udbetalt sin offentlige forsørgelsesydelse eller har været i ansættelse med løntilskud.

For dagpengemodtagere, hvor perioden opgøres som sammenlagt ledighed, betyder dette, at når de efter et afbrud, fx på 2 kalendermåneder, igen anmoder og får udbetalt dagpenge, så fortsætter deres ledighedsforløb. I forhold til fx kontaktforløbet vil dette betyde, at en dagpengemodtager fortsætter sit kontaktforløb derfra, hvor personen var kommet til inden afbruddet. Det samme vil gælde i forhold til perioden, inden for hvilken personen kan deltage i jobrettet uddannelse, og i forhold til ret og pligt til tilbud.

For personer, hvor perioderne opgøres som sammenhængende, betyder et afbrud på en kalendermåned eller mere i deres ydelsesperiode derimod, at når de på ny henvender sig om indsats og forsørgelsesydelse, så påbegyndes en ny sammenhængende periode. Det betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager, har et afbrud på en kalendermåned eller mere uden kontanthjælp, fx fordi personen har haft fuldtidsjob, vil personen ved fornyet anmodning om kontanthjælp efter afbruddet påbegynde en ny sammenhængende periode. I forhold til kontaktforløbet vil det således betyde, at kontanthjælpsmodtageren igen skal have 4 samtaler inden for 6 måneder. Ligeledes vil der igen være ret og pligt til et tilbud inden for 6 måneder.

46. Det fremgår af § 10, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. for personer i forbindelse med ansættelse med løntilskud, som jobrotationsvikar, som voksenlærling eller ved opkvalificering ved ansættelse.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i kapitel 3 i BAB om, hvilke offentlige forsørgelsesydelser, tilbudsperioder og perioder som ledig selvforsørgende, der kan medregnes for den enkelte målgruppe.

Der er bl.a. fastsat regler om,
– at for dagpengemodtagere opgøres den forudgående periode som sammenlagt ledighed,
– at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb opgøres den forudgående periode som en sammenlagt periode med dagpenge, sygedagpenge, løntilskudsansættelse og for personer i jobafklaringsforløb tillige ressourceforløbsydelse,
– at for øvrige målgrupper opgøres den forudgående periode som en sammenhængende periode med ydelser og tilbud i en tidligere eller i den nuværende målgruppe, dvs. ydelser, de har modtaget, og perioder med løntilskudsansættelse i en tidligere og i den nuværende målgruppe.

Der er desuden fastsat nye regler om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v. i forbindelse med bl.a. jobrotationsordningen og voksenlærlingeordning for persongrupper, hvor der i dag ikke er regler herom. Der er fastsat regler om, at disse persongrupper kan medregne forudgående sammenhængende ydelsesperioder og perioder med løntilskudsansættelse, som de har haft i en tidligere og i den nuværende målgruppe.

Afsnit II - Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere og tilmelding som jobsøgende

Kapitel 4

Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere

Bistand til job- og uddannelsessøgende

§ 11. Jobcenteret har til opgave at bistå jobsøgende med at finde job.

Stk. 2. Bistanden kan bl.a. bestå af, at jobcenteret gør følgende:

1) Vejleder jobsøgende om at søge job ved f.eks. at anvende funktionerne på Jobnet og Workindenmark.

2) Understøtter målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere.

3) Henviser ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver.

4) Indhenter og videregiver information om beskæftigelsesmuligheder.

Stk. 3. Jobcenteret kan pålægge personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, og personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af jobsøgende. Jobcenteret kan pålægge personer omfattet § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, at søge relevante konkrete fleksjob.

Stk. 4. Arbejdsløshedskassen kan bistå egne ledige medlemmer med at finde job.

47. Det fremgår af § 11, stk. 1, at jobcenteret har til opgave at bistå jobsøgende med at finde job. Bestemmelsen indebærer, at alle jobsøgende kan henvende sig i jobcenteret og anmode om bistand til at finde et job.

48. Det fremgår af § 11 stk. 2, nr. 1, at bistanden bl.a. kan bestå af, at jobcenteret vejleder jobsøgende til selv at søge job ved fx. at anvende funktionerne på Jobnet og Workindenmark. Det indebærer, at jobcenteret fx kan vejlede om, at den jobsøgende på Jobnet og job- og cv-banken Workindenmark kan

benytte de funktioner, der er på hjemmesiderne til fx selv at finde stillingsopslag, oprette et cv og finde relevante virksomheder, der kan kontaktes med henblik på at komme i job.

49. Det fremgår af § 11 stk. 2, nr. 2, at bistanden endvidere bl.a. kan bestå af, at jobcenteret understøtter målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere. Det indebærer, at jobcenterets bistand bl.a. kan bestå af understøttelse af målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere.

50. Det fremgår af § 11, stk. 2, nr. 3, at bistanden endvidere bl.a. kan bestå af, at jobcenteret henviser ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver. Det indebærer, at jobcenteret direkte kan henvise en eller flere ledige til et konkret job hos en privat eller offentlig arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft, hvis det sker efter aftale med en arbejdsgiver.

51. Det fremgår af § 11, stk. 2, nr. 4, at bistanden endvidere bl.a. kan bestå af, at jobcenteret indhenter og videregiver information om beskæftigelsesmuligheder. De betyder, at når jobcenteret yder en håndholdt bistand i form af fx bistand til at understøtte et målrettet og effektivt match eller henvisning til konkrete job, er der tale om bistand til ledige, og at den mere overordnede bistand fx i form af vejledning om anvendelsen af Jobnet kan gives til alle jobsøgende, som ikke nødvendigvis er ledige.

52. Det fremgår af § 11, stk. 3, at jobcenteret kan pålægge dagpenge-, jobparate kontanthjælpsmodtagere - samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af jobsøgende.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at jobcenteret også kan pålægge ledige fleksjobvisiterede at søge relevante konkrete fleksjob. Ved vurderingen af, om der er tale om et relevant fleksjob lægges der vægt på personens kompetencer og på efterspørgslen af kompetencer i et konkret job.

De nærmere regler for pålagt jobsøgning for dagpenge-, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt fleksjobvisiterede er fastsat i kapitel 4 i BAB.

53. Det fremgår af § 11, stk. 4, at arbejdsløshedskassen kan bistå egne ledige medlemmer med at finde job. Det indebærer, at arbejdsløshedskasserne i forhold til egne medlemmer har samme muligheder som jobcenteret med hensyn til at bistå deres medlemmer med at finde job. Arbejdsløshedskassen kan således vejlede medlemmet om jobsøgning, herunder om udformning af jobansøgninger, og videregive information om beskæftigelsesmuligheder, herunder om hvor medlemmet kan finde opslåede ledige job.

Arbejdsløshedskassen kan også pålægge medlemmet at søge konkrete opslåede job og henvise medlemmet til et konkret job. Når arbejdsløshedskassen henviser et medlem til et konkret job, er det en forudsætning (ligesom når jobcentrene henviser en dagpengemodtager til et konkret job), at henvisningen sker i overensstemmelse med reglerne om arbejde, som dagpengemodtagere har pligt til at overtage, og om transporttid i bekendtgørelse om rådighed.

§ 12. Jobcenteret kan tilbyde job- og uddannelsessøgende information og vejledning om følgende:

1) Mulighederne for job og uddannelse.

2) Indlæggelse af cv-oplysninger på Jobnet, jf. § 22.

3) Andre aktiviteter efter denne lov.

54. Det fremgår af § 12, nr. 1, at jobcenteret kan tilbyde job- og uddannelsessøgende information og vejledning, herunder mulighederne for job og uddannelse. Det indebærer, at jobcenteret fx kan give infor-

mation og vejledning om, hvordan arbejdsmarkedsbalancen kan give den job- og uddannelsessøgende et overblik inden for hvilke stillinger og hvorhenne i landet, der er gode jobmuligheder. Jobcenteret kan endvidere fx give vejledning om de enkelte uddannelsesinstitutioner.

55. Det fremgår af § 12 nr. 2, at jobcenteret kan tilbyde information og vejledning om indlæggelse af cv-oplysninger på Jobnet, jf. § 22. Det betyder, at jobcenteret fx kan vejlede om, hvordan den jobsøgende på Jobnet indlægger cv-oplysninger.

56. Det fremgår af § 12, nr. 3, at jobcenteret kan tilbyde information og vejledning om andre aktiviteter efter denne lov. Det kan fx være om muligheden for jobrotation, voksenlærlinge og om muligheden for at få tilskud til hjælpemidler efter denne lov.

Bistand til arbejdsgivere

§ 13. Jobcenteret har til opgave at bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige.

Stk. 2. Bistanden kan bl.a. bestå af, at jobcenteret gør følgende:

1) Vejleder arbejdsgivere om mulighederne for at etablere kontakt til jobsøgende ved f.eks. at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark.

2) Understøtter målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige.

3) Aftaler med en arbejdsgiver, at jobcenteret henviser en eller flere ledige til et konkret job.

4) Opsøger arbejdsgivere og tilbyder bistand til at udsøge og screene ledige og formidle relevante ledige.

57. Det fremgår af § 13, stk. 1, at jobcenteret har til opgave at bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige. Det betyder, at arbejdsgivere kan henvende sig til jobcenteret, hvis de ønsker at få bistand til at rekruttere jobsøgende og formidling af ledige.

58. Det fremgår af § 13, stk. 2, nr. 1, at bistanden bl.a. kan bestå af, at jobcenteret vejleder arbejdsgivere om mulighederne for at etablere kontakt til jobsøgende ved fx at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark. Det indebærer, at jobcenteret fx kan vejlede arbejdsgiveren om muligheden for fx at opslå jobannoncer på Jobnet for arbejdsgivere eller søge i cv-oplysninger. På Jobnet for Arbejdsgivere kan arbejdsgivere selv søge efter cv-oplysninger, sende en digital jobordre eller annoncere efter nye medarbejdere.

59. Det fremgår af § 13, stk. 2, nr. 2, at bistanden bl.a. kan bestå af, at understøtte målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige. Det betyder, at jobcenteret skal have fokus på at matche ledige og arbejdsgivere, og at jobcenterets bistand bl.a. kan bestå af understøttelse af målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige.

60. Det fremgår af § 13, stk. 2, nr. 3, at bistanden bl.a. kan bestå af, at jobcenteret aftaler med en arbejdsgiver, at jobcenteret henviser en eller flere ledige til et konkret job. Det indebærer, at jobcenteret kan aftale med en arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft, at der direkte henvises en eller flere ledige til et konkret job hos arbejdsgiveren.

61. Det fremgår af § 13, stk. 2, nr. 4, at bistanden bl.a. kan bestå af, at jobcenteret opsøger arbejdsgivere og tilbyder bistand til at udsøge og screene ledige og formidle relevante ledige. Det indebærer bl.a., at jobcenteret kan tilbyde bistand til udsøgning, screening og formidling af relevante stillinger.

Det kan fx foregå ved, at jobcenteret forhører sig om virksomhedens behov for arbejdskraft. Jobcenteret kan i den forbindelse i databasen på Jobnet udsøge ledige kandidater, der matcher virksomhedens behov. Screeningen kan foregå ved, at jobcenteret afholder et møde med den ledige, hvor jobcenteret undersøger, om den ledige har kompetencerne og motivationen til at varetage det konkrete job, før den ledige kandidat henvises til en arbejdsgiver.

Jobcentrets bistand kan fx også foregå ved, at jobcentret opsøger virksomheder i brancher med paradoksproblemer og forhører sig om virksomhedens behov for arbejdskraft. Brancher med paradoksproblemer er områder, hvor stillingen er præget af rekrutteringsproblemer og høj ledighed, der vil sige, at der er gode jobmuligheder i området, og der er registrerede ledige med de efterspurgte kvalifikationer, som kunne varetage stillingen.

I de registrerede cv-oplysninger på Jobnet kan joncentret udsøge ledige kandidater, der matcher virksomhedens behov og undersøge, om den ledige har kompetencer og motivation til at varetage det konkrete job. Jobcentret kan også rådgive eller bistå virksomheden i at anvende Jobnet for Arbejdsgivere, fx til at slå jobannoncer op.

Når jobcenteret yder en håndholdt bistand i form af fx bistand til at understøtte et målrettet og effektivt match eller henvisning til konkrete job, er der tale om henvisning af ledige. Når jobcenteret yder en mere overordnet bistand til arbejdsgivere til at etablere kontakt til jobsøgende, der ikke nødvendigvis er ledige, kan jobcenteret vejlede arbejdsgivere i fx at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark.

> **§ 14.** Jobcenteret kan tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om:
>
> 1) Arbejdskraft- og uddannelsesforhold.
>
> 2) Indlæggelse af job på Jobnet for Arbejdsgivere.
>
> 3) Mulighederne for etablering af f.eks. virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, jobrotation efter kapitel 22, voksenlærlingetilskud efter kapitel 23 og opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 24.
>
> *Stk. 2.* Jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job. Denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen.

62. Det fremgår af § 14, stk. 1, nr. 1, at jobcenteret kan give information om vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold. Jobcenteret kan fx vejlede om områder, hvor der er mangel på arbejdskraft.

63. Det fremgår af § 14, stk. 1, nr. 2, at jobcenteret kan tilbyde information og vejledning til arbejdsgivere om indlæggelse af job på Jobnet for Arbejdsgivere.

Arbejdsgivere kan på Jobnet for Arbejdsgivere se de serviceydelser, som landets jobcentre tilbyder og arbejdsgivere kan selv søge efter cv-oplysninger, oprette en digital jobordre eller annoncere efter nye medarbejdere.

64. Det fremgår af § 14, stk. 1, nr. 3, at jobcenteret kan tilbyde information og vejledning om mulighederne for etablering af fx virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, jobrotation efter kapitel 22, voksenlærlingetilskud efter kapitel 23 og opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 24.

65. Det fremgår af § 14, stk. 2, at jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job. Denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen. Det betyder, at jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der vil kunne dække et evt. behov for bistand på den enkelte virksomhed. Det er ikke en ret for virksomhederne at få denne service, men jobcenteret har mulighed for at yde servicen.

Målgruppen for indsatsen er alle ledige - det vil sige både ledige, som ikke har andre problemer end ledighed og andre ledige - samt personer, som har problemer med at fastholde beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Personer, som har problemer med at fastholde beskæftigelse kan fx omfatte beskæftigede sygemeldte, ansatte fleksjobbere, etc.

Ud over de nævnte eksempler på bistand i § 14, stk. 1 kan eksempler på virksomhedsservice også være:
- Virksomhedsbesøg
- Fast kontaktperson
- Service- og samarbejdsaftaler
- Håndholdt hjælp til rekruttering af ledige
- Afholdelse af jobmesser
- Facilitering af virksomhedsnetværk.

> **§ 15.** Jobcenteret og en arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11.
>
> *Stk. 2.* Inden for rammerne af aftalen kan arbejdsgiveren iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 14 og tilknytte en mentor efter kapitel 26.
>
> *Stk. 3.* Arbejdsgiveren kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter efter stk. 2 og til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske afholdte udgifter.

66. Det fremgår af § 15, stk. 1, at jobcenteret og en arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Partnerskabsaftaler er samarbejdsaftaler mellem arbejdsgivere og jobcenteret om tilrettelæggelsen af rekrutteringsforløb med henblik på at fremme tilknytningen til arbejdsmarkedet for ledige med begrænsede beskæftigelsesmuligheder. Indsatsen under en partnerskabsaftale kan ske i form af virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11. Dette indebærer bl.a., at reglerne om inddragelse af repræsentanter for medarbejderne også gælder, når ledige skal deltage i et rekrutteringsforløb i virksomheden.

67. Det fremgår af § 15, stk. 2, at inden for rammerne af partnerskabsaftalen kan arbejdsgiveren iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter og tilknytte en mentor efter. Det betyder, at de overordnede rammer for indsatsen skal fastsættes i partnerskabsaftalen, herunder de økonomiske rammer og rammerne for køb af uddannelse i form af vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentorstøtte for de aftalte forløb.

Arbejdsgiverne vil selv kunne tilrettelægge en målrettet og fleksibel indsats for de ledige i virksomhedspraktik. Det er arbejdsgiverne selv, der afgør, hvornår vejlednings- og opkvalificeringsforløb kan indgå i praktikforløbet, og vælger, om og i givet fald hvornår den enkelte ledige skal have tilknyttet en mentor.

Arbejdsgiverne skræddersyer aktiveringen, så den vil kunne opfylde virksomhedens behov for kvalifikationer hos medarbejderne samt medarbejderens behov for uddannelse i form af opkvalificering eller mentor. Arbejdsgiverne vil således som en del af forløbet kunne afholde forskellige former for korte interne kurser, herunder fx introduktionskurser og korte faglige kurser.

68. Det fremgår af § 15, stk. 3, at arbejdsgiveren vil kunne få tilskud til faktisk afholdte udgifter efter § 15, stk. 2 og til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske afholdte udgifter.

Udgifter efter § 15, stk. 2, er udgifter til vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentorstøtte. Arbejdsgiveren vil ligeledes kunne få tilskud til faktisk afholdte udgifter til administration. De faktisk afholdte udgifter skal være aftalt i partnerskabsaftalen.

Administrationsudgifter ved en partnerskabsaftale kan fx være udgifter i forbindelse med tilrettelæggelse af forløbene, etablering af eksterne og interne kurser og opkvalificeringsforløb og løbende opfølgning og kontakt med jobcenteret m.v.

Det er en betingelse for tilskud, at Arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske afholdte udgifter. Der kan således ikke gives tilskud til anslåede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan fx være i form af en kvittering fra et uddannelsessted.

§ 16. Når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

69. Det fremgår af § 16, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig. Det betyder, at jobcentrene ikke selvstændigt skal undersøge, om der er tale om en overenskomstmæssig konflikt. Hvis der er tvister, fx om hvorvidt reglerne for varsling af konflikten er overholdt, skal de afgøres i det fagretlige system. Det er en forudsætning, at jobcentrene orienterer andre aktører, der efter aftale med jobcentrene udfører henvisningsvirksomhed, om konflikten.

Jobcenteret skal være neutralt under en overenskomstmæssig konflikt (strejke og blokade fra arbejdstagernes side og lockout og boykot fra arbejdsgivernes side iværksat i overensstemmelse med de fagretlige regler). Det er baggrunden for, at der ikke må henvises til konfliktramt arbejde, afgives tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, sendes ledige i jobrotation eller gives tilskud til voksenlærlinge hos arbejdsgivere omfattet af konflikt, før konflikten er hævet, kendt overenskomststridig eller på anden måde kendt retsstridig.

Det vil sige, at jobcentrene fra iværksættelsen af konflikten skal stoppe henvisningen m.v. til alle stillinger hos arbejdsgivere, der er omfattet af konflikten. Forbuddet mod henvisning gælder dog ikke de stillinger, der ikke er omfattet af konflikten.

Eksempel: Visse stillinger omfattet af konflikten

Hvis en konflikt på et sygehus alene omfatter sygeplejersker, skal jobcenteret som normalt henvise fx køkkenpersonale og portører.

Ved afgrænsning af hvilke stillinger, der er ramt af konflikt, vil konfliktens omfang skulle fremgå af det lovlige konfliktvarsel, der er sendt til virksomheden, og den orientering som måtte være sendt til jobcenteret. I nogle tilfælde kan varslet indeholde en liste over navne på de medlemmer, som rammes af konflikten. Konflikten vil angå de medarbejdere, som er medlemmer af den organisation, der varsler konflikt.

Det er en forudsætning, at der heller ikke må ske henvisning til konfliktramte stillinger, selv om den arbejdssøgende er uorganiseret eller hører til en anden faglig organisation end den, der har iværksat konflikten.

Der henvises til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings skrivelse nr. 9229 af 16. april 2018 om, hvordan jobcentrene skal forholde sig under konflikt.

Bistand til særlige aktiviteter

§ 17. For at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan jobcenteret tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job og arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft.

Stk. 2. Aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter og støtte, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder eller jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, og befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lign.

70. Det fremgår af § 17, stk. 1, at for at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan jobcenteret tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft.

71. Det fremgår af § 17, stk. 2, at aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

Der kan fx være tale om informationsarrangementer i form af:
- Jobmesser
- Informationsarrangementer om forskellige tilbud fra jobcenteret
- Informationsarrangementer om ny lovgivning
- Facilitering af virksomhedsnetværk.

Bemyndigelsesbestemmelse om bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere

§ 18. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft, og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

72. Det fremgår af § 18, at Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft, og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Der er fastsat nærmere regler om henvisning af jobsøgende til konkrete job, herunder at henvisningen skal være i overensstemmelse med den lediges kvalifikationer og jobprofilen og betingelser til henvisningens form, og at henvisningen af dagpengemodtagere skal ske i overensstemmelse med rådighedsreglerne i kapitel 4 i BAB.

Kapitel 5

Tilmelding af jobsøgende i jobcentre, joblog m.v.

§ 19. En person kan registrere sig som jobsøgende i jobcenteret.

Stk. 2. Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., skal tilmelde sig som jobsøgende i jobcenteret på den første ledighedsdag.

Stk. 3. Personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, overgangsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som jobcenteret vurderer er jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate, skal tilmelde sig som jobsøgende i jobcenteret. For jobparate skal det ske ved første henvendelse om hjælp, og for åbenlyst uddannelsesparate skal det ske senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp.

73. Det fremgår af § 19, stk. 1, at en person kan registrere sig som jobsøgende i jobcenteret. Dermed vil alle, der ønsker det, kunne blive registreret som jobsøgende med henblik på at få bistand til at finde arbejde. Registreringen sker ved, at personen registrerer sit cv på Jobnet, og gør det søgbart for sagsbehandlere og arbejdsgivere.

74. Det fremgår af § 19, stk. 2, at ledige medlemmer af arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter arbejdsløshedsforsikringsloven, skal tilmelde sig som jobsøgende i jobcenteret på den første ledighedsdag. Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal dermed tilmelde sig på den første ledighedsdag. De kan enten tilmelde sig ved at henvende sig i jobcenteret eller ved at tilmelde sig på Jobnet.

Hvis personen henvender sig i jobcenteret for at blive tilmeldt, er det jobcenteret, der sørger for, at personen bliver tilmeldt. Det sker ved, at jobcenteret registrerer tilmeldingen i det fælles datagrundlag (DFDG).

Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse kan også henvende sig i deres arbejdsløshedskasse for at blive tilmeldt, hvis den enkelte arbejdsløshedskasse tilbyder denne service til sine medlemmer. Tilmeldingen sker ved, at arbejdsløshedskassen registrerer tilmeldingen i det fælles datagrundlag (DFDG). Et ledigt

medlem af en arbejdsløshedskasse vil blive tilmeldt som jobsøgende allerede ved ledighedens indtræden, og ikke først når arbejdsløshedskassen efterfølgende har truffet afgørelse om personens ret til dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven.

Der er fastsat nærmere regler om tilmelding som ansøger om eller modtager af dagpenge i BAB kapitel 5.

75. Det fremgår af § 19, stk. 3, at kontanthjælps- og uddannelseshjælpsansøgere, som jobcenteret vurderer er jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate, skal tilmelde sig som jobsøgende i jobcenteret. For jobparate kontanthjælpsmodtagere skal det ske ved første henvendelse om hjælp, og for åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere skal det ske senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp.

Jobparate kontanthjælpsansøgere eller -modtagere skal dermed tilmeldes ved første henvendelse om hjælp, og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere skal tilmeldes senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp. De kan søge om hjælp eller tilmelde sig enten ved at henvende sig i jobcenteret eller på Jobnet.

Hvis personen henvender sig i jobcenteret eller på Jobnet om hjælp, skal jobcenteret sørge for, at personen bliver tilmeldt. Det sker ved, at jobcenteret registrerer tilmeldingen i det fælles datagrundlag (DFDG).

Med bestemmelsen vil personen blive tilmeldt som jobsøgende samtidig med eller kort tid efter henvendelsen om hjælp, og ikke først når kommunen efterfølgende har truffet afgørelse om ret til hjælp efter LAS.

Der er fastsat nærmere regler om tilmelding som ansøger om eller modtager af kontanthjælp, overgangsydelse eller uddannelseshjælp i BAB kapitel 5.

§ 20. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal være aktivt jobsøgende.

Stk. 2. Jobsøgningsaktiviteter skal løbende dokumenteres i en joblog på Jobnet. Personer omfattet af § 6, nr. 1, kan også dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, kan være fritaget for at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

76. Det fremgår af § 20, stk. 1, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal være aktivt jobsøgende.

Reglerne om hvilke krav, der stilles til den enkeltes jobsøgning, fremgår af ydelsesreglerne, dvs. arbejdsløshedsforsikringsloven for dagpengemodtagere og LAS for de øvrige ydelsesmodtagere.

77. Det fremgår af § 20, stk. 2, 1. pkt., at jobsøgningsaktiviteter løbende skal dokumenteres i en joblog på Jobnet. Med bestemmelsen angives det, at personerne, som efter stk. 1 skal være aktivt jobsøgende, skal dokumentere jobsøgningen i jobloggen på Jobnet.

Formålet med jobloggen er at give den enkelte overblik over egen jobsøgning. Samtidig giver registreringen i jobloggen et grundlag for jobcenteret og arbejdsløshedskassen til at forbedre vejledningen til den

ledige om jobsøgning. Dermed kan anvendelsen af jobloggen og vejledningen sikre det rigtige match mellem de ledige og virksomhederne samt understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Formålet med jobloggen er endvidere, at personen skal dokumentere sin jobsøgning i jobloggen, og at arbejdsløshedskasserne og jobcentrene dermed kan bruge jobloggen til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at den enkelte ledige lever op til rådighedskravet om aktiv jobsøgning i henholdsvis arbejdsløshedsforsikringsloven og LAS.

Der er fastsat nærmere regler om registrering af jobsøgning i joblog i BAB kapitel 5.

78. Det fremgår af § 20, stk. 2, 2. pkt., at dagpengemodtagere også kan dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Med bestemmelsen kan dagpengemodtagere tillige dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog.

Dagpengemodtagere kan således vælge, om de vil dokumentere jobsøgningsaktiviteterne i jobloggen på Jobnet eller i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Uanset hvilken joblog, en dagpengemodtager vælger at dokumentere jobsøgningsaktiviteterne i, vil både dagpengemodtageren, jobcentreret og arbejdsløshedskassen kunne se de registrerede jobsøgningsaktiviteter.

79. Det fremgår af § 20, stk. 2, 3. pkt., at fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, kan være fritaget for at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog efter § 75, stk. 5, i LAS.

Med bestemmelsen henvises der til, at jobcenteret efter § 75, stk. 5, i LAS kan fritage personen for at registrere alle jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet, hvis det vurderes, at det enten ikke er muligt eller er meget vanskeligt for personen på grund af den pågældendes nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne m.v. Jobcenteret og personen skal aftale, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter.

Bemyndigelsesbestemmelse om registrering, tilmelding og afmelding og om jobsøgning og joblog

§ 21. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

80. Det fremgår af § 21, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen er der fastsat regler i BAB kapitel 5 om bl.a.:
- mulighed for registrering og tilmelding i alle landets jobcentre,
- tilmelding hos arbejdsløshedskassen for egne ledige medlemmer,
- digital tilmelding via selvbetjening på Jobnet, om hvornår og i hvilken kommune en person anses for tilmeldt, om telefonisk tilmelding og tilmelding i forbindelse med arbejdsfordeling,
- ledighed under virksomhedslukning mellem jul og nytår eller på en søgnehelligdag,
- tilfælde hvor jobcenteret skal afmelde en arbejdssøgende,
- tilfælde hvor en arbejdsløshedskasse skal afmelde egne medlemmer,
- automatisk afmelding,
- underretning af en person, der er blevet afmeldt, og
- brug af joblog, herunder om den løbende dokumentation og om oplysninger, der skal registreres, og regler om, at dagpengemodtagere kan registrere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens selvbetjeningsløsning i stedet for i jobloggen på Jobnet.

Afsnit III - Cv, kontaktforløb, planer m.v. og jobrettet uddannelse

Kapitel 6

Cv-oplysninger

§ 22. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5, personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 6, nr. 8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 10, skal registrere cv-oplysninger på Jobnet. Det samme gælder personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, og § 164, som får en indsats efter loven.

Stk. 2. Cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal angive mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger.

81. Det fremgår af § 22, stk. 1, 1. pkt., at følgende målgrupper skal registrere cv-oplysninger på Jobnet:
- Dagpengemodtagere (§ 6, nr. 1).
- Job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere (§ 6, nr. 2 og 3).
- Uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere (§ 6, nr. 4 og 5).
- Sygedagpengemodtagere, der ikke er i et job eller driver selvstændig virksomhed (§ 6, nr. 6).
- Personer i jobafklaringsforløb, der ikke er i job eller driver virksomhed (§ 6, nr. 7).
- Personer i ressourceforløb (§ 6, nr. 8).
- Fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse (§ 6, nr. 9).
- Revalidender (§ 6, nr. 10).

Det forhold, at det er sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver virksomhed, der er i målgruppen for at registrere cv-oplysninger, betyder, at det kun er personer, som er ledige ved raskmelding, der skal registrere cv-oplysninger. Det skyldes, at personer i job eller personer, som driver selvstændig virksomhed, vender tilbage til deres job eller selvstændige virksomhed ved hel eller delvis raskmelding.

Når begrebet cv-oplysninger anvendes frem for begrebet cv, skyldes det, at der hermed fokuseres på indholdet i oplysningerne i stedet for et format, som cv kan være forbundet med. Dermed vil der være friere rammer i forhold til det format, som cv-oplysninger registreres i. Den type cv-oplysninger, der registreres under cv-oplysninger, kan være forskellig afhængig af, hvilken målgruppe der er tale om. Cv-oplysninger registreres på Jobnet i enten "Mit CV" for personer, der er jobparate eller "Præsentations-cv" for personer længere væk fra arbejdsmarkedet.

Cv-oplysninger skal registreres for at understøtte jobcenterets bistand til jobsøgende med at finde job og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling. For de øvrige målgrupper længere væk fra arbejdsmarkedet er cv-oplysningerne også et dialogværktøj, der skal fungere som et skridt på vejen mod at nå til et punkt, hvor det giver mening, at cv-oplysningerne gøres søgbare for arbejdsgivere. Alle skal derfor så vidt muligt have fokus på job og ordinære arbejdstimer, også selvom det er få timer. Om søgbare cv-oplysninger se under punkt 85.

Personer længere væk fra arbejdsmarkedet kan have gavn af at registrere cv-oplysninger på Jobnet. Erfaringerne viser, at arbejdet med cv-oplysninger fremmer et beskæftigelsesrettet fokus i den enkeltes forløb. Det vil sige, at det kan gøre det lettere at søge småjobs og virksomhedsrettede tilbud, ligesom virksomhederne selv kan rekruttere personer længere væk fra arbejdsmarkedet. Desuden kan dialogen omkring cv-oplysninger fx for uddannelsesparate - herunder åbenlyst uddannelsesparate - uddannelseshjælpsmodtagere, som ikke umiddelbart skal i job, men i uddannelse sætte fokus på erfaringer og kvalifikationer, og bidrage til at fremme den enkeltes kendskab til egne kompetencer i forhold til mulighederne for, at komme i uddannelse og i det lange perspektiv i job. For andre længere væk fra arbejdsmarkedet kan registrering af cv-oplysninger bidrage til at fremme den enkeltes kendskab til egne kompetencer i forhold til mulighederne for at komme i job.

82. Det fremgår af § 22, stk. 1, 2. pkt., at følgende målgrupper også skal registrere cv-oplysninger på Jobnet:
- Ledige selvforsørgende, som får en indsats efter loven (§ 6, nr. 12).
- Unge under 18, som får en indsats efter loven (§ 6, nr. 13).
- Beskæftigede, som er omfattet af § 164 om mulighed for opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser, og som får en indsats efter loven (§ 7).

For disse personer vil det være afgørende for, at de skal registrere cv-oplysninger, at de får en aktiv indsats. Fordi de får et tilbud efter LAB, som skal medvirke til at bringe dem tættere på arbejdsmarkedet eller i job, stilles der krav om, at de skal registrere cv-oplysninger.

Cv-oplysningerne skal registreres for at understøtte jobcenterets bistand til jobsøgende med at finde job og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling. Cv-oplysningerne for disse målgrupper skal som udgangspunkt være søgbare for arbejdsgivere. Om søgbare cv-oplysninger henvises til punkt 90.

Førtidspensionister skal ikke have et cv. Det skyldes, at personens arbejdsevne er varigt nedsat, og at nedsættelsen er af et sådant omfang, at den pågældende uanset mulighederne for støtte efter den sociale eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i fleksjob, ikke vil være i stand til at blive ledig selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde.

83. Det fremgår af § 22, stk. 2, at cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold. De målgrupper, der har pligt til at registrere cv-oplysninger skal give korrekte og fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde.

Hensigten med bestemmelsen er, at cv-oplysninger, som personer længere væk fra arbejdsmarkedet registrerer, også skal kunne rummes i formuleringen af bestemmelsen. Disse personer vil kunne have behov for at registrere kompetencer, som ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse eller stilling, og som ikke i alle tilfælde skal være søgbare eller oprettes med det formål at understøtte jobcenterets bistand til at finde arbejde.

De cv-oplysninger, som de jobparate ledige, det vil sige dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal registrere, skal primært have fokus på erhvervserfaring, job og uddannelse. Denne form for cv-oplysninger er ikke altid relevante for personer længere væk fra arbejdsmarkedet, hvis kompetencer ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse, erhvervserfaring eller job.

Der er fastsat nærmere regler om indholdet i cv-oplysninger i BAB kapitel 6.

84. Det fremgår af § 22, stk. 3, vedrører dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal angive mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger.

Som jobmål forudsættes det, at der skal angives stillingsbetegnelser, som kan bruges til udsøgning til job. Det eller de angivne jobmål skal være realistiske og kunne bestrides af den ledige.

På Jobnet angiver den enkelte i forbindelse med registrering af sine cv-oplysninger et eller flere jobmål under punktet: "Jeg søger job som".

Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger

§ 23. Cv-oplysningerne skal være registreret på Jobnet og gjort tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest:

1) 2 uger efter tilmelding som jobsøgende for personer omfattet af § 6, nr. 1.

2) 3 uger efter tilmelding som jobsøgende for personer omfattet af § 6, nr. 2.

3) 3 uger fra første henvendelse til kommunen om hjælp for personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate.

4) 3 uger efter overgang til ledighedsydelse for personer omfattet af § 6, nr. 9.

Stk. 2. Cv-oplysningerne for personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, og § 164, som får en indsats efter loven, registreres, umiddelbart i forbindelse med at de får indsatsen.

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, nr. 3, personer omfattet af § 6, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, personer omfattet af § 6, nr. 5, personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, og personer omfattet af § 6, nr. 8 og 10, begynder arbejdet med cv-oplysninger i forbindelse med kontaktforløbet efter kapitel 7 eller opfølgningsforløbet efter lov om sygedagpenge, og registrering af oplysningerne sker hurtigst muligt.

Stk. 4. Personer omfattet af stk. 1 skal løbende opdatere cv-oplysningerne, og jobcenteret skal løbende påse, at oplysningerne er fyldestgørende.

Stk. 5. Cv-oplysningerne for personer omfattet af stk. 2 og 3 skal løbende opdateres, og jobcenteret skal løbende følge op på, om oplysningerne er fyldestgørende. Cv-oplysningerne kan efter aftale mellem jobcenteret og personen gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere.

Stk. 6. Cv-oplysninger, der tidligere har været tilgængelige for søgning på Jobnet, skal straks gøres tilgængelige for søgning, hvis personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, efter afmelding på ny tilmelder sig som jobsøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp.

85. Det fremgår af § 23, stk. 1, at cv-oplysninger skal være registreret på Jobnet og gjort tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest:
- 2 uger efter tilmelding som jobsøgende for dagpengemodtagere,
- 3 uger efter tilmelding som jobsøgende for jobparate kontanthjælpsmodtagere,
- 3 uger fra første henvendelse til kommunen om hjælp for personer, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere,

– 3 uger efter overgang til ledighedsydelse for fleksjobvisiterede.

Fra den dag dagpengemodtagere tilmelder sig som jobsøgende, har de en frist på 2 uger til at registrere cv-oplysninger, som skal gøres søgbare. Det skyldes, at arbejdsløshedskassen skal holde en cv-samtale med et medlem, som tilmelder sig som jobsøgende om de registrerede cv-oplysninger senest 2 uger efter medlemmets tilmelding. Arbejdsløshedskassen skal i umiddelbar forbindelse med cv-samtalen godkende cv-oplysningerne. Efter arbejdsløshedskassens godkendelse overgår ansvaret for at påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende til jobcenteret.

Der er fastsat nærmere regler om beregning af 2-ugers-fristen i BAB kapitel 6.

For jobparate kontanthjælpsmodtagere i målgrupperne og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere er fristen for at registrere cv-oplysninger og gøre dem søgbare 3 uger efter tilmelding som jobsøgende. For fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, gælder, at de skal registrere cv-oplysninger og gøre dem søgbare senest 3 uger efter overgang til ledighedsydelse.

Formålet er, at målgrupperne for bestemmelsen hurtigt får registreret cv-oplysninger således, at arbejdsgivere vil kunne udsøge dem til ledige job. For de nævnte målgrupper kan det være forbundet med ydelsesmæssige konsekvenser, hvis registreringen af fyldestgørende cv-oplysninger ikke sker inden for den angivne frist for den enkelte målgruppe, herunder at cv-oplysningerne er søgbare for arbejdsgivere.

86. Det fremgår af 23, stk. 2, at ledige selvforsørgende, unge under 18 og personer omfattet af reglerne om en indsats efter varslingsreglerne, skal registreres umiddelbart i forbindelse med, at de får indsatsen. Det betyder, at der ikke bliver noget fast tidspunkt for registrering af cv-oplysninger for disse målgrupper. Registreringen skal blot ske umiddelbart i forbindelse med, at de får indsatsen. Jobcenteret får pligt til at bede personer i målgruppen om at registrere cv-oplysninger. Det skal ikke have konsekvenser for personen, hvis personen undlader at foretage registreringen.

87. Det fremgår af § 23, stk. 3, at arbejdet med cv-oplysninger begynder i forbindelse med kontaktforløbet eller opfølgningsforløbet efter lov om sygedagpenge, og at registrering af oplysningerne sker hurtigst muligt, for følgende målgrupper:
– aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere,
– uddannelsesparate, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere,
– aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere,
– sygedagpengemodtagere, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed,
– personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed,
– personer i ressourceforløb og revalidender.

Det betyder, at de omfattede målgrupper, for hvem der ikke er faste krav til registrering af cv-oplysninger på Jobnet, ikke skal underlægges de samme proces- og tidskrav for registrering af cv-oplysninger, som gælder for de øvrige målgrupper. For disse grupper vil det afhænge af en konkret vurdering fra jobcenteret sammen med personen, hvornår der skal registreres cv-oplysninger. Registrering af cv-oplysninger skal som udgangspunkt ske, så snart jobcenteret sammen med personen har afdækket konkrete kompetencer.

Jobcenteret kan dog fx vurdere, at en person, der er alvorligt syg, ikke skal registrere cv-oplysninger.

Det er dog forudsat, at jobcenteret skal begynde processen med arbejdet med cv-oplysninger sammen med personen allerede i begyndelsen af kontaktforløbet eller opfølgningsforløbet efter reglerne om sygedagpenge. Det er også i forbindelse med arbejdet med cv-oplysningerne, at jobcenteret sammen med den enkelte person aftaler, om cv-oplysningerne skal være søgbare for arbejdsgivere. For målgrupperne, hvor

arbejdet med cv-oplysninger begynder i forbindelse med kontaktforløbet, vil det være helt individuelt om og hvornår, cv-oplysninger skal være tilgængelige for søgning for arbejdsgivere. Denne vurdering foretager jobcenteret sammen med den enkelte.

For de omhandlede målgrupper, er der ikke ydelsesmæssige konsekvenser forbundet med ikke at registrere cv-oplysninger.

I mange situationer kan det være hensigtsmæssigt, at en person registrerer cv-oplysninger, selv om personen endnu ikke er nået til et punkt, hvor cv-oplysningerne skal være søgbare for arbejdsgivere.

88. Det fremgår af § 23, stk. 4, at personer omfattet af stk. 1, løbende skal opdatere cv-oplysningerne, og at jobcenteret løbende skal påse, at oplysningerne er fyldestgørende. Det betyder, at det alene vil være målgrupperne i stk. 1, dvs. dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, der altid har pligt til gøre cv-oplysningerne tilgængelige for søgning.

Ved »fyldestgørende« forstås, at jobcenteret skal påse, at personen har oplyst alle relevante kompetencer m.v., som vedkommende har, at oplysningerne er korrekte, og at oplysningerne har den fornødne kvalitet. Cv-oplysningerne for disse målgrupper skal også indeholde postnummer og kontaktoplysninger som minimum i form af telefonnummer eller mailadresse. For dagpengemodtagere skal jobcenteret også påse, at oplysningerne er i overensstemmelse med dagpengemodtagerens rådighedsforpligtelse efter arbejdsløshedsforsikringsloven. Endelig skal jobcenteret påse, at personen i øvrigt løbende opdaterer oplysningerne om ny uddannelse, kurser eller erhvervserfaring.

Der er fastsat nærmere regler om indholdet i cv-oplysninger i BAB kapitel 6.

89. Det fremgår af stk. 5, 1. pkt., at cv-oplysningerne for personer omfattet af stk. 2 og 3 løbende skal opdateres, og at jobcenteret løbende skal følge op på, om oplysningerne er fyldestgørende. I takt med, at en person opnår nye relevante kompetencer, skal disse nyerhvervede kompetencer indgå i cv-oplysningerne, og jobcenteret følger løbende op på, om de nye kompetencer tilføjes således, at cv-oplysningerne hele tiden er opdaterede.

90. Det fremgår af § 23, stk. 5, 2. pkt., at cv-oplysningerne efter aftale mellem jobcenteret og personen vil kunne gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere. Jobcenteret kan således aftale med den enkelte person omfattet af målgruppen for at registrere cv-oplysninger i forbindelse med kontaktforløbet eller i forbindelse med opfølgningsforløbet efter lov om sygedagpenge, at cv-oplysninger skal registreres i en form, der er søgbare for arbejdsgivere. Jobcenteret kan aftale tidspunktet med den enkelte for, hvornår cv-oplysningerne gøres søgbare. Cv-oplysningerne kan for unge under 18, ledige selvforsørgende og personer omfattet af en varslingsindsats, der får indsats eller for personer som er længere væk fra arbejdsmarkedet efter aftale mellem jobcenteret og personen gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere. Undladelse af at gøre cv-oplysningerne søgbare har ikke ydelsesmæssige konsekvenser for målgrupperne.

91. Det fremgår af § 23, stk. 6, at cv-oplysninger, der tidligere har været tilgængelige for søgning på Jobnet, straks på ny skal gøres tilgængelige for søgning, hvis dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, efter afmelding på ny tilmelder sig som jobsøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp.

Ved straks forstås, at det sker i forbindelse med tilmeldingen som jobsøgende eller ved henvendelsen til kommunen om hjælp.

Personerne skal have søgbare cv-oplysninger således, at jobcenteret har mulighed for at bistå personen med at yde den rette indsats og finde arbejde og således, at cv-oplysningerne kan udsøges af arbejdsgivere.

Bistand og adgang til cv-oplysninger

§ 24. Jobcenteret skal yde bistand til personer, der skal registrere cv-oplysninger, hvis personen anmoder herom. Samme pligt har arbejdsløshedskasserne over for egne medlemmer.

Stk. 2. Staten og kommunen har adgang til de cv-oplysninger, som personen har oplyst på Jobnet. Arbejdsløshedskassen har adgang til cv-oplysningerne for egne medlemmer.

92. Det fremgår af § 24, stk. 1, at når en person skal registrere cv-oplysninger, skal jobcenteret yde bistand, hvis personen anmoder herom. Samme pligt får arbejdsløshedskasserne over for egne medlemmer. Jobcenteret skal ikke kunne afvise at yde medbetjening over for personer, som mangler hjælp til at registrere cv-oplysninger på Jobnet. Samme pligt får arbejdsløshedskasserne over for egne medlemmer. Ved medbetjening forstås, at jobcenterets medarbejdere skal støtte personen i at bruge digital selvbetjening.

93. Det fremgår af § 24, stk. 2, at staten og kommunen skal have adgang til de oplysninger, som personen har oplyst på Jobnet. Arbejdsløshedskassen får adgang til cv-oplysningerne for egne medlemmer. Staten, kommunen og arbejdsløshedskassen (for egne medlemmer) får adgang til samtlige registrerede cv-oplysninger, det vil sige også til oplysninger, som den ledige har valgt ikke skal være synlige ved en søgning.

Cv-samtale for dagpengemodtagere

§ 25. For personer omfattet af § 6, nr. 1, skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende holde en samtale med personen, hvor det sikres, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, jf. dog § 106. Samtalen holdes ved personligt fremmøde. Samtalen skal dog ikke holdes, hvis der er forløbet mindre end 3 måneder fra seneste afmelding som jobsøgende.

Stk. 2. Arbejdsløshedskassen begynder ved samtalen sammen med personen at udarbejde forslag til indhold i personens »Min Plan« efter kapitel 8 og aftaler med personen, hvordan jobsøgningen kan understøttes.

94. Det fremgår af § 25, stk. 1, 1. pkt., at for dagpengemodtagere, skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende holde en samtale med personen, hvor det sikres, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Samtalen, som arbejdsløshedskassen skal holde, handler om cv-oplysningerne på Jobnet, og hvorvidt de oplysninger om bl.a. tidligere beskæftigelse, uddannelse og kvalifikationer, som personen registrerer, er fyldestgørende. Samtalen skal holdes ved personligt fremmøde. Samtalen skal ikke holdes, hvis personen er omfattet af mindre intensiv indsats (jf. § 106).

Der er fastsat nærmere regler om, hvornår cv-samtalen skal holdes ved mindre intensiv indsats eller deltagelse i 6 ugers jobrettet uddannelse i BAB kapitel 6.

95. Det fremgår af 2. pkt., at samtalen skal holdes ved personligt fremmøde. Cv-samtaler holdes som udgangspunkt ved personligt fremmøde. Der lægges med forslaget vægt på, at personen og medarbejderen i arbejdsløshedskassen begge er fysisk tilstede.

Der er fastsat nærmere regler om, hvornår cv-samtalen kan holdes telefonisk i BAB kapitel 6.

96. Det fremgår af § 25, stk. 1, 3. pkt., at samtalen dog ikke skal holdes, hvis der er forløbet mindre end 3 måneder fra afmelding som jobsøgende.

Eftersom der ikke er et minimumskrav til indhold i jobsamtaler, herunder om, at cv'et påses i forbindelse med jobsamtaler, skal jobcenteret i stedet løbende påse, at de registrerede cv-oplysninger er fyldestgørende. Dermed er det forudsat, at cv-oplysningerne under ledighed vil være ajourført helt frem til afmeldingen. Det får den konsekvens, at cv-samtalen ikke skal holdes, hvis der ved gentilmelding som jobsøgende er forløbet mindre end 3 måneder fra afmeldingen.

En person, der afmelder sig den 9. januar 2020, og som gentilmelder sig den 2. april 2020, skal ikke have en cv-samtale ved gentilmeldingen, da der ikke er forløbet 3 måneder fra afmeldingen som jobsøgende. Gentilmelder personen sig den 9. april 2020 skal vedkommende have en ny cv-samtale.

97. Det fremgår § 25, stk. 2, at arbejdsløshedskassen sammen med personen ved samtalen skal begynde at udarbejde forslag til indhold i personens »Min Plan« om planer m.v. og aftaler med personen, hvordan jobsøgningen kan understøttes. Det er herefter jobcenteret, der udarbejder »Min Plan« sammen med personen, men arbejdsløshedskassen kommer med forslag til indhold for egne medlemmer.

Bemyndigelsesbestemmelse om cv

§ 26. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold i cv-oplysningerne, om, hvordan de skal registreres, og om cv-samtaler.

98. Det fremgår af § 26, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold i cv-oplysningerne, hvordan de skal registreres og om cv-samtaler.

Med bemyndigelsesbestemmelsen er der fastsat nærmere regler i kapitel 6 i BAB om indhold i cv-oplysninger for personer, der inden for en frist har pligt til at registrere cv-oplysninger, og for målgrupper, som skal registrere cv-oplysninger i forbindelse med kontaktforløbet. Der er i bekendtgørelsen også fastsat regler om, at registrering af cv-oplysninger skal følge anvisningen på Jobnet.

For personer, der har pligt til at registrere cv-oplysninger inden for en frist (dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og ledige fleksjobvisiterede), vil det betyde, at de får pligt til at registrere tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde job. Der er fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, at disse målgrupper skal angive postnummer og kontaktoplysninger som minimum i form af telefonnummer eller mailadresse.

For målgrupper (aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, personer i jobafkla-

ringsforløb, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, personer i ressourceforløb og revalidender), som i forbindelse med kontaktforløbet skal arbejde med cv-oplysninger, vil det være kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, der skal registreres. Der er regler i kapitel 6 i BAB fastsat regler om, at arbejdsløshedskassen kan holde cv-samtalen telefonisk, hvis personen alene skal ajourføre sine cv-oplysninger, og om, at ansvaret for at sikre, at den ledige løbende ajourfører sine cv-oplysninger, overgår til jobcenteret efter cv-samtalen. Dermed vil det være klart, hvilke retningslinjer for cv-oplysninger, der skal følges for de enkelte målgrupper, og hvilke krav der som minimum stilles i forhold til oplysninger om, hvor i landet personen bor og personens kontaktoplysninger, hvis det er en person, der har pligt til at registrere cv-oplysninger. På denne måde har arbejdsgivere mulighed for at tage stilling til kontakt til personen.

99. For dagpengemodtagere og arbejdsløshedskasser betyder det, at kravet til personligt fremmøde ved cv-samtaler lempes på bekendtgørelsesniveau med den virkning, at det administrativt bliver lettere af få holdt cv-samtalen, når den kan foregå telefonisk.

Kapitel 7

Kontaktforløb m.v.

§ 27. For personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 7-10, tilrettelægger og gennemfører jobcenteret et fleksibelt kontaktforløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov, jf. dog § 106. For personer, der skal have et uddannelsespålæg, tilrettelægger og gennemfører jobcenteret det fleksible kontaktforløb efter 1. pkt. under hensyn til et uddannelsesmål, jf. § 30. Personer omfattet af § 6, nr. 6, har et opfølgningsforløb efter lov om sygedagpenge.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 2-5, som er på barsel og er omfattet af § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, skal jobcenteret inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning tilbyde en jobsamtale.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 11, har ret til mindst tre jobsamtaler med jobcenteret.

100. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., at for personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 7-10, skal jobcenteret tilrettelægge og gennemføre et fleksibelt kontaktforløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, jf. dog § 106.

Bestemmelsen vedrører:
- dagpengemodtagere,
- kontanthjælpsmodtagere,
- revalidender,
- fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse,
- personer i ressourceforløb,
- uddannelses-, herunder åbenlyst uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere,
- personer i jobafklaringsforløb.

Med fleksibelt menes, at jobcentrene vil få mulighed for at tilrettelægge, hvornår jobsamtalerne inden for de første 6 måneder skal placeres, ligesom flere af målgrupperne selv skal booke jobsamtaler, jf. lovens § 34.

Efter 6 måneder tilrettelægges kontaktforløbet individuelt efter behov. Derudover vil indholdet i jobsamtalerne kunne tilrettelægges fleksibelt.

Det fremgår, at jobsamtaler skal være individuelle. Jobcentrene kan holde gruppesamtaler, men i sådanne tilfælde vil der ikke være tale om jobsamtaler efter lovens § 27. Det fremgår, at samtaler i kontaktforløbet benævnes jobsamtaler. Hermed menes, at det er de samtaler, som jobcenteret skal holde med personer i målgruppen for et individuelt og fleksibelt kontaktforløb, og som er omfattet af lovens kapitel 7 om kontaktforløb, og som skal holdes under hensyn til formålet med kontaktforløbet. LAB indeholder ikke regler om, at det skal være nogle bestemte personer, der skal holde jobsamtaler. Der er således ikke noget til hinder for, at fx en virksomhedskonsulent i jobcenteret holder en jobsamtale under hensyn til formålet med jobsamtaler og efterlevelse af de få indholdskrav, der gælder for bestemte personer i særlige tilfælde.

Det fremgår af bestemmelsen, at det er jobcenteret, der tilrettelægger og gennemfører kontaktforløbet, ligesom reglerne om kontaktforløb for ledige fleksjobvisiterede er samlet med reglerne om kontaktforløb for de øvrige målgrupper i § 6. Derudover skal kontaktforløbet tilrettelægges individuelt og ud fra arbejdsmarkedets behov for:
– dagpengemodtagere,
– kontanthjælpsmodtagere,
– personer i jobafklaringsforløb,
– personer ressourceforløb,
– fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse samt
– revalidender.

Endvidere fremgår det, at kontaktforløbet skal tilrettelægges ud fra personens forudsætninger. Det betyder bl.a., at forløbet skal tilrettelægges under hensyntagen til personens helbredstilstand og for unge under hensyn til et uddannelsesmål. Det betyder, at for personer med et beskæftigelsesmål tilrettelægges kontaktforløbet individuelt under hensyn til den enkeltes ønsker og forudsætninger ud fra arbejdsmarkedets behov.

Indholdet i jobsamtaler skal leve op til formålet med kontaktforløbet for den enkelte som fx fokus på konkrete job og jobsøgning eller for personer med et uddannelsespålæg opfølgning på det aktuelle trin i uddannelsespålægget. Derudover er der nogle få indholdskrav i særlige situationer. Det er vejledning om 225-timers-kravet for personer, som kan blive omfattet af kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for 12 måneder, vejledning om mulighed for repatriering efter repatrieringsloven for personer, der er i målgruppen samt vejledning om 6 ugers jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere, hvis personen efterspørger det.

Derudover følger det af lovens § 106, at personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, fremover ikke skal deltage i jobsamtaler, mens de er omfattet af en mindre intensiv indsats. Det fremgår dermed af kontaktforløbet, at der ikke skal holdes jobsamtaler for personer omfattet af mindre intensiv indsats.

Der er fastsat nærmere regler om målgrupper og indhold i det individuelle kontaktforløb i BAB kapitel 7.

101. Det fremgår af § 27, stk. 1, 2. pkt., at for personer, der skal have et uddannelsespålæg skal jobcenteret tilrettelægge og gennemføre det fleksible kontaktforløb efter 1. pkt. under hensyn til et uddannelsesmål, jf. § 30. For personer omfattet af et uddannelsespålæg skal kontaktforløbet tilrettelægges individuelt samt ud fra arbejdsmarkedets behov og under hensyn til et uddannelsesmål for uddannelseshjælpsmodtagere.

102. Det fremgår af § 27, stk. 1, 3. pkt., at sygedagpengemodtagere har et opfølgningsforløb i sygedagpengeloven. Dette betyder, at LAB ikke indeholder regler om kontaktforløb for sygedagpengemodtagere.

103. Det fremgår af § 27, stk. 2, at for kontanthjælpsmodtagere, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, som er på barsel og er omfattet af § 13, stk. 7, nr. 4, i LAS, skal jobcenteret inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning tilbyde en jobsamtale.

Jobcenteret skal tilbyde en jobsamtale til personer i målgruppen, som er på barsel, inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning. Formålet er at drøfte personens tilknytning til arbejdsmarkedet og for personer, der skal i uddannelse, er formålet at drøfte personens uddannelsesønsker og uddannelsesmuligheder. Hensigten er at understøtte, at kontanthjælpsmodtagere, som er på barsel har fokus på at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, og at uddannelseshjælpsmodtagere har fokus på uddannelse mod barselsperiodens slutning. Dermed vil fodfæstet på uddannelsesvejen blive understøttet tidligere.

104. Det fremgår af § 27, stk. 3, at førtidspensionister har ret til mindst tre jobsamtaler med jobcenteret. Det betyder, at førtidspensionister med loven har ret til mindst 3 jobsamtaler med jobcenteret. Om jobsamtalens form henvises til bemærkninger til lovens § 33.

Formål

§ 28. Kontaktforløbet har følgende formål:

1) At personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, og personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, opnår ordinært job eller ansættelse i fleksjob hurtigst muligt.

2) At personer omfattet af § 6, nr. 3, 7, 8 og 10, opnår ordinært job hurtigst muligt, eller, hvis dette ikke er umiddelbart realistisk, at personen bringes tættere på arbejdsmarkedet, eventuelt i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

3) At personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, hurtigst muligt begynder på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, eller, hvis dette ikke er umiddelbart realistisk, at personen bliver klar til at påbegynde og gennemføre en sådan uddannelse.

Stk. 2. Formålet med jobsamtaler for personer omfattet af § 6, nr. 11, er at afklare mulighederne for at vende tilbage i ordinært job eller for at få et støttet job.

105. Det fremgår af § 28, stk. 1, nr. 1, at formålet med kontaktforløbet er, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, opnår henholdsvis ordinært job eller ansættelse i fleksjob, hvis personen er ledig fleksjobvisiteret, hurtigst muligt.

Jobsamtalernes tilrettelæggelse og indhold skal understøtte, at formålet hurtigst muligt opnås. Det kan fx ske med udgangspunkt i cv-oplysningerne at drøfte jobsøgning og den videre jobsøgning og behovet for indsats.

Der er i BAB kapitel 7 fastsat nærmere regler om, at jobcenterets fastlæggelse af den videre jobsøgning sker i overensstemmelse med de krav til jobsøgning, som er fastlagt af arbejdsløshedskassen for dagpengemodtagere.

106. Det fremgår af § 28, stk. 1, nr. 2, at formålet med kontaktforløbet for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, samt revalidender er, at de opnår ordinært job hurtigst muligt, eller hvis dette ikke er umiddelbart realistisk med henblik på at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet evt. i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere vil som oftest have barrierer for at opnå tilknytning til det ordinære arbejdsmarked, og formålet med kontaktforløbet for målgruppen kan i de tilfælde være, at der målrettet sættes ind for at nedbryde de barrierer, der kan gøre sig gældende for den enkelte og for at udvikle den enkeltes ressourcer for derigennem at bane vejen til selvforsørgelse og dermed bringe personen tættere på arbejdsmarkedet. Det kan fx være via støtte til at mestre de barrierer, borgeren selv oplever står i vejen for job fx ved at vejlede om hjælp til transport, økonomisk rådgivning eller støtte til at deltage i parallelle social-/sundhedstilbud, og hjælp til at synliggøre borgerens kompetencer og ressourcer i forhold til borgerens eget jobmål fx gennem arbejdet med registrering af cv-oplysninger for at sikre det rette match med en virksomhed.

Målet om at opnå ordinært job vil for udsatte personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb ofte være et mål om i første omgang at opnå ordinært job i få timer om ugen. For de personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, vil målet i første omgang være en gradvis tilbagevenden til jobbet.

107. Det fremgår af § 28, stk. 1, nr. 3, at formålet med kontaktforløbet for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere er, at de hurtigst muligt begynder på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår. Hvis det ikke er umiddelbart realistisk er formålet, at personen bliver klar til at påbegynde og gennemføre en sådan uddannelse.

Kontaktforløbet skal sikre uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget, herunder følge op på, at den unge overholder de indgåede aftaler i forbindelse med de 3 trin i uddannelsespålægget, og om de igangsatte indsatser understøtter det relevante trin i uddannelsespålægget.

Jobcenteret gennemfører kontaktforløbet for aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere med henblik på at sikre, at der tages højde for personens udfordringer og behov, og at den uddannelsesrettede indsats løbende kan ændres og justeres for at understøtte personens fremdrift frem mod at blive uddannelsesparat.

108. Det fremgår af § 28, stk. 2, at formålet med retten til jobsamtaler for førtidspensionister, er at afklare mulighederne for at vende tilbage i ordinært eller støttet job.

Jobsamtalernes indhold

§ 29. Indholdet i jobsamtalerne skal til enhver tid understøtte formålet med kontaktforløbet, jf. § 28, herunder at personen får den indsats, der er behov for.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1-3, personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal indholdet i jobsamtalerne have fokus på konkrete job og jobsøgning.

109. Det fremgår af § 29, stk. 1, at indholdet i jobsamtalerne til enhver tid skal understøtte formålet med kontaktforløbet, jf. § 28, herunder at personen får den indsats, der er behov for. Bestemmelsen skal understøtte, at det er jobcentrene, der vurderer, hvilke emner, der er relevante at drøfte under jobsamtalerne i kontaktforløbet i forhold til formålet med kontaktforløbet og det behov, den enkelte har.

Kravene til indhold i jobsamtalerne, er således blevet forenklet idet, at der alene er fastsat nogle få særlige regler om krav til indhold i kontaktforløbet.

For personer, der hurtigst muligt skal i job, vil det være i overensstemmelse med formålet med kontaktforløbet og behovet for den enkelte, at den enkeltes jobsøgning drøftes ved jobsamtalerne. Det er jobcenteret, der ud fra formålet vurderer, hvornår der i den enkelte jobsamtale er behov for at drøfte

iværksættelse af tilbud. Er en jobparat kontanthjælpsmodtager fx helt eller delvist sygemeldt og har behov for en særlig indsats for at understøtte, at personen får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, er det jobcenterets ansvar at tilrettelægge den indsats, der er behov for som led i det individuelle kontaktforløb. Tilsvarende gælder i forhold til fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, og for uddannelseshjælpsmodtagere, der er helt eller delvist sygemeldte og har behov for en fokuseret indsats for at sikre, at de har den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde fodfæste på uddannelsesvejen.

Er der tale om andre målgrupper, eksempelvis personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb, tilrettelægges indholdet i kontaktforløbet på tilsvarende måde i forhold til det behov, den enkelte har i forhold til at opfylde formålet med kontaktforløbet.

Jobcenteret har fx også under hensyn til formålet med kontaktforløbet pligt til at vurdere, om der for en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager skal iværksættes beskæftigelsesfremmende aktiviteter, samt om personen har opnået en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed skal omvisiteres til jobparat.

I kontaktforløbet skal der endvidere tages nødvendigt hensyn til personens helbredstilstand.

Der er fastsat nærmere regler om indhold kontaktforløbet i BAB kapitel 7.

110. Det fremgår af stk. 2, at for personer, omfattet af § 6, nr. 1-3, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal indholdet i jobsamtalerne have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Bestemmelsen vedrører:
– dagpengemodtagere,
– kontanthjælpsmodtagere,
– åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere,
– fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse.

For disse skal indholdet i jobsamtaler have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Der er fastsat nærmere regler om indhold kontaktforløbet i BAB kapitel 7.

Uddannelsespålæg for dagpenge- og uddannelseshjælpsmodtagere

§ 30. Jobcenteret skal som led i det individuelle kontaktforløb vurdere, om personer under 25 år, der er omfattet af § 6, nr. 1, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Stk. 2. Vurderer jobcenteret, at en person omfattet af stk. 1 kan gennemføre en uddannelse, skal jobcenteret pålægge personen inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen kan ansøge om optagelse på. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af su, elevløn el.lign.

Stk. 3. Jobcenteret skal ved første jobsamtale, jf. § 31, stk. 3, pålægge en person omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde på almindelige vilkår. Jobcenteret kan iværksætte aktivite-

ter og tilbud efter kapitel 11-14 for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af su, elevløn el.lign.

Stk. 4. Jobcenteret skal ud fra en vurdering af personens forudsætninger pålægge en person omfattet af stk. 2 eller 3 inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser.

Stk. 5. En person omfattet af stk. 2 eller 3, som optages på en uddannelse, er forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Stk. 6. For en person omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, skal de test- og prøveresultater vedrørende forberedende voksenundervisning samt aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14, der skal iværksættes, for at personen når sit uddannelsesmål, fremgå af uddannelsespålægget.

Stk. 7. Jobcenteret skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at personen er pålagt at begynde og gennemføre uddannelsen, jf. stk. 5, herunder oplyse uddannelsesinstitutionen om de aktiviteter og indsatser, personen har fået af jobcenteret, og eventuelle test- og prøveresultater, og om, hvorvidt jobcenteret vurderer, at der er risiko for, at personen kan få særlige vanskeligheder ved at gennemføre uddannelsen. Uddannelsesinstitutionen skal underrette jobcenteret, når personen optages på uddannelsen, og hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at der er risiko for frafald.

Stk. 8. Jobcenteret skal fortsætte indsatsen for personer, der via uddannelsespålæg skal påbegynde en uddannelse inden for 1 måned efter uddannelseshjælpens eller overgangsydelsens ophør, helt frem til uddannelsesstart.

Stk. 9. Uddannelsespålægget, jf. stk. 2-6, indgår i »Min Plan«.

111. Det fremgår af § 30, stk. 1, at jobcenteret som led i det individuelle kontaktforløb skal vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

For nærmere om formålet henvises til lovens § 1, stk. 1.

112. Det fremgår af § 30, stk. 2, 1. pkt., at i tilfælde, hvor jobcenteret vurderer, at dagpengemodtageren kan gennemføre en uddannelse, skal jobcenteret pålægge den pågældende inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som den pågældende kan ansøge om optagelse på.

Det forudsættes, at fristen for at komme med forslag vil blive fastsat under hensyn til den enkeltes ressourcer og behov for supplerende støtte. For nogle unge dagpengemodtagere vil fristen være kort eller unødvendig, fordi uddannelsesudvalget allerede er kendt. For andre unge dagpengemodtagere vil fristen være længere, hvis fx uddannelsesønskerne skal afklares.

113. Det fremgår af § 30, stk. 2, 2. pkt., at det skal være en betingelse, at dagpengemodtageren under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende. Der kan fx også være tale om fx praktikløn eller skoleydelse.

114. Det fremgår af § 30. stk. 3, 1. pkt., at jobcenteret ved første jobsamtale efter lovens § 31, stk. 3, skal pålægge uddannelseshjælpsmodtagere, der er under 30 år, inden for en nærmere fastsat frist at komme

med relevante forslag til en eller flere studie eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde og gennemføre på almindelige vilkår.

Det forudsættes, at fristen for at komme med forslag vil blive fastsat under hensyn til den enkeltes ressourcer og behov for supplerende støtte. For nogle uddannelsesparate – herunder åbenlyst uddannelsesparate – vil fristen være kort eller unødvendig, fordi uddannelsesvalget allerede er kendt. For andre unge med betydelige udfordringer kan fristen være lang.

115. Det fremgår af § 30, stk. 3, 2. pkt., at jobcenteret skal kunne iværksætte aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14 for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser.

Jobcenteret skal således overveje understøttende indsatser for at få personen i gang med aktiviteter, tilbud eller uddannelse. Det kan fx være i form af et tilbud om virksomhedspraktik, hvor den unge kan afprøve de jobmuligheder, der er efter endt uddannelse, eller en understøttende indsats som mentorstøtte, hvor personen fx støttes i at afprøve og afklare ressourcer og barrierer, herunder matche personen til virksomheden, afklare fremtidige job- og uddannelsesmuligheder samt afklare eventuelle skånebehov m.v.

116. Det fremgår af § 30, stk. 3, 3. pkt., at det skal være en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende. Der kan også være tale om fx praktikløn eller skoleydelse.

117. Det fremgår af § 30, stk. 4, at jobcenteret ud fra en vurdering af den pågældendes forudsætninger skal pålægge en person omfattet af stk. 2 eller 3 inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser.

Bestemmelsen vedrører uddannelsespålæg til uddannelsesparate dagpengemodtagere under 25 år samt til uddannelseshjælpsmodtagere under 30 år. Fristens længde beror på kommunens konkrete skøn, hvor der bl.a. bør tages hensyn til, at personen skal have rimelig tid til at træffe uddannelsesvalg, optagelsestidspunkter for uddannelserne m.v. Fristens længde bør også afhænge af en konkret vurdering af fx personens motivation for at påbegynde uddannelse, personens generelle trivsel, selvtillid og selvværd, personens faglige baggrund, herunder om den unge tidligere er frafaldet påbegyndte uddannelser, personens boligsituation og afstand til den påtænkte uddannelse og den unges helbredsmæssige situation.

118. Det fremgår af § 30, stk. 5, at en person omfattet af stk. 2 eller 3, som optages på en uddannelse, er forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen. Bestemmelsen indebærer, at hvis personen opgiver eller ophører i uddannelsen uden rimelig grund, eller hvis uddannelsesstedet træffer beslutning om, at personen fx på grund af stort fravær er ophørt med uddannelsen, og der ikke længere er mulighed for at genoptage uddannelsen, skal kommunen i forbindelse med personens henvendelse til kommunen og anmodning om hjælp træffe afgørelse om sanktion efter reglerne i LAS.

De rimelige grunde til ophør i en uddannelse fremgår af § 13, stk. 7 og 8, i LAS og er bl.a. sygdom, barsel eller transporttid.

119. Det fremgår af § 30, stk. 6, at test- og prøveresultater vedrørende Forberedende Voksenundervisning samt aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14, der skal iværksættes for at uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, når sit uddannelsesmål, skal fremgå af uddannelsespålægget.

Det indebærer at uddannelsespålægget for disse grupper skal omfatte oplysninger om testresultaterne fra vejledende læsetests for voksne, prøveresultater i forbindelse med de enkelte trin i forberedende

voksenundervisning og de aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14, der iværksættes for, at de pågældende kan nå deres uddannelsesmål.

120. Det fremgår af § 30, stk. 7, 1. pkt., at jobcenteret skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at en person er pålagt at begynde og gennemføre en uddannelse, jf. stk. 5, herunder oplyse uddannelsesinstitutionen om de aktiviteter og indsatser, personen har fået af jobcenteret, og eventuelle test- og prøveresultater, og om jobcenteret vurderer, at der er risiko for, at pågældende kan få særlige vanskeligheder ved at gennemføre uddannelsen.

Bestemmelsen indebærer, at uddannelsesinstitutionen får besked om, at personen påbegynder uddannelsen på baggrund af et uddannelsespålæg, og at uddannelsesinstitutionen dermed får bedre mulighed for at tage hånd om personen i uddannelsesforløbet.

121. Det fremgår af § 30, stk. 7, 2. pkt., at uddannelsesinstitutionen skal underrette jobcenteret, når personen optages på uddannelsen, samt hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at der er risiko for frafald. Denne underretning kan ske uden samtykke fra personen således, at kommunen kan iværksætte mentorstøtte, hvis der er behov for dette. Underretningerne mellem jobcenter og uddannelsesinstitutioner sker digitalt for at minimere administrationen, jf. forslaget til stk. 9.

Bestemmelsen indebærer, at jobcenteret får besked, når personen optages på en uddannelse, og hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at personen er frafaldstruet. På den måde får kommunen eksempelvis mulighed for at iværksætte mentorstøtte, der kan understøtte personen i at gennemføre uddannelsen.

Behandlingen (videregivelsen) af oplysninger skal finde sted i overensstemmelse med behandlingsreglerne i databeskyttelsesforordningen, herunder dennes artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af oplysninger kan ske, hvis det er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Bestemmelsen regulerer jobcentrenes og uddannelsesinstitutionernes behandling af oplysninger om unge med uddannelsespålæg, men fastsætter ikke betingelser for indsamling og behandling af oplysninger.

122. Det fremgår af § 30, stk. 8, at jobcenteret skal fortsætte indsatsen for personer, der via uddannelsespålæg skal påbegynde en uddannelse inden for en måned efter uddannelseshjælpens ophør helt frem til uddannelsesstart. Det betyder, at den unge vil opleve overgangen fra uddannelseshjælp til uddannelse som et ubrudt forløb.

123. Det fremgår af § 30, stk. 9, at uddannelsespålægget, jf. stk. 2-6, indgår i personens »Min Plan«. I »Min Plan« kan jobcenteret og den unge kommunikere om bl.a. uddannelsesønsker, aftaler om konkrete uddannelser, den unge skal søge om optagelse på, og om den unge er optaget på en given uddannelse.

Jobsamtaler inden for de første 6 måneder

§ 31. For personer omfattet af § 6, nr. 1-5, 7 og 8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 10, holder jobcenteret mindst fire individuelle jobsamtaler inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1, deltager arbejdsløshedskassen i to jobsamtaler, som holdes ud over jobsamtalerne efter stk. 1, medmindre personen ikke ønsker, at arbejdsløshedskassen deltager:

1) En, som holdes, senest når personen har været ledig i 3 måneder, hvis arbejdsløshedskassen ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledighedssituation finder, at personen har behov herfor, eller hvis jobcenteret eller personen anmoder herom.

2) En, som tidligst holdes, når personen har været ledig i 3 måneder, og senest når personen har været ledig i 6 måneder.

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, nr. 2-5, skal første jobsamtale holdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

124. Det fremgår af § 31, stk. 1, at for personer omfattet af § 6, nr. 1-5, 7, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, holder jobcenteret mindst 4 individuelle jobsamtaler inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Bestemmelsen vedrører:
- dagpengemodtagere,
- job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere,
- uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere,
- personer i jobafklaringsforløb,
- personer i ressourceforløb,
- fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse,
- revalidender.

Begrundelsen for bestemmelsen er, at der er evidens for, at tidlig og intensiv opfølgning får personer i job. Der stilles ikke længere stilles krav til, præcis hvornår inden for perioden jobsamtalerne skal foregå, men alene at de skal foregå løbende. Dermed bliver det i højere grad op til sagsbehandleren og personen at fastlægge et kontaktforløb, der understøtter, at kontakten med jobcenteret er meningsfuld og tilpasset den enkeltes behov.

Bestemmelsen betyder, at de ovennævnte målgrupper, skal have mindst 4 jobsamtaler i løbet af de første 6 måneder. Hvornår en person starter forfra i forløbet, og hvor der derfor skal tælles forfra, afhænger af, hvordan ledigheden opgøres, og hvilken betydning et ydelsesskift har. Det vil sige, om de første 6 måneder tæller som sammenlagt eller som sammenhængende ledighed og om skift af ydelse betyder, at kontaktforløbet starter forfra i den nye målgruppe.

For at læse mere herom henvises til beskrivelsen til §§ 9 og 10, stk. 1, i punkt 32-45 samt tabellen i pkt. 34 med en oversigt over ydelsesskift og hvornår det udløser nyt kontaktforløb.

Bestemmelsen betyder endvidere, at der ikke er proceskrav med en fast kadence for, hvornår jobsamtalerne skal holdes, men alene krav om, at der skal holdes mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder.

Der er perioder, hvor personer med ydelse er undtaget fra kontaktforløbet. Det gælder fx i forbindelse med barsel. Sådanne perioder tæller ikke med ved opgørelsen af antallet af samtaler inden for en periode, selv om personen under barsel fortsætter på samme ydelse. Der vil i denne situation ikke være et ydelsesskift, og personen starter ikke forfra i kontaktforløbet efter en periode med barsel. Dvs. at en person, der før barsel har haft 2 samtaler inden for 3 måneder, vil efter barslen skulle have 2 samtaler inden for de næste 3 måneder for, at vedkommende har haft 4 samtaler inden for de første 6 måneder.

Der er fastsat regler om kontaktforløbet herunder om undtagelser fra kontaktforløbet i kapitel 7 i BAB.

125. Det fremgår af § 31, stk. 2, at for dagpengemodtagere deltager arbejdsløshedskassen i mindst 2 jobsamtaler, som holdes ud over jobsamtalerne efter stk. 1, medmindre personen ikke ønsker, at arbejdsløshedskassen deltager. En, som holdes senest, når personen har været ledig i 3 måneder, hvis arbejdsløshedskassen ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledighedssituation finder, at personen har behov herfor, eller hvis jobcenteret eller personen anmoder herom. En, som holdes tidligst, når personen har været ledig i 3 måneder, og senest når personen har været ledig i 6 måneder.

Bestemmelsen betyder, at jobcentrene og arbejdsløshedskasserne inden for 3-måneders intervaller får frie rammer til at aftale, hvornår fælles jobsamtaler skal foregå. Det er jobcenteret, der indkalder til fælles jobsamtaler. Det stiller krav til, at jobcentre og arbejdsløshedskasser er i dialog om tilrettelæggelsen af kontaktforløbet med henblik på i fællesskab at skabe de bedst mulige betingelser for gennemførelsen for begge parter.

126. Det fremgår af § 31 stk. 3, at for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere skal første jobsamtale holdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Der er ikke derudover fastsat krav til, hvornår jobsamtaler skal holdes udover, at der skal holdes 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneders ledighed.

For kontanthjælpsmodtagere betyder det, at den første jobsamtale er en visitationssamtale, hvor kommunen sammen med kontanthjælpsmodtageren igangsætter en plan for den enkeltes vej mod job med udgangspunkt i den enkeltes kompetencer og behov. Kommunen skal ved jobsamtalen også vurdere, hvorvidt personen er jobparat eller aktivitetsparat.

Der er fastsat nærmere regler om visitation for uddannelseshjælpsmodtagere i kapitel 2 i BAB. Alle modtagere af uddannelseshjælp, der ikke vurderes at være åbenlyst uddannelsesparate ved den første samtale, skal som udgangspunkt mødes som uddannelsesparate i de første 3 måneder således, at visitationsperioden er 3 måneder fra henvendelsen til kommunen om hjælp.

Denne vejledning suppleres af "Vejledning om visitation af uddannelseshjælpsmodtagere", hvoraf det bl.a. fremgår, at visitationsperioden fortsat er 3 måneder.

Jobsamtaler efter de første 6 måneder

§ 32. Efter de første 6 måneder aftales kontaktforløbet mellem personen og jobcenteret. Derudover holdes jobsamtaler, når jobcenteret vurderer, at der er behov herfor. Den enkelte person har ret til jobsamtaler, hvis personen anmoder herom.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1, deltager arbejdsløshedskassen i en jobsamtale, senest når personen har været ledig i 16 måneder, medmindre personen ønsker, at arbejdsløshedskassen ikke deltager. Ved jobsamtalen skal jobcenteret tilbyde en obligatorisk intensiveret indsats.

127. Det fremgår af § 32, stk. 1, at efter de første 6 måneder aftales kontaktforløbet mellem personen og jobcenteret. Derudover holdes jobsamtaler, når jobcenteret vurderer, at der er behov herfor. Den enkelte person har ret til jobsamtaler, hvis personen ønsker det.

Formålet med bestemmelsen er at ensrette kontaktforløbet på tværs af målgrupper, og at der skal være færre og mere enkle proceskrav til kontaktforløbet, så det i højere grad bliver op til den enkelte sagsbehandler og personen at fastlægge et kontaktforløb, der understøtter, at kontakten med jobcenteret er

meningsfuld og tilpasset personens behov, så den enkelte kan få hjælp til hurtigst muligt at komme ud på arbejdsmarkedet eller i gang med en uddannelse.

Bestemmelsen betyder, at personer med en periode på mere end 6 måneder på den aktuelle ydelse får et kontaktforløb efter behov, som aftales individuelt mellem jobcenteret og personen. Personen har ret til jobsamtaler, hvis pågældende ønsker det. Samtidig skal jobcenteret holde jobsamtaler med vedkommende, når jobcenteret vurderer, at der er behov for det. Det kan fx være, at jobcenteret har modtaget en jobordre, som vil være oplagt for borgeren at søge, eller at jobcenteret konstaterer, at der ikke bliver søgt job i henhold til det aftalte om jobsøgning.

128. Det fremgår af § 32, stk. 2, at for dagpengemodtagere deltager arbejdsløshedskassen i en jobsamtale om en intensiveret indsats, senest når personen har været ledig i 16 måneder, medmindre personen ønsker, at arbejdsløshedskassen ikke deltager. Ved jobsamtalen skal jobcenteret tilbyde en obligatorisk intensiveret indsats.

Der er i BAB kapitel 7 om individuelt kontaktforløb fastsat nærmere regler den intensiverede indsats, som dagpengemodtagere skal tilbydes sidst i ledighedsperioden Det kan fx være, at jobcenteret tilbyder personen en personlig jobformidler, som hjælper personen med jobsøgningen.

Dermed skal den fælles jobsamtale holdes således, at den har en vis tidmæssig sammenhæng med den intensiverede indsats, som dagpengemodtageren skal have i slutningen af dagpengeperioden.

For en person, der deltager i tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft efter lovens § 95, skal der under samtalen være fokus på mulighederne for job efter endt uddannelse. Arbejdsløshedskassen deltager i samtalen, medmindre personen ikke ønsker det. I bestemmelsen er det præciseret, at jobcenteret skal tilbyde en intensiveret indsats, og at det er obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats.

Jobsamtalernes form

§ 33. Jobsamtaler holdes ved personligt fremmøde, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 10 og 11, kan jobsamtaler holdes telefonisk eller digitalt.

Stk. 3. Deltager personer i tilbud efter kapitel 11-14, kan jobsamtalen holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev. Tilsvarende gælder for personer, der er i job eller driver selvstændig virksomhed, og som er omfattet af § 6, nr. 7, og er vendt delvis tilbage til jobbet eller virksomheden.

Stk. 4. Jobsamtaler for personer på barsel efter § 27, stk. 2, skal holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev, hvis personen anmoder herom.

Stk. 5. Kontaktforløbet for en sygemeldt kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom og kontakt ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurderingen af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Stk. 6. Arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de fælles jobsamtaler efter § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde.

129. Det fremgår af § 33, stk. 1, at jobsamtaler holdes ved personligt fremmøde, jf. dog stk. 2-5. Det betyder, at det er udgangspunktet, at jobsamtaler holdes ved personligt fremmøde. Ved personligt fremmøde forstås at jobsamtalen skal holdes ved personligt fremmøde med en ansat fra jobcenteret. Der er ikke herved taget stilling til, hvor jobsamtalen holdes.

130. Det fremgår af § 33, stk. 2, at for revalidender og førtidspensionister, kan jobcenteret beslutte, at jobsamtaler holdes telefonisk eller digitalt. Det betyder, at der ikke vil være krav om personligt fremmøde ved jobsamtaler med revalidender og førtidspensionister. Jobsamtaler kan holdes telefonisk eller digitalt.

131. Det fremgår af § 33, stk. 3, at når personer deltager i tilbud, kan jobsamtalen holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev. Tilsvarende gælder for personer, der er i job eller driver selvstændig virksomhed, og som er omfattet af § 6, nr. 7, er vendt delvist tilbage til jobbet eller virksomheden.

Det er jobcenteret, der vurderer, om det er hensigtsmæssigt, at jobsamtalen foregår på anden måde end ved personligt fremmøde.

132. Det fremgår af § 33, stk. 4, at jobsamtaler for personer på barsel efter § 27, stk. 2, skal holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev, hvis personen anmoder herom. Det er personen på barsel, der afgør formen på samtalen, men det er udgangspunktet, at jobsamtalen holdes ved personligt fremmøde.

Bestemmelsen vedrører kontanthjælpsmodtagere, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere.

133. Det fremgår af § 33, stk. 5, at opfølgning kan foregå uden kontakt til en sygemeldt, hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Det antages at være udgangspunktet, at en person, der sættes på standby efter bestemmelsen, ikke fortsat kan anses som jobparat kontanthjælpsmodtagere. En sådan person bør som udgangspunkt omvisiteres til aktivitetsparat. Baggrunden er, at det må antages, at vedkommende ikke kan blive selvforsørgende via arbejde i løbet af 3 måneder. Der henvises til BAB kapitel 2 om visitation af kontanthjælpsmodtagere.

Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om kontakt er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredstilstand. Det er den sygemeldtes samlede situation, der lægges til grund ved vurderingen af, om opfølgningen skal sættes på standby. Sygemeldtes psykiske tilstand skal således også indgå i vurderingen. Kontakt på anden måde kan fx ske ved kontakt til sygehus.

En person, der bliver syg korterevarende, eller hvor der ikke er tale om livstruende sygdom, er som udgangspunkt ikke fritaget fra kontaktforløbet, men kan have en rimelig grund til ikke at deltage i en jobsamtale på grund af sygdom eller risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes, jf. § 13, stk. 7, nr. 2, i LAS.

Dagpengemodtagere vil ikke blive omfattet af forslaget, da de ved sygdom overgår til sygedagpenge og dermed vil blive omfattet af den særlige standbyordning for sygedagpengemodtagere, der findes i lov om sygedagpenge.

Opfølgningen i sager med personer, der er på standby, sker uden kontakt til personen, og personen får heller ikke en beskæftigelsesrettet indsats.

134. Det fremgår af § 33, stk. 6, at arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de fælles jobsamtaler med dagpengemodtagere efter § 31, stk. 2 og § 32, stk. 2, medmindre personen anmoder arbejdsløshedskassen om at deltage ved personligt fremmøde.

Det vil sige, at det gælder for jobsamtalen, som skal holdes senest efter 3 måneders ledighed, jobsamtalen senest efter 6 måneders ledighed og jobsamtalen senest efter 16 måneders ledighed. Den enkelte person kan anmode arbejdsløshedskassen om at deltage ved personligt fremmøde. Den enkelte person kan også helt fravælge arbejdsløshedskassens deltagelse, jf. § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2.

Muligheden for digital deltagelse fra arbejdsløshedskasser forventes at give en ressourcemæssig besparelse for arbejdsløshedskasserne, der skal bruge mindre tid på transport og logistik. At arbejdsløshedskasserne får mulighed for at deltage ved personligt digitalt fremmøde betyder, at der vil være krav om, at der er en direkte billed- og lydforbindelse ved jobsamtalen. Jobcentrene og arbejdsløshedskasserne forventes at skulle bruge færre ressourcer på planlægning og koordinering af samtaletidspunkter.

Der er fastsat nærmere regler om arbejdsløshedskassernes deltagelse i jobsamtaler i BAB kapitel 7.

Selvbooking

§ 34. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, personer omfattet af § 6, nr. 4, som er åbenlyst uddannelsesparate, og personer omfattet af § 6, nr. 7, skal selv booke jobsamtaler digitalt, jf. dog stk. 2. Jobcenteret indkalder personer omfattet af § 6, nr. 1, til jobsamtaler, hvor arbejdsløshedskassen skal deltage, jf. § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2.

Stk. 2. Jobcenteret indkalder til den første jobsamtale efter § 31, stk. 3. Derudover kan jobcenteret indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 3, personer omfattet af § 6, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, personer omfattet af § 6, nr. 5 og 8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 10, skal selv booke jobsamtaler digitalt.

135. Det fremgår af § 34, stk. 1, 1. pkt., at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate og personer i jobafklaringsforløb, selv skal booke jobsamtaler digitalt, jf. dog stk. 2.

Ved selvbooking får personerne i målgruppen for bestemmelsen ansvar for eget ledighedsforløb og får medindflydelse på, hvornår jobsamtalerne skal foregå.

Bestemmelsen medvirker til, personer i målgruppen får mulighed for i højere grad at have indflydelse på og tage ansvar for eget forløb, som i sidste ende skal styrke personens muligheder for at komme i job.

Selvbooking skal ske digitalt, men ikke nødvendigvis på Jobnet. En binding til Jobnet kan fastlåse en arbejdsdeling mellem digitale løsninger og aktørerne, der med tiden måtte vise sig ikke at være hensigtsmæssig. Dette medfører, at selvbooking fortsat kan foregå via Jobnet, men at det også kan være muligt via andre løsninger. Det vil således kunne være muligt for kommuner at tilbyde dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og personer i jobafklaring m.v. mulighed for at selvbooke møder i jobcenteret fx via kommunens egen hjemmeside eller fremmødestandere. Det vurderes, at kommunerne kan tilbyde personerne en bedre service, når de forskellige målgrupper i jobcenteret får mulighed for at booke møder ad flere kanaler end Jobnet.

Der er fastsat nærmere regler om digital booking af jobsamtaler og fritagelse fra booking i BAB kapitel 7. Endvidere er der en vejledning om obligatorisk selvbooking af jobsamtaler for forskellige målgrupper.

Endelig er der i ydelseslovgivningen fastsat regler om konsekvensen af manglende selvbooking.

136. Det fremgår af § 34, stk. 1, 2. pkt., at jobcenteret skal indkalde dagpengemodtagere til de jobsamtaler, hvor arbejdsløshedskassen deltager.

En dagpengemodtager skal heller ikke selv booke en jobsamtale, hvis vedkommende er frataget retten til selvbooking, eller hvis personen er fritaget efter de bestemmelser, der er fastsat i BAB kapitel 7.

137. Det fremgår af § 34, stk. 2, 1. pkt., at jobcenteret indkalder til den første jobsamtale efter § 31, stk. 3. Denne bestemmelse er indsættes i LAB ved ændringslov (lovforslag nr. L 54 af 13. november 2019, er fremsat og forventes vedtaget i Folketinget i december 2019). Det betyder, at jobcenteret indkalder til første jobsamtale, når jobsamtalen skal holdes inden for 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp, uanset om det er en person, der i øvrigt selv skal booke jobsamtaler.

Dermed indkalder jobcenteret jobparate kontanthjælpsmodtagere samt åbenlyst uddannelsesparate til den første jobsamtale, selv om disse målgrupper i øvrigt har pligt til selvbooking.

Baggrunden er, at disse personer ikke vil kunne nå at selvbooke den første jobsamtale, inden der er gået 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Det skal derfor være muligt for jobcenteret at indkalde til denne jobsamtale. I tilfælde, hvor der allerede i forbindelse med en persons tilmelding i jobcenteret er aftalt eller holdt en jobsamtale efter § 31, stk. 3, anses denne samtale som en jobsamtale, der er blevet indkaldt til.

138. Det fremgår af § 34, stk. 2, 2. pkt., at jobcenteret derudover kan indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel. Dermed kan jobcenteret i særlige tilfælde indkalde til en jobsamtale, hvor behovet for en jobsamtale opstår med kort varsel, og hvor det ikke er muligt at nå at udstikke en frist til selvbooking.

Det kan fx være i et tilfælde, hvor der med kort varsel åbner sig en mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud, og hvor jobcenteret har behov for at holde en jobsamtale med personen, inden tilbud afgives, eller i en situation, hvor jobcenteret får en jobordre, som skal besættes med kort varsel, og hvor jobcenteret i den anledning gerne vil tale med en person, som passer til profilen.

Der er fastsat nærmere regler om digital booking af jobsamtaler og fritagelse fra booking i BAB kapitel 7. Endvidere er der en vejledning om obligatorisk selvbooking af jobsamtaler for forskellige målgrupper.

139. Det fremgår af § 34, stk. 3, at personer omfattet af § 6, nr. 3, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, selv skal booke jobsamtaler digitalt.

Bestemmelsen vedrører:
- aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere,
- uddannelsesparate bortset fra åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere,
- aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere,
- personer i ressourceforløb,
- fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse,
- samt revalidender.

Dermed får en person, som er længere væk fra arbejdsmarkedet mulighed for i højere grad at have indflydelse på og tage ansvar for eget forløb, som i sidste ende skal styrke personens muligheder for at komme i job.

Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af pligt til selvbooking for de enkelte målgrupper i bestemmelsen. Det er forudsat, at udvidelsen af pligt til selvbooking med yderligere målgrupper kommer til at ske fra 2021.

§ 35. Jobcenteret kan efter en konkret vurdering fratage en person retten til selvbooking, hvis jobcenteret vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter jobcenterets vurdering vil medføre, at kontaktforløbet ikke kan gennemføres efter hensigten.

140. Det fremgår af § 35, at jobcenteret efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis jobcenteret vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter jobcenterets vurdering vil medføre, at kontaktforløbet ikke kan gennemføres efter hensigten.

Det kan fx være i tilfælde, hvor personen booker mange jobsamtaler ud over det aftalte, booker flere samtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker jobsamtaler. Dermed har jobcenteret mulighed for at indkalde personer til jobsamtaler, hvor jobcenteret har vurderet, at personen ikke skal have mulighed for selvbooking og derfor har frataget dem retten hertil.

Der skal træffes afgørelse om fratagelse af ret til selvbooking. Der henvises i den forbindelse til vejledning om obligatorisk selvbooking af jobsamtaler for forskellige målgrupper.

Koordinerende sagsbehandler

§ 36. Personer omfattet af § 6, nr. 3 og 5, har ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at personen får en helhedsorienteret indsats, som er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder.

Stk. 2. Jobcenteret skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart når personen vurderes som aktivitetsparat.

Stk. 3. Jobcenteret skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb efter § 107, eller som deltager i et ressourceforløb efter § 112.

141. Det fremgår af § 36, stk. 1, at personer omfattet af § 6, nr. 3 og 5, har ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at personen får en helhedsorienteret indsats, som er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder. Bestemmelsen vedrører aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere.

Det betyder, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, som netop kan have kontakt til flere forskellige forvaltninger og til en række forskellige sagsbehandlere, sikres en helhedsorienteret indsats, som skal koordineres på tværs af kommunale forvaltninger og andre myndigheder.

Den koordinerende sagsbehandler er ansvarlig for at varetage sagsbehandlingen i samarbejde med personen, herunder løbende at følge op på indsatsen og løbende at koordinere indsatsen i den enkelte sag samt bistå personen med at realisere sit uddannelses- eller jobmål. Bestemmelsen skal sikre, at personen oplever kontinuitet og sammenhæng i indsatsen. Bestemmelsen indebærer også, at kommunen kan vælge at udpege en koordinerende sagsbehandler

fra en anden kommunal enhed end jobcenteret efter § 6, stk. 6, i organiseringsloven. Det indebærer, at en sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan være koordinerende sagsbehandler og udføre

opgaver på beskæftigelsesområdet, som vedrører faktisk forvaltningsudøvelse. Der kan fx være tale om at udarbejde »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan, varetage kontaktforløbet og understøtte, at personen følger jobplanen og når målet i planen. Dette kan fx være relevant, hvis hovedvægten af personens problemer skal løses af en anden forvaltning. En sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan ikke træffe afgørelse efter beskæftigelseslovgivningen.

142. Det fremgår af § 36, stk. 2, at jobcenteret skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler umiddelbart, når den pågældende vurderes som aktivitetsparat.

Det betyder, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere skal have tilbudt en koordinerende sagsbehandler umiddelbart, når den pågældende vurderes som aktivitetsparat. Det er jobcenteret, der vurderer, om personen er aktivitetsparat, og dermed er det jobcenteret, der skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler. På den måde sikres det, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere får tilbudt en koordinerende sagsbehandler så tidligt i forløbet som muligt, og at der således vil være kontinuitet og sammenhæng i personens indsats fra start

143. Det fremgår af § 36, stk. 3, at jobcenteret skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb efter § 107, eller som deltager i et ressourceforløb efter § 112.

Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler for personer i ressourceforløb kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 5, i organiseringsloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til Startvejledningen punkt 170-179 om §§ 43-45 om rehabiliteringsplanen.

Der kan undervejs opstå behov for, at der udpeges en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler. Det kan fx ske, hvis personen i den første periode har haft en sagsbehandler fra socialforvaltningen, fordi hovedvægten i indsatsen var af social karakter. Her kan det være hensigtsmæssigt at udpege en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler, når hovedvægten i indsatsen overgår til at være beskæftigelsesrettet. Personen inddrages, inden der udpeges en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler.

Bestemmelsen om en gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal sikre, at personen oplever kontinuitet og sammenhæng i indsatsen, og at personens faste sagsbehandler bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede

§ 37. Personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, har ret til at blive henvist til en anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og som jobcenteret i medfør § 74 c i lov om aktiv socialpolitik har vurderet fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 116, skal henvises til en anden aktør med henblik på etablering af fleksjob,

når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Stk. 3. Personen skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører.

Stk. 4. Jobcenteret skal vejlede om henvisning til en anden aktør efter stk. 1 og 2.

144. § 37 stk. 1, vedrører ledige fleksjobvisiterede og deres ret til at blive henvist til anden aktør efter en periode med ledighedsydelse. Det betyder, at en person, der er visiteret til fleksjob, kan bede jobcenteret om at blive henvist til anden aktør, der varetager indsatsen med at få etableret et fleksjob, når personen

har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder. Brug af anden aktør er rettet mod personer, der ikke ved egen eller jobcenterets indsats er kommet i fleksjob.

Retten til at blive henvist til anden aktør indtræder på ny, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og har haft en ny ledighedsperiode på 6 måneder inden for 9 måneder. Perioder med barsel medregnes ikke i opgørelsen.

145. Det fremgår af 37, stk. 2, vedrører jobcenterets pligt til at henvise en ledig fleksjobvisiteret til anden aktør efter en periode med ledighedsydelse. Det betyder, at jobcenteret får pligt til at henvise personen til anden aktør, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder, hvis jobcenteret efter en vurdering efter § 74 c i LAS finder, at personen fortsat opfylder betingelserne for fleksjob.

Jobcenteret skal igen henvise til anden aktør, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og har haft 12 måneders ledighed inden for 18 måneder. Perioder med barsel medregnes ikke i opgørelsen.

Den indsats, der skal varetages af anden aktør, omfatter som minimum etablering af fleksjob, men kan også indeholde fx etablering af en virksomhedspraktik. Det er jobcenteret, der beslutter, hvor længe indsatsen skal varetages af anden aktør.

146. Det fremgår af § 37, stk. 3, at personen skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører. Bestemmelsen betyder, at jobcenteret ikke kan nøjes med at henvise til en bestemt aktør. Personen skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører. Jobcenteret skal tilstræbe en så varieret og kvalificeret kreds af andre aktører som muligt og indgå aftaler med disse.

147. Det fremgår af § 37, stk. 4, at jobcenteret skal vejlede om henvisning til anden aktør efter stk. 1 og 2. Bestemmelsen betyder, at jobcenteret har pligt til at oplyse og vejlede personen om henholdsvis retten til og pligten til at blive henvist til en anden aktør. Det kan ske i forbindelse med kontaktforløbet.

Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

§ 38. Jobcenteret skal straks indkalde en person omfattet af § 6, nr. 1-3, til en jobsamtale, når der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om personens generelle rådighed. Jobsamtalen skal holdes, inden for 1 uge fra meddelelsen fra en anden myndighed

er modtaget. Skyldes tvivlen, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter holde en jobsamtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første jobsamtale.

Stk. 2. Jobcenteret skal inden for 2 uger efter jobsamtalen, jf. stk. 1, 1. pkt., sørge for, at personen får et tilbud efter kapitel 11-14.

148. Det fremgår af § 38, stk. 1, at jobcenteret straks skal indkalde en dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere til en jobsamtale, når der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om personens generelle rådighed. Jobsamtalen skal holdes inden for 1 uge fra det tidspunkt, hvor meddelelsen fra en anden myndighed er modtaget. Skyldes tvivlen, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter holde en jobsamtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første jobsamtale.

Det betyder, at jobcenteret skal holde jobsamtaler med personer, hvor der ved kontrolaktion er rejst tvivl om rådigheden. Det kan fx være en person, der modtager ydelse, der er antruffet i arbejde ved en kontrolaktion, og hvor der derfor er tvivl om, hvorvidt personen er ledig.

149. Det fremgår af § 38, stk. 2, at jobcenteret inden for to uger efter jobsamtalen skal sørge for, at der gives et tilbud efter det kapitel 11-14 til en person, hvor der er rejst tvivl om rådigheden. Bestemmelsen betyder, at jobcenteret hurtigt skal give en aktiv indsats i form af et tilbud, som personen har pligt til at deltage i til en person, hvor der er rejst tvivl om rådigheden i forbindelse med kontrol.

Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktforløbet

§ 39. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om:

1) Pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering, 225-timersreglen og, hvis personen efterspørger det, 6 ugers jobrettet uddannelse.

2) Undtagelse af persongrupper fra kontaktforløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats.

3) Pligt til i forbindelse med kontaktforløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter.

4) Uddannelsespålæg, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget.

5) Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest.

6) Jobcenterets mulighed for at fastlægge jobsøgning.

7) Obligatorisk intensiveret indsats.

8) Oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v.

9) Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktforløbet.

10) Selvbooking og afmelding som jobsøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

150. Det fremgår af § 39, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering og 225-timersreglen, og hvis personen efterspørger det

om 6 ugers jobrettet uddannelse. Derudover fastsætter beskæftigelsesministeren regler om undtagelse af persongrupper fra kontaktforløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats, om pligt til i forbindelse med kontaktforløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, om uddannelsespålægget, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget, ret til læse-, skrive- og regnetest, jobcenterets mulighed for at fastlægge jobsøgning, om obligatorisk intensiveret indsats, om oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v., og om arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktforløbet. Beskæftigelsesministeren fastsætter også nærmere regler om selvbooking og om afmelding som jobsøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen er der fastsat regler i BAB kapitel 7 om bl.a.

- Pligt til under jobsamtaler at vejlede om repatriering som led i jobcentrenes systematiske vejledningspligt.
- 225-timersreglen for målgrupper, som kan blive omfattet af disse regler.
- At visse persongrupper ikke er omfattet af reglerne om kontaktforløb. Det gælder for:
  - ældre, som modtager kontanthjælp, fordi de ikke opfylder optjeningsbetingelserne for at få folkepension,
  - personer, som modtager kontanthjælp, fordi de i forhold til førtidspension ikke opfylder optjeningsbetingelserne,
  - unge under 18, som ikke har forældre, der har pligt til at forsørge dem, og som derfor modtager kontanthjælp,
  - kontanthjælpsmodtagere på barsel, som herved sidestilles med modtagere af barselsdagpenge,
  - revalidender med en ansættelseskontrakt, hvor ansættelsen begynder inden for 4 uger, og revalidender som skal på barsel inden for 4 uger.
- At personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU), ikke er omfattet af kontaktforløbet.
- Jobcenterets pligt til for visse persongrupper, som er helt eller delvist sygemeldte at vurdere behovet for en særlig indsats i form af sygdomsafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.
- Pligt til at vejlede om 6 ugers jobrettet uddannelse, hvis personen efterspørger det, hvorefter en dagpengemodtager i målgruppen skal have vejledning i jobcenteret om valg af uddannelse efter positivlisten ved første jobsamtale.
- Tidspunktet for vurdering af, om uddannelseshjælpsmodtagere er uddannelsesparate.
- Regler om læse-, skrive-, regnetest. Intentionen er, at alle ledige uanset uddannelsesbaggrund får ret til en læse-, skrive-, og regnetest, medmindre jobcentret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov.
  - Dagpengemodtagere under 25 år uden en ungdomsuddannelse med et uddannelsespålæg, og uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet uden en ungdomsuddannelse i målgruppen, skal testes inden for 1 måned. For vejledning om hvad en ungdomsuddannelse er, henvises til Børne- og Undervisningsministeriets Uddannelsesguide, som indeholder en vejledning til forældre herom. Følgende linker til Uddannelsesguiden om ungdomsuddannelser: https://www.ug.dk/6til10klasse/tilforaeldre/optagelse/hvad-er-en-ungdomsuddannelse
  - Jobcenteret har ikke mulighed for at fravige reglerne for disse målgrupper. For disse målgrupper videreføres reglerne på bekendtgørelsesniveau uændret. For øvrige målgrupper iværksætter jobcenteret en test, men har mulighed for konkret at vurdere, at en person ikke har behov for en test. Jobcenteret skal dog kunne redegøre for, på hvilket grundlag, man evt. afviser at give en ledig en test. Tid og sted for testen aftales med jobcenteret. Hvis testen viser, at der er behov for et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, får den ledige ret til tilbud om kursus og personen skal have et sådant tilbud.

    - Førtidspensionister og ledige selvforsørgende har ikke ret til en læse-, skrive-, regnetest. - Jobcenterets mulighed for at følge op på og fastlægge den videre jobsøgning for bl.a. dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, og åbenlyst uddannelsesparate. Det forhold, at jobcenteret har mulighed for i forbindelse med kontaktforløbet at drøfte den videre jobsøgning, ændrer ikke ved, at det er arbejdsløshedskassen, der fastlægger krav til jobsøgning og træffer afgørelse om rådighed for dagpengemodtagere. Der vil ikke være minimumskrav til indhold i en jobsamtale, og jobcentret får således mulighed for at vurdere i det enkelte tilfælde, hvornår det er hensigtsmæssigt i forhold til at opfylde formålet med kontaktforløbet.
- Jobcenterets mulighed for at følge op på og fastlægge den videre jobsøgning for bl.a. dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, og åbenlyst uddannelsesparate. Det forhold, at jobcenteret har mulighed for i forbindelse med kontaktforløbet at drøfte den videre jobsøgning, ændrer ikke ved, at det er arbejdsløshedskassen, der fastlægger krav til jobsøgning og træffer afgørelse om rådighed for dagpengemodtagere. Der vil ikke være minimumskrav til indhold i en jobsamtale, og jobcentret får således mulighed for at vurdere i det enkelte tilfælde, hvornår det er hensigtsmæssigt i forhold til at opfylde formålet med kontaktforløbet.
- Jobcenterets mulighed for at tilbyde en jobformidler i forbindelse med den intensiverede indsats, som jobcenteret skal tilbyde dagpengemodtagere senest ved 16 måneders ledighed, og om dennes opgaver.
- Pligt til at give jobcenteret besked fx i forbindelse med pasningsproblemer, ferie og sygdom m.v.
- At arbejdsløshedskassen ikke skal deltage i en fælles jobsamtale, hvis personen ikke deltager ved personligt fremmøde. Det kan være i en situation, hvor personen er i tilbud, og hvor en jobsamtale derfor kan holdes telefonisk eller på anden måde. I et sådant tilfælde er der ikke krav om, at arbejdsløshedskassen møder personligt i jobcenteret til en fælles jobsamtale, når personen ikke selv er til stede.
- Hvis dagpengemodtageren ikke booker en jobsamtale til afholdelse inden for den frist, som pågældende har fået af jobcenteret eller arbejdsløshedskassen, bliver pågældende automatisk afmeldt som jobsøgende i jobcenteret. Konsekvensen af manglende tilmelding som arbejdssøgende er, at pågældende ikke kan få udbetalt dagpenge. Arbejdsløshedskassen skal - før den trækker pågældende i dagpengene - partshøre personen om den manglende tilmelding. Jobcenteret og arbejdsløshedskassen for egne medlemmer skal inden for rammerne af den almindelige vejledningsforpligtelse yde hjælp til personer, der kan have svært ved at finde ud af selvbooking-systemet, så de ikke bliver afmeldt, fordi de ikke får booket jobsamtalerne på grund af manglende it-kundskaber.
- Hvis de øvrige målgrupper, der vil blive omfattet af pligten til selvbooking, når beskæftigelsesministeren sætter § 34, stk. 2, i kraft, ikke booker en jobsamtale til afholdelse inden for den frist, som personen har fået af jobcenteret, er konsekvensen, at kommunen skal tage stilling til, om personen fortsat har ret til at modtage den ydelse, som personen modtager eksempelvis efter LAS eller sygedagpengeloven. Jobcenteret skal også for disse grupper yde hjælp til personer, der kan have svært ved at finde ud af selvbookingsystemet. De yderligere målgrupper er jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaring.
- Jobcenteret efter anmodning kan fritage en person fra pligten til selv at booke jobsamtaler, hvis jobcenteret vurderer, at det er uforholdsmæssigt svært eller umuligt for personen selv at booke jobsamtaler, fordi personen har meget ringe it-kundskaber, har betydelige sproglige barrierer bestående i manglende beherskelse af dansk, eller har betydelig fysisk, kognitiv eller psykisk funktionsnedsættelse, eller hvis afholdelsen af jobsamtalen er betinget af særlige lokaliteter eller deltagelse af en tolk.

Kapitel 8

Planer m.v.

§ 40. Personer omfattet af § 6, der kan få en indsats efter denne lov, skal have en »Min Plan« for indsatsen.

Stk. 2. Personer, der skal have behandlet deres sag i rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., skal have en rehabiliteringsplan.

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel.

151. Det fremgår af § 40, stk. 1, at personer der kan få en indsats efter denne lov, skal have en »Min Plan« for indsatsen. Bestemmelsen omfatter alle målgrupper i LAB.

Det betyder bl.a., at sygedagpengemodtagere også skal have »Min Plan« i forbindelse med opfølgningsforløbet efter lov om sygedagpenge, uanset at de ikke får tilbud efter kapitel 11, 12 og 14. Aftalen om opfølgning i sygedagpengesagen skal indgå i den sygemeldtes »Min Plan«.

Ligeledes skal personer ansat i fleksjob også have »Min Plan«, uanset de ikke deltager i et tilbud efter denne lov. Det skyldes, at fleksjobbet som udgangspunkt er midlertidigt, og at jobcenteret løbende skal følge op på fleksjobbet.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget afsnit 2.8.2, skal »Min Plan« redskabet fornys, så det bedre understøtter borgerens aktive deltagelse i egen sag og sikrer en klar arbejdsdeling mellem stat, kommuner og arbejdsløshedskasser i forhold til udvikling af it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen. Det er kommunerne og arbejdsløshedskasserne, der har kompetencen til og ansvaret for at vejlede personen fx i forbindelse med afgivelse af et tilbud.

Hensigten er, at »Min Plan« skal medvirke til at understøtte personens aktive deltagelse i egen sag og så det i en lettilgængelig form kan give et overblik over den enkeltes forløb og indsats med fokus på den overordnede retning og status for planlagte, igangværende og tidligere gennemførte aktiviteter. For sagsbehandleren skal »Min Plan« understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job, herunder med få ugentlige timer, og sikre koordinering på tværs af jobcentre og arbejdsløshedskasser og evt. andre forvaltninger. »Min Plan« er således ikke et sagsbehandlingssystem, men et værktøj i dialogen med personen.

Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget vil »Min Plan« ikke længere kunne bruges til at træffe afgørelser i eller til at vejlede borgeren med. De standardiserede vejledningstekster, som STAR igennem årene har indarbejdet i »Min Plan«, vil derfor udgå. Det betyder, at al post med indhold, der er afgørende for borgernes rettigheder og pligter, fremover skal sendes til borgeren på anden vis, som udgangspunkt til personens digitale postkasse, e-Boks. Dette gælder også de generelle vejledninger til borgerne. Borgerne skal være trygge ved, at hvis e-Boks eller anden digital postkasse tjekkes, så har de udtømmende styr på alle vigtige afgørelser og indkaldelser fra jobcenteret. Kravet om, at afgørelser m.v. skal sendes i e-Boks, gælder ikke for borgere, som er fritaget fra digital post. De vil skulle modtage al post med fysisk brev.

Forenklingen af »Min Plan« er i overensstemmelse med den indgåede politiske aftale om mere enkle og skærpede sanktioner, styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger (sanktionsaftalen). Lovforslag

nr. L 66 herom af 19. november 2019 forventes at træde i kraft 1. januar 2020. Med sanktionsaftalen forenkles vejledningspligten både i forhold til indhold og omfang. Med lovforslaget, der udmønter sanktionsaftalen, vil der bl.a. blive fastsat nærmere regler om kommunernes vejledningspligt overfor borgerene, og om at jobcenteret skal indgå en aftale med borgeren om krav til deres jobsøgning.

Med hjemmel i lovens § 184 er der fastsat regler i BAB kapitel 19 om digital kommunikation, om hvad der fremover skal fremsendes til borgeren ved brug af digital post efter Lov om Digital Post fra offentlige afsendere, e-Boks. Herunder fremgår en oversigt over de vigtigste aftaler, afgørelser og øvrige handlinger efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og bestemmelser udstedt med hjemmel heri, som skal formidles via digital post. Listen er ikke nødvendigvis udtømmende, men indeholder de vigtigste elementer.

- Indkaldelse til samtale efter lovens kapitel 7 og øvrige samtaler, som borgeren har pligt til at deltage i, men ikke har pligt til selv at booke fx fællessamtale.
- Afgørelse om afgivne tilbud efter lovens kapitel 11-14.
- Afgørelse om afgivne aktiviteter efter lovens kapitel 4 herunder henvisning til job og særlige aktiviteter jf. § 17, stk. 2.
- Afgørelse om understøttende indsatser efter kapitel 26- 28, fx mentor, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse.
- Afgørelse om virksomhedsrettede indsatser efter kap. 24 og 25.
- Afgørelse om særlige ordninger efter kap. 18-21, herunder fleksjob, revalidering, jobafklaringsforløb og ressourceforløb (både bevilling og afgørelse om ophør af ressourceforløb og afgørelse om tilbud som følge af de enkelte indsatsdele i ressourceforløbet).
- Afgørelse om henvisning af en ledig til anden aktør.
- Afgørelse om at fritage en person for pligten til at søge job og overtage henvist arbejde under deltagelse i tilbud.
- Væsentlige ændringer i en allerede afgivne afgørelse, som ændrer på den rettighed eller pligt som er fastsat i den allerede afgivne afgørelse.

I forhold til sidste punkt skal det bemærkes, at hvis et jobcenter beslutter sig for at ændre rammerne i en allerede afgivet afgørelse, og manglende efterlevelse af de nye rammer kan få ydelsesmæssige konsekvenser for borgeren, skal der sendes en ny afgørelse med klagevejledning til borgerens e-Boks. Det kan fx være ændring af dato for et tilbuds start. Er der derimod tale om en mindre væsentlig ændring i tilbuddet, fx hvem der er borgerens kontaktperson i forbindelse med en virksomhedspraktik, så medfører ændringen ikke, at der skal sendes en ny afgørelse med dertilhørende klagevejledning til borgeren. Dette skyldes, at ændringen ikke ændrer på den rettighed eller pligt, som er fastsat i den allerede trufne afgørelse og dermed ikke kan få ydelsesmæssige konsekvenser for borgeren. Mindre væsentlige ændringer kan registreres i »Min Plan« eller videreformidles til borgeren på anden vis.

152. Det fremgår af § 40, stk. 2, at personer, der skal have behandlet deres sag i et rehabiliteringsteam, skal have en rehabiliteringsplan. Det betyder, at rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i alle de sager, der skal behandles i rehabiliteringsteamet. Det vil sige i sager om jobafklaringsforløb, sager om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension samt i sygedagpengesager visiteret til kategori 3. Rehabiliteringsplanens forberedende del danner grundlag for rehabiliteringsteamets behandling af sagen. Herudover udarbejdes rehabiliteringsplanens indsatsdel i sager om jobafklarings- og ressourceforløb samt i sygedagpengesager visiteret til kategori 3.

153. Det fremgår af § 40, stk. 3, at personer, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan, eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke, udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Komplekse og sammensatte problemer kan fx dække over, at personen har flere samtidige udfordringer, som fx sygdom eller funktionsnedsættelser, arbejdsløshed eller misbrugsproblemer, der vil skulle tages højde for ved tilrettelæggelsen af indsatser over for personen. Hertil kan personen have flere planer for indsatserne, i form af fx et krav om »Min Plan« eller en rehabiliteringsplans indsatsdel på beskæftigelsesområdet eller forældre, der kan eller skal have tilbud om at få udarbejdet en handleplan efter serviceloven.

Ved koordinationsbehov forstås, at der er tale om udfordringer, som har betydning for flere områder af personens tilværelse, fx i forhold til familielivet, beskæftigelse eller uddannelse, og at disse udfordringer medfører kontakt med flere forvaltninger, myndigheder eller tilbud, og at der er et behov for koordination mellem disse. Kommunens vurdering af, om personen med fordel kan tilbydes en helhedsorienteret plan, beror som udgangspunkt på en konkret vurdering og vil bl.a. baseres på, om personen vurderes at have komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan sammentænkes via en helhedsorienteret plan.

Det kan tillige indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem en helhedsorienteret plan for familien. Derudover kan andre personlige forhold for personen, fx personens motivation, samarbejdsvilje, egne og familiemæssige ressourcer m.v. indgå i vurderingen af, hvordan indsatserne mest hensigtsmæssigt tilrettelægges, herunder også hvorvidt personen bør tilbydes en helhedsorienteret plan. Samtidig kan administrative hensyn, herunder hensyn til bl.a. organisatoriske, ledelsesmæssige og prioriteringsmæssige forhold, indgå i kommunernes vurdering af, om personen kan tilbydes en helhedsorienteret plan.

Bestemmelsen vil ikke give personen et retskrav på at få tilbudt en helhedsorienteret plan. Den helhedsorienterede plan udarbejdes med personens samtykke. Med samtykket igangsættes en dialog med personen, som er afgørende for udviklingen af samarbejdet mellem kommunen og personen om den helhedsorienterede plan. Personens samtykke til udarbejdelse af en helhedsorienteret plan skal ske i overensstemmelse med definitionen af samtykke efter databeskyttelsesforordningen.

I det tilfælde, at personen ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, vil personen fortsat være berettiget til planer efter den sektorspecifikke lovgivning, som fx »Min Plan«. Jobcenterets beslutning om at udarbejde en helhedsorienteret plan er alene en processuel beslutning og berører ikke de tilbud og indsatser, som personen vil have ret til efter de gældende regler. Beslutningen om at udarbejde en helhedsorienteret plan vil således ikke være en forvaltningsretlig afgørelse, og personen kan ikke klage over jobcenterets beslutning. Personen kan dog godt klage over de tilbud, der indgår i en helhedsorienteret plan.

Kommunen har fortsat pligt til at registrere og indberette oplysninger om indsatser m.v. i overensstemmelse med kapitel 10 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Dog fritages kommunerne fra at indberette data om planbeskrivelse, efter bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet i en helhedsorienteret plan.

»Min Plan«

§ 41. »Min Plan« beskriver den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få personen i varigt job, herunder med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked. For personer, der har et uddannelsespålæg efter § 30, beskriver planen den uddannelsesrettede indsats. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, beskriver planen indsatsen for at fastholde personen i jobbet.

Stk. 2. »Min Plan« skal indeholde oplysninger om:

1) Jobmål for personer omfattet af § 6, nr. 1-3, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 10.

2) Job- og uddannelsesmål for personer omfattet af § 6, nr. 1, som har et uddannelsespålæg efter § 30, og personer omfattet af § 6, nr. 4-8 og 11-13.

3) Aftaler om og krav til jobsøgning.

4) Tilbud efter kapitel 11-14.

5) Aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov, for personer omfattet af § 6, nr. 3 og 5-8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 11.

6) Øvrige aftalte indsatser.

7) Status på igangsatte indsatser og opfølgning på afsluttede indsatser.

Stk. 3. Jobmål skal så vidt muligt være rettet mod job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, skal jobmålet være rettet mod tilbagevenden til jobbet.

Stk. 4. Jobcenteret udarbejder og opdaterer løbende »Min Plan« efter personens aktuelle situation og behov i forbindelse med afgivelse af tilbud og ved væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet. Jobcenteret gør planen digitalt tilgængelig for personen på Jobnet.

Stk. 5. Personer omfattet af § 6, der har en kontrakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i »Min Plan«.

154. Det fremgår af § 41, stk.1, 1. pkt., at »Min Plan« skal beskrive den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få varigt job, evt. med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked.

Vejen til varigt job kan eventuelt gå via kortvarige ansættelser med få ugentlige timer, som kan understøtte, at personen opnår varig arbejdsmarkedstilknytning. Ved det ordinære arbejdsmarked forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til personen.

Formålet med »Min Plan« er, at give borgeren indsigt i og ejerskab over eget forløb. »Min Plan« skal fungere som borgerens overblik over mål, indsatser, aftaler og status over løbende og afsluttede indsatser. Hensigten er, at borgeren opleve, at »Min Plan« giver mening og retning mod job, og at der er et tydeligt jobsigte med klar sammenhæng mellem aktiviteter og jobmål.

55. Det fremgår af § 41, stk. 1, 2. pkt., at for personer, der har et uddannelsespålæg, skal planen beskrive den uddannelsesrettede indsats. Det betyder, at »Min Plan« skal beskrive den indsats, der skal hjælpe personen med at påbegynde og gennemføre en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

156. § 41, stk. 2 angiver de indholdsmæssige krav til »Min Plan«. De nærmere indholdsmæssige krav beskrives i punkterne 157-163.

Der kommer en brugervejledning til »Min Plan«, som beskriver den praktiske anvendelse af »Min Plan«, og som indeholder en uddybende beskrivelse af de indholdsmæssige krav.

157. Det fremgår af § 41, stk. 2, nr. 1, at for at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledige fleksjobvisiterede og revalideringsydelsesmodtagere skal »Min Plan« beskrive personens jobmål.

Jobmålet skal så vidt muligt være rettet mod job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft jf. § 41, stk. 3. Jobmålet skal kunne rummes inden for den lediges nuværende kompetencer som den ledige står til rådighed for. Jobmålet skal i videst muligt omfang stemme overens med personens angivelse af jobmål i "Jeg søger job som". Jobmålet skal sikre fokus i indsatsen og motivere den ledige. En aktiv og bevidst målretning af jobmålene skal bidrage til at gøre de enkelte ledighedsforløb kortere og samtidig kanalisere den lediges arbejdskraft ud i områder af arbejdsmarkedet, hvor der er mangel på arbejdskraft. Det er også muligt at angive mere langsigtede jobmål i fald borgeren har et ønske om fx brancheskift, der kræver uddannelse.

En person kan godt have flere jobmål og delmål i »Min Plan«, så det bliver nemmere at hjælpe personen til at søge job inden for de områder, hvor der er størst sandsynlighed for job. Hvis en person har delmål, kan disse anføres i et aftalefelt i »Min Plan«.

158. Det fremgår af § 41, stk. 2, nr. 2, at for dagpengemodtagere, der har et uddannelsespålæg, uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb, personer i jobafklaringsforløb, unge under 18, førtidspensionister og ledige selvforsørgende personer skal »Min Plan« beskrive personens job- og uddannelsesmål.

Ikke alle målgrupper skal have både et job- og uddannelsesmål. Nogle målgrupper skal alene have jobmål. Andre skal have både jobmål og uddannelsesmål og endelig skal nogle målgrupper kun have uddannelsesmål.

En uddannelseshjælpsmodtager skal fx alene have et uddannelsesmål, mens en person i jobafklarings- eller ressourceforløb altid skal have et jobmål. For personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan det være relevant, at vejen til job går via uddannelse, og personen kan derfor have både et job- og et uddannelsesmål. Det vil typisk være personer under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

159. Det fremgår af § 41, stk. 2, nr. 3, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om aftaler om og krav til jobsøgning. Det betyder, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af forventningerne til personens jobsøgning, herunder hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Dette omfatter både de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af henholdsvis jobcenter eller arbejdsløshedskasse, og de aftaler, som personen løbende indgår med jobcenteret om sin jobsøgning.

En jobparat kontanthjælpsmodtager, som modtager hjælp efter LAS, skal være aktivt jobsøgende. Personen skal overholde de aftaler, som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job.

For dagpengemodtagere betyder det, at »Min Plan« både skal indeholde de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af arbejdsløshedskassen, og de aftaler, som personen løbende indgår med jobcenteret om sin jobsøgning. Det er alene en dagpengemodtagers arbejdsløshedskasse, der kan fastlægge krav til jobsøgning og registrere øvrige aftaler fra cv-samtalen og rådighedssamtalerne i »Min Plan«. Arbejdsløshedskassen kan se indholdet i dagpengemodtagerens »Min Plan«.

Af "Krav til jobsøgning" skal bl.a. fremgå nærmere om de faglige områder og det geografiske område, den ledige skal søge inden for. Omfanget af jobsøgningen (antal søgte job) skal også fremgå af "Krav til jobsøgning". Dagpengemodtagere skal søge arbejde i det omfang, det er fastlagt i "Krav til jobsøgning". Inden for de rammer, som er fastlagt i "Krav til jobsøgning", tilrettelægger dagpengemodtageren selv sin jobsøgning. Jobsøgningen skal være seriøs og målrettet relevante job.

160. Det fremgår af § 41, stk. 2, nr. 4, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af de tilbud, der gives efter lovens kapitel 11 om virksomhedspraktik, kapitel 12 om ansættelse med løntilskud, kapitel 13 om nytteindsats og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering. I »Min Plan« skal jobcenteret indsætte en beskrivelse af, hvilke tilbud personen skal deltage i, hvor og hvornår det afholdes, samt hvorfor personen skal deltage i tilbuddet.

Der kommer en brugervejledning til »Min Plan«, som beskriver den praktiske anvendelse af »Min Plan«, og som indeholder en uddybende beskrivelse af de indholdsmæssige krav.

161. Det fremgår af § 41, stk. 2, nr. 5, at for aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse og førtidspensionister, skal »Min Plan« indeholde en beskrivelse af de aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter forslaget til denne lov.

Det drejer sig om aktiviteter, som ikke er tilbud efter kapitel 11-14, jf. stk. 2, nr. 4, og som gives til en person, der tilhører en af de udtrykkeligt anførte målgrupper. Det skal endvidere være tale om aktiviteter, der gives for at stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Sådanne aktiviteter kan fx være personlig assistance efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. til ledige handicappede, der deltager i uddannelse, eller aktiviteter der iværksættes af andre forvaltninger og myndigheder, for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet fx indsatser efter serviceloven.

Der kommer en brugervejledning til »Min Plan«, som beskriver den praktiske anvendelse af »Min Plan«, og som indeholder en uddybende beskrivelse af de indholdsmæssige krav til »Min Plan«.

162. Det fremgår af § 41, stk. 2, nr. 6, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om øvrige aftalte indsatser. Det drejer sig om indsatser, som er aftalt mellem jobcenteret og personen, og som ikke falder ind under § 41, stk. 2, nr. 4 eller 5. Det kan være aftalte indsatser, uanset hvilken målgruppe personen tilhører.

Sådanne indsatser kan fx være jobrettet uddannelse, mentorstøtte, eller virksomhedsrettede indsatser som fx jobrotation og voksenlærlingeforløb. Det kan også være understøttende indsatser efter LAB afsnit VIII.

En øvrig aftalt indsats kan også være indsatser efter anden lovgivning, herunder serviceloven og sundhedsloven. Det kan eksempelvis være de social- og/eller sundhedsindsatser, der indgår i et jobafklarings- eller ressourceforløb.

Befordringsgodtgørelse skal dog ikke oprettes som en øvrig indsats, men jobcenteret kan vælge at skrive det ind under det pågældende tilbud eller aktivitet, som der er givet befordring til, under feltet ”hvad er aftalt”.

Der kommer en brugervejledning til »Min Plan«, som beskriver den praktiske anvendelse af »Min Plan«, og som også indeholder en uddybende beskrivelse af de indholdsmæssige krav til »Min Plan«.

163. Det fremgår af § 41, stk. 2, nr. 7, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om status på igangsatte indsatser og opfølgning på afsluttede indsatser. En status på igangsatte indsatser og opfølgning på afsluttede indsatser, skal give personen en pejling af, hvordan de aftalte initiativer gik, og om personen er rykket tættere på målet.

Udgangspunktet er, at der altid skal indsættes en løbende og afsluttende status på alle aktive tilbud og mentorforløb. Der kan efter en konkret vurdering, også indsættes en status på andre aktiviteter eller indsatser. Det kan fx være, hvis en borger har en berettiget forventning om, at der følges op på, hvad den pågældende aktivitet har haft af betydning for borgerens videre forløb mod beskæftigelse.

En status på igangværende indsatser skal indsættes efter personens aktuelle situation og behov og kan indsættes i forbindelse med samtale i jobcenteret. Hensigten er, at personen løbende skal kunne følge sin progression og se hvad de igangsatte og afsluttede indsatser betyder for vejen mod varigt job, herunder med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked.

Statusfeltet i »Min Plan« ændrer ikke på retstilstanden i anden lovgivning, herunder bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 7 a om opfølgning.

164. Det fremgår af § 41, stk. 3, 1. pkt., at jobmål så vidt muligt skal være rettet mod job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. I vurderingen af jobmulighederne skal Beskæftigelsesministeriets oversigt over beskæftigelsesmuligheder på det regionale arbejdsmarked (arbejdsmarkedsbalancemodellen) benyttes.

Arbejdsmarkedsbalancen viser jobmulighederne fordelt på stillingsbetegnelser. Den viser fx om der er gode eller mindre gode jobmuligheder for sygeplejersker, tømrere, it-medarbejdere m.v. i hvert enkelt af de 8 regionale områder. Arbejdsmarkedsbalancen er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt surveys med svar fra afsluttede rekrutteringsforsøg, der belyser evt. rekrutteringsvanskeligheder.

Arbejdsmarkedsbalancen opdateres årligt i januar og juli og viser situationen på arbejdsmarkedet for et halvår ad gangen. Den er ikke en vurdering af den fremtidige udvikling i efterspørgslen eller udbuddet i de enkelte fag, men beskriver situationen, som den er her og nu.

165. Det fremgår af § 41, stk. 3, 2. pkt., at for sygedagpengemodtagere eller er i jobafklaringsforløb, og som er i et job eller driver selvstændig virksomhed, skal jobmålet være rettet mod tilbagevenden til jobbet.

Det betyder, at for personer i job og personer, der driver selvstændig virksomhed, skal fokus i indsats og plan altid være på hurtigst mulig tilbagevenden til job eller virksomhed evt. i form af en gradvis tilbagevenden, indtil personen igen kan vende fuldt ud tilbage.

166. Det fremgår af § 41, stk. 4, 1. pkt., at jobcenteret løbende skal udarbejde og opdatere »Min Plan« efter personens aktuelle situation og behov i forbindelse med afgivelse af tilbud, samt ved væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet.

Planen skal opdateres, så personen altid har en opdateret og aktuel udgave af »Min Plan« tilgængelig på Jobnet. Jobcenteret skal også opdatere »Min Plan«, hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet, som gør en revision hensigtsmæssig. Det kan fx være hvis personen har et jobmål, der ikke længere er tidssvarende, eller ikke retter sig mod et område, hvor der er behov for arbejdskraft.

167. Det fremgår af § 41, stk. 4, 2. pkt., at jobcenteret skal gøre planen tilgængelig for personen digitalt på Jobnet. Det indebærer, at det bliver obligatorisk for alle, der modtager en indsats i jobcenteret at modtage »Min Plan« digitalt på Jobnet.

Personer, der er undtaget fra digital post og/eller digital selvbetjening, skal fortsat have »Min Plan« i et fysisk brev, og jobcenteret kan efter konkret individuel vurdering også undtage personer, som ikke kan mestre brugen af den digitale »Min Plan« på Jobnet. Det vil dog ikke være muligt, at undtage personer,

som allerede i dag har pligt til at modtage »Min Plan« med en oversigt over tilbud, aktiviteter, aftaler m.v. digitalt på Jobnet. Jobcenteret skal sende »Min Plan«, hver gang der er væsentlige ændringer, som har betydning for personen.

Personer der skal have »Min Plan« i et fysisk brev, skal sende en revideret udgave af planen når der foretages væsentlige ændringer.

Der kommer en brugervejledning til »Min Plan«, som beskriver den praktiske anvendelse af »Min Plan«.

168. Det fremgår af § 41, stk. 5, at personer, der har en integrationskontakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i »Min Plan«. Det omfatter alle målgrupper.

En kontrakt efter integrationsloven gælder, indtil personen får tidsubegrænset opholdstilladelse. Kontrakten kan derfor godt gælde, selvom personen ikke længere er omfattet af hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet (tidligere integrationsprogrammet). Hvis en person har en kontrakt efter integrationsloven – efter udløbet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet – og får en indsats efter forslaget til denne lov, skal kontrakten suppleres med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats. Dette sker via »Min Plan«, hvor kontrakten vil blive suppleret med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats.

For borgere omfattet af integrationsloven, er det valgfrit for kommunen, om kontrakten udarbejdes digitalt i »Min Plan« eller i papirform.

§ 42. For personer omfattet af § 6, nr. 1, påbegyndes udarbejdelsen af »Min Plan« ved den første jobsamtale, bl.a. på baggrund af de forslag, som den ledige har drøftet med arbejdsløshedskassen i forbindelse med cv-samtalen, jf. § 25.

169. Det fremgår af § 42, at for dagpengemodtagere skal arbejdsløshedskassen lave et forslag til indholdet i »Min Plan« sammen med personen i forbindelse med cv-samtalen – senest 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende. Forslaget registreres i Det Fælles Datagrundlag (DFDG), så jobcenteret kan arbejde videre med planen i samarbejde med personen.

§ 43. Rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, jf. § 40, stk. 2, og som danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer omfattet af § 6, nr. 6, som er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge, og for personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8.

170. Det fremgår af § 43, at rehabiliteringsplanen består af to dele - en forberedende del og en indsatsdel.

Rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i alle sager, der behandles i rehabiliteringsteamet. Det vil sige i sager om jobafklaringsforløb, sager om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension samt i sygedagpengesager visiteret til kategori 3.

Rehabiliteringsplanens forberedende der danner grundlag for rehabiliteringsteamets behandling af sagen. Herudover udarbejdes der en indsatsdel i sager om jobafklarings- og ressourceforløb, samt i sygedagpengesager visiteret til kategori 3. Indsatsdelen beskriver indsatsatsen i forløbet. Herudover skal rehabiliteringsplanens forberedende del anvendes i sager om revalidering, til brug for vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at personen skal tilbydes revalidering, jf. § 142, stk. 3.

§ 44. Rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde oplysninger om:

1) Personens job- og uddannelsesmål.

2) Personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder.

3) Den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation.

Stk. 2. Rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i samarbejde med personen.

Stk. 3. Kommunen udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del for personer omfattet af § 6, nr. 7.

171. Det fremgår af § 44, stk. 1, nr. 1, at rehabiliteringsplanens forberedende del indeholder personens job- og uddannelsesmål. Uddannelsesmålet er som udgangspunkt et delmål på vejen frem mod jobmålet.

172. Det fremgår af § 44, stk. 1, nr. 2, at rehabiliteringsplanens forberedende del indeholder personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder. Det betyder, at der skal redegøres for, hvilke barrierer personen og sagsbehandleren ser i forhold til, at personen kan opnå job eller påbegynde en uddannelse. Det er bl.a. vigtigt, at det fremgår, hvordan personen opfatter sin situation og muligheder for at arbejde. Der skal således udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, hvor der også tages udgangspunkt i den forudgående indsats.

173. Det fremgår af § 44, stk. 1, nr. 3, at rehabiliteringsplanens forberedende del indeholder den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation. Det betyder, at den forberedende del indeholder en lægeattest fra personens praktiserende læge om personens muligheder for at arbejde.

Den forberedende del af planen skal beskrive og dokumentere sagen. Der udarbejdes ikke en indstilling til brug for rehabiliteringsteamets behandling af sagen. Det tilkendegives således heller ikke, om det er kommunens vurdering, at personen skal indstilles til fx ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension. I sygedagpengesager og i sager om jobafklaringsforløb skal rehabiliteringsteamet dog ved forelæggelsen oplyses, om der er tale om en sag om jobafklaringsforløb eller en sygedagpengesag.

174. Det fremgår af § 44, stk. 2, at rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i samarbejde med personen. Det betyder, at personen skal inddrages og medvirke i udarbejdelse af planen sammen med sagsbehandleren.

175. Det fremgår af § 44, stk. 3, at kommunen udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del. Det vil typisk være jobcenteret, der udarbejder den forberedende del og forelægger sagen for rehabiliteringsteamet. I sager, hvor der fx overvejende er sociale problemstillinger, kan det dog være den sociale forvaltning, der udarbejder den forberedende del og forelægger sagen for rehabiliteringsteamet.

Det fremgår endvidere af § 44, stk. 3, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del for personer omfattet af § 6, nr. 7. Det betyder, at for personer, der har ret til jobafklaringsforløb skal den forberedendes del udarbejdes af den gennemgående og koordi-

nerende sagsbehandler. For personer, der allerede er i ressourceforløb, skal den forberedendes del ligeledes udarbejdes af den gennemgående og koordinerende sagsbehandler. For personer, der er i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, er der ikke regler om hvilken sagsbehandler, der skal udarbejde den forberedende plan.

§ 45. Rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling og skal indgå i personens »Min Plan«.

Stk. 2. Indsatsdelen skal indeholde personens job- og uddannelsesmål og en beskrivelse af, hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der skal iværksættes for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, eventuelt i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Stk. 3. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen.

Stk. 4. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, varetager den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørger for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

176. Det fremgår af § 45, stk. 1, at rehabiliteringsplanens indsatsdel, udarbejdes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling og skal indgå i personens »Min Plan«. Det betyder, at personen kan se alle de indsatser, der indgår i jobafklarings- eller ressourceforløbet, i »Min Plan« på Jobnet, det vil sige både den beskæftigelsesrettede indsats og indsatser efter fx social- og sundhedslovgivningen. I bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v. er der fastsat nærmere regler om, hvordan rehabiliteringsplanenes indsatsdel skal indgå i »Min Plan«.

177. Det fremgår af § 45, stk. 2, at indsatsdelen indeholder personens job- og uddannelsesmål samt en beskrivelse af, hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der iværksættes for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet eventuelt i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Det betyder, at en person i jobafklarings- eller ressourceforløb altid skal have et jobmål. For personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan det være relevant, at vejen til beskæftigelse går via uddannelse, og personen kan derfor have både et job- og et uddannelsesmål. Det er typisk personer under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det betyder også, at indsatsdelen udarbejdes på baggrund af de respektive forvaltningers beslutning om konkret indsats til personen. Forvaltningernes beslutninger træffes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling i den konkrete sag. Det fremgår af planen, hvilken forvaltning der yder indsatsen.

Målet om at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet er for personer i jobafklarings- og ressourceforløb ofte et mål om i første omgang at opnå ordinært job i få timer om ugen. For de personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, er målet i første omgang være en gradvis tilbagevenden til jobbet.

178. Det fremgår af § 45, stk. 3, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen. Det betyder, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler inddrager personen, således at personen får ejerskab og indflydelse på

sit forløb. Samarbejdet mellem kommunen og personen er derfor centralt både ved udarbejdelsen af rehabiliteringsplanen, i mødet med rehabiliteringsteamet og i tilrettelæggelsen af forløbet.

179. Det fremgår af § 45, stk. 4, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistå personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

Det betyder, at opfølgningen typisk medfører et løbende samarbejde mellem jobcenteret, sundheds- og socialforvaltningen og evt. også med undervisningsforvaltningen. Det vil sige, at den koordinerende sagsbehandler har rollen som den gennemgående myndighedsperson, der har ansvaret for at varetage personens sag på tværs af sektorer, forvaltninger og lovgivningsområder. Ved ændringer i forløbet er den gennemgående og koordinerende sagsbehandler ansvarlig for at sørge for, at planen justeres efter personens aktuelle situation og behov. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler sikrer, at personen er inddraget undervejs, samt løbende bistår personen i at gennemføre rehabiliteringsplanens indsatsdel og nå jobmålet.

Helhedsorienteret plan

§ 46. Den helhedsorienterede plan skal indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

Stk. 2. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, fraviges § 41. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges § 45.

Stk. 3. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder den helhedsorienterede plan for personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8, i samarbejde med personen.

180. Det fremgår af § 46, stk. 1, at den helhedsorienterede plan, ud over den beskæftigelsesrettede indsats, skal indeholde andre øvrige relevante indsatser, afhængigt af personens konkrete forhold, som fx sociale indsatser efter serviceloven. Udarbejdes den helhedsorienterede plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, eller rehabiliteringsplanens indsatsdel, vil de tilbud og indsatser, som personen vil skulle deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats, fremgå af personens helhedsorienterede plan sammen med de indsatser, som vil blive givet i regi af de øvrige sektorlovgivninger. Udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan vil ikke ændre på, at tilbud og indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil skulle gives med et beskæftigelses- eller uddannelsesrettet sigte.

181. Det fremgår af § 46, stk. 2, at når der udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, fraviges § 41. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges § 45. Det betyder, at Jobcenteret skal fravige de krav, der stilles til reglerne om udarbejdelse og revision af »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, hvis jobcenteret i stedet udarbejder en helhedsorienteret plan for personen. Det gælder bl.a. reglerne om indhold i »Min Plan«, fx at planen skal angive de tilbud, som personen skal have efter loven, og om, at tilbud skal begrundes. Oplysninger om personens indsats vil derfor skulle indgå i den helhedsorienterede plan i stedet for »Min Plan«, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Jobcenteret kan dermed give personer, som har komplekse og sammensatte problemer en helhedsorienteret plan, som indeholder personens indsatser efter loven. Personer i revalidering, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 3, vil fortsat skulle have udarbejdet rehabiliteringsplanens forberedende del. Det er således alene reglerne for udarbejdelse og revision af rehabiliteringsplanens indsatsdel, der fraviges, hvis jobcenteret udarbejder en helhedsorienteret plan for personen.

182. Det fremgår af § 46, stk. 3, at for personer i jobafklaring- og ressourceforløb skal den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejde den helhedsorienterede plan sammen med personen, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for at den helhedsorienterede plan justeres efter personens aktuelle situation og behov samt bistå personen med at gennemføre en helhedsorienteret plan, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål. Den koordinerende sagsbehandler vil kunne inddrage faglig kompetence fra øvrige forvaltninger i forbindelse med udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan. Kommunen vil skulle oplyse sagen i tilstrækkeligt omfang.

Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.

§ 47. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, om, hvilke oplysninger om mentorstøtte der skal fremgå i »Min Plan«, om, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens »Min Plan«, og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 44, stk. 1, i sager, hvor

1) det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen,

2) personen søger om førtidspension,

3) personen overgår til jobafklaringsforløb eller

4) en sygedagpengemodtager er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan beskrivelsen af personens arbejdsevne og dokumentationen for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå

1) i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb og jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager og

2) i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i forbindelse med visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 eller i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan beskrivelsen af personens arbejdsevne og dokumentationen for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i sager om revalidering efter kapitel 21.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, herunder om opfølgning.

183. Det fremgår af § 47, stk. 1, at der er fastsat nærmere regler om, at personer omfattet af denne lov har pligt til at gøre sig bekendt med »Min Plan« og beskeder m.m., som er gjort tilgængelige for dem

digitalt på Jobnet, indholdet og udformningen af »Min Plan« og hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal fremgå i »Min Plan i kapitel 8 i BAB.

Der er desuden fastsat nærmere regler om, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indgå i personens »Min Plan«, og muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan, i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v.

184. Det fremgår af § 47, stk. 2, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del i sager, hvor

1) det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen,
2) personen søger om førtidspension,
3) personen overgår til jobafklaringsforløb eller
4) en sygedagpengemodtager er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Det betyder, at der i visse sager kan fastsættes regler om fravigelse af kravene til indholdet i rehabiliteringsplanens forberedende del. Det drejer sig om sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, hvor personen søger førtidspension, hvor personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager visiteret til kategori 3.

Sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, kan for eksempel være sager med personer med betydelig nedsat funktionsevne som følge af udviklingshæmning, med personer med en alvorlig hjerneskade eller med personer med alvorlige lidelser, hvor de medicinske behandlingsmuligheder er udtømte eller udsigtsløse, og hvor prognose er kort levetid, eller sygdommen er hastigt accelererende.

Der er fastsat nærmere regler om, at indholdskravene til rehabiliteringsplanens forberedende del i særlige tilfælde kan fraviges, og om muligheden for at fravige kravet om at indhente den praktiserende læges vurdering i visse sager om jobafklaringsforløb og førtidspension samt visse sygedagpengesager visiteret til kategori 3 i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension.

185. Det fremgår af § 47, stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om

– hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb, jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager,
– hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling, skal indgå i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb,¬jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager,
– hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i forbindelse med visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 eller i sager om førtidspension efter lov om social pension og,
– hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i forbindelse med visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Der er fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, fortidspension m.v.

186. Det fremgår af § 47, stk. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del, skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i sager om revalidering efter kapitel 21.

Der er fastsat nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i sager om revalidering i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, fortidspension m.v.

187. Det fremgår af § 47, stk. 5, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, herunder om opfølgning.

Der er fastsat nærmere regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, herunder regler om indhentning og videregivelse af de oplysninger der fremgår af kontrakten efter integrationsloven i kapitel 8 i BAB.

Kapitel 9

Jobrettet uddannelse

Jobrettet uddannelse for ledige dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede

§ 48. Personer omfattet af § 6, nr. 1, og personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, kan i op til 6 uger deltage i jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurserne inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste, jf. § 49. Retten gælder for:

1) Personer, der ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

2) Personer, der ikke har en videregående uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en uddannelse på erhvervsakademiniveau, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Stk. 2. Uddannelsen kan tidligst påbegyndes efter 5 ugers ledighed, jf. §§ 9 og 10. Uddannelsen skal være afsluttet inden for følgende periode:

1) De første 6 måneder, når personen er omfattet af § 6, nr. 1, og er under 25 år.

2) De første 9 måneder, når personen er omfattet af § 6, nr. 1, og er fyldt 25 år.

3) De første 9 måneder, når personen er omfattet af § 6, nr. 9.

Stk. 3. Personer, der har påbegyndt et kursus eller et uddannelsesforløb i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Stk. 4. Personer, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse på ny ved ledighed.

Stk. 5. For personer omfattet af § 6, nr. 1, træffer arbejdsløshedskasserne afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få uddannelse efter dette kapitel er opfyldt.

Stk. 6. Personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, har ikke ret til jobrettet uddannelse efter dette kapitel.

Stk. 7. Kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten, jf. § 49, må ikke overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusive moms pr. årselev (2019-niveau) svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau).

188. Det fremgår af § 48, stk. 1, 1. pkt., at dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, i op til 6 uger kan deltage i jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Retten gælder kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe, skal ses i sammenhæng med bestemmelsens 2. pkt. Det betyder, at personer i målgruppen kan vælge kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Baggrunden for dette er et ønske om, at den enkelte vælger kurser, der samlet målrettes et bestemt erhverv.

For dagpengemodtagere er der fastsat nærmere regler om bl.a. opgørelsen af perioden med jobrettet uddannelse og forbrug heraf i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige. Der er endvidere udarbejdet en vejledning til bekendtgørelsen.

For fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, er der fastsat regler herom i bekendtgørelse om fleksjob. Der henvises endvidere til afsnit 9.4. i vejledning om fleksjob m.v.

189. Det fremgår af § 48, stk. 1, 2. pkt., at kurser inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste, Det betyder, at der vil være en landsdækkende positivliste med kurser og erhvervsgrupper, som personer i målgruppen kan vælge imellem. Formålet er at give den enkelte person mulighed for frit at kombinere relevante arbejdsmarkedsuddannelser (AMU-kurser) fra en positivliste individuelt, men inden for en bestemt erhvervsgruppe. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Personen kan tilmelde sig de relevante kurser inden for den valgte erhvervsgruppe løbende – kurserne kan samlet set have en varighed på op til 6 uger og skal gennemføres inden for den gældende referenceperiode for 6 ugers jobrettet uddannelse.

En person kan fx vælge et kursus på erhvervsakademiniveau og derefter et eller flere kurser på AMU-niveau inden for erhvervsgruppen i op til i alt 6 uger. En erhvervsgruppe kan fx være Bygge og anlæg. Det er muligt at vælge enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Erhvervsuddannelsesfagene skal fremgå af positivlisten.

For dagpengemodtagere er der fastsat nærmere regler om bl.a. positivlisten i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige. Der er endvidere udarbejdet en vejledning til bekendtgørelsen.

For fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, er der fastsat regler i bekendtgørelse om fleksjob. Der henvises endvidere til afsnit 9.4. i vejledning om fleksjob m.v.

190. Det fremgår af § 48, stk. 1, 3. pkt., at retten gælder for personer, der ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse, og personer, der ikke har en videregående uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en uddannelse på erhvervsakademiniveau, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Retten til 6 ugers jobrettet uddannelse er målrettet dem, der har størst behov, og ordningen gælder derfor kun for ufaglærte og faglærte dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede samt dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med korte videregående uddannelser (KVU´ere), der samtidig har en erhvervsfaglig uddannelse.

Det medfører, at dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med en mellemlang eller lang videregående uddannelse ikke er omfattet af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse, og for en person med en kort videregående uddannelse er det et krav, at vedkommende også har en erhvervsuddannelse. Ved uddannelser, der kan sidestilles med erhvervsuddannelser, forstås uddannelser, der i niveau og varighed maksimalt svarer til niveauet og varigheden af erhvervsuddannelserne. Det er en betingelse, at der ikke er et adgangskrav til uddannelsen, der forudsætter bestået uddannelse på gymnasialt niveau.

191. Det fremgår af § 48, stk. 2, 1. pkt., at retten til uddannelsen tidligst kan påbegyndes efter 5 ugers ledighed. Det betyder, at det ikke er muligt at benytte sig af retten til at deltage i kurser under ordningen med 6 ugers jobrettet uddannelse, før personen har haft 5 ugers ledighed. Opgørelsen af ledighed regnes for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere som sammenlagt ledighed i relation til 6 ugers jobrettet uddannelse.

192. Det fremgår af § 48, stk. 2, 2. pkt., at uddannelsen for dagpengemodtagere skal være afsluttet inden for de første 6 måneder, når personen er under 25 år, og inden for de første 9 måneder, når personen er fyldt 25 år, og for ledige fleksjobvisiterede skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 9 måneder.

Det betyder, at en person, som fx begynder at benytte sig af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse, mens personen er under 25 år og derfor skal afslutte påbegyndte kurser inden for de første 6 måneder, i stedet vil blive omfattet af bestemmelsen om, at kurser skal være afsluttet inden for de første 9 måneder, hvis personen fylder 25 år i perioden.

193. Det fremgår af § 48, stk. 3, at en person, der er påbegyndt en uddannelse i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Det betyder, at hvis personen har påbegyndt en uddannelse i opsigelsesperioden og ved ledighedens indtræden ønsker at fortsætte med uddannelsen som jobrettet uddannelse, kan personen fortsætte med et påbegyndt kursus eller uddannelsesforløb ind i ledighedsperioden fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet og den ledige opfylder betingelserne for jobrettet uddannelse.

Der er i denne situation ikke krav om, at vedkommende skal have henvendt sig i jobcenteret i opsigelsesperioden. Det er forudsat, at en arbejdsløshedsforsikret, der endnu ikke modtager dagpenge, henvender sig til arbejdsløshedskassen for at sikre, at uddannelsen er optaget på positivlisten, og at personen i øvrigt opfylder betingelserne for ret til 6 ugers jobrettet uddannelse og tilsvarende, at en fleksjobvisiteret henvender sig i jobcenteret.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der allerede i opsigelsesperioden sammensættes et uddannelsesforløb, som kan fortsættes uafbrudt ind i ledighedsperioden, hvis betingelserne i ordningen er opfyldt.

For dagpengemodtagere er der fastsat nærmere regler om bl.a. uddannelsesforløb aftalt i opsigelsesperioden i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige. Der er endvidere udarbejdet en vejledning til bekendtgørelsen.

For fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, er der fastsat regler herom i bekendtgørelse om fleksjob. Der henvises endvidere til afsnit 9.4. i vejledning om fleksjob m.v.

194. Det fremgår af § 48, stk. 4, at en person, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse på ny ved ledighed.

Det betyder, at personer, der har været i fleksjob i 9 måneder eller mere inden for de seneste 18 måneder, genoptjener retten til 6 ugers jobrettet uddannelse således, at de får en ny ret til op til 6 ugers jobrettet uddannelse. Er retten ikke fuldt ud udnyttet fra ledighed før genoptjeningen, vil denne ret ikke blive overført. Det vil sige, at det ikke er muligt på noget tidspunkt at have en ret, der overstiger i alt 6 uger.

Dagpengemodtagere opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny ved genoptjening af retten til dagpenge.

195. Det fremgår af § 48, stk. 5*,* at for en dagpengemodtagere træffer arbejdsløshedskasserne afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få uddannelse efter dette kapitel er opfyldt.

Det betyder, at det er arbejdsløshedskasserne, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder om 6 ugers jobrettet uddannelse. Det vil sige, at arbejdsløshedskasserne godkender ansøgninger om 6 ugers jobrettet uddannelse og træffer afgørelse herom, ligesom arbejdsløshedskasserne træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse og udbetaler denne, medmindre jobcentrene skal træffe afgørelse, fordi dagpengemodtageren har ret til den faktiske udgift som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For ledige fleksjobvisiterede er det jobcenteret, der træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

For dagpengemodtagere er der fastsat nærmere regler om bl.a. administration, befordringsgodtgørelse og tilskud til kost og logi i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige. Der er endvidere udarbejdet en vejledning til bekendtgørelsen.

For fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, er der fastsat regler herom i bekendtgørelse om fleksjob.

196. Det fremgår af § 48, stk. 6, at personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte ikke har ret til jobrettet uddannelse. Det betyder, at disse personer skal søge om VEU-godtgørelse eller SVU-støtte til uddannelse efter reglerne herom. Som beskæftigede efter reglerne om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller statens voksenuddannelsesstøtte, anses personer i ordinær beskæftigelse som lønmodtagere eller selvstændig erhvervsdrivende på en arbejdsplads i Danmark.

I reglerne for VEU- og SVU-området henvises til skattelovgivningen i forhold til vurderingen af selvstændig virksomhed. En beskæftiget lønmodtager er en person, der har indgået en bindende aftale med en offentlig eller privat arbejdsgiver om løn- og ansættelsesvilkår, som typisk vil foreligge i et ansættelsesbevis el. lign. Det vil sige, at en person, der fx er deltidsansat og modtager supplerende dagpenge, anses for beskæftiget.

197. Det fremgår af § 48, stk. 7, at kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten, ikke må overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusiv moms pr. årselev svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau).

Ved udarbejdelsen af positivlisten er det forudsat, at der tages højde for prisloftet således, at positivlisten ikke indeholder kurser for videregående uddannelser, der er dyrere end det prisloft, der er fastsat.

§ 49. Beskæftigelsesministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser (REP-rådet) og Beskæftigelsesrådet. Positivlisten afgrænser, hvilke kurser inden for den valgte erhvervsgruppe den ledige kan vælge imellem.

198. Det fremgår af § 49, at Beskæftigelsesministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser (REP-rådet) og Beskæftigelsesrådet. Positivlisten afgrænser, hvilke kurser inden for den valgte erhvervsgruppe den ledige kan vælge imellem. Udtalelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Beskæftigelsesrådet forud for Beskæftigelsesrådets drøftelse af positivlisten.

Kurserne på positivlisten udvælges ud fra en vurdering af relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Ved relevans for arbejdsmarkedet forstås, at de faglige kompetencer og kvalifikationer, som kurserne sigter at udvikle hos kursisterne, efterspørges af arbejdsmarkedet, jf. Arbejdsmarkedsbalancen.

Ved konkret jobfokus forstås, at kursets indhold har fokus på en konkret jobfunktion således, at kursisten kan anvende de erhvervede kompetencer i jobfunktionen.

Positivlisten vil indeholde kurser på voksen- og efteruddannelsesområdet (AMU-kurser), kurser i taxikørsel godkendt af Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen efter bekendtgørelse nr. 1627 af 19. december 2017 om taxikørsel med senere ændringer samt kurser på erhvervsakademiniveau. Derudover indeholder positivlisten enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus.

Det er forudsat, at positivlisten samlet set ikke må overstige 900 unikke enkeltfag på AMU og erhvervsuddannelserne. Positivlisten offentliggøres på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside.

For dagpengemodtagere er der fastsat nærmere regler om bl.a. positivlisten i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige. Der er endvidere udarbejdet en vejledning til bekendtgørelsen.

For fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, er der fastsat regler herom i bekendtgørelse om fleksjob. Der henvises endvidere til afsnit 9.4. i vejledning om fleksjob m.v.

§ 50. Under uddannelsen modtager personer omfattet af § 6, nr. 1, dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og personer omfattet af § 6, nr. 9, modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. Personer, der deltager i jobrettet uddannelse, er fritaget fra rådighed.

199. Det fremgår af § 50, stk. 1, at dagpengemodtagere, under uddannelsen modtager dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven, og at fleksjobsvisiterede modtager ledighedsydelse efter LAS. Det betyder, at en person ikke skifter ydelse under deltagelse i jobrettet uddannelse.

200. Det fremgår af § 50, stk. 2, at personen er fritaget fra rådighed, når personen deltager i jobrettet uddannelse. Bestemmelsen omfatter både dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede. Det betyder, at der ikke er krav om, at dagpengemodtagere skal stå til rådighed for henvist arbejde. Ledige fleksjobvisiterede skal heller ikke stå til rådighed for fleksjob under perioden med jobrettet uddannelse.

Med fritagelsen for rådighed menes, at de dage, hvor en person deltager i jobrettet uddannelse på fuld tid, vil der ikke være nogen rådighedsforpligtelse. Under deltagelse i jobrettet uddannelse på deltid må jobcenteret tage hensyn hertil ved tilrettelæggelse af indsatsen. Jobcentrene skal ved tilrettelæggelse af indsatsen for en ledig fleksjobvisiteret, der deltager i jobrettet uddannelse, tage hensyn til dennes skånebehov. Det vil dog være et krav, at dagpengemodtagere er tilmeldt jobcenteret under deltagelse i jobrettet uddannelse, og at såvel dagpengemodtagere som fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, skal have et aktivt cv.

Bestemmelsen har den virkning, at der ikke vil være forskelsbehandling af de to målgrupper for jobrettet uddannelse, idet, at begge grupper er fritaget fra rådighed i den tid, hvor de deltager i jobrettet uddannelse.

For dagpengemodtagere er der fastsat nærmere regler om bl.a. rådighed i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige. Der er endvidere udarbejdet en vejledning til bekendtgørelsen.

For så vidt angår fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, henvises til afsnit 9.4. om jobrettet uddannelse i vejledning om fleksjob m.v.

Bemyndigelsesbestemmelse om jobrettet uddannelse

§ 51. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse, herunder om rådighed i forbindelse med deltagelse i jobrettet uddannelse, opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling og betaling af kost og logi under deltagelse i jobrettet uddannelse.

201. Det fremgår af § 51*,* at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om positivlisten, fjernundervisning, opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling og betaling af kost og logi under deltagelse i uddannelse.

Med hjemmel i bemyndigelsen er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige og bekendtgørelse om fleksjob om, at dagpengemodtagere skal stå tilmeldt jobcenteret under deltagelse i jobrettet uddannelse, og at såvel dagpengemodtagere som ledige fleksjobvisiterede skal have et aktivt cv.

Der er endvidere fastsat nærmere regler om:
- positivlisten,
- fjernundervisning,
- uddannelsesforløb aftalt i opsigelsesperioden,
- ansøgning om jobrettet uddannelse,
- opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse,

– forbrug,
– deltagerbetaling,
– befordringsgodtgørelse,
– tilskud til kost og logi, og
– indberetning fra uddannelsessteder og uddannelsesudbydere.

Der er udarbejdet en vejledning til bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledig. For vidt angår ledige fleksjobvisiterede, henvises der til afsnit 9.4. om jobrettet uddannelse i vejledning om fleksjob m.v.

For dagpengemodtagere er der fastsat regler om opgørelse af perioden med 6 ugers jobrettet uddannelse, som for dagpengemodtagere opgøres i timer.

Reglerne for ledige fleksjobvisiterede følger så vidt muligt reglerne for dagpengemodtagere. Der er derfor fastsat regler – svarende til reglerne for dagpengemodtagere – om at opgøre jobrettet uddannelse i timer efter principperne i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige med tilhørende vejledning.

For dagpengemodtagere er der fastsat nærmere regler om opgørelse af perioden med 6 ugers jobrettet uddannelse i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige. Der er endvidere udarbejdet en vejledning til bekendtgørelsen.

For fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, er der fastsat regler herom i bekendtgørelse om fleksjob. Der henvises endvidere til afsnit 9.4. i vejledning om fleksjob m.v.

Afsnit IV - Tilbud m.v.

Kapitel 10

Tilbudsmuligheder

§ 52. Jobcenteret kan give tilbud om følgende:

1) Virksomhedspraktik, jf. kapitel 11.

2) Ansættelse med løntilskud, jf. kapitel 12.

3) Nytteindsats, jf. kapitel 13.

4) Vejledning og opkvalificering, jf. kapitel 14.

Stk. 2. Tilbud kan gives hver for sig eller i kombination. Tilbud kan ligeledes gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. Personen kan ikke varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat, jf. dog § 59, stk. 2, 2. pkt.

202. Det fremgår af § 52, stk. 1, at jobcenteret kan give tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats samt vejledning og opkvalificering.

Et tilbud om virksomhedspraktik består af ophold hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvor personen modtager sin hidtidige ydelse.

Et tilbud om et løntilskudsjob består af ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvor arbejdsgiveren får et tilskud til lønnen.

Et tilbud om nytteindsats består af ophold hos offentlige arbejdsgivere, hvor personen modtager sin hidtidige ydelse, og gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse.

Et tilbud om vejledning og opkvalificering kan være uddannelser og kurser, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Tilsammen udgør de fire tilbud det, som kaldes tilbudsviften i LAB. I de hidtidige regler har nytteindsats fremgået af lovens kapitel om virksomhedspraktik. Da virksomhedspraktik og nytteindsats imidlertid er to meget forskellige redskaber med forskellige formål, er lovteksten om nytteindsats formuleret i et selvstændigt kapitel.

For de nærmere regler om de enkelte tilbud henvises til kapitlerne 11-14 i loven og i denne vejledning.

I modsætning til i de hidtidige regler er mentorstøtte ikke længere formuleret som et tilbud i loven men som en understøttende indsats. Der henvises til reglerne om mentorstøtte i lovens kapitel 26.

203. Det fremgår af § 52, stk. 2, 1. pkt., at tilbud vil kunne gives hver for sig eller i kombination. Det betyder, at tilbud enten kan gives som en enkeltstående indsats eller kombineres med hinanden, hvilket afhænger af, hvad der bedst hjælper personen tættere på sit job- eller uddannelsesmål. Det vil fx kunne være et tilbud om virksomhedspraktik på en virksomhed, som kombineres med et kursus i form af vejledning og opkvalificering, der enten finder sted samtidig med eller efter praktikforløbet. Et andet eksempel er en virksomhedspraktik, som kan være en løftestang til en løntilskudsansættelse, hvilket igen vil kunne styrke muligheden for et efterfølgende ordinært job.

204. Det fremgår af § 52, stk. 2, 2. pkt., at tilbud ligeledes vil kunne gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. Kombination af tilbud med ordinære ugentlige løntimer vil for mange kunne styrke muligheden for varig arbejdstilknytning. For så vidt angår kombinationen af virksomhedspraktik med ordinære løntimer henvises til lovens § 59, stk. 1.

205. Det fremgår af§ 52, stk. 2, 3. pkt., at personen ikke vil kunne varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat, jf. dog § 59, stk. 2, 2. pkt. Det betyder, at hvis aktiviteterne i tilbuddet og i de ordinære løntimer foregår sideløbende på en virksomhed, så kan der ikke være tale om samme arbejdsfunktioner. Dette gælder dog ikke sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold. Bestemmelsen indebærer, at der kommer større fokus på, at tilbud så vidt muligt skal kombineres med eller efterfølges af ordinære timer, således at personen dermed bringes tættere på sit job- eller uddannelsesmål.

Overordnede betingelser for tilbud

§ 53. Tilbud skal så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse, jf. dog stk. 2-7 og § 54.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1, kan tilbud om en erhvervsuddannelse efter § 96 uanset stk. 1 gives, hvis tilbuddet styrker personens muligheder for fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, nr. 1-3, 7, 8 og 12, kan tilbud uanset stk. 1 fastsættes af jobcenteret under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet, og tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering kan gives, med

henblik på at personen opnår samfundsmæssig forståelse. Tilbuddet skal dog altid være tilpasset personens helbredstilstand.

Stk. 4. For personer omfattet af § 6, nr. 1, med uddannelsespålæg og personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, skal tilbud gives, med henblik på at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, jf. § 30.

Stk. 5. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, kan tilbud også gives for at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Stk. 6. Personer omfattet af § 6, nr. 12, har ret til tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.

Stk. 7. For personer omfattet af § 6, nr. 13, kan tilbud gives efter en konkret vurdering med henblik på at understøtte, at personen bliver klar til uddannelse.

206. Det fremgår af § 53, stk. 1, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse, jf. dog stk. 2-7 og § 54.

Bestemmelsen indebærer, at det overordnet vil gælde, at når der gives tilbud til lovens målgrupper, skal de som udgangspunkt dels være rettet mod områder med behov for arbejdskraft og dels tage udgangspunkt i den enkeltes ønske og forudsætninger. Tilbud gives med henblik på, at personen, så hurtigt som det efter omstændighederne er muligt, opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

207. Det fremgår af § 53, stk. 2, at for dagpengemodtagere kan tilbud om en erhvervsuddannelse efter § 96 uanset stk. 1 gives, hvis tilbuddet styrker personens muligheder for fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Dagpengemodtagere vil således kunne få tilbud om en erhvervsuddannelse efter puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje. Bestemmelsen indebærer, at der ikke er krav om, at stk. 1 skal være opfyldt, når der gives sådanne tilbud.

208. Det fremgår af § 53, stk. 3, 1. pkt., at for visse målgrupper kan tilbud uanset stk. 1 fastsættes af jobcenteret under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet, og tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering kan gives med henblik på, at personen opnår samfundsmæssig forståelse.

Dette gælder for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb samt ledige selvforsørgende. Bestemmelsen giver for det første mulighed for, at jobcenteret i særlige tilfælde vil kunne vælge at give et tilbud, som ikke umiddelbart falder inden for den lediges ønsker, fx i tilfælde hvor et tilbud retter sig mod et område med gode jobmuligheder, og hvor jobcenteret vurderer, at det netop er det, der skal til for at bringe personen tættere på selvforsørgelse.

Bestemmelsen indebærer for det andet, at jobcenteret vil kunne give et tilbud om virksomhedspraktik og vejledning og opkvalificering, som har til formål at personen skal opnå samfundsmæssig forståelse. Det kan være tilfældet, hvis en person mangler grundlæggende forståelse for samfundsmæssige normer, og som følge heraf ikke har arbejdsmarkedstilknytning. I så fald vil der kunne gives tilbud, som giver indsigt i disse normer og dermed forbedrer personens mulighed for job.

209. Det fremgår af § 53, stk. 3, 2. pkt., at tilbud dog altid skal tage hensyn til personens helbredstilstand. Dette er alene en tydeliggørelse af, at et beskæftigelsesrettet tilbud aldrig må forværre en persons helbredssituation.

210. Det fremgår af § 53, stk. 4, at for personer, der har fået uddannelsespålæg, skal tilbud gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, jf. § 30. Det drejer sig om unge dagpengemodtagere med uddannelsespålæg, samt uddannelseshjælpsmodtagere. Bestemmelsen indebærer, at tilbud til unge, som har fået uddannelsespålæg, skal have et uddannelsesrettet sigte. Reglerne om uddannelsespålæg fremgår af lovens § 30.

211. Det fremgår af § 53, stk. 5, at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb kan tilbud også gives med henblik på fastholdelse af tilknytning til arbejdsmarkedet. Det betyder, at for sygemeldte, der er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, skal fokus i opfølgningen være på, at de fastholder deres beskæftigelse. En beskæftigelsesrettet indsats skal derfor som udgangspunkt være med sigte på hurtigst muligt at bringe den sygemeldte tilbage i jobbet eller i den selvstændige virksomhed, herunder i form af en gradvis tilbagevenden, indtil den sygemeldte kan vende tilbage på fuld tid.

212. Det fremgår af § 53, stk. 6, at personer, der er omfattet af målgruppen ledige selvforsørgende har ret til tilbud om enten virksomhedspraktik, løntilskud eller vejledning og opkvalificering, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.

Denne målgruppe har således ret til et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsjob eller vejledning og opkvalificering, medmindre jobcenteret skønner, at et tilbud ikke vil forbedre den pågældendes muligheder for at få beskæftigelse. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis personen allerede er velkvalificeret og burde kunne finde beskæftigelse. Det er jobcenteret, der efter en konkret vurdering af personens forudsætninger og arbejdsmarkedets behov beslutter, hvilket tilbud der skal gives, og hvor længe tilbuddet skal vare.

De nærmere regler for tilbuddene m.v. til ledige selvforsørgende fremgår af de generelle tilbudskapitler, dvs. kapitel 11 om virksomhedspraktik, kapitel 12 om løntilskud og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering samt af afsnit VIII om understøttelse af indsatsen.

213. Det fremgår af § 53, stk. 7, at for målgruppen af unge under 18 kan tilbud gives efter en konkret vurdering med henblik på at understøtte, at personen bliver klar til uddannelse. Tilbuddene kan være virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering.

Målgruppen i lovens § 6, nr. 13, er personer, der typisk er mellem 15 og 18 år, som har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, herunder unge med behov for en indsats, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service. Tilbud om virksomhedspraktik uden godtgørelse og tilbud om vejledning og opkvalificering vil efter en konkret vurdering kunne gives til unge mellem 15 og 18 år, der har brug for at komme ud i det virkelige liv og lære, hvad det vil sige at være på en arbejdsplads for derigennem at blive klar til at tage en uddannelse.

Modtager den unge en ydelse i kontanthjælpssystemet, så bevares ydelsen under tilbuddet. Tilbuddet giver ikke den unge en selvstændig ret til at modtage offentlig forsørgelse. Desuden kan en gruppe særligt udsatte unge under 18, og som typisk er karakteriseret ved, at de ikke længere kan modtage tilbud i det almindelige skolesystem, har dårlige skoleerfaringer, erfaringer med kriminalitet eller betydeligt forbrug af rusmidler m.v., efter en konkret vurdering få tilbud om virksomhedspraktik med godtgørelse, når kommunen skønner, at den unge har brug for netop denne indsats ud over særlig støtte efter kapitel

11 i lov om social service. Godtgørelsen fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde. Godtgørelsen kan dog højst udgøre det beløb, der er nævnt i § 23, stk. 2, nr. 8, i LAS, dvs. op til niveauet for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år.

Der skal ske en koordinering mellem kommunens ungeindsats og evt. andre dele af den kommunale forvaltning, særligt den sociale forvaltning, om indsatsen. Afgørelser om tilbud til unge under 18 træffes med samtykke fra både den unge og forældremyndighedens indehavere. Tilbuddene til unge under 18 skal gives under iagttagelse af arbejdsmiljølovens regler om unges arbejde.

§ 54. For personer omfattet af § 6, nr. 1, kan tilbud uanset § 53, stk. 1, § 57, stk. 1, § 58, stk. 1, § 67, stk. 1, og § 92 fastsættes af jobcenteret som rådighedsafprøvende tilbud, hvis jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i indsatsen.

Stk. 2. Tilbuddet gives med henblik på at afprøve personens vilje til medvirken i og rådighed for den aktive indsats.

214. Det fremgår af § 54, stk. 1, at for dagpengemodtagere kan tilbud uanset de overordnede betingelser i § 53, stk. 1, samt § 57, stk. 1, § 58, stk. 1, § 67, stk. 1, og § 92 fastsættes af jobcenteret som rådighedsafprøvende tilbud, hvis jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i indsatsen. Det indebærer, at jobcenteret vil kunne pålægge en dagpengemodtager at deltage i rådighedsafprøvende tilbud, hvis jobcenteret finder, at personen ikke medvirker aktivt i indsatsen. Det vil bl.a. kunne være i situationer, hvor dagpengemodtagerens adfærd giver anledning til tvivl om, hvorvidt den pågældende reelt har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i indsatsen.

Jobcenteret vil kunne give rådighedsafprøvende tilbud uanset, at tilbuddet ikke opfylder betingelserne i § 53, stk. 1, om, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Tilbuddet behøver heller ikke opfylde betingelserne i § 57, stk. 1, om at virksomhedspraktik gives til personer, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud. Det samme gælder betingelserne i § 58, stk. 1, om formålet med virksomhedspraktik, § 67, stk. 1, om formålet med ansættelse med løntilskud og § 92 om formålet med vejledning og opkvalificering.

215. Det fremgår af § 54, stk. 2, at det rådighedsafprøvende tilbud skal gives med henblik på at afprøve personens vilje til medvirken i og rådighed for den aktive indsats. Dette indebærer en fravigelse af de gældende formålskrav som nævnt i stk. 1 for de enkelte tilbud. Derimod skal de øvrige betingelser for de enkelte tilbud fortsat være opfyldt, herunder at der skal foreligge en begrundelse for tilbuddet.

Ophør af tilbud

§ 55. Til personer, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge eller modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i denne lov, kan der ikke gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Personer, der er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, kan få tilbud, så længe personen er omfattet af kapitlet, jf. dog varighedsbegrænsningerne for de enkelte tilbud i §§ 61, 68, 85 og 91.

Stk. 3. For personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 6, kan jobcenteret beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i §§ 63, 77-79 og 87. Tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet kan ikke overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 61, 68, 85 og 91.

216. Det fremgår af § 55, stk. 1, at til personer, der modtager forsørgelsesydelse efter arbejdsløshedsforsikringsloven, LAS, lov om sygedagpenge, eller som modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i LAB, kan der ikke gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2 og 3. Bestemmelsen indebærer, at der ikke kan gives et tilbud, som på forhånd rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse.

217. Det fremgår af § 55, stk. 2, at personer, der er omfattet af bestemmelserne om revalidering, herunder personer i forrevalidering, kan få tilbud, så længe personen er omfattet af kapitlet, jf. dog varighedsbegrænsningerne for de enkelte tilbud i §§ 61, 68, 85 og 91. Bestemmelsen indebærer, at for revalidender vil tilbuddet kunne vare så længe, personen er omfattet af revalideringsreglerne, dog således at varighedsbegrænsningerne for de enkelte tilbudstyper skal overholdes.

218. Der fremgår af § 55, stk. 3, 1. pkt., at for personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 6, kan jobcenteret beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af.

Dermed fremgå det direkte af loven, at hvis en person skifter ydelse, vil jobcenteret kunne lade tilbuddet fortsætte efter de regler, der gælder for den nye målgruppe. Ved ydelsesskift forstås her også et skift fra en forsørgelsesydelse til selvforsørgelse.

Det forhold, at alle betingelser for tilbuddet skal være opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe personen fremover er omfattet af, og at betingelserne skal være opfyldt ved ydelsesskiftet, betyder, at jobcenteret skal efterse, at alle betingelser for tilbuddet er opfyldt i forhold til reglerne for den nye målgruppe.

For så vidt angår personer, der overgår fra sygedagpenge til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse og dermed skifter ydelse, skal jobcenteret tillige være opmærksom på reglen i § 109 om behandling i rehabiliteringsteamet senest 4 uger efter overgangen til jobafklaringsforløbet.

219. Der fremgår af § 55, stk. 3, 2. pkt., at betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i §§ 63, 77-79 og 87.

Med bestemmelsen fastslås det, at jobcenteret skal efterse betingelserne på det tidspunkt, hvor personen skifter ydelse. Der vil dermed ikke fx 4 måneder før et forventet ydelsesskift, kunne træffes en endelig afgørelse om fortsættelse af et tilbud, da betingelserne skal være opfyldt i tilknytning til ydelsesskiftet.

Jobcenteret skal således i tilknytning til ydelsesskiftet give og vurdere tilbuddet – ligesom hvis der havde været tale om et nyt tilbud – efter reglerne for den målgruppe, personen fremover omfattes af. Jobcenteret skal bl.a. efterse, at personen efter reglerne for den nye målgruppe kan få tilbuddet, at formålet med at give/fortsætte tilbuddet er opfyldt, og at de øvrige betingelser er opfyldt, fx at kravet om forudgående periode med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. i forbindelse med løntilskudsansættelse er opfyldt.

Det fremgår dog, at der ikke skal ske en fornyet høring af ansatte og ikke skal ske en fornyet vurdering af, om merbeskæftigelseskrav og rimelighedskrav er opfyldt. Baggrunden er, at disse betingelser var opfyldt, da personen startede i tilbuddet om virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud, og da personen fortsætter i tilbuddet, vil der ikke være et behov for en ny vurdering af disse krav.

Med hjemmel i lovens § 81 er der fastsat regler i kapitel 11 i BAB om, at personen kan få tilbud om fortsættelse af en ansættelse med løntilskud hos den arbejdsgiver, hvor personen har været ansat med løntilskud umiddelbart forud for personens ydelsesskift. Der er endvidere fastsat regler om genberegning af lønnen for et offentligt løntilskudsjob, da der kan være tale om, at niveauet for personens forsørgelsesydelse kan have ændret sig.

220. Det fremgår af § 55, stk. 3, 3. pkt., at tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet ikke kan overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 61, 68, 85 og 91.

Bestemmelsen om, at tilbuddet skal fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og at den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet ikke kan overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for den nye målgruppe efter §§ 61, 68, 85 og 91, fastlægges for alle tilbud, der fortsættes ved målgruppeskift.

Det betyder, at hvis en person har været ansat med løntilskud som fx dagpengemodtager og i forbindelse med et ydelsesskift overgår til at være ansat hos arbejdsgiveren som jobparat kontanthjælpsmodtager, så må perioderne med ansættelse tilsammen ikke overstige den periode, en jobparat kontanthjælpsmodtager kan være ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren.

Dermed sikres det, at varighedsbegrænsningerne for den nye målgruppe, som personen fremover er omfattet af, bliver overholdt, da tilbuddet netop fortsættes med samme indhold og hos samme arbejdsgiver.

Bemyndigelsesbestemmelse m.v. om tilbud

§ 56. For personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 9 og 10, kan deltagelse i tilbud i udlandet ske, i det omfang der er mulighed for at bevare retten til hjælp i særlige tilfælde under kortvarige udlandsophold efter § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kravet om personens rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for, at personer omfattet af § 6, nr. 1 og 6, kan deltage i tilbud i udlandet.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

221. Det fremgår af § 56, stk. 1, at for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, og revalidender kan deltagelse i tilbud i udlandet ske i det omfang, der er mulighed for at bevare retten til hjælp i særlige tilfælde under kortvarige udlandsophold efter § 5 i LAS.

For disse målgrupper vil deltagelse i tilbud i udlandet således kunne ske efter reglerne i LAS. Det følger heraf, at der kan tillades kortvarige udlandsophold som led i tilbud, der foregår i Danmark, hvis det ikke går ud over rådigheden.

222. Det fremgår af § 56, stk. 2, at for dagpengemodtagere, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats samt vejledning og opkvalificering, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kravet om personens rådighedsforpligtelse efter arbejdsløshedsforsikringsloven kan fraviges.

Der er fastsat nærmere regler herom i BAB kapitel 9, således at jobcenteret efter ansøgning i særlige tilfælde vil kunne fravige, at dagpengemodtagere skal være aktivt arbejdssøgende og stå til rådighed for henvist arbejde.

For så vidt angår kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere kan rådighedsforpligtelsen fraviges i medfør af § 13 c i LAS. Hjemlen hertil findes således i LAS.

223. Det fremgår af § 56, stk. 3*,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet. Der er fastsat regler herom i BAB kapitel 10, 11 og 13, for så vidt angår virksomhedspraktik, løntilskud samt vejledning og opkvalificering.

224. Det fremgår af § 56, stk. 4, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse af og ophør med tilbud. Det betyder, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler i bekendtgørelse om, at afgivelse af tilbud skal være i overensstemmelse med dagpengemodtageres oplysninger om manglende pasningsmuligheder for børn m.v., og i overensstemmelse med deres rådighedspligt efter rådighedsreglerne, fx regler om transporttid. Der er fastsat nærmere regler herom i BAB kapitel 9.

Kapitel 11

Virksomhedspraktik

§ 57. Personer omfattet af § 6, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af virksomhedspraktik, jf. dog § 61.

225. Det fremgår af § 57, stk. 1, at ledige, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Det drejer sig om dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjobvisiterede, revalidender, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18.

Det er udgangspunktet, at for at en person kan få virksomhedspraktik, skal personen have vanskeligt ved at opnå eller fastholde ordinært job eller få ansættelse med løntilskud, og at der således ikke skal gives virksomhedspraktik til en person, som har mulighed for at få det pågældende job enten som løntilskudsjob eller på ordinære vilkår.

For så vidt angår fleksjobvisiterede kan der som hidtil også gives virksomhedspraktik til personer, der er *ansat* i fleksjob. Fx således, at en person, der har et fleksjob på 7 timer om ugen, kan tilbydes virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet med henblik på at vurdere, om arbejdsevnen kan udvikles. En fleksjobansat person vil som hidtil selv skulle have et ønske om at komme i virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet. Kommunen kan ikke pålægge personen at tage imod et tilbud om en sideløbende virksomhedspraktik, idet personen via sit fleksjob allerede opfylder sin rådighedsforpligtelse. Kommunen skal i øvrigt sikre sig, at der tages det fornødne hensyn til den pågældendes skånebehov.

226. Det fremgår af § 57, stk. 2*,* at uddannelseshjælpsmodtagere kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats, der i forbindelse med uddannelsespålægget understøtter personens vej mod uddannelse på ordinære vilkår.

227. Det fremgår af § 57, stk. 3, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere har ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen skal aftale varigheden af det selvfundne tilbud, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler, jf. § 61.

For selvfundne tilbud om virksomhedspraktik skal jobcenteret ikke foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger eller arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne for tilbuddet i øvrigt er opfyldt, herunder formålsbestemmelsen for virksomhedspraktik og rimelighedskravet. Jobcenteret vil have mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud kan fx gives, hvis det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et selvfundet tilbud vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.

Formålet med virksomhedspraktik

§ 58. Tilbud om virksomhedspraktik gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, kan virksomhedspraktik tillige gives med henblik på arbejdsfastholdelse.

228. Det fremgår af § 58, stk. 1, at tilbud om virksomhedspraktik gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Bestemmelsen indebærer for det første, at virksomhedspraktik har at gøre med kompetenceudvikling i bred forstand og afklaring af jobmål, således at personen kommer tættere på selvforsørgelse. Der kan være forskellige grunde til, at en ledig har behov for virksomhedspraktik, hvilket altid beror på en konkret vurdering. Ved etableringen af praktikken skal det aftales, hvilke af de tre strukturerede formål, som er beskrevet i teksten til § 59 nedenfor, der ønskes opnået.

Bestemmelsen indebærer for det andet en præcisering af, at et praktikforløb skal bringe personen tættere på sit jobmål, ved at personen under praktikken deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. Dermed understreges det, at praktikken skal have en klar retning for den enkelte ledige, hvilket sker ved, at personen indgår i konkrete og meningsfulde arbejdsopgaver og arbejdssammenhænge på virksomheden.

229. Det fremgår af § 58, stk. 2, at for uddannelseshjælpsmodtagere gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. Det betyder, at praktikken skal bidrage til afklaring af uddannelsesmål og udvikling af kompetencer med henblik på, at personen kan påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

230. Det fremgår af § 58, stk. 3, at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan virksomhedspraktik tillige gives med henblik på arbejdsfastholdelse. Det betyder, at disse personer også vil kunne få virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de i forvejen er ansat, hvilket vil ske med henblik på at styrke personens muligheder for at fortsætte med at være ansat på virksomheden.

§ 59. Ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem personen, virksomheden og jobcenteret. Virksomhedspraktikken skal tilrettelægges, så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

231. Det fremgår af § 59, stk. 1, 1. pkt., at ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem personen, virksomheden og jobcenteret. Hensigten med bestemmelsen er, at virksomhedspraktik skal have et indhold, som giver mening for den enkelte ledige, og så vidt muligt hjælper personen tættere på selvforsørgelse. Virksomhedspraktik for alle målgrupper skal bringe personen tættere på sit beskæftigelsesmål eller uddannelsesmål, og en virksomhedspraktik skal så vidt muligt resultere i, at personen opnår ordinære løntimer.

Det indebærer, at det klart skal aftales på forhånd mellem personen, virksomheden og jobcenteret, hvad der er det præcise formål med praktikken for den enkelte ledige. Det er således hensigten, at der skal være et klart fokus på, hvad der ønskes opnået med forløbet for den enkelte person, og at dette skrives ind i aftalen.

Ifølge bemærkningerne til LAB-lovforslaget (L 209/2019) skal der forud for etablering af virksomhedspraktik altid tages stilling til, om praktikken primært skal have fokus på 1) opnåelse af ordinære løntimer, 2) optræning af specifikke kompetencer til cv'et og den videre jobsøgning, eller 3) afklaring af jobmål og kompetencer (snusepraktik).

Tredelingen af virksomhedspraktikformålet fremgår desuden af BAB kapitel 10. Svarende hertil forventes det digitale ansøgningssystem VITAS at blive indrettet således, at der forud for etableringen af virksomhedspraktik altid skal tages stilling til, hvilket formål praktikforløbet primært skal opfylde. Der vil således i VITAS skulle tages stilling til følgende mulige formål med praktikken:

For uddannelseshjælpsmodtagere:

- *Opnå løntimer*
  Praktikken tilrettelægges med henblik på at udvikle borgerens kompetencer i forhold til uddannelse og med henblik på, at praktikken direkte kan føre til timer, hvor borgeren ansættes og får løn på virksomheden. De lønnede timer kan etableres sideløbende med praktikken i en anden arbejdsfunktion eller i forlængelse af praktikforløbet.
- *Træning af uddannelsesmålskompetencer*
  Praktikken tilrettelægges med udgangspunkt i borgerens uddannelsesmål og bidrager til at borgeren får "noget på cv'et", der er relevant for borgerens uddannelsesmål.
- *Afklaring af uddannelsesmål*
  Praktikken tilrettelægges med henblik på, at borgeren får afklaret sit uddannelsesmål. Praktikken består af typiske opgaver inden for jobområdet.

For øvrige målgrupper:

- *Opnå løntimer*
  Praktikken tilrettelægges med henblik på at udvikle og afklare borgerens kompetencer, så praktikken direkte kan føre til timer, hvor borgeren ansættes og får løn på virksomheden. De lønnede timer kan etableres sideløbende med praktikken i en anden arbejdsfunktion eller i forlængelse af praktikforløbet.
- *Træning af jobmålskompetencer*
  Praktikken tilrettelægges med udgangspunkt i borgerens jobmål og bidrager til, at borgeren får "noget på CV'et" der er relevant for borgerens jobmål.
- *Afklaring af jobmål*
  Praktikken tilrettelægges med henblik på borgeren får afklaret sit jobmål. Praktikken består af typiske opgaver inden for jobområdet.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, vil følgende også kunne anføres som målet for praktikken:

– Praktikken tilrettelægges med henblik på at fastholde borgeren på arbejdspladsen. Praktikken skal så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombinationen af praktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis det bedst muligt fremmer fuld tilbagevenden til arbejdspladsen.

Teksterne fra VITAS genspejles i borgerens Min Plan, således at formålet med virksomhedspraktikken vises på samme måde for virksomhed og borger.

Tredelingen af virksomhedspraktikformålet fremgår desuden af BAB.

232. Det fremgår af § 59, stk. 1, 2. og 3. pkt., at virksomhedspraktikken skal tilrettelægges, så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken. Det betyder, at tilbud om virksomhedspraktik så vidt muligt vil skulle tilrettelægges således, at personen under forløbet opnår kompetencer, der hjælper personen til at kunne opnå ordinære løntimer.

Det er vigtigt, at muligheden for ordinære løntimer italesættes så tidligt som muligt. Ordinære timer kan både være et mål med praktikken og et middel, hvor løntimerne over tid øges og på sigt kan give en varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Hvis der etableres ordinære timer på en virksomhed, som skal foregå samtidigt med, at personen er i virksomhedspraktik, skal der være tale om en anden arbejdsfunktion. Det forudsættes, at arbejdsopgavernes omfang og indhold under praktikken tilrettelægges under hensyntagen til personens muligheder og forudsætninger.

233. Det fremgår af § 59, stk. 2, at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Det betyder, at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb skal virksomhedspraktik kunne gives med henblik på arbejdsfastholdelse. De kan altså få tilbud om virksomhedspraktik som led i at fremme en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. En gradvis tilbagevenden betyder, at den sygemeldte genoptager arbejdet delvist i takt med, at personen genvinder arbejdsevnen. Personen vil således kunne være i tilbud om virksomhedspraktik sideløbende med eller forud for, at personen genoptager arbejdet gradvist frem mod, at personen igen kan arbejde på fuld tid. Indholdet i virksomhedspraktikken skal understøtte, at personen hurtigt vender tilbage til arbejde på fuld tid. Det er en forudsætning, at personen gradvist genoptager arbejdet på normale vilkår i takt med, at personen genvinder arbejdsevnen.

§ 60. Personer i virksomhedspraktik er ikke under virksomhedspraktikken omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold og deltager i virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de er ansat, vil dog være omfattet.

Stk. 2. Personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

234. Det fremgår af § 60, stk. 1, 1. pkt., at personer i virksomhedspraktik ikke under virksomhedspraktikken er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst. Det skyldes, at en aftale om virksomhedspraktikforløb ikke i sig selv indebærer, at personen ansættes. Bestemmelsen angår det arbejde, som personen udfører under virksomhedspraktikken og ikke det arbejde, som personen evt. udfører som led i en ordinær ansættelse, der finder sted sideløbende med praktikken.

235. Det fremgår af § 60, stk. 1, 2. pkt., at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, og som deltager i virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de er ansat, også i de timer hvor de er i virksomhedspraktik, vil være omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

236. Det fremgår af § 60, stk. 2, at personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Varighed

§ 61. Et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed på op til

1) 4 uger for personer omfattet af § 6, nr. 1, 2 og 4, og personer omfattet af § 6, nr. 12, som er jobparate og

2) 13 uger for personer omfattet af § 6, nr. 3 og 5-11, personer omfattet af § 6, nr. 12, som er aktivitetsparate, og personer omfattet af § 6, nr. 13.

Stk. 2. For personer omfattet af stk. 1, nr. 2, kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Har personen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering et helt særligt behov for en længere periode, kan perioden forlænges yderligere med op til 13 uger ad gangen.

237. Der er sket en forenkling af varighedsreglerne for virksomhedspraktik, således at der kun er to varighedsbegrænsninger: Én for borgere tæt på arbejdsmarkedet på 4 uger og én for borgere længere fra arbejdsmarkedet på 13 uger med evt. mulighed for forlængelse.

Det fremgår således af § 61, stk. 1, nr. 1, at et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed, der udgør op til 4 uger for ledige, som er klar til job eller uddannelse.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate - herunder åbenlyst uddannelsesparate - uddannelseshjælpsmodtagere samt jobparate ledige selvforsørgende. Det indebærer, at der for personer, som er tæt på arbejdsmarkedet, vil gælde en maksimal varighed på 4 uger for en virksomhedspraktik.

238. Det fremgår af § 61, stk. 1, nr. 2, at et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed, der udgør op til 13 uger for aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjobvisiterede, revalidender førtidspensionister, aktivitetsparate ledige selvforsørgende samt unge under 18. Det indebærer, at der for personer, der er længere væk for arbejdsmarkedet, vil gælde en maksimal varighed på 13 uger for virksomhedspraktik.

Det fremgår af § 61, stk. 2, at for de personer, der er omfattet af den ovennævnte varighedsregel på 13 uger, vil der efter en konkret vurdering være mulighed for at forlænge perioden op til 26 uger. Herefter vil der eventuelt – hvis personen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering har et helt særligt behov for en længere periode – kunne ske yderligere forlængelse af praktikken med op til 13 uger ad gangen.

Det er en betingelse for en forlængelse, at jobcenteret hen mod udgangen af perioden ud fra en konkret vurdering finder, at personen har behov for en forlængelse af praktikforløbet for at formålet kan opfyldes. Vurderingen skal dermed ske hen mod afslutningen af perioden med virksomhedspraktik. I den konkrete vurdering skal der indgå, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere afklaring

eller udvikling af kompetencer. Det kan fx være tilfældet, hvis det vurderes, at en forlængelse vil styrke personens faglige kompetencer inden for et arbejdsområde yderligere.

Det vil fortsat gælde, at et tilbud generelt skal tilrettelægges, så det kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov.

Den hidtidige gældende 8 ugers varighedsregel for virksomhedspraktik til dagpengemodtagere på dimittendvilkår, er ophævet. Disse personer er som andre dagpengemodtagere fremover omfattet af 4 ugers-varighedsreglen.

Bestemmelsen ændrer ikke ved, at det efter en konkret vurdering vil være muligt at give flere forskellige praktikforløb efter hinanden, hvis der er en helt konkret behov herfor. Det kan f.eks. dreje sig om et nyt forløb på den pågældende virksomhed inden for en anden arbejdsfunktion, eller et nyt forløb på en anden virksomhed inden for lignende arbejdsfunktioner. Tildeles der flere praktikker til en person, skal det være tydeligt i beskrivelsen af indholdet, hvordan de enkelte forløb adskiller sig fra hinanden. Flere praktikforløb efter hinanden kan f.eks. være relevant for uddannelseshjælpsmodtagere, der har brug for flere praktikforløb for at udvikle kompetencer eller afklare uddannelsesmål. Tilbud skal generelt tilrettelægges så de kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personen forudsætninger og behov.

Ved oprettelse af ansøgning om virksomhedspraktik i VITAS kan virksomheden anvende en eksisterende ansøgning som kladde til den nye ansøgning. På den måde skal alle felterne i en ny ansøgning ikke indtastes forfra, men kan i stedet justeres de steder, hvor der er behov.

Ydelser m.v.

§ 62. Personer i virksomhedspraktik modtager under tilbuddet den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension eller lov om social pension, eller fleksløntilskud i henhold til kapitel 20 i denne lov.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 13, som er særlig udsatte, og som har behov for en indsats, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service, modtager under tilbuddet en økonomisk godtgørelse, der fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer, og som højst kan udgøre satsen for udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år, jf. § 23, stk. 2, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik.

239. Det fremgår af § 62, stk. 1, at personer i virksomhedspraktik under tilbuddet modtager den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven, LAS, lov om sygedagpenge, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, lov om social pension eller fleksløntilskud i henhold til kapitel 20 i denne lov.

En person, der er ansat i fleksjob i 7 timer om ugen, kan få tilbud om virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet med henblik på at vurdere, om personens arbejdsevne kan udvikles. En fleksjobansat skal dog selv have et ønske om at komme i virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet. Kommunen kan ikke pålægge personen at tage imod et tilbud om en sideløbende virksomhedspraktik, idet personen via sit fleksjob allerede opfylder sin rådighedsforpligtelse. Kommunen skal i øvrigt sikre sig, at der tages det fornødne hensyn til den pågældendes skånebehov.

Personer, der tilhører målgruppen af ledige selvforsørgende, og som derfor ikke modtager en offentlig forsørgelsesydelse, vil heller ikke under virksomhedspraktikken modtage en ydelse. Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i ansættelse under sygdom, bevarer deres løn under virksomhedspraktikken, og førtidspensionister bevarer deres førtidspension under praktikken.

240. Det fremgår af § 62, stk. 2, at særligt udsatte unge under 18, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i serviceloven, under tilbuddet modtager en økonomisk godtgørelse, der fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer, og som højst kan udgøre satsen for udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år efter LAS.

Det drejer sig om unge, som typisk er karakteriseret ved, at de ikke længere kan modtage tilbud i det almindelige skolesystem, har dårlige skoleerfaringer, erfaringer med kriminalitet eller betydeligt forbrug af rusmidler. Disse unge vil efter en konkret vurdering kunne tilbydes virksomhedspraktik med godtgørelse, når kommunen skønner, at den unge har brug for netop denne indsats ud over særligt støtte efter kapitel 11 i serviceloven. Godtgørelsen fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde og kan højst være op til niveauet for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år. Der skal ske en koordinering mellem kommunens ungeindsats og evt. andre dele af den kommunale forvaltning, særligt den sociale forvaltning, om indsatsen.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning

§ 63. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, i nytteindsats efter kapitel 13, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Stk. 2. Forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, ved tilbud om virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor de er ansat.

241. Det fremgår af § 63, stk. 1, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats, ansættelse med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. samt virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Der er fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i BAB kapitel 10.

242. Det fremgår af § 63, stk. 2, at forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og repræsentanter for de ansatte hos arbejdsgiveren. Dette betyder, at en eventuel forlængelse af et praktikforløb ud over 13 uger skal have været drøftet, så virksomhedens medarbejdere er forberedte på det forlængede forløb.

Der er fastsat nærmere regler om medarbejderinddragelsen ved etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger i BAB kapitel 10.

243. Det fremgår af § 63, stk. 3, at stk. 1 og 2 ikke gælder sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold ved tilbud om virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor de er ansat. Det indebærer, at for disse vil reglen om rimelighedskravet og reglen om, at praktikforløb ud over 13 uger skal have været drøftet, ikke gælde, hvis praktikken finder sted på den virksomhed, hvor de er ansat.

Baggrunden er, at en person i forbindelse med sygefravær fra den virksomhed, hvor personen er ansat, altid skal kunne få hjælp til at blive fastholdt i sit job.

§ 64. Etablering af virksomhedspraktik må ikke være konkurrenceforvridende.

244. Det fremgår af § 64, at virksomhedspraktik ikke må være konkurrenceforvridende. Der er forskellige regler, der understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning, og som ligeledes understøtter, at der ikke sker fortrængning af ordinært ansatte:

- Virksomhedspraktik skal have en begrænset varighed, jf. lovens § 61.
- Der skal ikke gives virksomhedspraktik til en borger, som har mulighed for at få det pågældende job enten som løntilskudsjob eller på ordinære vilkår, jf. lovens § 57.
- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i virksomhedspraktik, nytteindsats eller løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. lovens § 63, stk. 1.
- Medarbejderrepræsentanter inddrages ved vurdering af rimelighedskravet og ved praktikforlængelser, jf. lovens § 63, stk. 2.
- Det er som hovedregel ikke muligt at få virksomhedspraktik det sted, hvor man senest har været ansat, bortset fra for visse udsatte grupper, jf. regler herom i BAB kapitel 10.
- Kommunen skal underrette det regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) om anvendelsen af virksomhedspraktik. Herunder skal kommunerne løbende sende RAR'erne oversigter over pladser i virksomhedspraktik. Dette fremgår af § 31 i organiseringsloven. STAR har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLV), som understøtter rådenes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskud. Hvis fx en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale arbejdsmarkedsråd.
- Der er mulighed for at klage over et tilbud om virksomhedspraktik, hvis man mener, det ikke lever op til formålet, jf. lovens § 204. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsen.

Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik

§ 65. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik, herunder om betingelser for virksomhedspraktik, om krav til omfanget af et tilbud om virksomhedspraktik og om rimelighedskravet efter § 63.

245. Det fremgår af § 65, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik, herunder om betingelser for virksomhedspraktik, om krav til omfanget af et tilbud om virksomhedspraktik samt om rimelighedskravet efter.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat nærmere regler i BAB kapitel 10 om bl.a.

– at jobcenteret og virksomheden aftaler formålet, indholdet, varigheden og omfanget af et virksomheds-praktikforløb,
– at der for sygedagpengemodtagere er visse muligheder for at blive tilbudt virksomhedspraktik i udlandet.
– at virksomhedspraktik ikke kan tilbydes hos den arbejdsgiver, hvor en person senest har været ansat, dog er dette muligt for udsatte borgere efter en konkret vurdering, forudsat at praktikken ligger inden for en ny arbejdsfunktion.
– Høring af de ansatte, om rimelighedskravet, om hvordan antallet af ordinært ansatte og antallet af personer i tilbud skal opgøres samt om afgrænsningen af virksomheden.

Kapitel 12

Ansættelse med løntilskud

§ 66. Personer omfattet af § 6 kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere. Det gælder dog ikke personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og personer omfattet af § 6, nr. 9 og 13.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har ret til tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af ansættelse med løntilskud, jf. dog § 68.

246. Det fremgår af § 66, stk. 1, at personer, der er omfattet af lovens målgrupper, kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er beskæftigede i job eller driver selvstændig virksomhed, fleksjobvisiterede og personer under 18 år.

Det er dermed de samme målgrupper som hidtil, der kan få løntilskudsjob, dog omfatter bestemmelsen ikke nyuddannede personer med handicap, idet deres løntilskudsordning er flyttet til kompensationsloven.

247. Det fremgår af § 66, stk. 2, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, har ret til tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af ansættelse med løntilskud, jf. dog § 68.

Arbejdsgiveren og personen skal aftale varigheden af perioden med ansættelse med løntilskud. De kan dog højst aftale den maksimale varighed efter lovens regler i § 68.

Bestemmelsen fastsætter en ret for personen, og jobcenteret vil ikke skulle foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger eller arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder formålsbestemmelsen for løntilskudsansættelse, forudgående ledighed, merbeskæftigelseskravet og rimelighedskravet. Hvis betingelserne er opfyldt, skal jobcentret give tilbuddet og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud.

Jobcenteret har dog mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud vil fx kunne gives, hvis

det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et selvfundet tilbud vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.

Formålet med ansættelse med løntilskud

§ 67. Tilbud om ansættelse med løntilskud gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 11, gives tilbuddet med henblik på at opnå eller fastholde beskæftigelse.

248. Det fremgår af § 67, stk. 1, at tilbud om ansættelse med løntilskud gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer, jf. dog stk. 2. Jobcenteret skal således vurdere, om personen ved ansættelsen med løntilskud vil kunne opnå en oplæring eller genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer.

Oplæring og genoptræning kan være af faglig karakter, fx inden for et nyt fag eller et tidligere arbejdsområde, hvor personen i flere år ikke har arbejdet inden for området. Der kan også være tale om oplæring og genoptræning af en persons sociale kompetencer, fx i forhold til at møde op og arbejde sammen med andre på en arbejdsplads m.v.

249. Det fremgår dog af § 67, stk. 2, at for førtidspensionister gives tilbuddet med henblik på at opnå eller fastholde beskæftigelse. Det betyder, at jobcenteret for førtidspensionister skal vurdere, om de ved ansættelsen med løntilskud vil kunne opnå eller fastholde beskæftigelse. Der stilles dermed ikke krav om, at der med løntilskudsansættelsen vil skulle ske en oplæring eller genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer.

Varighed

§ 68. Et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør følgende:

1) Op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 1, 2 og 4, og for personer omfattet af § 6, nr. 12, som er jobparate.

2) Op til 6 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 3, 5-8 og 10, og personer omfattet af § 6, nr. 12, som er aktivitetsparate. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder.

3) Mere end 12 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 11.

250. Det fremgår af § 68, stk. 1, nr. 1, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for personer for personer tættere på arbejdsmarkedet, dvs. dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, og jobparate ledige selvforsørgende.

For personer tættere på arbejdsmarkedet er der dermed en varighedsbegrænsning på 6 måneder for løntilskudsjob hos private arbejdsgivere og på 4 måneder for løntilskudsjob hos offentlige arbejdsgivere.

Uanset varighedsbegrænsningerne skal jobcenteret altid vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås. Der kan også gives et efterfølgende tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis betingelserne er opfyldt.

Der er fastsat nærmere regler om afgrænsningen af offentlige arbejdsgivere i BAB kapitel 1. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

251. Det fremgår af § 68, stk. 1, nr. 2, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør op til 6 måneder hos arbejdsgivere for de øvrige målgrupper, der er længere fra arbejdsmarkedet, dvs. aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, aktivitetsparate ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt revalidender.

Løntilskudsjobbet kan efter konkret vurdering forlænges med op til 6 måneder, så det i alt kan udgøre højst 12 måneder, dvs. 1 år.

For personer længere fra arbejdsmarkedet er der dermed en varighedsbegrænsning på 6 måneder med mulighed for en forlængelse på op til 6 måneder for løntilskudsjob hos både private og offentlige arbejdsgivere.

Det er en betingelse for en forlængelse, at jobcenteret hen mod udgangen af perioden for løntilskudsansættelsen ud fra en konkret vurdering finder, at personen har behov for en forlængelse af løntilskudsansættelsen. Vurderingen skal dermed ske hen mod afslutningen af perioden med løntilskudsansættelse. I den konkrete vurdering skal det indgå, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer. Det kan fx være tilfældet, hvis det vurderes, at forlængelsen af løntilskudsansættelsen vil styrke personens faglige kompetencer inden for et arbejdsområde yderligere.

Det bemærkes, at selvom der for revalidender kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud i forbindelse med elev- eller lærlingeforløb gælder varighedsbegrænsningen for tilbuddet om ansættelse med løntilskud fortsat. Det betyder, at selvom revalidenden ansættes i et elev- eller lærlingeforløb, som har en varighed på mere end 1 år, vil der højst kunne bevilges løntilskud til arbejdsgiveren i 1 år. Den resterende del af ansættelsen vil være uden løntilskud til arbejdsgiveren.

Uanset varighedsbegrænsningen skal jobcenteret altid vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås. Der kan også gives et efterfølgende tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis betingelserne er opfyldt.

252. Det fremgår af § 68, stk. 1, nr. 3, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør mere end 12 måneder hos private og offentlige arbejdsgivere for førtidspensionister.

For førtidspensionister kan et løntilskudsjob dermed have en længere varighed end 1 år hos både private og offentlige arbejdsgivere.

Jobcenteret skal vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås. Der kan også gives et efterfølgende tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis betingelserne er opfyldt.

Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v.

> **§ 69.** For at blive ansat med løntilskud hos arbejdsgivere skal personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 12, i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.
>
> *Stk. 2.* For at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere skal personer omfattet af § 6, nr. 6-8, i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.
>
> *Stk. 3.* Uanset stk. 1 og 2 gælder der ikke et krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v., hvis personen
>
> 1) ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau,
>
> 2) er over 50 år eller
>
> 3) er enlig forsørger.

253. Det fremgår af § 69, stk. 1, at dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, samt ledige selvforsørgende skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. i mindst 6 måneder for at blive ansat med løntilskud.

Det betyder, at der for disse persongrupper gælder et krav om 6 måneders forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. for ansættelse med løntilskud hos både private og offentlige arbejdsgivere.

Der er fastsat nærmere regler om opgørelse af den forudgående periode på 6 måneder i BAB kapitel 3. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

254. Det fremgår af § 69, stk. 2, at sygedagpengemodtagere samt personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. i mindst 6 måneder for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere.

Det betyder, at der for disse personer alene gælder et krav om 6 måneders forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere.

Der er fastsat nærmere regler om opgørelse af den forudgående periode på 6 måneder i BAB kapitel 3. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

For revalidender og førtidspensionister vil der ligesom hidtil ikke gælde et krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v. for – uanset om de skal ansættes hos private eller offentlige arbejdsgivere.

255. Der fremgår af § 69, stk. 3, at der uanset stk. 1 og 2 ikke gælder krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v., hvis personen

1) ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau,
2) er over 50 år eller
3) er enlig forsørger.

Det betyder, at personer, som enten ikke har en sådan kompetencegivende uddannelse, er over 50 år, eller er enlig forsørger, er undtaget fra kravene om forudgående ledighed.

I kravet om, at personen ikke må have en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau, ligger, at personen ikke må have en af de gymnasiale uddannelser (almengymnasiale og erhvervsgymnasiale uddannelser), en erhvervsuddannelse, herunder eux eller en videregående uddannelse, herunder de maritime uddannelser. Dvs. at personen højst må have afsluttet grundskolen eller 10. klasse eller STU, eller have gennemført uddannelsesforløb med sigte på at kvalificere sig til en kompetencegivende ungdomsuddannelse, dvs. fx have gennemført en EGU, en KUU eller et produktionsskoleforløb (fra 1. august 2019 samlet i FGU).

Ved begrebet enlig forsørger forstås, en person, der er berettiget til og modtager ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Løn- og arbejdsvilkår

§ 70. Personer, der ansættes med løntilskud efter dette kapitel, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

256. Det fremgår af § 70, at personer, der ansættes med løntilskud efter kapitlet, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere. Det betyder, at personer, der bliver ansat med løntilskud, er omfattet af den almindelige lovgivning for lønmodtagere. En person, der er ansat med løntilskud efter kapitlet, vil dermed være omfattet af fx barselsloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivning.

I barselsloven er der bl.a. regler om ret til fravær i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption. Efter arbejdsmiljøloven stilles der bl.a. krav til både det fysiske og psykiske arbejdsmiljø hos en arbejdsgiver med henblik på at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø, og i arbejdsskadesikringsloven er der bl.a. regler om ret til erstatning ved arbejdsskader.

§ 71. Ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog §§ 73 og 74.

257. Det fremgår af § 71, at ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog §§ 73 og 74.

Bestemmelsen omfatter alle målgrupper, der kan ansættes med løntilskud, og som ansættes hos en privat arbejdsgiver, bortset fra revalidender og førtidspensionister, som der er fastsat særlige regler for i lovens §§ 73 og 74.

Dvs. bestemmelsen omfatter:
- Dagpengemodtagere,
- kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere,
- overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet,
- ledige selvforsørgende,
- sygedagpengemodtagere, og
- personer i ressource- og jobafklaringsforløb.

Med bestemmelsen stilles der krav om, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, når en person ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver.

Det betyder, at hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal løn og øvrige arbejdsvilkår (fx arbejdstid) svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen.

Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal løn og øvrige arbejdsvilkår svare til, hvad der gælder efter overenskomst eller aftale for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst eller aftale. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, skal løn- og arbejdsvilkår svare til, hvad der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde.

Der er fastsat nærmere regler om bl.a. ansættelsesbrev, betaling af lønudgift og om betaling af løntilskud ved overarbejde i BAB kapitel 11. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

§ 72. Ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 1-8 og 12, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Timelønnen udgør 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusive feriepenge m.v.

Stk. 3. Lønnen skal efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med følgende:

1) Personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 6, nr. 1.

2) Personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik for personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 7 og 8.

3) 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 6, nr. 12, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer omfattet af § 6, nr. 12.

Stk. 4. Den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, jf. stk. 3. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste antal hele timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 5. For personer omfattet af § 6, nr. 12, er det en betingelse for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. efter stk. 3, nr. 3, at børnene opholder sig her i landet. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Stk. 6. Ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 6, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem jobcenteret, arbejdsgiveren og personen.

258. Det fremgår af § 72, stk. 1, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i jobafklarings- og ressourceforløb ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Der er dog en række undtagelser hertil i bestemmelsens § 72, stk. 2-5.

259. Det fremgår af § 72, stk. 2, at timelønnen udgør 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusive feriepenge m.v. Der fastlægges dermed en fast timeløn i loven, som gælder, selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten.

Der er fastsat nærmere regler om, hvilke ydelser og tillæg, der kan udbetales ud over timelønnen, fx feriegodtgørelse og pension i BAB kapitel 11. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

Timelønnen gælder, selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Timelønnen beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter arbejdsløshedsforsikringsloven, jf. § 189, stk. 2. Timelønnen offentliggøres årligt i vejledning om satser på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside og på retsinformation.

Timelønnen danner grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen – for disse personer der modtager forsørgelsesydelser, bortset fra sygedagpengemodtagere – under ansættelsen skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse.

Der er fastsat nærmere regler om beregningen af timelønnen i BAB kapitel 11. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

260. Det fremgår af § 72, stk. 3, nr. 1, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med personens individuelle dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven for dagpengemodtagere. Det betyder, at for dagpengemodtagere skal lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med deres dagpenge, og princippet er dermed, at de ikke får udbetalt mere, når de er i løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver, end når de er ledige. Ved brugen af betegnelsen »på niveau med« betyder det i praksis, at lønnen bliver lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

261. Det fremgår af § 72, stk. 3, nr. 2, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med personens samlede individuelle hjælp efter LAS for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt personer i jobafklaring- og ressourceforløb. For disse persongrupper er princippet dermed også, at de ikke får udbetalt mere, når de er i løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver, end når de er ledige. Ved brugen af betegnelsen »på niveau med« betyder det i praksis, at lønnen bliver lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Der er fastsat nærmere regler om bl.a. opgørelsen af en persons samlede individuelle hjælp efter LAS i BAB kapitel 11. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

262. Det fremgår af § 72, stk. 3, nr. 3, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven for ledige selvforsørgende, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og 60 pct. af højeste dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven for andre ledige selvforsørgende.

Det betyder, at for ledige selvforsørgende skal lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge for forsørgere, og 60 pct. af højeste dagpenge for andre (ikke forsørgere).

Ved afgørelsen af, om personen har forsørgelsespligt over for børn følges vurdering efter LAS. Efter denne lov er det den privatretlige forsørgelsespligt over for et barn efter Social- og Indenrigsministeriets lovgivning (lov om børns forsørgelse), som er afgørende for, om man i relation til det offentlige har forsørgelsesansvar over for barnet. Det følger heraf, at forældre hver for sig er forpligtet til at forsørge barnet. Forpligtigelsen ophører ved barnets fyldte 18 år, eller når barnet indgår ægteskab, eller selv får forsørgelsespligt over for et barn.

263. Det fremgår af § 72, stk. 4, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, jf. stk. 3. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Det forhold, at arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets begyndelse, betyder, at selvom der efter løntilskudsansættelsens start sker ændringer i personens ydelsesniveau, fortsætter ansættelsen med det oprindeligt beregnede løn- og timetal. Det gælder både, hvis personen efterfølgende ville have ret til en højere eller en lavere ydelse. I tilfælde hvor efterfølgende forhold betyder, at personen ville have ret til en højere ydelse, kan personen i stedet søge om supplerende hjælp efter LAS, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Da timelønnen reguleres årligt på baggrund af dagpengereguleringen, vil der for en ansættelse, som løber over et årsskifte, fortsat skulle udbetales løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

På baggrund af den faste timeløn og oplysninger om personens samlede forsørgelsesydelse (dagpenge/hjælp efter LAS), vil den offentlige arbejdsgiver kunne fastsætte arbejdstiden pr. uge.

Ugebeløbet tillægges arbejdsmarkedsbidrag på 8 pct., svarende til, at den ugentlige ydelse divideres med 0,92. Herved fremkommer den opregulerede ydelse. Arbejdstiden pr. uge beregnes herefter ved at dividere den opregulerede ydelse med den faste timeløn. Det beregnede antal timer, oprundes til nærmeste hele timetal. Ugelønnen omregnes til månedsløn ved at gange med 13/3.

Eksempel: Dagpengemodtager (max. dagpengesats) (2019-niveau). En dagpengemodtager med max. dagpengesats: 4.355 kr. pr. uge. Beløbet reguleret med 8 pct. AM-bidrag: 4.355 kr.: 0,92 = 4.733,70 kr. Antallet af timer pr. uge: 4.733,70 kr.:127,90 kr. (Reguleret ugebeløb: timelønnen) = 37,00 timer. Den ugentlige arbejdstid udgør dermed 37 timer.

Der er fastsat nærmere regler om bl.a. hvilke ydelser/tillæg, der kan dækkes ud over lønnen pr. arbejdstime, afspadsering af over- og merarbejde og nedsættelse af timetal ved ordinær beskæftigelse i BAB kapitel 11. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

264. Det fremgår af § 72, stk. 5, at for ledige selvforsørgende, som har forsørgelsespligt over for børn, er det en betingelse for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven, efter stk. 3, nr. 3, at børnene opholder sig her i landet. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Det betyder, at for disse personer er det en yderligere betingelse for at få udbetalt en løn svarende til 80 pct. af højeste dagpenge, at børnene, som de har forsørgelsespligt over for, opholder sig her i landet.

265. Det fremgår af § 72, stk. 6, at ved ansættelse af sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem jobcenteret, arbejdsgiveren og personen.

Det betyder, at arbejdstiden fastsættes individuelt på baggrund af en aftale mellem jobcenteret, arbejdsgiveren og sygedagpengemodtageren. Der skal dermed ikke ske samme beregning af arbejdstiden som for de øvrige målgrupper.

§ 73. Ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 10, skal lønnen som minimum svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Arbejdsvilkårene skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I elev- eller lærlingeforløb, hvor personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal lønnen svare til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn, og arbejdsvilkårene skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Jobcenteret kan efter en konkret og individuel vurdering beslutte, at lønnen som minimum skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende.

266. Det fremgår af § 73, stk. 1, at ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af revalidender skal lønnen som minimum svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Arbejdsvilkårene skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanlig gældende, jf. dog stk. 2.

Bestemmelsen omfatter revalidender, som skal ansættes med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere, og fastsætter kravene til løn- og arbejdsvilkår for ansættelsen, dog med de i stk. 2 nævnte undtagelser. De beskrevne krav til løn- og arbejdsvilkår betyder, at hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen mindst svare til den mindsteløn, der gives efter overenskomsten eller aftalen, og arbejdsvilkårene (fx arbejdstid) skal svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen.

Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen mindst svare til den mindsteløn, der efter overenskomst eller aftale gælder for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst eller aftale. Ligeledes skal arbejdsvilkårene svare til dem, der gælder for det tilsvarende arbejde, som er omfattet af overenskomsten eller aftalen. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen mindst svare til den mindsteløn, som må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde. Ligeledes skal arbejdsvilkårene svare til, hvad der må anses for normalt gældende for sammenligneligt arbejde.

Med bestemmelsen vil det fortsat være udgangspunktet, at der vil kunne etableres ansættelse med løntilskud for revalidender, hvis løn- og arbejdsvilkårene er overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Dvs. også når der er tale om et elev- eller lærlingeforløb, skal revalidenden have den mindste overenskomstmæssige løn for færdiguddannede og ikke kun elev/lærlingeløn. Det bemærkes, at selvom en revalidend ansættes i et elev- eller lærlingeforløb, som har en varighed på mere end 1 år, vil der højst kunne bevilges løntilskud til arbejdsgiveren i 1 år. Den resterende del af ansættelsen vil være uden løntilskud til arbejdsgiveren.

267. Det fremgår af § 73, stk. 2, 1. pkt., at i elev- eller lærlingeforløb, hvor revalidenden på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal lønnen svare til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn, og arbejdsvilkårene skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanlig gældende.

Med bestemmelsen kan der etableres en løntilskudsansættelse i forbindelse med, at revalidender er i elev- og lærlingeforløb, hvor lønnen alene svarer til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn,

hvis revalidenden på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats. I disse tilfælde vil der kunne ydes løntilskud til selve elev-/lærlingelønnen. Enten til hele elev-/lærlingelønnen eller til en del af den, efter en konkret vurdering, jf. lovens § 76, stk. 5.

268. Det fremgår af § 73, 2. pkt., at jobcenteret efter en konkret og individuel vurdering kan beslutte, at lønnen som minimum skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanlig gældende.

Med bestemmelsen vil jobcenteret efter en konkret og individuel vurdering kunne beslutte, at lønnen for disse revalidender, som har omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer, og som dermed alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats alligevel skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn for færdiguddannede. I så fald gives løntilskuddet ikke alene til den del af lønnen, som elev-/lærlingesatsen udgør, men også til resten af lønnen, jf. lovens § 76, stk. 5.

I den konkrete og individuelle vurdering kan bl.a. indgå personens alder og forudgående tilknytning til arbejdsmarkedet. Der vil fx kunne lægges vægt på, at personen er ud over den almindelige uddannelsesalder og/eller har en vis forudgående tilknytning til arbejdsmarkedet eller til det fag, personens ansættes inden for. Det vil også kunne indgå, om jobcenteret vurderer, at personen inden for en rimelig periode med oplæring eller genoptræning af kompetencer må antages at kunne bidrage med en større arbejdsindsats.

§ 74. Ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 11, fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

269. Det fremgår af § 74, at ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af førtidspensionister fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Det betyder, at det vil være arbejdsgiveren og personen, der i samarbejde med den faglige organisation på området, vil skulle fastsætte løn og arbejdsvilkår. Hvis personen ansættes inden for et område, der ikke er dækket af en faglig overenskomst – skal der rettes henvendelse til den organisation, der dækker et område, der ligger nærmest det område, som personen ansættes inden for.

Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

§ 75. Ved ansættelse efter dette kapitel udbetales der et løntilskud til arbejdsgiveren.

Stk. 2. Løntilskuddet pr. time (2019-niveau) skal udgøre en af følgende satser:

1) 28,56 kr.
2) 50,01 kr.
3) 79,68 kr.
4) 115,73 kr.
5) 154,02 kr.

270. Det fremgår af § 75, stk. 1, at der ved ansættelse efter kapitlet udbetales et løntilskud til arbejdsgiveren.

271. §75, stk. 2 angiver de mulige løntilskudssatser pr. times ansættelse, og løntilskuddet til arbejdsgiverne beregnes som tilskudssatsen pr. time ganget med det antal timer, for hvilke der er udbetalt løn til personen.

Løntilskuddets størrelse er dermed fastsat i loven, og der kan ikke herudover udbetales særlige tilskud til arbejdsgiverens udgifter til fx ATP, lovpligtig arbejdsskadeforsikring, feriegodtgørelse m.v. Hvis der i ansættelsen betales løn under ferie, vil arbejdsgiveren dog også kunne få løntilskud i ferieperioden. Ved den årlige regulering af løntilskuddet udbetales den regulerede sats automatisk til arbejdsgiveren.

§ 76. Til private arbejdsgivere udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Til offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 115,73 kr. pr. time, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. Ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 6, hos offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 154,02 kr. pr. time.

Stk. 4. Ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, hos arbejdsgivere fastsættes løntilskuddet ud fra en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. Løntilskuddet udgør en af satserne i § 75, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 10, i elev- og lærlingeforhold skal tilskuddet fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v. Der kan dog ydes løntilskud til elev- eller lærlingelønnen, hvis personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats.

Stk. 6. Ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 11, udgør løntilskuddet til arbejdsgivere 28,56 kr. pr. time. I særlige tilfælde kan løntilskuddet udgøre 50,01 kr. pr. time.

Stk. 7. Løntilskuddet nedsættes med det beløb, som en arbejdsgiver modtager som refusion fra det offentlige, som følge af at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

272. Det fremgår af § 76, stk. 1*,* at løntilskuddet til private arbejdsgivere udgør 79,68 kr. pr. time, jf. dog stk. 4 og 5.

Med bestemmelsen beskrives løntilskuddets sats til private arbejdsgivere i forbindelse med ansættelse med løntilskud, bortset fra de tilfælde, der er beskrevet i bestemmelsens stk. 4-5.

Bestemmelsen omfatter løntilskudssatsen til private arbejdsgivere ved ansættelse af dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere samt ledige selvforsørgende med løntilskud.

For private arbejdsgivere, der ansætter disse personer med løntilskud, vil løntilskuddets sats dermed ligge fast, og jobcenteret skal ikke foretage en vurdering af størrelsen.

I § 76, stk. 4 og 5 er der fastlagt regler for løntilskuddets størrelse ved ansættelse af personer i jobafklarings- og ressourceforløb samt revalidender med løntilskud.

Derudover er der i stk. 6 fastlagt særlige satser for løntilskuddet ved ansættelse af førtidspensionister med løntilskud.

273. Det fremgår af § 76, stk. 2, at løntilskuddet til offentlige arbejdsgivere udgør 115,73 kr. pr. time, jf. dog stk. 3-5.

Med bestemmelsen beskrives løntilskuddets sats til offentlige arbejdsgivere i forbindelse med ansættelse med løntilskud, bortset fra de tilfælde der er beskrevet i bestemmelsens stk. 3-5.

Bestemmelsen omfatter løntilskudssatsen til offentlige arbejdsgivere ved ansættelse af dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt ledige selvforsørgende med løntilskud.

For offentlige arbejdsgivere, der ansætter disse personer med løntilskud, vil løntilskuddets sats dermed ligge fast, og jobcenteret skal ikke foretage en vurdering af størrelsen.

I stk. 3 er der fastlagt en højere løntilskudssats ved ansættelse af sygedagpengemodtagere hos offentlige arbejdsgivere, og i stk. 4 og 5 er der fastlagt regler for løntilskuddets størrelse ved ansættelse af personer i jobafklarings- og ressourceforløb samt revalidender med løntilskud.

Derudover er der i stk. 6 fastlagt særlige satser for løntilskuddet ved ansættelse af førtidspensionister med løntilskud.

274. Det fremgår af § 76, stk. 3, at ved ansættelse af sygedagpengemodtagere hos offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 154,02 kr. pr. time. Det betyder, at jobcenteret heller ikke i disse tilfælde skal foretage en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse til arbejdsgiveren.

275. Det fremgår af § 76, stk. 4, at ved ansættelse af personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt revalidender hos arbejdsgivere fastsættes løntilskuddet af jobcentret ud fra en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte.

I vurderingen heraf kan indgå personens faglige og personlige ressourcer, udviklingsmuligheder og barrierer sammenholdt med de arbejdsopgaver, som personen forventes at skulle udføre under løntilskudsansættelsen. I vurdering af personens muligheder for at deltage i arbejdet skal der bl.a. tages højde for personens helbredstilstand og de deraf følgende begrænsninger i forhold til mulighederne for at arbejde.

276. Det fremgår af § 76, stk. 5, 1. pkt., at ved ansættelse af revalidender i elev- og lærlingeforhold skal tilskuddet fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v.

Det betyder, at der alene vil kunne ydes løntilskud til den del af personens løn, som ligger over elevlønnen og op til den mindste overenskomstmæssige løn eller den sædvanlige løn for tilsvarende arbejde. Elevlønnen vil dermed skulle betales af arbejdsgiveren.

277. Det fremgår af § 76, stk. 5, 2. pkt., at der vil kunne ydes løntilskud til elev- eller lærlingelønnen, hvis personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats. Bestemmelsen udgør således en undtagelse til bestemmelsens 1. pkt. om, at løntilskud ikke kan ydes til dækning af elevlønnen. Der kan således ydes løntilskud til elevlønnen, hvis personen tilhører den særlige persongruppe, som på grund af omfattende psykiske og sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats. Hvis personen både tilhører den særlige gruppe og samtidig skal modtage den mindste overenskomstmæssige løn eller tilsvarende løn på det aktuelle ansættelsesområde, vil arbejdsgiveren kunne få et løntilskud, som fastsættes ud fra hele lønnen.

278. Det fremgår af § 76, stk. 6, at ved ansættelse af førtidspensionister, udgør løntilskuddet 28,56 kr. pr. time (2019-niveau) til arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet udgøre 50,01 kr. pr. time (2019-niveau).

279. Det fremgår af § 76, stk. 7, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Med bestemmelsen vil arbejdsgiveren ikke kunne få en dobbeltdækning for den ansattes løn fra både løntilskudsordningen samt refusion i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn. Fx i tilfælde, hvor arbejdsgiveren kan modtage refusion for løn udbetalt under sygdom eller barsel.

Der er fastsat nærmere regler om udbetaling af og om nedsættelse af løntilskuddet i BAB kapitel 11. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning

§ 77. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, i nytteindsats efter kapitel 13, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

280. Det fremgår af § 77, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats, ansættelse med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. samt virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Det betyder, at både personer i løntilskudsansættelse efter kapitlet, nyuddannede personer med handicap, der fremover ansættes med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og personer i virksomhedspraktik og nytteindsats efter LAB samt efter integrationsloven

medregnes i antallet af personer med støtte/tilskud.

Der er fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i BAB kapitel 11. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

§ 78. Forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

281. Det fremgår af § 78, at forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Det er således et krav, at en ansættelse med løntilskud har været drøftet mellem arbejdsgiver og repræsentanter for de ansatte på arbejdspladsen, inden der etableres en løntilskudsansættelse.

Der er fastsat nærmere regler om medinddragelse af de ansatte forud for en ansættelse med løntilskud i BAB kapitel 11. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

§ 79. Ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

282. Det fremgår af § 79, at ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren set i forhold til det gennemsnitlige antal ansatte hos arbejdsgiveren. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren. Bestemmelsen omfatter alle målgrupper, der skal ansættes med løntilskud efter kapitlet.

Det bemærkes, at kravet om merbeskæftigelse hos private arbejdsgivere er EU-krav, jf. reglerne i gruppefritagelsesforordningen, idet løntilskud til private arbejdsgivere, ellers vil blive betragtet som statsstøtte, der ikke er tilladt i EU.

Der er fastsat nærmere reglerne om merbeskæftigelseskravet, herunder om hvad der forstås ved nettoudvidelse, om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgræsning af virksomheden, og om hvordan merbeskæftigelseskravet påses i BAB kapitel 11. Reglerne er fastsat, så de EU-krav, der stilles om merbeskæftigelse, overholdes.

Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

§ 80. Udbetaling af tilskud må ikke være konkurrenceforvridende.

283. Det fremgår af § 80, at udbetaling af tilskud må ikke være konkurrenceforvridende.

Med bestemmelsen fastslås det, at løntilskudsansættelser ikke må forvride konkurrenceevnen på markedet. Det skal ses i sammenhæng med, at en række af de øvrige regler i loven modvirker konkurrenceforvridning. Det gælder bl.a. reglerne om formålet med løntilskudsansættelse i lovens § 67, krav om drøftelse af en løntilskudsansættelse mellem arbejdsgiveren og de ansatte i lovens § 78, merbeskæftigelseskravet i lovens § 79 og rimelighedskravet i lovens § 77.

Bemyndigelsesbestemmelse om ansættelse med løntilskud

§ 81. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ansættelse med løntilskud, herunder om betingelser for ansættelse med løntilskud og om, at lønnen og arbejdstiden under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere kan nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse, samt om rimelighedskravet efter § 77 og merbeskæftigelseskravet efter § 79. Der kan også fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af merbeskæftigelseskravet.

284. Det fremgår af § 81, at der fastsættes bekendtgørelsesregler om ansættelse med løntilskud, herunder om betingelser for ansættelse med løntilskud, og om at lønnen og arbejdstiden under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere kan nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse samt om rimelighedskravet efter § 77 og merbeskæftigelseskravet efter § 79. Det fremgår videre, at der også kan fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af merbeskæftigelseskravet.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat nærmere regler i BAB kapitel 1 om, hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere.

Med hjemmel i bestemmelsen er der endvidere fastsat nærmere regler i BAB kapitel 11 om bl.a.
- at ansættelse med løntilskud ikke kan tilbydes i en virksomhed, som er ejet af personens ægtefælle m.v.,
- at ansættelse med løntilskud ikke kan tilbydes hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat,
- muligheden for at fortsætte i et løntilskudsjob hos samme arbejdsgiver ved ydelsesskift, herunder om genberegning af løn og timetal ved offentligt løntilskudsjob, da der kan være tale om, at niveauet for personens forsørgelsesydelse kan have ændret sig,
- løn- og arbejdsvilkår, herunder om fastsættelse af arbejdstiden, om mulighed for ud over timelønnen at få andre tillæg og pension m.v. og om nedsættelse af arbejdstiden ved ordinær beskæftigelse i forbindelse med ansættelse hos offentlige arbejdsgivere,
- høring af de ansatte, om merbeskæftigelseskravet og om rimelighedskravet, herunder om, hvad der forstås ved nettoudvidelse, om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgrænsning af virksomheden, og om hvordan merbeskæftigelseskravet påses,
- udelukkelse af visse virksomheder fx kriseramte virksomheder og om støtteintensiteten for støtte til private arbejdsgivere i tilknytning til ansættelse af personer med løntilskud, og
- udbetaling, nedsættelse og tilbagebetaling af løntilskud.

Der er endvidere udarbejdet en vejledning om løntilskud.

Kapitel 13

Nytteindsats

§ 82. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5, kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

285. Det fremgår af § 82, at der for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere kan gives tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Der er med hjemmel i § 89 fastsat regler i kapitel 1 i BAB om afgrænsning af begrebet offentlige arbejdsgivere, svarende til de tidligere gældende regler. Der er tale om samme afgrænsning af begrebet offentlige arbejdsgivere, som findes i reglerne for løntilskudsjob hos offentlige arbejdsgivere.

Der er ikke – modsætning til ved virksomhedspraktik – regler om, at en person har ret til et tilbud om nytteindsats, som pågældende selv har fundet.

Formålet med nytteindsats

§ 83. Tilbud om nytteindsats gives, med henblik på at personen skal arbejde for sin ydelse. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1, kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.

Stk. 3. Opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

286. Det fremgår af § 83, stk. 1, at tilbud om nytteindsats gives med det formål, at personen skal arbejde for sin ydelse. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse. Et tilbud om nytteindsats skal således holde den ledige aktiv og motivere til hurtigt at komme i gang med en uddannelse eller et job eller bringe personen tættere på uddannelse eller job. Jobcenteret skal have fokus på, at ledige i nytteindsats på den ene side varetager samfundsnyttige opgaver og på den anden side fortsat er aktive uddannelses- eller jobsøgende. Nytteindsats vil typisk på grund af sit særlige formål og indhold primært være tiltænkt personer, der er i stand til at arbejde eller tage en uddannelse, men vil også efter en konkret vurdering kunne gives til aktivitetsparate kontant- eller uddannelseshjælpsmodtagere. Det vil fx kunne være tilfældet, hvis det vurderes, at en aktivitetsparat person vil kunne have gavn af en kombination af opkvalificering i en virksomhedspraktik og udførelse af arbejde i form af nytteindsats.

287. Det fremgår af § 83, stk. 2, at for dagpengemodtagere kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud. Det betyder, at for dagpengemodtagere skal formålet med at give tilbud om nytteindsats være at afprøve rådigheden for personer, der ikke medvirker aktivt i indsatsen. Der henvises lovens § 54 om rådighedsafprøvende tilbud til dagpengemodtagere og bemærkningerne hertil.

288. Det fremgår af § 83, stk. 3, at opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver. Det betyder, at arbejdet enten skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos den pågældende arbejdsgiver, eller det skal være inden for en arbejdsfunktion, der ikke udføres i forvejen. Opgaverne under nytteindsats og organiseringen heraf vil kunne være meget forskelligartede og forskellige fra fx kommune til kommune. Der vil være mulighed for både at etablere nytteindsats som enkeltpladser på offentlige virksomheder, hvor den ledige går til hånde og gør nytte for sin ydelse eller som projekter, hvor flere ledige arbejder sammen i nytteindsats. Det vil være den enkelte offentlige arbejdsgiver, der definerer indholdet i tilbuddene under nytteindsats, og opgaverne vil som hidtil fx kunne relatere sig til vedligeholdelse eller renholdelse af kommunale institutioner og anlæg, grønne områder eller andre udendørs arealer.

Opgaverne vil også som hidtil i et vist omfang kunne være serviceopgaver til borgere, der på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger ikke selv er i stand til at udføre arbejdet, jf. nedenstående bemærkninger til § 89. Der er udarbejdet en vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter og nytteindsats til private borgere.

§ 84. Personer i nytteindsats er ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer i nytteindsats er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

289. Det fremgår af § 84, stk. 1, at personer i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det skyldes, at en aftale om nytteindsats ikke i sig selv indebærer, at personen ansættes. Bestemmelsen angår

det arbejde, som personen udfører under nytteindsatsen og ikke det arbejde, som personen evt. udfører som led i en ordinær ansættelse, der finder sted sideløbende med nytteindsatsen.

290. Det fremgår af § 84, stk. 2, at personer i nytteindsats er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Varighed

§ 85. Et tilbud om nytteindsats kan have en varighed på op til 13 uger.

291. Det fremgår af § 85, at et tilbud om nytteindsats kan have en varighed på op til 13 uger. Efter en konkret vurdering vil det være muligt at give flere nytteindsatsforløb efter hinanden, hvis der er et helt konkret behov herfor. Hvis det sker på samme virksomhed, kan det ikke være inden for samme arbejdsfunktion som det tidligere tilbud, da der i så fald i praksis vil være tale om en forlængelse af tilbuddet.

Ydelser

§ 86. Under deltagelse i tilbuddet modtager personen den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik.

292. Det fremgår af § 86, at personen under deltagelse i tilbud om nytteindsats modtager den ydelse, som personen har ret til i henhold til efter arbejdsløshedsforsikringsloven eller LAS. Dvs. personer i nytteindsats vil under tilbuddet modtage deres hidtidige ydelse.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning

§ 87. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, i nytteindsats efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Stk. 2. Forud for etablering af nytteindsats skal etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten. Er der ikke en tillidsrepræsentant, skal spørgsmålet have været drøftet med en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Det regionale arbejdsmarkedsråd kan dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen.

293. Det fremgår af § 87, stk. 1, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, nytteindsats efter dette kapitel, løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Med bestemmelsen er det præciseret i lovteksten, at både personer i virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11, løntilskud efter lovens kapitel 12, nytteindsats efter kapitel 13, nyuddannede personer med handicap, der fremover ansættes med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og personer i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven medregnes i antallet af personer med støtte/tilskud.

294. Det fremgår af § 87, stk. 2, at forud for etablering af nytteindsats skal etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten. Er der ikke en tillidsrepræsentant, skal spørgsmålet have været drøftet med en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Der er fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i BAB kapitel 12.

295. Det fremgår af § 87, stk. 3, at det regionale arbejdsmarkedsråd kan dispensere fra rimelighedskravet for nytteindsats efter ansøgning fra kommunen.

Der er dog ikke mulighed for at dispensere fra rimelighedskravet for så vidt angår opgaver, der omfatter visiterede ydelser efter serviceloven, herunder opgaver, der udføres efter reglerne om personlig og praktisk hjælp i servicelovens § 83. Dette fremgår af de nærmere regler om rimelighedskravet for nytteindsats, som er fastsat i BAB kapitel 12.

Dispensationsmuligheden hænger sammen med formålet med nytteindsats, der som nævnt er, at den ledige indgår i et arbejdsfællesskab og udfører et stykke samfundsnyttigt arbejde for deres ydelse. Der vil kunne være situationer, hvor dette formål ikke harmonerer med formålet med rimelighedskravet, som bl.a. er at sikre, at ledige primært arbejder sammen med ordinært ansatte, og der er derfor etableret en mulighed for at jobcenteret kan ansøge om dispensation.

Der er fastsat nærmere regler om det regionale arbejdsmarkedsråds opgaver ved dispensationen fra rimelighedskravet for nytteindsats i kapitel 4 i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

§ 88. Etablering af nytteindsats må ikke være konkurrenceforvridende.

296. Det fremgår af § 88, at etablering af nytteindsats ikke må være konkurrenceforvridende. De regler, der skal understøtte, at der ikke opstår konkurrenceforvridning og fortrængning af ordinært ansatte er følgende:

- Nytteindsats vil have en begrænset varighed, jf. lovens § 85.
- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i nytteindsats, virksomhedspraktik eller løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. lovens § 87, stk. 1.
- Tillidsrepræsentanten eller – hvis der ikke er en sådan – en medarbejderrepræsentant inddrages ved vurdering af rimelighedskravet, jf. lovens § 87, stk. 2.
- Der vil ikke kunne gives nytteindsats det sted, hvor man senest har været ansat, jf. bestemmelser i BAB kapitel 12.
- Kommunen skal underrette det regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) om anvendelsen af nytteindsats. Herunder skal kommunerne løbende sende RAR'erne oversigter over pladser i nytteindsats. Dette fremgår af § 31 i organiseringsloven. STAR har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLV), som understøtter rådenes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskud. Hvis fx en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale arbejdsmarkedsråd.

– Der er mulighed for at klage over et tilbud om nytteindsats, hvis man mener, at det ikke lever op til formålet, jf. lovens § 204. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsen.

Der er ligeledes udmøntet regler i kapitel 12 i BAB om, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelser til personer i nytteindsats som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning nr. 1407/2013/EU af 18. december 2013 om anvendelse af traktatens artikel 107 og 108 på de minimis-støtte. Ligeledes er det udmøntet, at i det omfang, at nytteindsats består af servicearbejde for borgere, skal det ved vurderingen af spørgsmålet om konkurrenceforvridning indgå, om der er tale om arbejde, der ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde for borgeren.

Bemyndigelsesbestemmelse om nytteindsats

§ 89. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nytteindsats, herunder om betingelser, indhold og omfang. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår betingelsen efter § 87 er opfyldt, og om muligheden for at dispensere fra rimelighedskravet efter § 87, stk. 3.

297. Det fremgår af § 89, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nytteindsats, herunder om betingelser, indhold og omfang. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvornår betingelsen om rimelighedskravet efter § 87 er opfyldt og om muligheden for at dispensere fra rimelighedskravet efter § 87, stk. 3.

Der er udmøntet regler i kapitel 12 i BAB om bl.a., hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere, om at opgaverne i nytteindsats skal ligge ud over det normerede niveau hos arbejdsgiveren, og om at der ikke kan etableres nytteindsats der, hvor personen senest har været ansat. Der er samme sted udmøntet regler om rimelighedskravet, og regler om, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelse til personer i nytteindsats som støtte efter de minimis-reglerne.

Der er tillige udmøntet nærmere regler om det regionale arbejdsmarkedsråds opgaver ved dispensationen fra rimelighedskravet for nytteindsats i kapitel 4 i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

I kapitel 12 i BAB er der endvidere udmøntet regler om, at nytteindsats i begrænset omfang kan gives som servicearbejde for borgere, der ikke selv kan udføre det pågældende arbejde. Der er udarbejdet en vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter og nytteindsats til private borgere. Vejledningen beskriver, hvordan ledige under visse omstændigheder i begrænset omfang kan aktiveres i borgeres private hjem med serviceopgaver som fx græsslåning eller snerydning. Vejledningen beskriver tillige forholdet til opgaver, der udføres efter reglerne om personlig og praktisk hjælp efter servicelovens § 83.

Kapitel 14

Vejledning og opkvalificering

Ordinær uddannelse

§ 90. Personer omfattet af § 6 bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, og personer omfattet af § 6, nr. 11, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, som kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov og udbydes generelt. Uddannelsen skal umiddelbart være rettet mod job på arbejdsmarkedet.

298. Tilbud under redskabet vejledning og opkvalificering kan enten bestå af "ordinær uddannelse", jf. § 90, eller "øvrig vejledning og opkvalificering", jf. § 91.

Det fremgår af § 90, 1. pkt., at tilbud om vejledning og opkvalificering i form af ordinær uddannelse består af uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt.

Det fremgår af § 90, 2. pkt., at uddannelsen skal være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet. Det betyder, at uddannelserne skal være direkte kvalificerende til job på arbejdsmarkedet. Det vil sige, de skal have et indhold, som arbejdsgivere vil kunne gøre brug af på virksomheder. Det kan fx være et tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller tilbud om kurser efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Beskæftigelsesministeren kan ifølge lovens § 99, stk. 1, fastsætte regler om, at betingelsen i § 90 om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job på arbejdsmarkedet, kan fraviges. Dvs. visse forberedende uddannelser kan også høre under definitionen i § 90.

Der er fastsat nærmere regler i kapitel 13 i BAB om, hvilke uddannelser der er omfattet af § 90, herunder også hvilke uddannelser, der er omfattet, selvom de ikke er umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet, dvs. visse forberedende uddannelser og kurser.

Tilbud efter § 90 kan gives til følgende målgrupper:
- Dagpengemodtagere,
- Kontanthjælpsmodtagere
- Uddannelses og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere,
- Sygedagpengemodtagere,
- Personer i jobafklaringsforløb,
- Personer i ressourceforløb,
- Ledige fleksjobvisiterede,
- Revalidender,
- Ledige selvforsørgende,
- Unge under 18.

Øvrig vejledning og opkvalificering

§ 91. Personer omfattet af § 6 bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af § 90, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet.

Stk. 2. Praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb kan sammenlagt vare højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst vare 1 måned. I praktikperioden finder § 60 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. tilsvarende anvendelse.

299. Det fremgår af § 91, at personer omfattet af § 6, bortset fra personer som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, kan få tilbud om "øvrig vejledning og opkvalificering," jf. overskriften til bestemmelsen.

Bestemmelsen omfatter:
- Kontanthjælpsmodtagere,
- uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere,
- sygedagpengemodtagere,
- personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, som modtager ressourceydelse,
- ledige fleksjobvisiterede,
- revalidender,
- førtidspensionister, samt
- unge under 18.

Under § 91 hører uddannelser og kurser herunder danskundervisning samt korte vejlednings- og afklaringsforløb, der ikke kan indeholdes i definitionen af ordinær uddannelse i § 90. Som eksempler på uddannelser, der ikke er ordinær uddannelse, kan nævnes uddannelser og kurser, som ikke har hjemmel i lov, fx private kurser, eller som ikke generelt udbydes til alle, fordi de er målrettet til personer, der er ledige - fx et særligt AMU-kursus, som er skræddersyet til at kunne benyttes som tilbud til ledige med henblik på fastlæggelse af jobmål. Som et andet eksempel kan nævnes ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU). Denne uddannelse er tilpasset personer med særlige behov.

Brobygningsforløb til uddannelse kan gives som tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering til uddannelseshjælpsmodtagere, med henblik på at gøre de unge klar til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb dækker over tilbud, som er særligt etableret til ledige. Uddannelsesforløb, der er tilpasset personer med særlige behov eller vanskeligheder, er ikke rettet generelt mod alle borgere, hvorfor de ikke falder ind under § 90 om ordinære uddannelser, dvs. betingelsen om uddannelse, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Korte vejlednings- og afklaringsforløb omfatter meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagernes muligheder på arbejdsmarkedet. Det kan fx være psykologhjælp og fysioterapi m.v., som led i beskæftigelsesindsatsen. Endvidere omfatter bestemmelsen korte særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Som eksempler på forløb, der er oprettet af kommunerne, kan nævnes jobsøgningskurser, tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet eller tilbud, hvor personen ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere. Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv (in house-produktion) eller andre kommuner. Det kan tillige være projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

Der må ikke ske konkurrenceforvridning i forbindelse med produktion og afsætning under særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb. Der henvises til omtalen af § 94 nedenfor.

Det er en forudsætning for at kunne give disse tilbud, at kommunen ud fra en konkret og individuel vurdering af den enkelte person vurderer, at tilbuddet vil være netop dét, der skal til for at bringe personen tættere på job, ved fx at udvikle sociale kompetencer og dermed opkvalificere sig til arbejdsmarkedet. Tilbud om fx samtaler hos psykolog eller misbrugsbehandling af et begrænset omfang skal almindeligvis kunne gives i sammenhæng med anden indsats, men det vil også kunne gives som enkeltstående tilbud efter en konkret vurdering. Indsatser, der alene har helbredsmæssige formål eller sociale formål, kan ikke gives i beskæftigelsesindsatsen. Disse typer indsatser hører traditionelt til i enten social- eller sundhedsregi. Da der ofte vil være et vist overlap mellem formålene for en konkret indsats, bevilges støtte til en borger altid efter en konkret og individuel vurdering.

300. Det fremgår af § 91, stk. 2, 1. pkt., at praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, jf. stk. 1, sammenlagt kan vare højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst vare 1 måned. Der kan således under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb indgå praktikperioder. Praktikperioder kan sammenlagt ikke have en længere varighed end 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode må højst vare 1 måned. Der kan ikke indgås egentlige praktikperioder i særligt tilrettelagte projekter. Der er således ikke mulighed for, at der i et sådant tilbud kan indgå egentlige praktikforløb, hvor personen kommer ud på en virksomhed og tager del i produktionen. Særligt tilrettelagte projekter er primært kommunale beskæftigelsesprojekter, hvor der er mulighed for, at der kan foregå produktion og afsætning, forudsat det ikke er konkurrenceforvridende. Der kan i særligt tilrettelagte projekter indgå virksomhedsbesøg, hvor personen fx ser arbejdsforholdene, og hvordan arbejdet på virksomheden foregår. Hovedvægten er således på vejledning og opkvalificering med mulighed for snusepraktik, som er korte forløb på en virksomhed. Det er muligt at kombinere tilbud om vejledning og opkvalificering med tilbud om virksomhedspraktik eller med andre tilbud.

Som eksempler på forløb, der er oprettet af kommunerne, kan nævnes jobsøgningskurser, tilbud, hvor personen ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere, tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller andre kommuner. Det kan fx være projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

301. Der er udmøntet regler i kapitel 13 i BAB fastsat regler om bl.a. hvilke uddannelser, der anses for ordinær uddannelse, tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet for dagpengemodtagere, hvornår der kan gives tilbud om danskundervisning til personer med manglende danskkundskaber og jobsøgningskurser til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere.

Formålet med vejledning og opkvalificering

§ 92. Tilbud om vejledning og opkvalificering gives for at udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

302. Det fremgår af § 92, at tilbuddet skal udvikle og afdække den lediges faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet. For uddannelseshjælpsmodtagere i målgruppen gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i en uddannelsesrettet indsats med henblik på, at personen kan påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Tilbud om vejledning og opkvalificering gives med udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov og den enkeltes ønsker og forudsætninger. Om der skal gives et kort, mellemlang eller længerevarende uddannelsestilbud afgøres ud fra en konkret individuel vurdering af, hvad der kan bringe personen hurtigst muligt ind på arbejdsmarkedet og samtidig fastholde personen i job.

Det kan fx være en person, der har behov for at få udviklet eller bygget videre på sine faglige kompetencer ved et kursus, opnåelse af certifikatet giver mulighed for at søge job inden for et område med mangel på arbejdskraft, hvor personen opnår et certifikat (fx truckcertifikat), som vil forbedre personens muligheder for at få job, fordi opnåelse af certifikatet giver mulighed for at søge job inden for et område med mangel på arbejdskraft.

Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser samt realkompetencevurdering

§ 93. Personer omfattet af § 6 bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har ret til et sådant kursus, i umiddelbar forlængelse af at testen har vist et behov.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 1, der er fyldt 30 år, og personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Stk. 3. Tilbud efter stk. 1 og 2 skal være omfattet af § 90 eller regler herom udstedt i medfør af § 99.

303. Det fremgår af § 93, stk. 1, at personer omfattet af § 6, bortset fra personer som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus.

Bestemmelsen i § 93, stk. 1 omfatter:
- Kontanthjælpsmodtagere,
- uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere,
- sygedagpengemodtagere,
- personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, som modtager ressourceydelse,
- ledige fleksjobvisiterede,
- revalidender,
- førtidspensionister,
- ledige selvforsørgende,
- unge under 18.

Testen kan foregå parallelt med den øvrige aktive indsats.

Der er med hjemmel i lovens § 39, nr. 5, fastsat nærmere regler om afholdelse af læse-, skrive- og regnetest i kapitel 7 i BAB herunder, at regler om, hvilke målgrupper der har ret til en test, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Det er bl.a. fastsat i BAB, at førtidspensionister og ledige selvforsørgende ikke er omfattet af retten til en test, hvilket dog ikke udelukker, at disse målgrupper vil kunne tilbydes en test.

Det er ligeledes heri fastsat, at for de målgrupper, der har ret til en test, skal det være den obligatoriske test, som undervisningsministeriet udarbejder, jf. bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning. Førtidspensionister vil dog ikke kunne tilbydes denne type test, da testen hører under de tilbud, der er omfattet af § 90 (ordinære uddannelser), og da førtidspensionister ikke er omfattet af § 90, vil det ikke være relevant for denne målgruppe.

Har testen vist behov for et læse-, skrive- regne-, eller ordblindekursus, skal personen have tilbud om et kursus. Det betyder, at fx sygedagpengemodtagere får ret til læse-, skrive-, regne-, eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov.

Også hvis en førtidspensionist eller en ledig selvforsørgende tilbydes en test, har personen ret til et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, såfremt testen viser behov herfor. Jf. omtalen af § 93, stk. 3, nedenfor, kan et sådant kursus til en førtidspensionist dog ikke gives efter reglen i § 90 om ordinære uddannelser, dvs. der skal være tale om et kursus, som hører under reglerne for øvrig vejledning og opkvalificering i § 91.

304. Det fremgår af § 93, stk.1, 2. pkt., at for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere under 30 år, har ret til et kursus i umiddelbar forlængelse af, at testen har vist et behov.

305. Det fremgår af §93, stk. 2, at dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Realkompetencevurderingen skal foretages af en uddannelsesinstitution, der er godkendt til at udbyde enten almen voksenuddannelses- (VUC), arbejdsmarkedsuddannelses- (AMU), erhvervsuddannelse for voksne - (EUV) - eller videregående voksenuddannelsesområdet (VVU). Der skal være tale om uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Formålet med realkompetencevurderinger er at få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via erhvervsdeltagelse, og derved styrke jobmulighederne eller få afkortet uddannelsen gennem en formel anerkendelse af det, personen allerede kan og ved i forhold til formelt fastsatte uddannelsesmål. Resultatet af en realkompetencevurdering kan samtidig bruges i forbindelse med jobsøgning. Anerkendelse af kompetencer kan gives som et kompetencebevis. Det er uddannelsesstedet, der udsteder kompetencebeviser efter endt kompetencevurdering, og modtageren af realkompetencebeviset skal selv sikre, at cv-oplysningerne ajourføres. En realkompetencevurdering kan have en varighed fra en halv dag op til 10 skoledage.

306. Det fremgår af § 93, stk. 3, at tilbud efter stk. 1 og 2 skal være omfattet af § 90 eller regler herom udstedt i medfør af § 99. Det betyder, at tilbud om læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus og tilbud om realkompetencevurdering, der gives på baggrund af en test, skal være omfattet af ”ordinære uddannelser”, sådan som disse er defineret i § 90. Dog gælder dette ikke for førtidspensionister, idet de ikke er har mulighed for at få ordinære uddannelser, jf. målgruppeafgrænsningen i § 90.

Konkurrenceforvridning

§ 94. Produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, jf. § 91, må ikke være konkurrenceforvridende.

307. Det fremgår af § 94, at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, ikke må være konkurrenceforvridende. Det indebærer, at jobcentrene skal være opmærksomme på, om de tilbud, de giver som særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, hvor der er produktion og afsætning, påvirker konkurrencen.

Der er udarbejdet en vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige, som bl.a. indeholder en model for, hvordan en kommune kan afsætte produkter fra kommunale aktiveringsprojekter på markedsvilkår, hvor risikoen for konkurrenceforvridning minimeres.

Der er tillige udarbejdet en vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter og nytteindsats til private borgere. Vejledning handler om, hvordan ledige under visse omstændigheder i begrænset omfang aktiveres i borgeres private hjem med serviceopgaver som fx græsslåning eller snerydning.

Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser

§ 95. Personer under 30 år, der er omfattet af § 6, nr. 1-5, kan ikke få tilbud efter dette kapitel til en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Stk. 2. Jobcenteret kan fravige stk. 1 for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn eller har opbrugt deres ret til su til videregående uddannelse.

Stk. 3. Ved anvendelse af stk. 2 skal tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse kvalificere til job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse.

Stk. 4. Unge under 25 år, der er omfattet af § 6, nr. 1, og som påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg efter § 30, har uanset stk. 1 ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 6 måneders ledighed, jf. § 9.

308. Det fremgår af § 95, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere under 30 år, ikke kan få tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

309. Det fremgår af § 95, stk. 2, at jobcenteret kan fravige stk. 1 for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse. Tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse vil fx efter en konkret og individuel vurdering kunne være relevant for en dagpengemodtager, der har opbrugt retten til SU, og som mangler en mindre del af en uddannelse, der kvalificerer til job inden for et område, hvor der er behov for arbejdskraft.

Kontanthjælpsmodtagere, der er under 30 år, vil ikke kunne omfattes af stk. 2, fordi kontanthjælpsmodtagere under 30 år allerede har en erhvervskompetencegivende uddannelse. Har en person i målgruppen for kontanthjælp ikke en erhvervskompetencegivende uddannelse, vil en sådan person være uddannelseshjælpsmodtager.

310. Uddannelseshjælpsmodtagere vil ligesom dagpengemodtagere efter en konkret og individuel vurdering kunne få tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse, hvis de har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn eller har opbrugt retten til SU til videregående uddannelse.

311. Det fremgår af § 95, stk. 3, at ved anvendelsen af stk. 2, skal uddannelsen kvalificere til job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse. Betingelsen betyder, at den beskæftigede ikke må have en uddannelse på kandidatniveau eller højere. Det vil sige, at den beskæftigede højst må have en mellemlang videregående uddannelse. Uddannelser op til dette (kandidat)niveau vil kunne gives som tilbud.

312. Det fremgår af § 95, stk. 4, at dagpengemodtagere under 25 år, som påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg, har ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 6 måneders ledighed. Dermed har unge dagpengemodtagere ret til at tage en del af den studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse, som de er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg, som et tilbud fra tidspunktet for påbegyndelse af uddannelsen og indtil 6 måneders ledighed med den konsekvens, at de kan få dagpenge under deltagelse i tilbud. Ved ophøret af tilbuddet vil forsørgelsesgrundlaget under uddannelsen for den unge være SU, elevløn eller lignende.

Puljen til uddannelsesløft

§ 96. Inden for en pulje kan personer omfattet af § 6, nr. 1, som er fyldt 30 år, få tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser i følgende tilfælde:

1) Personen har ikke en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

2) Personen har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Stk. 2. Hele uddannelsen skal kunne gennemføres inden for den periode, hvor personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 3. Under uddannelsen er personen fritaget fra pligten efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde.

313. Det fremgår af § 96, at puljen til uddannelsesløft giver mulighed for, at dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år og enten er ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelse, kan starte på en erhvervsuddannelse allerede i starten af ledighedsperioden. Formålet med bestemmelsen er at sikre styrkede muligheder for et uddannelsesløft fra ufaglært til faglært eller sporskifte for dagpengemodtagere med størst behov.

En person anses for ufaglært, hvis vedkommende ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervs-

uddannelse. En person anses for faglært, hvis vedkommende har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse. En uddannelse anses for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år.

Det følger af lovens § 53, stk. 1, at et uddannelsesløft i form af et tilbud om en erhvervsuddannelse så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Tilbuddet gives ud fra den enkelte dagpengemodtagers ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen er motiveret for uddannelsen, opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Ifølge lovens § 53, stk. 2, kan et uddannelsesløft i form af tilbud om erhvervsuddannelse gives uanset, om det er den hurtigste vej til varig beskæftigelse for den enkelte, hvis tilbuddet styrker personens muligheder for fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

314. Hele uddannelsen skal kunne gennemføres inden for dagpengeperioden på to år. Dermed vil der kunne være tale om erhvervsuddannelser uden grundforløb og praktikforløb i den nye erhvervsuddannelse for voksne og erhvervsuddannelser med eller uden grundforløbets 2. del og med praktikforløb, hvor praktikforløbet kan gennemføres med skolepraktik, i erhvervsuddannelsen for voksne.

315. En dagpengemodtager, der deltager i et uddannelsesløft, er fritaget for pligten til at være aktivt jobsøgende, herunder dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter i joblog, og til at stå til rådighed for henvist arbejde efter arbejdsløshedsforsikringsloven.

316. Under uddannelsen modtager dagpengemodtageren dagpenge med en særlig dagpengesats efter regler i arbejdsløshedsforsikringsloven. Efter disse regler kan personens dagpenge under uddannelsesløftet højst udgøre 80 procent af den maksimale dagpengesats for henholdsvis fuldtids- og deltidsforsikrede, dog højst personens individuelle sats. Dagpengemodtagere, der opnår lavere dagpengesats end hidtil, har mulighed for lån efter arbejdsløshedsforsikringsloven.

Det er jobcenteret, der sammen med dagpengemodtageren beslutter, om uddannelsesløftet skal igangsættes. Et uddannelsesløft i form af tilbud om en erhvervsuddannelse kan dermed alene gives efter aftale mellem jobcenteret og dagpengemodtageren.

317. Der er udarbejdet bekendtgørelse om puljen til uddannelsesløft med nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for puljen til uddannelsesløft.

Den regionale uddannelsespulje

§ 97. Inden for en pulje kan personer omfattet af § 6, nr. 1, få tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb efter en regional positivliste.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeriet udarbejder regionale positivlister, som godkendes af de regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

318. Det fremgår af § 97, stk. 1, at dagpengemodtagere inden for en pulje kan få tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb efter en regional positivliste. Den regionale uddannelsespulje har til formål at give mulighed for, at flere dagpengemodtagere kan få korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb - specifikt inden for områder, hvor der forventes jobåbninger inden for de næste 6 måneder.

319. Tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb inden for puljen skal fremgå af en regional positivliste. Positivlisten vil bestå af kurser, som er relevante i forhold til stillingsbetegnelser, hvor det regionale arbejdsmarkedsråd vurderer, at der i området er mangel på arbejdskraft. Kommunerne får 80 pct. af driftsudgifterne til tilbuddet dækket af puljen. Det kan både være offentlige og private kurser, fx et offshore sikkerhedskursus. De regionale positivlister kan også omfatte konkrete uddannelser, der er etableret i samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Ydelser

§ 98. Personer modtager under tilbud om vejledning og opkvalificering den ydelse, som vedkommende er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge.

320. Det fremgår af § 98, at personer under tilbud om vejledning og opkvalificering modtager den ydelse, som de er berettiget til i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven, LAS eller lov om sygedagpenge. Målgruppen for bestemmelsen er dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere, modtagere af ressourceforløbsydelse i henholdsvis jobafklaring og ressourceforløb, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, samt revalidender. For revalidender kan der være tale om ydelse efter anden lovgivning. Det betyder, at personer i målgruppen ikke skal skifte ydelse under deltagelse i tilbud efter kapitlet om vejledning og opkvalificering.

Bemyndigelsesbestemmelse om vejledning og opkvalificering

§ 99. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om vejledning og opkvalificering, herunder om, hvilke uddannelser der er omfattet af § 90, om, at betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job, kan fraviges, om køb af uddannelse og om deltagelse i sprogundervisning.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter inddragelse af de kommunale organisationer vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb kan anses for konkurrenceforvridende.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om tilbud inden for puljen til uddannelsesløft efter § 96 og om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. af tilskud efter §§ 96 og 97.

321. Det fremgår af § 99, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om vejledning og opkvalificering herunder om, hvilke uddannelser der er omfattet af § 90, om at betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job, kan fraviges, om køb af uddannelse og om deltagelse i sprogundervisning. Der er fastsat nærmere regler herom i kapitel 13 i BAB.

322. Det fremgår af § 99, stk. 2, at beskæftigelsesministeren efter inddragelse af de kommunale organisationer kan fastsætte vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb kan anses for konkurrenceforvridende.

Der er udarbejdet en vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige, som bl.a. indeholder en model for, hvordan en kommune kan afsætte pro-

dukter fra kommunale aktiveringsprojekter på markedsvilkår, hvor risikoen for konkurrenceforvridning minimeres.

Der er tillige udarbejdet en vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter og nytteindsats til private borgere.

323. Det fremgår af § 99, stk. 3, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilbud inden for puljen til uddannelsesløft og om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for tilskud efter puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje.

Der er fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse om puljen til uddannelsesløft og i bekendtgørelse om den regionale uddannelsespulje.

Kapitel 15

Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager dagpenge eller kontanthjælp

Pligt til tilbud

§ 100. Personer omfattet af § 6, nr. 1, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele ledighedsperioden, jf. §§ 55 og 56 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106, efter regler udstedt i medfør af § 103 eller under deltagelse i jobrettet uddannelse efter kapitel 9.

Stk. 2. Tilbud om en erhvervsuddannelse efter § 96 kan alene gives efter aftale med personen. Personen har pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet, når personen har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106.

324. Det fremgår af § 100, stk. 1, at dagpengemodtagere har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele deres ledighedsperiode efter §§ 55 og 56 i arbejdsløshedsforsikringsloven. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106, efter regler udstedt i medfør af § 104 eller under deltagelse i jobrettet uddannelse efter kapitel 9.

Forslaget betyder, at dagpengemodtagere har pligt til at tage imod tilbud i hele deres ledighedsperiode, dvs. både den almindelige 2-årige dagpengeperiode og i en eventuel forlænget dagpengeperiode. Denne pligt gælder dog ikke, hvis pligten til tilbuddet er bortfaldet

- efter reglerne om mindre intensiv indsats i lovens § 106,
- på baggrund af ordinær beskæftigelse på mindre end fuld tid, jf. regler i BAB, som udstedes i medfør af § 103, eller
- under deltagelse i jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 9 om jobrettet uddannelse.

Dagpengemodtagere har således ikke pligt til at tage imod tilbud, hvis pligten er bortfaldet efter reglerne om en mindre intensiv indsats, fx fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger. Det samme gælder, hvis pligten til tilbud er bortfaldet, fordi de har beskæftigelse af et vist omfang, jf. regler fastsat i BAB, og endelig, hvis pligten til tilbud er bortfaldet under deltagelse i jobrettet uddannelse.

325. Det fremgår af § 100, stk. 2, at et tilbud om en erhvervsuddannelse efter § 96 alene kan gives efter aftale med personen. Personen har pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet, når personen har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet.

Et tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft kan efter lovens § 96 gives til dagpengemodtagere, når visse betingelser er opfyldt. Bestemmelsen fastslår, at et sådant tilbud alene kan gives efter aftale med dagpengemodtageren.

Dagpengemodtageren har dermed ikke pligt til at tage imod et sådant tilbud. Men når dagpengemodtageren har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet, har dagpengemodtageren pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet. Deltager en dagpengemodtager ikke eller afbryder uddannelsen, vil det efter regler i arbejdsløshedsforsikringsloven og bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af loven, kunne få dagpengemæssige konsekvenser for pågældende.

326. Det fremgår af § 100, stk. 3, at kontanthjælpsmodtagere har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter LAS. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne i § 106 om mindre intensiv indsats.

Bestemmelsen betyder, at kontanthjælpsmodtagere har pligt til at tage imod tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud i hele den periode, hvor de modtager ydelsen. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats i lovens § 106.

Kontanthjælpsmodtagere har således ikke pligt til at tage imod tilbud, hvis pligten er bortfaldet efter reglerne om en mindre intensiv indsats, fx fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger.

Løbende vurdering af behov for tilbud

§ 101. Jobcenteret skal løbende vurdere og give tilbud til personer omfattet af § 6, nr. 1-3, som har behov herfor.

327. Det fremgår af § 101, at jobcenteret løbende skal vurdere og give tilbud til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, som måtte have behov for dette.

Bestemmelsen betyder, at jobcenteret fremover har en lovbestemt og løbende pligt til at vurdere, om den enkelte dagpengemodtager og kontanthjælpsmodtager har behov for tilbud, og give tilbud, hvis personen har behov for det.

Jobcenteret skal derfor løbende gennem hele personens ledighedsperiode vurdere, hvilke tilbud der kan hjælpe personen ud af ledigheden. Jobcenteret skal således løbende give de tilbud, der skal til, for at personen hurtigst muligt opnår arbejdsmarkedstilknytning. Jobcenteret skal fokusere på virksomhedsrettede tilbud.

Jobcenterets forpligtelse til løbende at vurdere og give tilbud, hvis personen har behov for det, gælder både før og efter ret- og pligttidspunktet, da ret- og pligttidspunktet er det seneste tidspunkt, hvor jobcenteret skal give personen et tilbud. Med denne bestemmelse vil jobcenterets løbende forpligtelse klart fremgå af lovteksten.

Reglen giver ikke den enkelte person en ret til en vurdering og tilbud på bestemte tidspunkter. Den enkelte vil dog altid have mulighed for at henvende sig til jobcenteret om muligheden for et tilbud, herunder mulighed for et bestemt tilbud.

Det bemærkes, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere efter loven har ret til tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud, hvis de selv har fundet tilbuddet, og alle lovens betingelser i øvrigt er opfyldt. For en nærmere beskrivelse henvises til §§ 57 og 66.

Ret og pligt til tilbud

§ 102. Personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har senest efter 6 måneder ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14, jf. dog stk. 3 og 4 og § 83, stk. 2.

Stk. 2. Et tilbud efter stk. 1 skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Stk. 3. Skal en person deltage i et tilbud efter kapitel 12, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen i stk. 1.

Stk. 4. For personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1 er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller denne lov og regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbuddet efter stk. 1, senest 1 måned efter at fritagelsen ophører. Jobcenteret skal i perioden med fritagelse vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Stk. 5. Et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering, som personen har ret til efter § 93, kan ikke træde i stedet for tilbud efter stk. 1.

328. Det fremgår af § 102, stk. 1, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere senest efter 6 måneder har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14, jf. dog stk. 3 og 4, og § 83, stk. 2.

Bestemmelsen betyder, at disse personer senest efter 6 måneder har ret og pligt til at påbegynde et tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud eller vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 11-14.

Perioden på 6 måneder opgøres på baggrund af lovens § 9, dvs. som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og en sammenhængende periode med kontanthjælp for kontanthjælpsmodtagere.

Med hjemmel i lovens § 10, stk. 1, er der fastsat regler i BAB om opgørelsen af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og sammenhængende perioder med kontanthjælp for kontanthjælpsmodtagere.

Denne bestemmelse ensretter reglerne om ret- og pligttilbud for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere, så alle modtager et ret- og pligttilbud senest efter 6 måneder. Der er derfor ikke er krav om gentagne ret- og pligttilbud.

Det er op til jobcenteret at vurdere den enkeltes behov for yderligere tilbud. Med bestemmelsen kan jobparate kontanthjælpsmodtagere også få vejledning og opkvalificering som ret- og pligttilbud, hvis det vurderes at være relevant.

Der findes visse undtagelser til stk. 1 i bestemmelsens stk. 3 og 4 samt i lovens § 83, stk. 2. Efter lovens § 83, stk. 2, kan dagpengemodtagere alene få nytteindsats som rådighedsafprøvende tilbud. Bestemmelsen betyder, at jobcenteret ikke kan give dagpengemodtagere nytteindsats som ret- og pligttilbud.

329. Det fremgår af § 102, stk. 2, at tilbud efter stk. 1 skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Med bestemmelsen fastslås det, at ret- og pligttilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger, hvilket betyder, at tilbuddet skal berøre 2 kalenderuger. Ved 2 berørte kalenderuger forstås her, at der er timer i tilbuddet i en uge og timer i tilbuddet i den efterfølgende uge. Det er ikke krav, at tilbuddet skal være på fuld tid i 2 hele kalenderuger.

330. Det fremgår af § 102, stk. 3, at hvis personen skal deltage i et tilbud om ansættelse med løntilskud, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen.

Bestemmelsen er en undtagelse til, at ret- og pligttilbuddet skal påbegyndes inden for 6 måneder. Med reglen har jobcenteret mulighed for at give et tilbud om ansættelse med løntilskud som ret- og pligttilbud, idet der som hovedregel gælder et krav om 6 måneders forudgående ledighed/ydelsesperiode for, at der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud.

331. Det fremgår af § 102, stk. 4, at for personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1, er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter arbejdsløshedsforsikringsloven, LAS eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbuddet efter stk. 1 senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Jobcenteret skal i perioden med fritagelse vurdere om og i givet fald, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Bestemmelsen er en undtagelse til, at ret- og pligttilbuddet skal påbegyndes efter senest 6 måneder. Med bestemmelsen er der mulighed for, at jobcenteret først skal give ret- og pligttilbuddet til personer, som på tidspunktet for fristen på de 6 måneder er fritaget for pligten til at deltage i tilbud, senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører.

Det betyder, at jobcenteret ikke skal give ret- og pligttilbuddet til personer, der er fritaget for at deltage i tilbud. Ret- og pligttilbuddet skal i stedet senest gives 1 måned efter, at fritagelsen ophører.

Fritagelsesårsagerne er forskellige for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere.

For dagpengemodtagere kan det bl.a. være, at de er omfattet af en mindre intensiv indsats, deltager i jobrettet uddannelse eller er syge i op til 14 dage, mens de modtager dagpenge.

For kontanthjælpsmodtagere kan fritagelsesårsagerne bl.a. være, at de er omfattet af en mindre intensiv indsats, har børnepasningsproblemer (syge børn), er på barsel eller sygdom.

For eksempel kan en kontanthjælpsmodtager fritages for pligten til at deltage i tilbud, når det er vurderet, at personens barn er syg i en længere periode, fx en måned og der ikke er andre pasningsmuligheder. Modsat kan kontanthjælpsmodtageren ikke fritages, hvis der er tale om, at barnet er syg i en korterevarende periode, fx et par dage. Ligeledes kan en kontanthjælpsmodtager fritages for tilbud, hvis kommunen vurderer, at personen ikke kan deltage i nogen form for tilbud på grund af sin sygdom eller sit helbred.

Personen kan ikke fritages, hvis det alene er det aktuelle tilbud, personen ikke kan deltage i – eller hvis kommunen ikke har et tilbud, som modsvarer personens behov.

Det følger af bestemmelsen, at jobcenteret samtidig skal vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud. Jobcenteret bør her bl.a. vurdere, om personen skal have tilknyttet en mentor i perioden frem til, at personen kan deltage i tilbud.

Det kan fx være relevant med en anden indsats i tilfælde, hvor personen ikke kan deltage i et tilbud på grund af sygdom eller børnepasningsproblemer, mens det ikke er relevant i tilfælde, hvor personen er fritaget for tilbud, fordi personen er omfattet af en mindre intensiv indsats, eller fordi en dagpengemodtager deltager i jobrettet uddannelse.

332. Det fremgår af § 102, stk. 5, at et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering efter § 93 ikke kan træde i stedet for tilbud efter stk.1.

Dermed kan tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering ikke træde i stedet for det ret- og pligttilbud, som dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere skal have. Da der ikke i loven kan gives mulighed for, at et sådant tilbud kan udskyde ret- og pligttilbuddet, må jobcenteret tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet.

Bemyndigelsesbestemmelse om ret og pligt til tilbud

§ 103. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud, herunder om timetal for tilbud og om fremrykning, udskydelse og bortfald af pligten til tilbud.

333. Det fremgår af § 103, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud, herunder om timetal for tilbud og om fremrykning, udskydelse og bortfald af pligten til tilbud.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen er der fastsat regler i BAB kapitel 9 og 14 om bl.a.:
- Hvornår et tilbud anses for rettidigt,
- timetal for tilbud til deltidsforsikrede dagpengemodtagere, og
- bortfald af pligt til tilbud for dagpengemodtagere ved ordinær beskæftigelse som lønmodtager på 20 timer ugentligt eller mere.

Kapitel 16

Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager uddannelseshjælp

§ 104. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele perioden, indtil de påbegynder ordinær uddannelse. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106.

334. Det fremgår af § 104, 1. pkt. at uddannelseshjælpsmodtagere har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele perioden, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Bestemmelsen indebærer, at målet for målgruppen er ordinær uddannelse, og at personerne derfor skal stå til rådighed for en indsats, der er rettet mod uddannelse. Indsatsen kan bl.a. bestå af uddannelsesafklarende og understøttende tilbud som fx brobygningsforløb på ordinære uddannelsesinstitutioner, understøttende tilbud i læse-, skrive-, regne- eller ordblindeundervisning og virksomhedspraktikker.

Bestemmelsen er en videreførelse af den forhenværende § 96 a.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovbekendtgørelse nr. 825 af 16. august 2019, hvoraf det følger, at den kommunale ungeindsats' opgaver i forhold til unge under 25 år omfatter en samlet afvejning af tilbud og indsatser, som bringer unge tættere på job og uddannelse, herunder mulige tilbud efter LAB samt uddannelsestilbud i regi af bl.a. Kulturministeriet og Undervisningsministeriet.

335. Det fremgår af § 104, 2. pkt., at pligten til tilbud bortfalder for uddannelseshjælpsmodtagere, hvis de er omfattet af reglerne om mindre intensiv indsats efter lovens § 106, fx fordi de skal i fuldtidsjob inden for 6 uger.

Det er nyt, at personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5 er omfattet af bestemmelserne i lovens § 106 om en mindre intensiv indsats.

§ 105. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har hurtigst muligt og senest efter 1 måned ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder ordinær uddannelse, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Der må højst være 4 uger mellem tilbud.

Stk. 3. Et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, som personen har ret til efter § 93, kan træde i stedet for tilbud efter stk. 1.

Stk. 4. For personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1 og 2 er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov og regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud efter stk. 1, senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Jobcenteret skal i perioden med fritagelse vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Stk. 5. Jobcenteret kan fravige stk. 1 og 2 for personer, der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a.

336. Det fremgår af § 105, stk. 1, at personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5 (uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet), hurtigst muligt og senest efter 1 måned har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Denne bestemmelse er en videreførelse af den forhenværende § 96 b, stk. 1, 1. pkt. og betyder, at uddannelseshjælpsmodtagere ligesom i dag, skal have første ret og pligttilbud senest 1 måned efter første henvendelse til kommunen om hjælp. Der henvises i den forbindelse til reglerne i § 9 om opgørelse af tidsperioder i forbindelse med ret og pligttilbud.

337. Det fremgår af § 105, stk. 2, at der højst må være 4 uger mellem tilbud.

Bestemmelsen indebærer, at der for uddannelseshjælpsmodtagere højst må være 4 uger mellem tilbud.

Denne bestemmelse er en videreførelse af den forhenværende § 96 b, stk. 1, 2. pkt., der også foreskrev et tidsrum mellem tilbud på højst 4 uger.

338. Det fremgår af § 105, stk. 3, at et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, som personen har ret til efter lovens § 93, kan træde i stedet for tilbud efter stk. 1.

Denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovens § 93, hvor det fastslås, at uddannelseshjælpsmodtagere, har ret til et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, i umiddelbar forlængelse af, at testen har vist behov for et sådant kursus. Der henvises i øvrigt til BAB kapitel 7, hvoraf det

fremgår, at uddannelseshjælpsmodtagere, som ikke har en ungdomsuddannelse skal læse-, skrive- og regne-testes senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse om hjælp til kommunen. Bestemmelsen er en videreførelse af den forhenværende BAB § 45, stk. 2, 2. pkt.

Bestemmelsen i lovens § 93 er en videreførelse af den forhenværende § 96 b, stk. 2, i LAB, dog har uddannelseshjælpsmodtagere nu ret til et sådant kursus i umiddelbar forlængelse af, at testen har vist et behov. I den forhenværende § 96 b, stk. 2, 1. pkt. havde personen ret til et kursus senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Der henvises i øvrigt til denne lovs § 93 og dertilhørende bemærkninger.

339. Det fremgår af § 105, stk. 4*,* at for uddannelseshjælpsmodtagere, der ved udløbet af fristen i stk. 1 og 2, er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter LAS eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud efter stk. 1, senest 1 måned efter, at fritagelsen er ophørt. Jobcenteret skal i disse tilfælde vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud. Dette fremgår af de almindelige bemærkninger 2.16.2 til loven.

Jobcenteret bør her særligt vurdere, om personen skal have tilknyttet en mentor i perioden frem til, at personen kan deltage i tilbud. Dette fremgår af bemærkningerne til loven § 105.

Der henvises til lovens kapitel 26 om mentorstøtte. Det er nyt, at jobcenteret skal vurdere om personen skal have tilknyttet en mentor i perioder, hvor personen er fritaget fra pligten til at deltage i tilbud efter LAS.

Bestemmelsen har den virkning, at for uddannelseshjælpsmodtagere, som er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter LAS eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud efter stk. 1 eller stk. 2, senest 1 måned efter, at fritagelsen er ophørt.

Bestemmelsen i § 105, stk. 4, 1. pkt. er en videreførelse af den forhenværende § 91 a, stk. 3. Som noget nyt er det præciseret, at bestemmelsen gælder for uddannelseshjælpsmodtagere.

340. Det fremgår af § 105, stk. *5*, at jobcenteret kan fravige bestemmelsen i stk. 1 og 2, for personer der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a.

Repatrieringslovens § 6 a bestemmer at kommunalbestyrelsen kan tilbyde vejledning og opkvalificering i Danmark til personer omfattet af § 3 (flygtninge m.v., familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. og andre familiesammenførte udlændinge), hvor det vurderes relevant med henblik på at kunne understøtte eller forberede tilbagevenden til hjemlandet eller et tidligere opholdsland.

§ 105, stk. 5 indebærer, at jobcenteret får mulighed for at fravige kravet om kontinuerlig aktivering for en person, som deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a.

En person, der tager imod et tilbud efter repatrieringslovens § 6 a, skal således ikke samtidig deltage i tilbud efter § 105, stk. 1. Når tilbuddet efter repatrieringslovens § 6 a ophører, skal personen igen deltage i en kontinuerlig indsats efter forslagets § 105, stk. 1.

Bestemmelsen er en videreførelse af den forhenværende § 96 b, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.16.2. i lovens almindelige bemærkninger.

Afsnit V - Mindre intensiv indsats

Kapitel 17

Mindre intensiv indsats

Fritagelse fra pligt til at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler og deltage i tilbud

§ 106. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5, 7 og 8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 10, er ikke omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik, jf. dog stk. 2, og deltage i samtaler efter kapitel 6 og 7 og tilbud efter kapitel 11-14, hvis personen

1) kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid eller fleksjob eller skal på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension,

2) kan dokumentere, at den pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel, eller

3) er omfattet af en arbejdsfordelingsordning.

Stk. 2. For personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning gælder fritagelsen for pligten til at være jobsøgende i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen.

Stk. 3. Jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten som nævnt i stk. 1, hvis jobcenteret vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne, eller at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive fritaget for pligterne.

341. Det fremgår af § 106, stk. 1, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere, ledige fleksjobvisiterede som modtager ledighedsydelse, revalidender, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, ikke er omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende efter arbejdsløshedsforsikringsloven og LAS, møde til samtaler efter lovens kapitel 6 og 7 og deltage i tilbud efter lovens kapitel 11-14, hvis personen opfylder en af betingelserne i § 106, stk. 1 nr. 1-3.

Det er jobcenteret der beslutter, om en person skal være omfattet af en mindre intensiv indsats.

En person som er omfattet af en mindre intensiv indsats, skal ikke være aktivt jobsøgende og dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen. En person, som er omfattet af en mindre intensiv indsats, har dog fortsat pligt til at oprette et cv, og i det omfang jobcenteret eller arbejdsløshedskassen henviser personen til et job fx korte vikar- og afløserjob, vil personen være forpligtet til at søge og tage imod jobbet, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde.

En person, som er omfattet af en mindre intensiv indsats, skal heller ikke møde til samtale i jobcenteret. Ved samtale, forstås alle former for samtale efter lovens kapitel 6 og 7, herunder samtaler som holdes ved personens personlige fremmøde og samtaler som afholdes telefonisk, digitalt og ved brev.

Jobcenteret skal endvidere ikke give en person, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, tilbud efter kapitel 11-14 i LAB. Personer der allerede har et tilbud, når de bliver omfattet af en mindre intensiv indsats, har dog ret – men ikke pligt – til at påbegynde og færdiggøre tilbuddet. Personer, som har ret til tilbud, men som endnu ikke har fået et tilbud, skal have et tilbud, hvis de ønsker det, selv om de er omfattet af en mindre intensiv indsats. Ligeledes har personer ret – men ikke pligt – til fortsat at søge job og møde til samtale i jobcenteret og arbejdsløshedskassen.

Jobcentrene skal vejlede personer, der bliver omfattet af den mindre intensive indsats om, at de ikke har pligt til, men ret til, at være aktivt jobsøgende, at deltage i tilbud efter loven, eller til at møde til samtaler.

342. Det fremgår af § 106, stk. 1, nr. 1, at en person kan omfattes af en mindre intensiv indsats, hvis personen kan dokumentere, at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid, fleksjob, skal på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension. De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen skal påbegynde ordinært job eller fleksjob, forventes at gå på barsel, eller skal overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension.

Ved ordinært job, forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til lønnen, fx efter reglerne om ansættelse med løntilskud efter LAB. Lærlinge- eller elevkontrakter er ikke ordinært job, og er derfor ikke omfattet af reglerne om en mindre intensiv indsats. Dokumentationen for, at en person skal påbegynde ordinært job, kan fremgå af en ansættelseskontrakt, et brev, en e-mail, sms eller lignende fra arbejdsgiveren. Er der tale om, at arbejdsgiveren telefonisk oplyser over for jobcenteret, at personen skal påbegynde ordinært job, skal dette - samt andre relevante oplysninger - noteres.

343. Det fremgår af § 106, stk. 1, nr. 2*,* at en person kan omfattes af en mindre intensiv indsats, hvis personen kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel. Dokumentationen for, at en person er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel kan fremgå af et brev, en e-mail, sms m.v. eller en hjemsendelsesattest. Er der tale om, at arbejdsgiveren telefonisk oplyser over for jobcenteret, at personen er hjemsendt, skal dette - samt andre relevante oplysninger - noteres.

344. Det fremgår af § 106, stk. 1, nr. 3, at en person kan omfattes af en mindre intensiv indsats, hvis personen er omfattet af en arbejdsfordelingsordning. Ved arbejdsfordeling forstås en ordning, som en virksomhed kan anvende for at undgå afskedigelser i perioder med manglende ordretilgang m.m. Ved en arbejdsfordeling nedsættes den overenskomstmæssige arbejdstid i en begrænset periode, uden at de berørte medarbejdere er afskediget. Medarbejderne er derfor fortsat ansat i virksomheden i hele perioden. Nogle overenskomster hjemler ret til at indgå aftale om arbejdsfordeling. I andre tilfælde må aftalen om arbejdsfordeling ske ved kollektiv aftale. De pågældende medarbejdere får, når en række betingelser er opfyldt, ret til supplerende dagpenge under arbejdsfordelingen for de dage, hvor de ikke arbejder.

Dokumentationen for, at en person er omfattet af en arbejdsfordeling, fremgår af arbejdsgiverens meddelelse til jobcenteret om arbejdsfordeling. Er man på en arbejdsplads blevet enige om en arbejdsfordeling og ønsker de ansatte, der er omfattet af arbejdsfordelingen, dagpenge, skal arbejdsfordelingen anmeldes til jobcenteret.

345. Det fremgår af § 106, stk. 2, at for personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning vil fritagelsen for pligten til at være jobsøgende gælde i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen. Det medfører, at for personer omfattet af arbejdsfordelingsordningen indtræder pligten til at være aktivt jobsøgende igen efter 6 uger. De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen omfattes af arbejdsfordelingsordningen. Begrundelsen er, at personer omfattet af arbejdsfordeling skal fritages for jobsøgning i en periode, der svarer til den, der gælder for personer, som skal i fuldtidsbeskæftigelse, på efterløn, barsel m.v.

346. Det fremgår af § 106, stk. 3*,* at jobcenteret ud fra en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligterne som nævnt i § 106, stk. 1, hvis jobcenteret vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne, eller hvis de vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive fritaget for pligterne.

Det betyder, at jobcenteret efter en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats og dermed fortsat have pligt til at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler i jobcenteret eller i arbejdsløshedskassen og deltage i tilbud efter LAB. Jobcenteret kan beslutte, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats hvis en person fx skal påbegynde et meget kortvarigt job eller fædreorlov, eller hvis der er usikkerhed om personens fremtidige jobsituation. Jobcenteret kan også beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats, hvis der vurderes, at der er tale om misbrug af eller spekulation i forhold til muligheden for en mindre intensiv indsats. Det kan fx være hvis en person gentagne gange dokumenterer at være ansat i et job, som ikke bliver til noget alligevel, eller hvis en person har usædvanligt mange jobskift med indlagte ledighedsperioder.

347. Lov om sygedagpenge indeholder regler om en mindre intensiv indsats for sygedagpengemodtagere.

Afsnit VI - Særlige ordninger, herunder jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob og revalidering

Kapitel 18

Jobafklaringsforløb

Målgruppe

§ 107. Jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik er en ordning for

1) personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i lov om sygedagpenge, jf. § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3, i lov om sygedagpenge,

2) personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis personen ikke var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a, stk. 1, i lov om sygedagpenge, og

3) personer, som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om sygedagpenge, jf. § 24 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om sygedagpenge.

348. Det fremgår af § 107, nr. 1, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter LAS kapitel 6 b, er en ordning for personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i sygedagpengeloven, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i sygedagpengeloven, jf. § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3. Det betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb er personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, efter § 7 i sygedagpengeloven, og som ved revurderingen efter § 24 i sygedagpengeloven eller senere, ikke vil kunne få forlænget sygedagpengene.

349. Det fremgår endvidere af § 107, nr. 2, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter LAS kapitel 6 b er en ordning for personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i sygedagpengeloven, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis personen ikke var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i e sygedagpengeloven, jf. § 24 a, stk. 1 i sygedagpengeloven. Det betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb endvidere vil være personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i sygedagpengeloven, og som på første fraværsdag

ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis ikke personen var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i om sygedagpengeloven, jf. § 24 a i sygedagpengeloven.

350. Det fremgår herudover i § 107, nr. 3, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter LAS er en ordning for personer, som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge er ophørt.

Det betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb herudover er personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom og som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører som følge af, at personen ikke længere har en livstruende alvorlig sygdom.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at indsatsen i jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen kommer til at hænge sammen som en samlet indsats.

Det betyder, at kommunen kan træffe afgørelse om, at både jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet. Det betyder desuden, at personer, der deltager i et jobafklaringsforløb, ikke har mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring/opholdstilladelse.

En person vil dog kunne deltage i jobafklaringsforløb, selvom personen ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse som følge af fradragsreglerne i LAS. Der henvises til § 69 j i LAS, hvoraf det bl.a. fremgår, at personer, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse på grund af fradrag for indtægter, fortsat anses for at modtage ressourceforløbsydelse.

Der kan ikke tilkendes et jobafklaringsforløb for den personkreds - pensionister - der er omfattet af sygedagpengelovens § 25, idet denne gruppe efter gældende regler ikke har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Indsats

§ 108. Et jobafklaringsforløb skal give personen en individuelt tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats, med henblik på at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal altid være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand.

Stk. 2. Jobafklaringsforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og en indsats efter anden lovgivning. Jobafklaringsforløbet kan endvidere bestå i mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbud efter denne lov og dermed udvikle arbejdsevnen og fremme tilknytningen til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet.

Stk. 3. Er personen i et ansættelsesforhold, tilrettelægges jobafklaringsforløbet med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren.

Stk. 4. Forventes fuld raskmelding inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og er der ikke allerede iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, kan kommunen ud fra en konkret vurdering beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

351. Det fremgår af § 108, stk. 1, at et jobafklaringsforløb skal give personen en individuelt tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats med henblik på, at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal altid være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand.

Indsatsen skal desuden være tværfaglig og helhedsorienteret. Det indebærer bl.a., at den beskæftigelsesrettede indsats skal være koordineret med indsats fra eksempelvis sundheds- og socialområdet. Endelig skal indsatsen bidrage til at bringe personen tilbage til arbejdsmarkedet.

352. Det fremgår af § 108, stk. 2, at jobafklaringsforløbet vil kunne bestå af tilbud i form af eksempelvis virksomhedspraktik (kapitel 11), løntilskud (kapitel 12), vejledning og opkvalificering (kapitel 14), samt en indsats efter anden lovgivning. Dette kan fx være en indsats efter serviceloven, som for eksempel støtte-/ kontaktperson, misbrugsbehandling, hjælpemidler m.v. eller efter sundhedslovgivningen for eksempel genoptræning eller kostvejledning.

Jobafklaringsforløbet vil endvidere kunne bestå af mentorstøtte (kapitel 26) og indsatser, der vil kunne stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen vil kunne deltage i tilbud efter denne lov, og dermed udvikle arbejdsevnen og fremme tilknytningen til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet. Det bemærkes, at et tilbud om mentor ikke kan indgå som et beskæftigelsesrettet tilbud, men at personer i jobafklaringsforløb fortsat kan få mentorstøtte som en understøttende aktivitet i jobafklaringsforløbet.

Der henvises til vejledningens kapitel XX om tilbudsmuligheder.

353. Det fremgår af § 108, stk. 3, at hvis personen er i et ansættelsesforhold, skal jobafklaringsforløbet tilrettelægges med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren.

Det indebærer, at jobcenteret for personer, der er i et ansættelsesforhold, skal tilrettelægge indsatsen i jobafklaringsforløbet, så personens tilbagevenden til jobbet sker så hurtigt som muligt. Det vil fx kunne ske som led i en gradvis tilbagevenden i takt med, at personen påbegynder arbejdet på nedsat tid, eller det vil kunne ske som led i en virksomhedspraktik forud for en gradvis eller helt tilbagevenden til jobbet. Arbejdsgiveren er en vigtig aktør heri, og derfor forudsættes det også, at arbejdsgiveren skal inddrages i videst muligt omfang.

354. Det fremgår af § 108, stk. 4, at forventes fuld raskmelding inden 8 uger, regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og er der ikke allerede iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, beslutter kommunen ud fra en konkret vurdering, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om virksomhedspraktik (kapitel 11) eller vejledning og opkvalificering (kapitel 14).

§ 109. Senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, skal sagen behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til et jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge, hvis personen overgår fra sygedagpenge til et jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24,

stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet videreføres den tværfaglige indsats som et jobafklaringsforløb.

355. Det fremgår af § 109, stk. 1, at senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen vil have truffet afgørelse om, at personen vil være berettiget til et jobafklaringsforløb efter § 24 i sygedagpengeloven, skal sagen behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i organiseringsloven.

Det betyder, at en person skal have sin sag behandlet i rehabiliteringsteamet senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller senest 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb. Rehabiliteringsteamet skal efter bestemmelserne i organiseringsloven afgive indstilling om, hvilken indsats personen skal have for at bringe personen tilbage til arbejdsmarkedet.

Det fremgår af § 108, stk. 2, at stk. 1 ikke skal finde anvendelse, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i sygedagpengeloven, hvis personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i sygedagpengeloven. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet skal den tværfaglige indsats videreføres som et jobafklaringsforløb. Bestemmelsen indebærer, at personer ikke skal have deres sag behandlet i rehabiliteringsteamet, hvis de forventes at blive raskmeldt inden for 8 uger efter, at de overgår til et jobafklaringsforløb. Det er alene de langvarige sager med forventet sygefravær over 8 uger, der vil skulle behandles i rehabiliteringsteamet.

Varighed

§ 110. Et jobafklaringsforløb kan højst have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Perioder med barsel medregnes ikke i jobafklaringsforløbets varighed, i det omfang der er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Et jobafklaringsforløb ophører, hvis personen

1) ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom,

2) når folkepensionsalderen eller

3) overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Stk. 3. Ved ophør af det første jobafklaringsforløb har personen ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, jf. § 111, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

356. Det fremgår af § 110, stk. 1, 1. pkt., at et jobafklaringsforløb højst kan have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, Det indebærer, at varigheden af et jobafklaringsforløb kan variere afhængigt af den konkrete sag. Et jobafklaringsforløb kan dog højest have en varighed på op til 2 år. Det er under hele forløbet en betingelse, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Det fremgår af § 110, stk. 1, 2. pkt., at perioder med barsel ikke bliver medregnet i jobafklaringsforløbets varighed. I perioder med barsel indgår de perioder, hvor personen har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang, der under fraværet, efter bestemmelserne i barselsloven.

Dette understøtter, at personer i jobafklaringsforløb ikke kommer til at opleve, at deres forløb med tilhørende ydelse vil ophøre under barsel, og at de kan fortsætte deres forløb med tilhørende ydelse efter endt barsel.

Det betyder, at en person i jobafklaringsforløb under barsel ikke er omfattet af kravet om uarbejdsdygtighed. Jobcenteret skal derfor under barselsperioden ikke løbende vurdere, om personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Ved opstart i jobafklaringsforløbet efter barsel skal jobcenteret igen sikre, at personen er uarbejdsdygtig og har ret til at fortsætte i jobafklaringsforløbet.

357. Det fremgår af § 110, stk. 2, nr. 1, at et jobafklaringsforløb ophører, hvis personen ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Det betyder, at et jobafklaringsforløb ikke kan forsætte, men vil ophøre, hvis personen ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Forslaget er en præcisering af, at det løbende under jobafklaringsforløbet er en forudsætning, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. § 7 i sygedagpengeloven. Der henvises til Vejledning om vurdering af uarbejdsdygtighed i sygedagpengesager og sager om jobafklaringsforløb, VEJ nr. 9761 af 10/09/2019.

358. Det fremgår af § 110, stk. 2, nr. 2, at et jobafklaringsforløb ophører, hvis personen når folkepensionsalderen. Det betyder, at et jobafklaringsforløb skal ophøre, hvis personen når folkepensionsalderen og dermed kan overgå til folkepension. Det gælder også, selv om personen vælger ikke at modtage folkepension.

359. Det fremgår af § 110, stk. 2, nr. 3, at et jobafklaringsforløb ophører, når en person overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i sygedagpengeloven. Det betyder, at et jobafklaringsforløb skal ophøre, hvis en person vælger at overgå til at modtage sygedagpenge i tilfælde af livstruende, alvorlig sygdom.

360. Det fremgår af § 110, stk. 3, at ved ophør af det første jobafklaringsforløb har personen ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, jf. § 111, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Det betyder, at hvis en person fortsat er uarbejdsdygtig efter ophør af det første jobafklaringsforløb, så har personen ret til at få et nyt jobafklaringsforløb. Det forudsættes dog, at jobcenteret vurderer om en person fx er i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, hvis det er tilfældet påbegyndes i stedet for en sag om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

§ 111. Inden ophør af et jobafklaringsforløb skal kommunen foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes at

1) kunne vende tilbage i arbejde,

2) være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat være i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb eller

3) være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Stk. 2. Vurderer kommunen, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 3, skal personen have sin sag forelagt rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, som en sag om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension eller som en sag om nyt jobafklaringsforløb.

Stk. 3. Vurderer kommunen, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter § 108 iværksættes en samtale med regionens sundhedskoordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen.

Stk. 4. Inden kommunen forelægger en sag for rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal kommunen efter en konkret vurdering tage stilling til, om sagen skal forelægges for regionens kliniske funktion til vurdering af personens muligheder for at arbejde.

361. Det fremgår af § 111, stk. 1, nr. 1, at kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde. Det betyder, at jobcenteret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal vurdere, hvilken indsats den enkelte person har behov for, herunder om personen eksempelvis vil kunne vende tilbage i arbejde.

362. Det fremgår af § 111, stk. 1, nr. 2, at kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb. Det betyder, at jobcenteret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal vurdere, hvilken indsats den enkelte person har behov for, herunder om personen eksempelvis er i målgruppe for endnu et jobafklaringsforløb. Er det tilfældet, forelægges sagen for rehabiliteringsteamet, som afgiver en indstilling om, hvorvidt de vurderer, at personen skal have endnu et jobafklaringsforløb.

363. Det fremgår af § 111, stk. 1, nr. 3, at jobcentret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes at være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Det betyder, at jobcenteret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal vurdere, hvilken indsats den enkelte person har behov for, herunder om personen eksempelvis er i målgruppe for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Er det tilfældet, forelægges sagen for rehabiliteringsteamet, som afgiver en indstilling om, hvorvidt de vurderer, at personen skal have et ressourceforløb, et fleksjob eller en førtidspension.

364. Det fremgår af § 111, stk. 2, at vurderer kommunen, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, dvs. personen er i målgruppe for jobafklaringsforløb eller i målgruppe for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, skal sagen behandles i rehabiliteringsteamet, og teamet skal afgive indstilling om, hvorvidt personen skal have ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension eller et nyt jobafklaringsforløb.

365. Det fremgår af § 111, stk. 3, at vurderer kommunen, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter § 108 iværksættes en samtale med regionens sundhedskoordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen. Det betyder, at der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene skal iværksættes en samtale med regionens sundhedskoordinator, hvis kommunen vurderes, at der er i risiko for, at personen fortsat vil være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene.

366. Det fremgår af § 111, stk. 4, at inden kommunen forelægger en sag for rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal kommunen efter en konkret vurdering tage stilling til, om sagen skal forelægges for

klinisk funktion til vurdering af personens muligheder for at arbejde. En vurdering fra klinisk funktion vil sammen med rehabiliteringsplanens forberedende del danne grundlag for rehabiliteringsteamets behandling af sagen og for teamets indstilling om, hvorvidt personen er berettiget til et nyt jobafklaringsforløb.

Kapitel 19

Ressourceforløb

Målgruppe

§ 112. Ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik er en ordning for personer, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser, jf. dog stk. 2. Herudover skal en af følgende betingelser være opfyldt:

1) Personen har modtaget længerevarende offentlig forsørgelse.

2) Personen har deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet.

3) Kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål.

Stk. 2. Et ressourceforløb er relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne. Er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.

367. Det fremgår af § 112, stk. 1, 1. pkt., at ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter LAS kapitel 6 a er en ordning for personer, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne lov eller efter LAS, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser, jf. dog stk. 2.

Det indebærer, at målgruppen for ressourceforløb er personer, der har komplekse problemer ud over ledighed. Det er især personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de vil være i risiko for at få tilkendt førtidspension, hvis der ikke gøres en ekstra, tværfaglig indsats for at understøtte vejen mod job eller uddannelse. Det er også personer med aktuelle komplekse problemer i form af fx helbredsproblemer, misbrug, sociale forhold m.v., hvor udsigten til at komme i ordinær beskæftigelse eller uddannelse er lang.

Det indebærer endvidere, at indsatsen i ressourceforløbet og ressourceforløbsydelsen hænge sammen som en samlet indsats. Det betyder, at kommunen kan træffe afgørelse om, at både ressourceforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet.

Det betyder endvidere, at personer, der deltager i et ressourceforløb, ikke har mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring eller opholdstilladelse.

En person kan deltage i ressourceforløb, selvom personen ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse som følge af fradragsreglerne i LAS.

Visitation til ressourceforløb vil altid bero på en konkret og individuel vurdering af den enkeltes situation.

Visitationen til ressourceforløb forudsætter, at personen har sammensatte komplekse problemer ud over ledighed, der vil kræve en tværgående indsats i forhold til

1) beskæftigelse/uddannelse,

2) det sociale område og/eller

3) sundhedsområdet.

Beskæftigelsesindsatsen giver en række muligheder for at iværksætte en indsats over for personer, der har andre problemer end ledighed, fx tilbud om ansættelse med løntilskud eller virksomhedspraktik.

Det er en forudsætning for at tilbyde ressourceforløb, at kommunen i første omgang vurderer, om en eller flere af mulighederne i beskæftigelsesindsatsen er relevante i forhold til at få personen tættere på job eller uddannelse.

Det er ikke en betingelse, at personen har haft en beskæftigelsesrettet indsats forud for visitation til ressourceforløb. Kommunen vil således kunne vurdere, at et ressourceforløb er relevant, hvis personen har så komplekse problemer, at det vil kræve en langvarig og tværfaglig indsats for, at personen kan komme tættere på job eller uddannelse. Vurderer kommunen, at der ikke er andre foranstaltninger, der kan iværksættes efter lovgivningen, anses mulighederne for udtømte.

Kommunen skal dokumentere, hvilke indsatser kommunen har foretaget eller overvejet. Det skal i den forbindelse begrundes, hvorfor kommunen har anset den beskæftigelsesrettede indsats som formålsløs i forhold til at få personen tættere på job eller uddannelse.

368. Det fremgår af 112, stk. 1, 2. pkt., at en eller flere af de følgende betingelser herudover skal være opfyldt:

1) Personen skal have modtaget længerevarende offentlig forsørgelse. Det indebærer, at personen skal have modtaget længerevarende offentlig forsørgelse, og fx have haft svært ved at få fodfæste i uddannelsessystemnet eller på arbejdsmarkedet.
2) Personen skal have deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det indebærer, at personen skal have deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet. Dette kan fx være en Ungdoms-Uddannelsesplan, en jobplan, revalidering eller en indsats som led i sygedagpengeopfølgning, uden at det har haft den ønskede effekt.
3) Kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål. Det indebærer, at kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, inden uddannelse eller job er et realistisk mål. Med længerevarende indsats menes et forløb af mindst et års varighed, idet et ressourceforløb kan vare fra 1 til 5 år.

Personen behøver alene at opfylde én af de nævnte betingelser i bestemmelsen.

369. Det fremgår af § 112, stk. 2, 1. pkt., at ressourceforløb er relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne.

Det er således en forudsætning for at iværksætte et ressourceforløb, at der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen og på sigt forbedre sin situation og blive i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, fx i et fleksjob.

Bestemmelsen indebærer, at kommunen skal vurdere, om det kan forventes, at personen vil kunne udvikle sin arbejdsevne i et ressourceforløb, inden der visiteres til forløbet. Der skal visiteres til ressourceforløb, hvis der på sigt er en mulighed for, at personens arbejdsevne kan udvikles i en sådan grad, at personen vil kunne blive i stand til at have indtægtsgivende arbejde i form af ordinære timer eller i et fleksjob - eventuelt efter gennemførelse af en uddannelse.

370. Det fremgår af § 112, stk. 2, 2. pkt., at er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.

Det indebærer, at der ikke skal iværksættes ressourceforløb, hvis det enten er dokumenteret eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres ved deltagelse i et sådant forløb.

Sager, hvor det på grund af særlige forhold (helbredsmæssige) er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, vil være kendetegnet ved, at det ud fra eksisterende faglig viden om betydelige funktionsnedsættelser eller visse alvorlige sygdomstilstande og deres prognoser er klart, at den pågældendes arbejdsevne ikke vil kunne forbedres.

Sager, hvor det er dokumenteret, at det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, vil være kendetegnet ved, at helbredsoplysninger sammen med øvrige oplysninger dokumenterer, at personen vil opfylde lovens betingelser for at tilkende førtidspension.

Hvis det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, skal kommunen vurdere, om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede.

Jf. også Ankestyrelsens Principafgørelse 58-18.

Ankestyrelsen har i Principafgørelse 58-18 bl.a. udtalt, at der er et udviklingsperspektiv for personens arbejdsevne, når fx:
- Der er relevante behandlingsmuligheder.
- Personens arbejdsevne ikke er afklaret og prøvet udviklet i forhold til det brede arbejdsmarked under hensyntagen til personens skånebehov og funktionsniveau.
- Manglende iværksættelse af afklaringsforløb ikke alene er udtryk for personens arbejdsevne, men også skyldes andre årsager, fx personens motivation.
- Det er relevant at overveje, bl.a. om der er behov for mentor, funktionsevnebeskrivelse i hjemmet og/eller hjælpemidler.

I principafgørelsen har Ankestyrelsen endvidere udtalt, at der ikke er et udviklingsperspektiv for personens arbejdsevne, når fx:
- Der ikke er muligheder for bedring af personens meget dårlige helbredstilstand.
- Der ikke er muligheder for bedring af personens meget ringe funktionsevne.
- Det enten er dokumenteret eller på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved iværksættelse af udviklende og afklarende forløb.
- Der peges på tiltag, som udelukkende har sigte på forbedring af personens livskvalitet.

I principafgørelsen indgår bl.a. en række sager, hvor Ankestyrelsen har vurderet, hvorvidt der er et udviklingsperspektiv for personens arbejdsevne, herunder hvornår der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen og på sigt forbedre sin situation og blive i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, fx i et fleksjob.

Indsats

> **§ 113.** Ressourceforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.
>
> *Stk. 2.* Kommunen skal inden ressourceforløbets afslutning træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

371. Det fremgår af § 113, stk. 1, at ressourceforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11 (virksomhedspraktik), kapitel 12 (løntilskud) og kapitel 14 (vejledning og opkvalificering), samt en indsats efter anden lovgivning, herunder efter serviceloven og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Dog kan mentorstøtte ikke indgå som et beskæftigelsesrettet tilbud som konsekvens af, at mentorstøtte ikke længere er en del af tilbudsviften, der for personer i ressourceforløb består af virksomhedspraktik, løntilskud og vejledning og opkvalificering, men mentorstøtte kan indgå i ressourceforløbet som en understøttende indsats.

Ressourceforløbet skal hjælpe personer med komplekse problemer videre gennem en tværfaglig og sammenhængende indsats, så de på sigt kan komme i job eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal målrettes og tilpasses personens forudsætninger og behov og have et klart mål i forhold til arbejdsmarkedet.

Formålet med ressourceforløbet skal være at udvikle personens arbejdsevne. Arbejdsevnen skal udvikles gennem en konkret aktiv indsats, hvor personens mål i forhold til job og uddannelse skal være styrende for, hvilke aktiviteter der sættes i gang. Ressourceforløbet skal handle om at udvikle arbejdsevnen med henblik på at finde det rette job med opgaver, der passer til den enkelte. Derfor vil der altid så vidt muligt skulle opstilles konkrete og realiserbare jobmål for personen – også selvom job eller uddannelse ligger langt ude i fremtiden. Jobmålet skal sikre fokus i indsatsen, så både personen, personens netværk og kommunen har et pejlemærke i forhold til arbejdsmarkedet.

Ressourceforløbet kan bestå af tilbud efter denne lov og en indsats efter anden lovgivning, herunder serviceloven og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan også indeholde supplerende indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, således at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Eksempler på tilbud i et ressourceforløb kan således være virksomhedspraktik, job med løntilskud, virksomhedscenter, tilbud om brobygning til uddannelse med nødvendig støtte, misbrugsbehandling, rådgivning og støtte fra psykolog, kurser i håndtering af stress/angst m.v., aktivitetstilbud på væresteder, støttekontaktperson, hjælp til boligproblemer, socialpædagogisk bistand m.m.

Alle relevante indsatser kan indgå i et ressourceforløb, herunder også frivillige aktiviteter, aftaler om kontakt til egen læge e.l., fritidsaktiviteter osv. Det vil fx kunne være relevant i starten af et ressourceforløb for en person, der har så komplekse problemer, at det er meget vanskeligt for personen at deltage i andre tilbud.

Formålet med tilbud i ressourceforløbet vil altid skulle være at udvikle personens arbejdsevne. Hvis personen eksempelvis får tilbud om virksomhedspraktik i ressourceforløbet, skal det være for at udføre konkrete ordinære arbejdsopgaver og indgå i kollegiale sammenhænge, og arbejdet skal løbende tilpasses personens kompetencer og kapacitet. Virksomhedspraktik vil aldrig skulle gives alene for at få dokumentation for en formodning om, at en person ikke er i stand til at arbejde. Beslutningen om at give tilbud om virksomhedspraktik i ressourceforløbet skal således altid bero på en konkret vurdering af den enkelte persons muligheder og ressourcer, og tilbuddet må aldrig forværre personens helbredstilstand. Se mere om formålet med tilbud om virksomhedspraktik i kapitel 11.

Personer i ressourceforløb vil ofte have brug for omfattende støtte for at blive klar til job eller uddannelse, og flere er uden uddannelse og har ingen eller kun sparsom erhvervserfaring. Mange vil have brug for ekstra støtte for at kunne fastholde rehabiliteringsplanen og vil derfor have gavn af en mentor.

En indsats efter denne eller anden lovgivning skal være bevilget af ressortmyndigheden, inden den kan indgå i rehabiliteringsplanen. Det betyder fx, at tildeling af en støttekontaktperson efter serviceloven først kan indgå i rehabiliteringsplanen som en del af ressourceforløbet, når socialforvaltningen i kommunen har bevilget en sådan person.

Kommunen kan vælge at integrere selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven i ressourceforløbet, hvis det vurderes, at en udlænding har så massive og komplekse problemer, at vedkommende bør tildeles et ressourceforløb, inden selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet udløber.

Reglerne om, at rehabiliteringsplanens forberedende del og indsatsdel skal udarbejdes for personer i ressourceforløb, og at sager om ressourceforløb skal behandles i rehabiliteringsteamet, står ikke længere i kapitlet om ressourceforløb, da disse regler også findes i henholdsvis kapitel 8 om planer og i kapitel 2 i organiseringsloven.

372. Det fremgår af § 113, stk. 2, at kommunen inden ressourceforløbets afslutning skal træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

Bestemmelsen indebærer, at kommunen skal foretage en vurdering af resultatet af indsatsen inden afslutningen af ressourceforløbet.

For at sikre kontinuitet i indsatsen over for personen skal kommunen, umiddelbart før ressourceforløbet afsluttes, vurdere resultatet af forløbet og behovet for yderligere tilbud eller andre indsatser efter afslutningen af ressourceforløbet, således at disse eventuelle indsatser kan iværksættes i umiddelbar forlængelse af ressourceforløbets afslutning. I det omfang foranstaltningen kræver, at rehabiliteringsteamet har fået sagen forelagt til vurdering og indstilling, skal kommunen have forelagt sagen for teamet i så god tid, at kommunen kan træffe beslutning om en fremadrettet indsats på baggrund af teamets indstilling i umiddelbar forlængelse af ressourceforløbets afslutning. Dermed undgås det, at personen kommer til at opleve uhensigtsmæssige afbrud i indsatsen.

Afhængig af den udvikling, der er sket med personens arbejdsevne, kan personen fx overgå til et revalideringsforløb, visiteres til fleksjob eller få udbetalt kontanthjælp med henblik på jobsøgning og job. Hvis personen fortsat er i målgruppen for ressourceforløb, skal personen tilbydes et nyt ressourceforløb.

Personen vil således som udgangspunkt kun kunne overgå til kontanthjælp, når der er dokumentation i sagen for, at der er sket en så positiv udvikling i forhold til personens arbejdsevne, at personen ikke længere er i målgruppen for hverken ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Er personen over 40 år, vil personen dog også kunne overgå til kontanthjælp, hvis personen udtrykkeligt har tilkendegivet, at

personen ikke ønsker et nyt ressourceforløb, og kommunen har vurderet, at personen ikke er i målgruppen for førtidspension eller fleksjob.

Hvis det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, skal kommunen vurdere, om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede.

Varighed

§ 114. Et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 5 års varighed. Perioder med barsel medregnes ikke i ressourceforløbets varighed, i det omfang der under fravær er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Personen kan tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb.

Stk. 3. Er personen over 40 år, kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb, hvis personen ønsker det. Der kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

373. Det fremgår af § 114, stk. 1, 1. pkt., at et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 5 års varighed.

Den nedre grænse på 1 år skal sikre, at der kun visiteres til et ressourceforløb, når det er nødvendigt med en længerevarende indsats. Hvis den påkrævede indsats er af kortere varighed, kan den tilbydes gennem den ordinære indsats med det dertil hørende forsørgelsesgrundlag, fx kontanthjælp.

Forskellen i varighed af ressourceforløbet fra 1 år og op til 5 år giver fleksibilitet og mulighed for at målrette indsatsen til den enkeltes behov. Det forhold, at et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 5 års varighed, betyder, at kommunen skal tage konkret stilling til varigheden af ressourceforløbet i forbindelse med kommunens afgørelse om bevilling af ressourceforløbet.

Det indebærer, at længden på et ressourceforløb skal fastlægges med udgangspunkt i personens konkrete forudsætninger og behov. Kommunen skal løbende være opmærksom på, at forløbet ikke trækker unødigt i langdrag.

Et ressourceforløb kan ikke forlænges, men kommunen kan tilbyde et nyt ressourceforløb, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. stk. 2.

374. Det fremgår af § 114, stk. 1, 2. pkt., at perioder med barsel ikke skal medregnes i ressourceforløbets varighed i det omfang, der under fravær er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Det betyder, at perioder med barsel ikke skal medregnes i ressourceforløbets varighed. I perioder med barsel indgår de perioder, hvor personen vil have ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption i det omfang, der under fravær efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption. Det svarer til de perioder, hvor personen ikke har pligt til at deltage i tilbud m.v. efter den gældende § 69, stk. 3 og § 13, stk. 7, nr. 4, i LAS.

375. Det fremgår af § 114, stk. 2, at en person kan tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb.

Det betyder, at en person kan bevilges flere ressourceforløb, hvis det er relevant for personen. Der er ikke en øvre grænse for, hvor mange ressourceforløb en personen kan tilbydes. Det vil således bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

376. Det fremgår af § 114, stk. 3, at er personen over 40 år, kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb, hvis personen ønsker det. Der kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Det indebærer, at personer over 40 år, der har gennemført et ressourceforløb, efterfølgende kan tilbydes flere ressourceforløb, hvis de selv ønsker det. Det gælder, uanset om det første ressourceforløb er begyndt før eller efter, at personen er fyldt 40 år. Det vil altid bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Personer over 40 år har således ikke have pligt til at tage imod mere end ét ressourceforløb. Det bemærkes, at det forhold, at personen afviser et ressourceforløb, ikke vil medføre, at personen vil have ret til førtidspension, hvis personen ikke opfylder betingelserne herfor.

Førtidspensionister i ressourceforløb

§ 115. Personer under 40 år, der er omfattet af § 6, nr. 11, og som ønsker at deltage i et ressourceforløb, kan få tilbud om ressourceforløb efter reglerne i § 113, stk. 1, og § 114, stk. 1.

Stk. 2. Følger personen ikke ressourceforløbet, kan kommunen træffe afgørelse om, at forløbet ophører.

377. Det fremgår af § 115, stk. 1, at personer under 40 år, der er omfattet af § 6, nr. 11 (førtidspensionister efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.), og som ønsker at deltage i et ressourceforløb, kan få tilbud om ressourceforløb efter reglerne i § 113, stk. 1 og § 114, stk. 1.

Bestemmelsen indebærer, at førtidspensionister under 40 år kan få tilbud om et ressourceforløb, hvis de selv ønsker det, og kommunen vurderer, at de kan få udbytte af det, fx hvis kommunen mener, at der er en realistisk mulighed for, at førtidspensionisten på sigt kan opnå en øget tilknytning til arbejdsmarkedet.

Personen vil modtage førtidspension under ressourceforløbet, jf. § 68, stk. 6, i LAS.

378. Det fremgår endvidere af § 115, stk. 2, at hvis personen ikke følger forløbet, kan kommunen træffe afgørelse om, at forløbet ophører.

Bestemmelsen indebærer, at kommunen kan træffe afgørelse om, at ressourceforløbet ophører, hvis førtidspensionisten ikke følger forløbet, fx ved at afvise eller undlade at deltage i tilbud, der følger af rehabiliteringsplanens indsatsdel. Ophøret af ressourceforløbet vil ikke hava nogen ydelsesmæssige konsekvenser for førtidspensionisten, da personen modtager førtidspension under ressourceforløbet.

Kapitel 20

Fleksjob m.v.

Målgruppe

§ 116. Fleksjob er en ordning for personer, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Det er en betingelse, at personen har varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 2. Personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.

Stk. 3. Fleksjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Dette gælder dog ikke, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

379. Det fremgår af § 116, stk. 1, 1. pkt., at fleksjob er en ordning for personer, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, og som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., som er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

380. Det fremgår af § 116, stk. 1, 2. pkt., at det er en betingelse, at personen har varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen.

Det betyder, at personen skal have så varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, at det medfører, at den pågældende hverken aktuelt eller på sigt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på ordinære vilkår på arbejdsmarkedet, heller ikke efter de sociale kapitler i overenskomsterne.

Der skal foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Det skal dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, og at alle relevante indsatser, herunder revalidering, i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, samt at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

381. Det fremgår af § 116, stk. 2, at personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.

Det betyder, at personer, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i sådan en grad, at førtidspension vil være en mulighed, også kan blive visiteret til fleksjob. Det forudsætter dog, at kommunen vurderer, at personen trods sin aktuelt meget begrænsede arbejdsevne har mulighed for at udvikle sin arbejdsevne inden for en rimelig periode.

Hvis arbejdsevnen ikke vurderes at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, og personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at arbejdsevnen ikke kan forbedres, kan således stadig tilkendes førtidspension.

382. Det fremgår af § 116, stk. 3, 1. pkt., at fleksjob først kan tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.

Det betyder, at jobcenteret skal se på alle lovgivningens muligheder for at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde gennem tilbud som behandling, aktive tilbud, omplacering, revalidering, ressourceforløb og andre foranstaltninger, inden der kan tages stilling til, om betingelserne for fleksjob er opfyldt. Jobcenteret skal herunder se på, om brug af en kompenserende ordning kan medvirke til, at en person derved hjælpes til at blive fastholdt på det ordinære arbejdsmarked. En kompenserende ordning kan være tilbud om hjælpemiddel eller personlig assistance. Der kan også være tale om støtte til en mentorfunktion.

Der er tale om udviklingsforanstaltninger gennem en aktiv indsats, der har et konkret sigte mod arbejdsmarkedet eller uddannelse. Vejen til arbejdsmarkedet skal understøttes gennem sociale støttetilbud, beskæftigelsestilbud efter denne lov og sundhedsrettede tilbud. Dette kan fx være i form af et virksomhedspraktikforløb hos en privat eller offentlig arbejdsgiver eller en institution. Formålet er en afklaring af, hvad personen med sit helbred og sine ressourcer kan klare arbejdsmæssigt.

Jobcenteret skal i samarbejde med personen fokusere på personens muligheder for aktuelt eller i fremtiden at blive i stand til at komme i job. Det afgørende er, hvad personen kan eller vil kunne efter en aktiv indsats vurderet i forhold til enhver form for arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Der skal derfor ikke alene ses på eventuelle tidligere erhverv eller på personens ønsker til et bestemt erhverv, men derimod bredt på nuværende og fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

383. Det fremgår af § 116, stk. 3, 2. pkt., at afdækning og udvikling af arbejdsevnen vil kunne undlades, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger.

Det betyder, at der ikke skal gennemføres foranstaltninger forud for visitationen til fleksjob, hvis det er åbenbart formålsløst. Det kan fx være åbenbart formålsløst ved visse meget alvorlige sygdomstilfælde eller handicap, der allerede konkret betyder, at arbejdsevnen er væsentligt og varigt nedsat, og at det derfor ikke giver mening at forsøge at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde på det ordinære arbejdsmarked.

Indhold

§ 117. En person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 123. Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Stk. 2. Personer, der er ansat i fleksjob, kan udstationeres i udlandet, når følgende betingelser er opfyldt:

1) Personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

2) Udstationeringen er frivillig for personen.

3) Der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 134 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 122.

4) Udstationeringen er højst af 1 års varighed.

5) Personen er sikret hjemrejse.

Stk. 3. En person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, modtager ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik. Personen er omfattet af indsats efter denne lov, jf. afsnit III og IV. En person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Stk. 4. En person, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, kan modtage støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed i form af tilskud efter § 126.

384. Det fremgår af § 117, stk. 1. 1. pkt., at en person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 123.

385. Det fremgår af § 117, stk. 1, 2. pkt., at fleksjob alene kan oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Det betyder, at der kun kan udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Hvis en ansat er grænsegænger i EU-rettens forstand, kan den ansatte i fleksjob modtage fleksløntilskud, så længe den pågældende er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Ved vurderingen af, om en arbejdsgiver har hjemsted i Danmark, henvises til SKAT's regler herom.

Derimod kan der ikke udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet en dansk kommune ikke kan oprette fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

386. Det fremgår af § 117, stk. 2, at personer, der er ansat i fleksjob, kan udstationeres i udlandet, når
- personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark,
- udstationeringen er frivillig for personen,
- der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 134 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 122,
- udstationeringen højst er af et års varighed, og
- personen er sikret hjemrejse.

Det betyder, at der kun kan udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. For personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013, kan arbejdsgiveren kun modtage tilskud til lønnen for en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Der kan ikke udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men som arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet der ikke kan oprettes fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

387. Det fremgår af stk. 3, 1. og 2. pkt., at en person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, kan modtage ledighedsydelse efter kapitel 7 i LAS. Personen er omfattet af indsats efter denne lov, jf. afsnit III og IV.

Afsnit III indeholder bestemmelser om cv-oplysninger, kontaktforløb, planer m.v. og jobrettet uddannelse.

Afsnit IV indeholder bestemmelser om tilbud m.v.

388. Det fremgår af § 117, stk. 3, 3. og 4. pkt., at en person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som STAR udarbejder.

Det betyder, at en person, der er visiteret til fleksjob – og som enten er ledig eller i job – kan anmode om at få et bevis på, at personen er berettiget til fleksjob samt en beskrivelse af personens kompetencer og eventuelle særlige behov.

389. Det fremgår af § 117, stk. 4, at en person, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, kan modtage støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed i form af tilskud efter § 126.

Visitation

§ 118. Afgørelse om fleksjob træffes på grundlag af rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 44.

Stk. 2. For at en person kan blive visiteret til fleksjob, skal der foreligge dokumentation for følgende:

1) Personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse.

2) Alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.

3) Personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og kan ikke anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår.

4) Personen har været ansat under de sociale kapitler m.v. i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 119.

390. Det fremgår af § 118, stk. 1, at afgørelsen om fleksjob træffes på grundlag af rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 44.

391. Det fremgår af § 118, stk. 2, at der for at blive visiteret til fleksjob skal foreligge dokumentation for, at personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse, at alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse, at den pågældendes arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og at den pågældende har været ansat under de sociale kapitler m.v., i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 119.

Det betyder, at dokumentationen skal ske som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. I planen beskrives personens uddannelses- og beskæftigelsesmål samt beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer. Kommunen laver en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. En forudgående ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår kan medvirke til afklaringen af, om den pågældende er berettiget til fleksjob.

Jobcenteret skal, når det efter indstilling fra rehabiliteringsteamet træffer afgørelse om, at en person skal visiteres til fleksjob, fortsat dokumentere, at personen har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til ethvert erhverv. Der skal således foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Det skal dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, og at alle relevante indsatser, herunder revalidering, i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, samt at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Fastholdelsesfleksjob

§ 119. En person kan kun blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob, jf. § 116.

Stk. 2. Aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 skal være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

392. Det fremgår af § 119, stk. 1, 1. pkt., at en person kun kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3.

Med sociale kapitler menes kapitler i overenskomsterne, som kan gøre det muligt at fravige overenskomstens ordinære aftaler om løn- og ansættelsesvilkår i tilfælde, hvor det er relevant at forsøge at fastholde en medarbejder på arbejdspladsen. Ansættelser efter de sociale kapitler sker uden løntilskud og dermed uden det offentliges medvirken. Med særlige vilkår menes vilkår svarende til dem, der typisk findes i de sociale kapitler.

Arbejdsgiver og lønmodtager kan også indgå aftale om ansættelse på særlige vilkår, fx hvis arbejdsgiveren ikke er omfattet af en overenskomst. Det betyder, at uanset *at* den pågældende overenskomst ikke indeholder et socialt kapitel, *at* det sociale kapitel ikke er tilstrækkeligt udfyldt, eller at virksomheden ikke er omfattet af en overenskomst, er virksomheden stadig forpligtet til selv at forsøge at fastholde medarbejderen på særlige vilkår, før et fastholdelsesfleksjob kan komme på tale.

Fx kan det aftales, at medarbejderens borger- eller kundekontakt reduceres og erstattes med administrative opgaver kombineret med, at den pågældende fritages for overarbejde eller skiftende vagter. Dette kan fx kombineres med, at medarbejderen går ned i tid med en tilsvarende lavere løn, men bevarer den fulde pensionsindbetaling.

Hvis personens arbejdsevne nedsættes yderligere, eller arbejdsgiveren ikke er tilfreds med ordningen, kan medarbejderen efter 12 måneder, forudsat at betingelserne for fleksjob i øvrigt er opfyldt, blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Medarbejderen er typisk ikke visiteret til fleksjob inden ansættelsen under de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Et forløb i et ansættelsesforhold med sygdom og frem til et eventuelt fastholdelsesfleksjob kan fx være:
– En medarbejder, der har været ansat på samme arbejdsplads de sidste 15 år, bliver tiltagende dårligere og kan ikke længere klare sit arbejde på de hidtidige vilkår. Medarbejderen og arbejdsgiveren indgår aftale om, at medarbejderen går ned i tid fra fuld tid til 32 timer om ugen med en tilsvarende lavere løn, men med bevarelse at sin fulde pensionsindbetaling for 37 timer om ugen. Medarbejderen får det imidlertid fortsat tiltagende dårligere, og efter 15 måneders ansættelse på de særlige vilkår synes arbejdsgiveren ikke længere, at ordningen fungerer. Medarbejderen bliver herefter visiteret til fleksjobordningen og kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, fordi han opfylder betingelsen om ansættelse i mindst 12 måneder på særlige vilkår.

De 12 måneder, medarbejderen som minimum skal have været ansat forud for fastholdelsesfleksjobbet, regnes fra det tidspunkt, hvor den skriftlige aftale om ansættelse under de sociale kapitler eller på særlige vilkår løber fra. Dette forudsættes at fremgå af ansættelsesaftalen. En varslingsperiode kan således regnes med i de 12 måneder, i det omfang det kan dokumenteres, at opgaverne er ændret/skånehensyn er indført i varslingsperioden.

Som eksempel på, at betingelsen om 12 måneders forudgående ansættelse på særlige vilkår *ikke* er opfyldt, kan nævnes følgende forløb:
– En medarbejder bliver afskediget efter langvarig sygdom og bliver efter 6 måneder tilbudt at komme tilbage til virksomheden i et fleksjob. Da medarbejderen senest har været ansat i samme virksomhed, vil der – uanset at personen opfylder betingelserne for fleksjob – blive stillet krav om, at personen bliver tilbudt job efter stk. 1, inden personen kan komme i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Nogle overenskomster indeholder bestemmelser, hvorefter en medarbejder kan være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler. Det bemærkes, at kravet der fremgår af § 119 ikke kan opfyldes ved at være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler.

Det er hensigten, at reglerne om fastholdelsesfleksjob efter en konkret vurdering ikke skal anvendes i tilfælde, hvor borgeren allerede ved ansættelsens begyndelse har begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor ansættelsen er etableret under eller som en del af en samlet indsats for at udvikle borgerens arbejdsevne og hjælpe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet. Det betyder, at reglerne kun finder anvendelse i de tilfælde, hvor ansatte, der har været ansat på normale vilkår i ustøttet beskæftigelse, på grund af sygdom, nedslidning m.v. under ansættelsen, får en nedsat arbejdsevne.

393. Det fremgår af § 119, stk. 1, 2. pkt., at den pågældende endvidere skal opfylde betingelserne for fleksjob.

Det betyder, at personen, udover at opfylde betingelserne i 1. pkt. for at få ansættelse i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, skal opfylde de almindelige betingelser for at blive visiteret til fleksjob, jf. § 116.

394. Det fremgår af § 119, stk. 2, 1. pkt., at aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelsen efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 skal være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn, der er aftalt.

395. Det fremgår af § 119, stk. 2, 2. pkt., at arbejdsgiveren skal kunne dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Dette skal være med til at sikre, at kommunen har tilstrækkelig dokumentation for, at betingelserne for et fastholdelsesfleksjob er opfyldt.

396. Det fremgår af § 119, stk. 3, at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Med akut opstået skade eller sygdom menes fx svær, uhelbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller andet kompliceret ulykkestilfælde (fx i forbindelse med en arbejdsskade). Der kan også være tale om en alvorlig og fremadskridende sygdom. Det vil således altid bero på en konkret vurdering, om en person er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Som eksempel kan nævnes, at en medarbejder pådrager sig et alvorligt brud på rygsøjlen efter fald fra et stillads. Medarbejderen opfylder betingelserne for et fleksjob og kan fortsætte i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads uden at opfylde betingelsen i § 119, stk. 1.

Midlertidige fleksjob

§ 120. Jobcenteret bevilger fleksjob for en periode af 5 år, jf. dog stk. 2. Når den 5-årige periode udløber, tager jobcenteret stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 116 for et nyt fleksjob.

Stk. 2. For personer, der er fyldt 40 år, bevilger jobcenteret efter det første fleksjob et permanent fleksjob, hvis jobcenteret vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, jf. § 116.

397. Det fremgår af § 120, stk. 1, at jobcenteret bevilger fleksjob for en periode af 5 år, jf. dog stk. 2. Når den 5-årige periode udløber, tager jobcenteret stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 116 for et nyt fleksjob.

Det betyder, at personer under 40 år efter det første fleksjob kan få bevilget et fleksjob for yderligere en periode på 5 år, hvis betingelserne fortsat er opfyldt. Jobcenteret skal, inden perioden udløber, tage stilling til, om den pågældende er berettiget til endnu en periode i fleksjob.

398. Det fremgår af § 120, stk. 2, at jobcenteret bevilger et permanent fleksjob for personer, der er fyldt 40 år efter det første fleksjob, hvis jobcenteret vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og den pågældende fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 116.

Hvis der er tale om en person, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres, eller at arbejdsevnen er blevet forværret, kan jobcenteret uden større sagsbehandling bevilge fleksjob på ny.

Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status

§ 121. Jobcenteret skal sikre, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ år i fleksjobbet, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob. Herefter skal der følges op, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i fleksjobbet. Arbejdsgiveren inddrages efter behov.

Stk. 2. Personer, der er ansat i fleksjob, skal orientere jobcenteret, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet, der kan have betydning for fleksjobbet.

Stk. 3. Jobcenteret skal for personer, der er ansat i et fleksjob, jf. § 120, stk. 1, udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Stk. 4. Personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse efter stk. 3.

399. Det fremgår af § 121, stk. 1, 1. pkt., at jobcenteret skal sikre, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset.

400. Det fremgår af § 121, stk. 1, 2. pkt., at jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ års ansættelse i fleksjob, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob.

Det betyder, at i de tilfælde, hvor jobcenteret vurderer, at betingelserne for fleksjob ikke er opfyldt ved vurderingen efter § 121, stk. 1, skal jobcenteret træffe afgørelse om, at personen ikke længere er berettiget til fleksjob.

401. Det fremgår af § 121, stk. 1, 3.-5. pkt., at der herefter skal følges op hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i fleksjobbet. Arbejdsgiveren inddrages efter behov.

Denne opfølgning gælder for alle personer med et permanent fleksjob, herunder personer, der er ansat i fleksjob efter reglerne før den 1. januar 2013.

402. Det fremgår af § 121, stk. 2, at personer, der er ansat i fleksjob, skal underrette jobcenteret, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

Det betyder, at den fleksjobansatte fx skal oplyse om, at der er behov for, at der skal tages nye skånehensyn, eller at den pågældende kan arbejde i flere timer end forudsat ved ansættelsen. Jobcenteret skal, når det modtager oplysninger fra den ansatte om sådanne forhold, vurdere, hvilken betydning oplysningerne har i forhold til de betingelser, der skal være opfyldt for at have ret til et fleksjob.

403. Det fremgår af § 121, stk. 3, at jobcenteret for personer, der er ansat i fleksjob, jf. § 120, stk. 1, skal udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Det betyder, at jobcenteret ved udarbejdelsen af status skal undersøge, om den fleksjobansatte fortsat har en væsentlig og varigt nedsat arbejdsevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdsevne, jf. § 118, stk. 2.

Der er med bestemmelsen tale om, at jobcenteret skal begynde arbejdet med at udarbejde status efter 4½ år, idet fleksjobbet er midlertidigt og løber i en periode af 5 år.

Hvis der er tale om en person under 40 år, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller hvor arbejdsevnen er yderligere nedsat, kan jobcenteret uden større sagsbehandling bevilge et midlertidigt fleksjob på ny. For personer over 40 år kan jobcenteret i denne situation bevilge et permanent fleksjob, hvis det vurderes, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed.

Jobcenteret kan normalt træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status og skal derfor ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis jobcenteret vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring eller iværksættelse af beskæftigelsesrettede, sociale eller andre initiativer for at træffe afgørelse, kan jobcenteret forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Jobcenterets vurdering skal fremgå af den ansattes fleksjobsag.

404. Det fremgår af § 121, stk. 4, at personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen indtil jobcenteret har truffet afgørelse efter stk. 3.

Det betyder, at der ikke sker ændringer for den fleksjobansatte, selvom 5-års perioden er udløbet, og jobcenteret endnu ikke har truffet afgørelse om ophør eller forbliven i fleksjobordningen.

Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet

§ 122. Arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte, jf. § 123.

Stk. 2. I forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed skal jobcenteret hurtigst muligt komme med en vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Jobcenteret skal foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Stk. 3. På overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Indeholder overenskomsterne m.v. ikke sådanne bestemmelser, eller kan disse ikke finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2. Jobcenteret og den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale med den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. På områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten

på det sammenlignelige område. Jobcenteret modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Udfører en ansat i fleksjob funktionærarbejde, jf. § 1, stk. 1, i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, men er den pågældende ikke omfattet af loven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Ved funktionærlignende vilkår forstås i denne henseende, at vilkårene i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer gælder som helhed.

405. Det fremgår af § 122, stk. 1, at arbejdsgiveren skal betale løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5. Lønnen skal suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter § 123.

Det betyder, at den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet vil bestå af løn fra arbejdsgiveren suppleret med et fleksløntilskud fra kommunen, der reguleres på baggrund af lønindtægten.

406. Det fremgår af § 122, stk. 2, 1. pkt., at jobcenteret i forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed skal komme med en vurdering af borgerens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten.

Det betyder, at der i vurderingen, som tager udgangspunkt i de foreliggende oplysninger i sagen - herunder rehabiliteringsplanens forberedende del, der er lagt til grund for visitationen til fleksjob, deltagelse i aktive tilbud m.v., der skal udvikle arbejdsevnen - beskrives, hvor mange timer og med hvilken intensitet/produktivitetsgrad jobcenteret vurderer, at den pågældende kan arbejde. Med intensitet menes, om borgeren fx har behov for pauser i arbejdet eller på grund af betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse ikke kan arbejde med samme intensitet, som normalt forventes, således at personen kan siges at arbejde på nedsat kraft.

Det forudsættes, at jobcenteret i vurderingen af arbejdstid og -intensitet/produktionsgrad tager udgangspunkt i, om personen kan arbejde
- med fuld produktivitet i et reduceret antal timer
- fuld tid med reduceret produktivitet
- i et reduceret antal timer med reduceret produktivitet.

Jobcenteret angiver arbejdsevnen i arbejdstid (timer) og intensitet i form af procent, som det vurderes, at personen kan arbejde i det pågældende antal timer.

Et eksempel kan være en person, der vurderes at kunne arbejde på nedsat tid 20 timer om ugen og med 100 pct. intensitet/produktivitet.

Et andet eksempel kan være en person, der kan arbejde i 30 timer om ugen, men med 50 pct. intensitet, fordi skånebehovet i jobbet fx er hvilepauser på arbejdspladsen et par gange om dagen.

Et tredje eksempel kan være en person, der kan arbejde 15 timer om ugen, men på grund af betydelig funktionsnedsættelse på grund af psykisk ustabilitet, arbejder med 30 pct. intensitet.

Formålet med bestemmelsen er at give arbejdsgiveren og den ansatte et grundlag for at indgå en aftale om fleksjob, herunder om løn og arbejdstid, der afspejler den nedsatte arbejdsevne. Der skal være mulighed for at afprøve jobcenterets vurdering af arbejdsevnen i jobbet. Såfremt arbejdsgiveren og den ansatte på baggrund af de erfaringer, parterne har gjort på virksomheden, er enige om en ændret arbejdsevnevurdering som grundlag for lønfastsættelse, vil dette kunne gøres uden jobcenterets medvirken. Ønsker parterne jobcenterets medvirken i disse tilfælde, har jobcenteret imidlertid pligt til at foretage en ny vurdering, hvis arbejdsgiveren og den ansatte i fællesskab anmoder herom. Parterne kan derfor bede jobcenteret foretage en ny vurdering, hvis de er enige om ændringen af vurderingen af arbejdsevnen og i fællesskab anmoder jobcenteret om en ny vurdering.

407. Det fremgår af § 122, stk. 2, 2. pkt., at vurderingen skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Det betyder, at jobcenteret, når der er blevet foretaget en vurdering af den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, videregiver oplysningerne til arbejdsgiveren med henblik på, at arbejdsgiveren sammen med den ansatte kan indgå en aftale om aflønning i fleksjobbet baseret på jobcenterets vurdering. Formålet hermed er at give arbejdsgiveren og den ansatte det bedste grundlag for at indgå en aftale om løn og skånebehov, der sikrer, at den ansatte får løn for den arbejdsindsats, personen yder, og at arbejdsgiveren betaler løn for denne arbejdsindsats. Det skal samtidig sikres, at de skånebehov, som den ansatte har i fleksjobbet, bliver indarbejdet i aftalen mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Hvis arbejdsgiveren ikke får disse oplysninger, er der risiko for, at der ikke kan etableres en ansættelse i fleksjob. Det vurderes derfor, at de gældende regler er i overensstemmelse med databeskyttelseslovens krav om proportionalitet.

Jobcenteret skal ved etableringen af et fleksjob sikre sig, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i jobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Personer, der er ansat i fleksjob, skal orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, jf. lovens § 121, stk. 2.

408. Det fremgår af § 122, stk. 2, 3. pkt., at jobcenteret skal foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Det betyder, at jobcenteret har pligt til at foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte fx efter at have afprøvet vurderingen i jobbet er enige om, at vurderingen skal ændres og i fællesskab anmoder om, at jobcenteret foretager en ny vurdering.

409. Det fremgår af § 122, stk. 3, 1. pkt., at løn og øvrige arbejdsvilkår på overenskomstdækkede områder fastsættes efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob.

Det betyder, at den fleksjobansatte aflønnes efter overenskomsten m.v., i det omfang overenskomsten – herunder de sociale kapitler m.v. – tager højde for, at den fleksjobansatte har en nedsat arbejdsevne.

410. Det fremgår af § 122, stk. 3, 2. pkt., at der i de tilfælde, hvor overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser, eller disse ikke kan finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2.

Fleksjobordningen skal også kunne rumme de særlige tilfælde, hvor en betydelig funktionsnedsættelse gør, at en person ikke kan arbejde med fuld intensitet i de timer, hvor personen arbejder. Da arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, er det vigtigt, at lønfastsættelsen gør dette muligt, idet der ellers er risiko for, at der ikke kan etableres fleksjob i disse tilfælde.

Ansættelser i fleksjob, der etableres på overenskomstdækkede områder, vil være omfattet af de kollektive overenskomster ligesom andre ansættelser.

Hvis overenskomsterne – herunder de sociale kapitler - ikke indeholder bestemmelser, der kan tage højde for, at arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, vil der skulle indgås aftale om løn efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Det betyder, at bestemmelserne i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt, og med det formål, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsevne i jobbet.

411. Det fremgår af § 122, stk. 3, 3. pkt., at jobcenteret og den overenskomstbærende faglige organisation efter aftale med den ansatte modtager kopi af aftalen om fleksjob.

Det er arbejdsgiveren og den ansatte, der kan aftale fravigelsen af overenskomsten.

Den overenskomstbærende faglige organisation og jobcenteret kan modtage kopi af aftalen om fleksjob, hvis den ansatte giver samtykke hertil. Formålet hermed er at give mulighed for, at den faglige organisation kan medvirke til at sikre, at en eventuel fravigelse af overenskomsten afspejler den ansattes reelle arbejdsevne.

412. Det fremgår af § 122, stk. 3, 4. og 5. pkt., at tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår vil skulle afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at tvister om anvendelsen af overenskomsterne – herunder om fravigelse heraf og om løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder tvister om arbejdsevnen i fleksjobbet og fastsættelse af løn og arbejdstid – afgøres ved fagretlig behandling efter de gældende regler på området, og endeligt ved Arbejdsretten, eller andet aftalt konfliktløsningssystem på det pågældende område. Hvis overenskomstparterne på området ikke har aftalt regler om fagretlig behandling, finder Normen anvendelse. Med "Normen" menes de almindelige regler, der er vedtaget af arbejdsmarkedets parter for behandling af faglig strid. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den pågældende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

413. Det fremgår af § 122, stk. 4, 1. og 2. pkt., at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

Det forudsættes, at i de tilfælde, hvor der tages udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst skal parterne ikke nødvendigvis følge alle områder i overenskomsten, men har mulighed for at aftale afvigelser herfra.

414. Det fremgår af § 122, stk. 4, 3. og 4. pkt., at jobcenteret efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kan modtage kopi af aftalen om fleksjob. Endvidere vil den overenskomstbærende faglige organisation efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kunne modtage kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst.

415. Det fremgår af § 122, stk. 4, 5. og 6. pkt., at tvister om løn og arbejdsvilkår i disse tilfælde skal afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter vil finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at i de tilfælde, hvor der er taget udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, skal tvister om løn og arbejdsvilkår endvidere afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. Ved den fagretlige behandling kan der ske en prøvelse i forhold til den ansattes rettigheder og pligter i henhold til den overenskomst, der er taget udgangspunkt i. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. Dette svarer til den lignende ordning i virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

I øvrige tilfælde kan tvister afgøres ved de almindelige domstole.

416. Det fremgår af § 122, stk. 5, at i de tilfælde hvor en ansat i fleksjob udfører funktionærarbejde, jf. funktionærlovens § 1, stk. 1, men ikke er omfattet af funktionærloven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Det betyder, at den ansatte i fleksjob opnår en retsstilling, der følger af funktionærloven.

Funktionærstatus efter funktionærlovens regler er betinget af, at den pågældende beskæftiges hos arbejdsgiveren gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt og i øvrigt udfører funktionærarbejde. Varierende arbejdstider, der gennemsnitlig udgør mere end 8 timer ugentligt, er tilstrækkeligt til funktionærstatus. Man kan altså godt arbejde mere den ene uge og mindre den anden uge.

Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumskrav i relation til bl.a. barsel, løn under sygdom, varsel ved opsigelse og beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Ansatte i fleksjob, som arbejder gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, er omfattet af funktionærloven. Ansatte i fleksjob, som arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, falder ikke under lovens beskyttelse, da de netop ikke opfylder 8-timers kravet i funktionærloven.

Fleksløntilskud

§ 123. Kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren efter § 122. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter stk. 2 og 3 og § 124, stk. 1-4, månedsvis bagud.

Stk. 2. Fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.686 kr. (2019-niveau). Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. pr. måned før skat. Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Stk. 3. Fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiveren efter § 122 kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Stk. 4. Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

417. Det fremgår af § 123, stk. 1, at kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der vil blive udbetalt af arbejdsgiver efter til § 122. Tilskuddet skal beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i arbejdsløshedsforsikringsloven. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter stk. 2-3, samt § 124, stk. 1-4, månedsvis bagud.

Udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen forudsætter fortsat, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Fleksløntilskuddet skal supplere en løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde. Lønnen behøver ikke at komme til udbetaling samtidig med fleksløntilskuddet, fx i tilfælde hvor en lønudbetaling dækker flere måneder. Det afgørende er, at den fleksjobansatte modtager løn fra arbejdsgiveren for det udførte arbejde. Der vil således ikke kunne udbetales fleksløntilskud til job, hvor der ikke vil blive udbetalt løn.

Kommunen skal indhente oplysninger om beløb hensat til ferie og feriegodtgørelse i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister. Det beløb, der skal anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet beregnes som en forholdsmæssig del af det samlede bruttobeløb i forhold til det antal feriedage, der afholdes. Kommunen kan endvidere indhente oplysninger om ferie og feriegodtgørelse, som er registreret i Feriekonto via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed, hvis oplysningerne om ferie m.v. ikke fremgår af indkomstregistret. I det omfang feriegodtgørelsen ikke er indberettet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, og personen på anden vis kan dokumentere bruttoferiegodtgørelsen fx via en lønseddel, kan kommunen anvende denne dokumentation ved beregning af fleksløntilskuddet.

Fleksløntilskuddet vil blive beregnet med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb svarende til 18.489 kr. (2019-niveau). Fleksløntilskuddet vil i lighed med ledighedsydelse skulle ydes for indtil 5 dage om ugen.

Fleksløntilskuddet vil fortsat blive anset som en offentlig forsørgelsesydelse, og der vil derfor ikke skulle beregnes AM-bidrag af fleksløntilskuddet.

Kommunen skal beregne og udbetale fleksløntilskuddet direkte til den fleksjobansatte. Kommunen skal udbetale fleksløntilskuddet månedsvis bagud til den fleksjobansattes NemKonto. Når kommunen udbetaler fleksløntilskud til den fleksjobansatte, træffer kommunen en afgørelse over for den fleksjobansatte, og kommunen skal derfor lave en udbetalingsspecifikation, som skal indeholde oplysninger om grundlaget for beregningen af fleksløntilskuddet, som vil gøre det muligt for den fleksjobansatte at kontrollere, at beløbet er blevet korrekt beregnet. Samtidig skal kommunen vejlede den fleksjobansatte om, at pågældende kan klage over kommunens beregning af fleksløntilskuddet.

418. Det fremgår af § 123, stk. 2, at fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct., dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.686 kr. (2019-niveau) før skat. Herefter vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. per måned før skat (2019-niveau). Den ansatte i fleksjobbet vil have pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Efter stk. 1, vil fleksløntilskuddet skulle beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, svarende til 18.489 kr. pr. måned (2019-niveau).

Fleksløntilskuddet vil efter stk. 2 blive nedsat med 30 pct. af lønindtægten op til et beløb på 14.686 kr. før skat (2019-niveau). Herefter vil fleksløntilskuddet blive nedsat med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. per måned før skat (2019-niveau).

Der er fastsat nærmere regler om definition af lønindtægt samt beregning af og fradrag i fleksløntilskud i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud Af denne fremgår det bl.a. at der ved lønindtægt forstås A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag (den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag) til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold.

Der er fastsat regler om, at indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse vil blive defineret som overskud fra virksomheden, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug. Disse regler fremgår af bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud

Det bemærkes, at det vil blive fastsat i bekendtgørelsesform, at fleksløntilskuddet vil skulle beregnes på baggrund af den forventede lønindtægt i den første måned/de første måneder af ansættelsen. Fleksløntilskuddet vil efterfølgende skulle reguleres på baggrund af den faktisk udbetalte lønindtægt. Den forventede lønindtægt vil skulle lægges til grund for beregningen af fleksløntilskuddet, indtil der foreligger lønoplysninger i indkomstregisteret for en fuld måneds løn (eller for en fuld lønperiode). Hvis en fleksjobansat fx starter job den 15. januar, vil beregningen af fleksløntilskuddet både i januar og februar skulle basere sig på en forventet indkomst, da beregningen vil skulle foretages ultimo januar og ultimo februar, hvor oplysninger om en fuld måneds løn endnu ikke foreligger i indkomstregisteret. Først ved beregningen af fleksløntilskuddet ultimo marts, hvor der vil skulle foretages beregning af fleksløntilskuddet på baggrund af lønoplysninger for februar, vil oplysninger fra indkomstregisteret kunne anvendes.

Hvis en person påbegynder i et fleksjob midt i en måned, skal der foretages en forholdsmæssig nedsættelse af fleksløntilskuddet i forhold til den periode (antal dage), som den ansatte har arbejdet.

Det bemærkes, at beregningen af fleksløntilskuddet herefter skal ske løbende forskudt på baggrund af lønoplysninger m.v. i den forudgående måned, da indkomstoplysninger som oftest ikke vil være tilgængelige i den aktuelle måned. Det betyder, at fleksløntilskuddet for fx august måned vil blive beregnet på baggrund af lønoplysninger fra juli måned.

Der vil efter udmøntningen af § 139 kunne ske efterregulering i fleksløntilskuddet, hvis lønnen efterfølgende bliver ændret, fx fordi den fleksjobansatte får et varigt tillæg med tilbagevirkende kraft, eller hvis arbejdsgiveren har indberettet et forkert lønbeløb i indkomstregisteret. Der vil også skulle ske efterregulering af fleksløntilskuddet, hvis den fleksjobansatte ændrer arbejdstid, dvs., enten går op eller ned i arbejdstid fast fremover. Hvis en fleksjobansat fx går ned i tid pr. 1. september, vil fleksløntilskuddet som udgangspunkt skulle beregnes på baggrund af lønindtægten for august måned. Da lønindtægten for september vil være mindre på grund af den nedsatte arbejdstid, vil fleksløntilskuddet skulle reguleres for september måned på baggrund af de korrekte lønoplysninger fra indkomstregisteret, som indberettes af arbejdsgiveren for september måned.

Efterreguleringen i fleksløntilskuddet skal foretages i de(n) følgende måned(er), og der vil kunne ske efterregulering af fleksløntilskuddet i op til 12 måneder, efter udbetalingen er foretaget.

Disse regler er fastsat i bekendtgørelsesform (bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud).

Der er bl.a. indsat regler om, at hvis en fleksjobansat aflønnes helt eller delvis på en sådan måde, at der i nogle måneder enten ikke udbetales løn eller kun udbetales delvis løn, og hvor en efterfølgende lønudbetaling dækker arbejde for flere måneder fx i form af provision eller resultatløn, vil lønudbetalingen skulle fordeles ligeligt over de måneder, som lønnen dækker. Fleksløntilskuddet vil ligeledes skulle beregnes eller genberegnes for de måneder, som lønnen dækker.

Hvis en fleksjobansat, der løbende har fået udbetalt fleksløntilskud, får udbetalt resultatløn, der dækker flere måneders arbejde eller arbejde i et helt år, vil der i det omfang, det er muligt, skulle foretages fradrag for denne lønindkomst i den eller de følgende måneders fleksløntilskud.

Kommunen vil derfor skulle beregne, dels hvad der skulle have været foretaget fradrag for i fleksløntilskuddet for de måneder, som resultatlønnen dækker, dels forskellen mellem det beløb, der er foretaget fradrag for og det beløb, der skulle have været foretaget fradrag for i de pågældende måneder. Det beløb, der ikke er blevet foretaget fradrag for, vil herefter skulle fradrages i den eller de kommende måneders fleksløntilskud.

Efterreguleringen skal foretages i de månedlige udbetalinger af fremtidige fleksløntilskud. Hvis efterreguleringen ikke kan foretages fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud, skal der foretages fradrag i de følgende måneders fleksløntilskud.

Det bemærkes, at efterreguleringen ligeledes kan foretages i personens ledighedsydelse, hvis den fleksjobansatte ophører i fleksjobbet og modtager ledighedsydelse.

Der vil som hovedregel kun skulle foretages fradrag for en lønindtægt, der stammer fra arbejde, som er udført i en periode, hvor den fleksjobansatte er ansat i et fleksjob.

Der er i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud fastsat regler om, at der altid skulle foretages en konkret vurdering af, om en given aktivitet vil skulle anses som selvstændig bibeskæftigelse, eller om der vil være tale om formueforvaltning. I vurderingen vil bl.a. skulle indgå oplysninger om, hvorvidt der er sket momsregistrering, skattemæssigt angivelse af overskud eller underskud af selvstændig virksomhed, og om der er forbundet arbejdsopgaver med aktiviteten.

Der henvises til den nugældende § 2 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, som fastlægger, hvornår der er tale om selvstændig virksomhed.

Indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse medføre fradrag i fleksløntilskuddet, hvorimod indtægter fra formueforvaltning ikke vil have betydning for fleksløntilskuddet.

Indtægter fra udlejning, fx udlejning af en beboelsesejendom eller flere lejligheder, vil som udgangspunkt have erhvervsmæssig karakter, som skal medføre fradrag i fleksløntilskuddet. Udlejning af et værelse i egen bolig, vil derimod som udgangspunkt ikke blive betragtet som erhvervsmæssig.

Det er virksomhedens reelle overskud, der skal foretages fradrag for i fleksløntilskuddet, dvs. overskud før renter. Fradraget skal foretages i den løbende udbetaling af fleksløntilskud og skal basere sig på resultatet fra seneste årsregnskab, hvis dette foreligger, eller på den fleksjobansattes oplysninger om forventet indtægt fra virksomheden. Hvis der foreligger et årsregnskab eller oplysninger om forventet indtægt, vil indtægten fra virksomheden skulle fordeles ud som en månedlig indtægt, der skal medføre fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som en lønindtægt.

Der vil i lighed med gældende praksis ikke skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet for arbejdsfrie indtægter, idet disse ikke kan anses som lønindtægter. Arbejdsfrie indtægter vil fx være:
– Udbetaling af Koda-Gramex-afgifter.

– Kapitalpensioner og kapitalforsikringer.
– Indtægter fra opsparings- og forsikringsordninger, herunder livrente, der er uden forbindelse med et arbejdsforhold.
– Ydelser efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og udbetalinger efter lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.
– Pension efter ægtefælle eller samlever samt børnepension.
– Pension, der udbetales som følge af tab af erhvervs-/arbejdsevne.
– Løbende udbetaling af pension fx fra en pensionsopsparing, eller en gruppelivsforsikring.
– Erstatninger, herunder erstatninger efter lov om arbejdsskadesikring.
– Krigserstatning, renteudbetaling til besættelsestidens ofre og hædersgaver.
– Livsvarige ydelser på finansloven til kunstnere og deres efterladte.
– Invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
– Efterløn efter funktionærlovens § 8, efterindtægt efter kapitel 6 i lov om tjenestemandspension, godtgørelse for usaglig afskedigelse efter hovedaftalens § 4, stk. 3, og funktionærlovens § 2 b m.v., fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og godtgørelse efter ligebehandlingsloven.
– Indtægter ved salg af erhvervsvirksomhed og fast ejendom.
– Forpagtningsafgift og indtægt ved udlejning, der ikke kan betragtes som erhvervsmæssig, og overskud af egen bolig.
– Renter, aktieudbytte og lignende, arv, gaver og gevinster.
– Underholdsbidrag.
– Pension, der udbetales som følge af tab af erhvervs-/arbejdsevne.
– Den forhøjelse af pensionen, som en tjenestemand modtager som følge af arbejdsskade (tilskadekomstpension).
– Vederlag, der modtages for at overholde konkurrence- eller kundeklausuler.
– Feriepenge (feriegodtgørelse), der udbetales, uden at ferien afholdes på grund af feriehindring efter ferielovens regler.
– Indtægter fra de særlige feriefridage, der udbetales, uden at ferien afholdes på grund af en feriehindring efter ferielovens regler.

Det bemærkes, at listen ikke er udtømmende. Indtægter, der kan sidestilles med de ovenfor nævnte, skal ikke medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Det bemærkes videre, at der ikke skal ske fradrag i fleksløntilskuddet for vederlag for deltagelse i borgerligt ombud fx som domsmand, honorar for bestyrelsesarbejde m.v.

Der vil også skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet efter stk. 2 for løn i form af resultatløn m.v., der dækker arbejde udført over en længere periode.

Andre udbetalinger, der ikke vil kunne karakteriseres som løn, fx et kontant beløb i julegave, skal ikke medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Kommunen vil derfor i det omfang, der opstår tvivl om, hvorvidt en udbetalt bonus skal betragtes som en lønindtægt, skulle vurdere, hvorvidt den udbetalte bonus fra en arbejdsgiver skal anses for en lønindtægt, eller om udbetalingen ikke kan karakteriseres som løn, men fx vil kunne anses som en gave. I denne vurdering vil bl.a. kunne indgå, om alle ansatte får samme beløb eller beløb beregnet med samme udgangspunkt. Det vil ligeledes kunne indgå, om de pågældende får bonussen på baggrund af deres egen personlige arbejdsindsats, eller om bonussen udbetales til alle. I det tilfælde, hvor bonussen vil være afhængig af den personlige arbejdsindsats, vil den skulle indgå i beregningen, da der vil være tale om en lønindtægt.

419. Det fremgår af §123, stk. 3, at fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiver efter § 122 tilsammen højst kan udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Arbejdsgiveren vil i forbindelse med indgåelsen af aftalen om ansættelse i fleksjob skulle oplyse, hvad lønnen på fuld tid udgør i den pågældende stilling. Hvis der sker ændringer i, hvad lønnen på fuld tid udgør, skal arbejdsgiveren oplyse dette til kommunen. Derved vil personer på sammenlignelige ansættelsesvilkår ikke kunne opleve en indkomstfremgang ved overgang fra ordinær beskæftigelse til fleksjob. Hvis løn og fleksløntilskud tilsammen udgør mere end den løn, der gælder ved ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling, vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med det beløb, som løn og fleksløntilskud overstiger lønnen med.

Der skal ikke foretages beregninger af lønloftet, da det vil være arbejdsgiverens oplysninger om lønnen, der skal lægges til grund.

Med løn på fuld tid forstås den fleksjobansattes løn omregnet til lønnen på fuld tid på det pågældende arbejdsområde, dvs., uden arbejdstidsnedsættelse og uden evt. reduktion af timelønnen på baggrund af den nedsatte arbejdsevne. Hvis der ydes tillæg i form af genetillæg, aften/nattillæg, weekendtillæg m.v., vil arbejdsgiveren skulle oplyse den gennemsnitlige månedsløn for en medarbejder, der er ansat på ordinære vilkår i samme stilling. Hvis en person fx er ordinært ansat som sosu-assistent med skiftende vagter, og pågældende modtager 22.000 kr. i gennemsnitsløn om måneden, vil dette skulle udgøre loftet for den fleksjobansattes løn. Hvis den fleksjobansatte har skiftende vagter, vil arbejdsgiveren således skulle oplyse jobcenteret om, hvad den gennemsnitlige løn for ordinært ansatte, der arbejder på fuld tid i den pågældende stilling, udgør.

Stiger den fleksjobansattes løn, skal loftet for fleksløntilskud og løn hæves, således at loftet kommer til at udgøre lønnen ved ansættelse på fuld tid inkl. lønstigningen. Hvis den fleksjobansatte får tillæg som fx anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling, vil disse tillæg også skulle indgå i loftet for, hvad fleksløntilskud og lønnen tilsammen højst kan udgøre, og arbejdsgiveren skal derfor oplyse fuldtidslønnen inkl. tillæg og evt. overarbejdsbetaling til jobcenteret. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet (løn og fleksløntilskud) vil således sammenlagt højst kunne udgøre det beløb, som en ansat på ordinære vilkår ville kunne modtage i løn inkl. evt. tillæg.

Udgør løn og fleksløntilskud tilsammen mere end lønnen på fuld tid (inkl. evt. tillæg) i den pågældende stilling, skal fleksløntilskuddet nedsættes med det overskydende beløb.

Får den fleksjobansatte udbetalt en reduceret timeløn på baggrund af en nedsat arbejdsintensitet, vil arbejdsgiveren også skulle oplyse fuldtidslønnen for ordinært ansatte i den pågældende stilling.

I tilfælde, hvor en fleksjobansat er beskæftiget i flere fleksjob, vil det være den samlede lønindtægt (inkl. pensionsbidrag), der vil danne grundlag for beregningen af tilskuddet. Loftet for fleksløntilskud og lønnen i fleksjobbet skal fastsættes som fuldtidslønnen i den stilling, som giver den højeste fuldtidsløn.

Loftet over løn og fleksløntilskud vil som hovedregel udgøre samme beløb hver måned, medmindre den pågældende er 14-dages-lønnet. I denne situation vil loftet over løn og fleksløntilskud være afhængig af, om der er indberettet 2 eller 3 14-dages perioder i indkomstregisteret for den pågældende måned. Arbejdsgiveren vil således skulle oplyse om 14-dages lønnen på fuldtid for den pågældende stilling.

420. Det fremgår af § 123, stk. 4, at personer, der er ansat i fleksjob, vil bevare retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Det fremgår således, at personer, der er ansat i fleksjob, fortsat vil have ret til at få udbetalt fleksløntilskuddet, selvom de flytter til en anden kommune. Det samme vil gælde for personer, der er visiteret til et fleksjob, og som modtager ledighedsydelse. Det er bopælskommunen, der skal udbetale fleksløntilskuddet.

Den ansatte i fleksjobbet skal kontakte den nye bopælskommune vedrørende flytningen. Bopælskommunen vil herefter med samtykke fra den fleksjobansatte kunne anmode fraflytningskommunen om oplysninger i forhold til fleksjobvisiteringen m.v., men tilflytningskommunen vil ikke skulle foretage en ny visitation af personen for at konstatere, at retten til fleksjob fortsat er opfyldt.

Personer, der i forbindelse med flytning til en anden kommune opsiger et fleksjob eller ophører i ansættelse i ustøttet beskæftigelse efter at have været visiteret til et fleksjob, vil have ret til ledighedsydelse, uden at den nye kommune skal foretage en ny visitation til fleksjob. Betingelserne for at modtage ledighedsydelse vil dog skulle være opfyldt, herunder må personen ikke være selvforskyldt ledig.

Feriegodtgørelse, sygedagpenge, barselsdagpenge m.v.

§ 124. Personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Stk. 2. Personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, er berettiget til fleksløntilskud i sygdomseller barselsperioden. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Stk. 3. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og i barselslovens § 34, eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Stk. 4. Mister en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Stk. 5. Ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Stk. 6. Ophører ansættelsen i fleksjob under barsel, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. barselslovens § 34.

421. Det fremgår af § 124, stk. 1, at personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Det medfører, at fleksløntilskuddet kan udbetales til personer, der under ferie opholder sig i udlandet. Fleksløntilskuddet vil blive reguleret på baggrund af den løn eller feriegodtgørelse, der bliver udbetalt i forbindelse med ferien.

Der vil på baggrund af beskæftigelsesministerens bemyndigelse i forslaget til § 139 blive fastsat regler i bekendtgørelsesform om, at kommunen vil kunne få oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriegodtgørelse, som er registeret i Feriekonto via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed for kommunerne. Oplysningerne vil kunne indhentes uden den fleksjobansattes samtykke, jf. retssikkerhedsloven § 11 a, stk. 4. Hvis der ikke er registeret oplysninger om feriegodtgørelse i Feriekonto, eller oplysningerne ikke fremgår af indkomstregisteret, vil kommunen kunne anmode den fleksjobansatte om disse oplysninger.

422. Det fremgår af § 124, stk. 2, at personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, er berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselperioden. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for modtagere af fleksløntilskud, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Hvis arbejdsgiveren udbetaler løn under sygdom eller barsel, vil den fleksjobansatte fortsat kunne modtage fleksløntilskuddet under sygdom eller barsel. Fleksløntilskuddet skal beregnes på baggrund af personens lønindtægt.

Hvis en person har ret til at opholde sig i udlandet under sygdom eller barsel, vil personen kunne modtage fleksløntilskud.

423. Det fremgår videre af § 124, stk. 3, at personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, vil kunne modtage syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og barselslovens § 34 eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i LAS. Syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i arbejdsløshedsforsikringsloven. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven vil finde tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

I de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn under sygdom eller barsel, vil den ansatte i et fleksjob få udbetalt henholdsvis sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse beregnet efter reglerne fastsat på baggrund af § 49 i lov om sygedagpenge, § 34 i lov om orlov og ret til dagpenge ved barsel eller kapitel 6 b i LAS, suppleret med fleksløntilskuddet, således at der højst kan udbetales et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Der skal ske fuldt fradrag for de udbetalte sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse i fleksløntilskuddet, således at der sammenlagt vil kunne udbetales et beløb svarende til 98 pct. af højeste dagpengesats (18.489 kr. 2019-niveau). Når der i en måned udbetales sygedagpenge, barselsdagpenge

eller ressourceforløbsydelse suppleret med fleksløntilskud, og i samme måned udbetales løn og fleksløntilskud, vil måneden skulle opdeles i to perioder, hvor fleksløntilskuddet skal beregnes forskelligt i de to perioder. Således vil perioden med løn skulle beregnes efter § 123, stk. 2, mens perioden med fx sygedagpenge og fleksløntilskud beregnes for sig, således at sygedagpenge og fleksløntilskud vil udgøre 98 pct. af arbejdsløshedsdagpenges højeste beløb.

424. Det fremgår af § 124, stk. 4, at hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i LAS, vil den pågældende kunne modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i LAS. Det samme vil gøre sig gældende, hvis der er blevet anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen vil ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned skulle følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen har konstateret, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Hvis en person, der ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge efter reglerne i sygedagpengeloven fx på grund af manglende medvirken i sygeopfølgning, varighedsbegrænsningen eller på grund af for sen anmodning om sygedagpenge, vil der skulle foretages fradrag i fleksløntilskuddet for det fulde beløb, som den pågældende ville kunne have modtaget i sygedagpenge. Beregningen skal foretages på baggrund af det beløb, der er udbetalt i sygedagpenge i den forudgående måned, inden retten til sygedagpenge er mistet.

Det samme gælder, hvis en person mister retten til ressourceforløbsydelse i en periode efter kapitel 6 b i LAS, fordi kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende skal have en sanktion efter reglerne i §§ 69 l-69 q, eller hvis ressourceforløbsydelsen nedsættes som følge af en punktsanktion efter § 69 o, stk. 1, nr. 1, i LAS.

Kommunen vil mindst hver tredje måned skulle følge op på, om personen, der har mistet retten til sygedagpenge eller et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, fortsat er ansat i et fleksjob. Opfølgningen skal sikre, at fleksløntilskuddet ikke udbetales til en person, der ikke længere er ansat i et fleksjob. Opfølgningen kan ske ved at kontakte personen eller arbejdsgiveren.

Når kommunen konstaterer, at der igen udbetales løn til den fleksjobansatte, vil kommunen alene skulle foretage opfølgning efter § 121.

425. Det fremgår af § 124, stk. 5, at ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, vil fleksløntilskuddet ophører og personen vil overgå til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a-74 d i LAS, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Alle personer, der er visiteret til fleksjob, vil som udgangspunkt være berettiget til ledighedsydelse, men på forskelligt niveau. Størrelsen på ledighedsydelsen vil afhænge af det hidtidige forsørgelsesgrundlag.

Hvis retten til ledighedsydelse er opnået ved visitationen til fleksjob, vil personen bevare retten til ledighedsydelse ved ophør i et fleksjob, hvis personen ikke er selvforskyldt ledig.

Personer, der på tidspunktet for visitationen til fleksjob ville have ret til at modtage sygedagpenge, modtager sygedagpenge eller barselsdagpenge, deltager i revalidering efter en »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan (ikke forrevalidering) eller modtager ledighedsydelse efter ansættelse i ustøttet beskæftigelse, vil have ret til ledighedsydelse med et beløb, der vil svare til 89 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb (16.791 kr. 2019-niveau).

Er disse betingelser ikke opfyldt, vil den fleksjobvisiterede kunne modtage ledighedsydelse med et beløb, der svarer til den kontanthjælp, der ydes til voksne kontanthjælpsmodtagere. Forsørgere vil kunne modtage en ydelse på niveau med kontanthjælpssatsen for forsørgere (15.180 kr. 2019-niveau). Er pågældende ikke forsørger, vil personen kunne modtage ledighedsydelse på satsen for kontanthjælp for ikke-forsørgere (11.423 kr. 2019-niveau).

Ydelseskontoret skal indhente relevante oplysninger til brug for udbetalingen af ledighedsydelse, herunder til fastsættelsen af ledighedsydelsens størrelse, jf. de gældende regler om ledighedsydelse i §§ 74 og 74 a i LAS.

426. Det fremgår af § 124, stk. 6, at ophører ansættelsen i fleksjob under barsel, vil fleksløntilskuddet ophøre, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. barselslovens § 34.

Ophører en ansættelse i fleksjob, mens en person modtager barselsdagpenge samtidig med fleksløntilskud, vil personens ret til fleksløntilskuddet skulle ophøre. Baggrunden er, at der ikke længere vil foreligge et ansættelsesforhold.

Ophører en fleksjobansat under en periode med barsel i sit fleksjob, vil personen skulle overgå til at modtage barselsdagpenge.

En person, der er ansat i fleksjob den 1. januar 2013 eller derefter, vil ved barsel være berettiget til barselsdagpenge uden at skulle opfylde de almindelige beskæftigelseskrav. Derved sikres, at personer, der er ansat i fleksjob få timer om ugen, også vil have ret til dagpenge efter barselsloven.

Tilbagebetaling af fleksløntilskud

§ 125. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om forhold beskrevet i § 123, stk. 2, 2. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Stk. 2. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Stk. 3. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Stk. 4. Tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndighe-

den, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

427. Det fremgår af § 125, stk. 1, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger efter forhold beskrevet i § 123 stk. 2, 2. pkt., eller § 11, stk. 2, i retssikkerhedsloven og administration på det sociale område, og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Når en fleksjobansat har modtaget fleksløntilskuddet med urette, vil kommunen skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den fleksjobansatte ikke har opfyldt sin oplysningspligt, eller hvis den fleksjobansatte mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskuddet.

Mod bedre vidende betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde have vist, at de oplysninger om personens eget og arbejdsgiverens bidrag til en pensionsordning ikke var korrekte. Det samme gør sig gældende, hvis den fleksjobansatte var vidende om, eller burde have været vidende om, at de oplysninger, som kommunen havde lagt til grund ved beregningen af fleksløntilskuddet ikke var korrekte, eller var mangelfulde.

At fleksløntilskuddet er blevet udbetalt med urette betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke ville have ret til fleksløntilskuddet, fx hvis personen var blevet fyret, og derfor ikke længere var berettiget til at modtage fleksløntilskud, men i stedet skulle have modtaget ledighedsydelse.

Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling, hvis betingelserne for at kræve tilbagebetaling er opfyldt. Betingelserne for at kræve tilbagebetaling er for det første, at den fleksjobansatte mod bedre vidende har undladt at give korrekte oplysninger, eller mod bedre vidende har undladt at oplyse kommunen om, at nogle oplysninger, som kommunen havde anvendt ved beregning af fleksløntilskuddet var ukorrekte. Dvs. har været i ond tro om de ukorrekte eller mangelfulde oplysninger. Ond tro betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde have vist, at de oplysninger, som personen gav kommunen var forkerte eller mangelfulde, og at de ukorrekte oplysninger ville føre til en fejlagtig udbetaling af fleksløntilskuddet. Den anden betingelse er, at fleksløntilskuddet er modtaget med urette. Kravet om, at fleksløntilskuddet skal være modtaget med urette, betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke vil have ret til fleksløntilskuddet. Begge betingelser skal være opfyldt for, at fleksløntilskuddet kan kræves tilbagebetalt.

428. Det fremgår af § 125, stk. 2, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Dette gælder også i de tilfælde, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter stk. 1, for samme periode.

Bestemmelsen er en følge af bestemmelserne i §§ 127-131, således at der vil være sikret hjemmel til at kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud i perioder, hvor personen ikke har opholdt sig her i landet i det omfang, den pågældende er blevet dømt for en overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

En domstolsafgørelse for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for et krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte offentlige ydelser, således at kommunen vil kunne lægge dette til grund for afgørelsen. Det vurderes som udgangspunkt at være ubetænkeligt, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om tilbagebetaling i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om dommen.

Det bemærkes, at ydelserne alene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det fremgår af de gældende regler i § 12, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, at kommunen i forbindelse med afgørelsen vil skulle orientere personen om, at kommunen vil skulle sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på registrering og samkøring af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser i 3 år. Kommunen vil i forbindelse med afgørelsen desuden skulle orientere personen om, at afgørelsen vil kunne få betydning for personens ret til pension, dagpenge, feriedagpenge, fleksydelse og andre offentlige ydelser i en 3-årig periode.

Kommunen træffer en sådan afgørelse, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode. Det vil fx kunne være tilfældet, hvis kommunen tidligere har truffet afgørelse om, at personen skal tilbagebetale fleksløntilskud for en periode, jf. stk. 1, fordi kommunen fik kendskab til, at personen i en periode havde opholdt sig i udlandet. I sådanne tilfælde vil det af afgørelsen om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen skulle fremgå, at personen ikke vil blive afkrævet beløbet, hvis det allerede er tilbagebetalt. I det omfang personen allerede har tilbagebetalt det beløb, som er blevet udbetalt med urette efter stk. 1, vil kommunens afgørelse alene få betydning i forhold til registreringen i Udbetaling Danmarks register og efterfølgende ydelser. Retsvirkningen af bestemmelse vil således ikke blive, at personen vil komme til at tilbagebetale ydelsen to gange.

Når kommunen har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen, vil kommunen skulle sende kopi af afgørelsen til Udbetaling Danmark.

429. Det fremgår af § 125, stk. 3, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Kommunen kan kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud af den fleksjobansatte, hvor den fleksjobansatte efterfølgende har modtaget løn, resultatløn m.v., som dækker arbejde for flere måneder, men hvor det ikke har været muligt at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den fleksjobansatte er ophørt i fleksjobordningen, fx i forbindelse med overgang til førtidspension eller ordinær beskæftigelse.

Hvis der er udbetalt et højere fleksløntilskud, end den pågældende fleksjobansatte ville være berettiget til, hvis der var sket efterregulering for udbetalt løn, resultatløn m.v., skal kommunen ligeledes træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Det bemærkes, at der vil kunne ske efterregulering af for meget udbetalt fleksløntilskud i ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. I de tilfælde, hvor der kan foretages efterregulering i en af disse ydelser, skal kommunen ikke træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, men derimod om, at der skal ske en efterregulering af fleksløntilskuddet i den udbetalte ydelse.

Det vil ingen betydning have for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende tidligere fleksjobansatte var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet. Det afgørende er, at den fleksjobansatte har modtaget for meget i fleksløntilskud på grund af kommunens manglende mulighed for at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den pågældende ikke længere er omfattet af fleksjobordningen, og der ikke er mulighed for at foretage efterregulering i en af de øvrige nævnte ydelser.

430. Det fremgår af § 125, stk. 4, at tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3, vil bortfalde, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst vil kunne indtræde 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Når der træffes afgørelse om tilbagebetaling, vil kommunen enten skulle fastsætte en afdragsordning eller skulle yde henstand med betalingen. En evt. afdragsordning vil skulle fastsættes med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde, der fremgår af Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kommunens tilbagebetalingskrav skal bortfalde i begge de beskrevne tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Med bestemmelsen bliver det udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, vil bortfaldsreglen i 1. pkt. ikke skulle finde anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

I stedet vil forældelsesloven skulle finde anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst vil kunne indtræde 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det fremgår videre, at 1. pkt. på ny vil finde anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet tilbagesendes til kommunen.

Reglen skal desuden ses i sammenhæng med § 18 a, stk. 2, 1. pkt., hvorefter der i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er indsat en bestemmelse, hvorefter forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder på 3-årsdagen fra fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, regnes forældelsesfristen som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, og misligholdelsen af en afdragsordning vedrørende tilbagebetalingskravet indebærer, at hele tilbagebetalingskravet anses for forfaldent til betaling, jf. § 10, 1. pkt., i bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter LAS, lov om kontantydelse, § 125 i LAB og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., hvorefter afdragsordningen anses for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvis skyldner trods påkrav ikke overholder sin afdragsordning. Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil derfor være det anførte forfaldstidspunkt.

Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, vil før modtagelsen være omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i 1. pkt. vil derfor ikke være en sådan forældelsesfrist, der vil kunne få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt.

Derimod vil der for tilbagebetalingskravet inden dets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden kunne være opnået et særligt retsgrundlag, fx en dom om eller skyldners skriftlige anerkendelse af tilbagebetalingskravets eksistens og størrelse, som efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, giver kravet en 10-årig forældelsesfrist. For sådanne tilbagebetalingskrav vil forældelse tidligst kunne indtræde 3 år fra modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Foreligger et særligt retsgrundlag ikke, følger det, at forældelsesloven anvendes fra tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og forældelsesfristen vil herefter være den almindelige forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. I disse tilfælde vil reglen indebære, at forældelse vil kunne indtræde på 3-årsdagen fra modtagelsen, medmindre forældelsen forinden har været afbrudt efter forældelseslovens regler om afbrydelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, fx fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, vil bortfaldsreglen atter skulle finde anvendelse.

Det betyder, at hvis der i 3 år efter hjælpens ophør ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, vil det bortfalde.

Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt fra den 1. januar 2013

§ 126. Jobcenteret kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

1) har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,

2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,

3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,

4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og

5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Stk. 2. Jobcenteret træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Jobcenteret skal på baggrund af rehabiliteringsplanens forberedende del umiddelbart kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter stk. 1.

Stk. 3. Jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Stk. 4. Jobcenteret skal udarbejde en status, når der er ydet tilskud efter stk. 1 i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1. Personen forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Stk. 5. Tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes en gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

431. Det fremgår af § 126, stk. 1, at jobcenteret kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

1) har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

En selvstændigt erhvervsdrivende har mulighed for at få tilbud om støtte i form af tilskud, hvis deres arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed. Vurderingen af, om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat i virksomheden, skal hvile på de samme hensyn som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Dog skal arbejdsevnen kun være varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den konkrete virksomhed og ikke i forhold til ethvert erhverv.

Arbejdsevnen vil som udgangspunkt ikke blive anset for væsentligt og varigt nedsat i forhold til virksomheden, hvis den selvstændige i gennemsnit kan arbejde i virksomheden mere end 20 timer om ugen.

Virksomheden skal drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Det gælder både ved tilkendelse af tilskud og i hele perioden, hvor tilskuddet bliver udbetalt. Reglerne er udstedt i bekendtgørelsesform (bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne). Reglerne vil skulle anvendes, når det skal vurderes, om en person kan anses for at være selvstændigt erhvervsdrivende, og om arbejdet anses for at være personens hovedbeskæftigelse.

Det er en forudsætning for udbetaling af tilskud, at den selvstændige godtgør over for jobcenteret, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne. Det vil også være en forudsætning for udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det er nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, vil den pågældende endvidere skulle give andre oplysninger fx regnskaber, så jobcenteret kan vurdere, om der drives selvstændig virksomhed.

Den selvstændigt erhvervsdrivende vil højst kunne modtage tilbud om støtte i form af tilskud frem til folkepensionsalderen. Der vil endvidere ikke kunne ydes støtte til selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager førtidspension.

Det er en forudsætning, at den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder inden tilkendelsen af det første tilskud. En selvstændigt erhvervsdrivende, som har modtaget tilskud i 5 år, vil ikke på ny skulle opfylde kravet om nye 12 måneders drift i væsentligt omfang inden for 24 måneder ved et nyt tilbud om støtte i form af tilskud for 5 nye år.

Det bemærkes, at ved vurdering af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1, nr. 5, vil være opfyldt, vil der kunne ses bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er udbetalt ydelser efter kapitel 6 b i LAS, lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, eller hvor der er ydet hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i serviceloven til personer, der i hjemmet passer et barn under 18 år med funktionsnedsættelse eller indgribende sygdom, eller hvor der er ydet plejevederlag efter § 119 serviceloven til en person, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem. De nævnte perioder vil medføre en udvidelse af perioden på de 24 måneder, jf. bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

432. Det fremgår af § 126, stk. 2, at jobcenteret træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i organiseringsloven. Jobcenteret vil på baggrund af rehabiliteringsplanens forberedende del umiddelbart skulle kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter stk. 1.

Kommunen skal forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, inden kommunen første gang vil skulle træffe afgørelse om tilkendelse af tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende. Kommunen vil på baggrund af den forberedende del af rehabiliteringsplanen skulle vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne skal ikke afprøves i en anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud. Kommunen skal således alene vurdere, om personens arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til den konkrete virksomhed og skal ikke som for lønmodtagere vurdere arbejdsevne i forhold til ethvert erhverv.

Kommunen vil i samarbejde med den selvstændigt erhvervsdrivende skulle udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del.

Rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde en systematisk beskrivelse af den selvstændigt erhvervsdrivendes ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i den selvstændiges samlede situation skal indgå.

Rehabiliteringsteamet skal afgive indstilling om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med udgangspunkt i dokumentationen for, at en selvstændigt erhvervsdrivende opfylder betingelserne for at få tilbud om støtte i form af tilskud for fortsat at kunne drive virksomheden.

Dokumentationen skal ske som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. Planens forberedende del vil som minimum skulle indeholde følgende:
1) En beskrivelse af personens beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer,
2) beskrivelse af personens arbejdsopgaver i den selvstændige virksomhed, herunder hvilke opgaver den pågældende har svært ved at påtage sig, og
3) oplysning om, hvor mange timer personen kan arbejde i virksomheden om ugen.

Kommunen skal i rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejde en systematisk beskrivelse af den enkelte personens ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i borgerens samlede situation skal indgå, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. Det skal fremgå af beskrivelsen, hvis personen arbejder ved siden af driften af virksomheden. Endelig skal det fremgå af rehabiliteringsplanen, om personen har udøvet den selvstændige virksomhed i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder inden første tilkendelse af tilskud i et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge.

433. Det fremgår af § 126, stk. 3, at jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Kommunen vil efter 2½ år med tilskud skulle vurdere, om betingelserne for tilskuddet fortsat er opfyldt. Kommunen skal i den forbindelse have en personlig samtale med den selvstændigt erhvervsdrivende.

Det er en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændigt erhvervsdrivende godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Det er også en forudsætning for fortsat udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det vil være nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, vil den pågældende endvidere skulle give andre oplysninger fx regnskaber, så kommunen kan vurdere, om der drives selvstændig virksomhed.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal anvende sin arbejdsevne i virksomheden mest muligt. Konstaterer jobcenteret, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, skal jobcenteret vurdere, om den selvstændige fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud. Det skal sikres, at selvstændigt erhvervsdrivende lægger de timer i virksomheden, som personen er i stand til, og derved udnytter sin arbejdsevne i virksomheden mest muligt. Jobcenteret skal foretage en konkret vurdering af, om der er tale om andet arbejde i væsentligt omfang. Det vil tale for at være væsentligt omfang, hvis arbejdet er af mere fast karakter, den selvstændige i gennemsnit arbejder fem timer eller mere om ugen, den selvstændige driver anden sideløbende virksomhed mere end et par timer om ugen, eller den selvstændige arbejder på fuld tid i visse perioder om året.

Kommunen vil, hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, skulle træffe afgørelse om, at den selvstændige ikke længere vil være berettiget til tilskud. Kommunen er ikke forpligtet til at skulle forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, men kommunen kan vælge at gøre det, hvis kommunen finder det nødvendigt.

434. Det fremgår af § 126, stk. 4, at jobcenteret skal udarbejde en status, når der har været ydet tilskud efter stk. 1 i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1. Personen kan forblive i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Når en person har fået tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i sin selvstændige virksomhed i 4½ år, vil jobcenteret skulle udarbejde en status på baggrund af ændringer i arbejdstid, skånehensyn samt tilbagemeldinger fra den selvstændige, hvor der skal tages stilling til, om den selvstændige kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Der er med bestemmelsen tale om, at jobcenteret vil skulle begynde arbejdet med at udarbejde status efter 4½ år, da den selvstændigt erhvervsdrivende får tilkendt tilbud om støtte i form af tilskud for 5 år ad gangen. Den udarbejdede status skal som udgangspunkt være afsluttet, når den selvstændigt erhvervsdrivende har modtaget støtte i form af tilskud i 5 år.

Kommunen kan, hvis det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller arbejdsevnen er yderligere nedsat, uden større sagsbehandling bevilge nye fem år med tilskud.

Kommunen vil normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status, og vil derfor ikke skulle forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis kommunen vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring for at kunne træffe afgørelse, vil kommunen kunne forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Tilskuddet skal bortfalde, hvis kommunen vurderer, at personen ikke længere er berettiget til tilskuddet, og kommunen skal træffe afgørelse herom.

Hvis personen ophører med sin selvstændige virksomhed og ønsker at overgå til fleksjobordningen for lønmodtagere, skal den pågældende visiteres på ny og opfylde visitationskravene for fleksjob for lønmodtagere, jf. § 118. Den pågældende kan ved ledighed ikke modtage ledighedsydelse, jf. § 74 a, stk. 5, i LAS. Opfylder personen ikke kravene for at kunne få fleksjob som lønmodtager, vil personen kunne være berettiget til dagpenge, hvis personen har bevaret medlemskabet af en arbejdsløshedskasse. Personen skal dog opfylde samtlige betingelser for ret til dagpenge, herunder kravet om rådighed og beskæftigelse.

Hvis den pågældende opfylder betingelserne for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, eller uddannelses- eller kontanthjælp m.v., jf. den gældende § 11 i LAS, vil personen kunne modtage denne ydelse ved ophør af den selvstændige virksomhed.

Hvis personen har fået tilkendt tilskud efter §§ 118 og 136 vil personen kunne få ledighedsydelse uden at skulle visiteres på ny til fleksjob for lønmodtagere, da personen allerede er omfattet af de gældende visitationsregler.

435. Det fremgår af § 126, stk. 5, 1. og 2. pkt., at tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet vil skulle nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst.

436. Det fremgår videre af § 126, stk. 5, 3.-5. pkt., at kommunen skal udbetale tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, skal årsindtægten beregnes med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Personer, som får tilkendt tilskud efter stk. 5, kan få et tilskud på 141.206 kr. årligt (2019-niveau), som skal nedsættes med 30 pct. af overskuddet i virksomheden og 30 pct. af evt. anden arbejdsindkomst.

Kommunen skal hver måned udbetale 1/12 af det beregnede årlige tilskud til tilskudsmodtageren.

Kommunen skal beregne nedsættelsen af tilskuddet én gang årligt på baggrund af de to bedste regnskabsår inden for de seneste tre år. Har virksomheden været drevet i mindre end to år, vil tilskuddet skule beregnes med baggrund af årsindtægten i seneste hele regnskabsår. Kommunen skal beregne årsindtægten i virksomheden efter de samme principper, som tidligere dannede grundlag for beregning af dagpengesatsen til selvstændige. Derudover nedsættes tilskuddet med 30 pct. af den gennemsnitlige arbejdsindkomst i beregningsperioden.

Der er i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne fastsat regler om beregning af tilskud, fx hvor virksomheden er drevet med underskud, hvor årsindtægten sættes til 0 kr. for regnskabsår, hvor virksomheden er drevet med underskud. Tilskuddet kan således ikke blive større end 141.206 kr. (2019-niveau). Ligeledes er der fastsat regler om, at virksomhedens årsindtægt afgør hvilken regnskabsperiode, der lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet. Er årsindtægten den

samme i flere af de tre regnskabsår, er det de seneste regnskabsår, der lægges til grund. Eventuel anden arbejdsindkomst i regnskabsperioden nedsætter tilskuddet, men er ikke afgørende for opgørelsesperioden.

Eksempel:

En person bliver tilkendt tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed pr. 1. januar 2017. Personen har haft følgende årsindtægt:

År:	Årsindtægt i virksomheden
2014:	400.000
2015:	200.000
2016:	150.000
2017:	150.000
2018:	150.000
2019:	150.000

År 2017:

Personen vil være berettiget til 45.723 kr. i tilskud i 2017 (135.723 kr. minus 90.000 kr. ((400.000 kr. plus 200.000 kr.) divideret med 2 gange 30 pct.))

Personens samlede indtægt i 2017 er 195.723 kr. (150.000 kr. fra virksomhed plus 45.723 kr. tilskud).

År 2018:

Personen vil være berettiget til 86.437 kr. i tilskud i 2018 (138.437 kr. minus 52.500 kr. ((200.000 kr. plus 150.000 kr.) divideret med 2 gange 30 pct.)).

Personens samlede indtægt i 2018 er 236.437 kr. (150.000 kr. fra virksomhed plus 86.437 kr. tilskud).

År 2019:

Personen vil være berettiget til 96.206 kr. i tilskud i 2019 (141.206 kr. minus 45.000 kr. ((150.000 kr. plus 150.000 kr.) divideret med 2 gange 30 pct.)).

Personens samlede indtægt i 2019 er 246.206 kr. (150.000 kr. fra virksomhed plus 96.206 kr. tilskud).

Indkomstregistret indeholder imidlertid ikke oplysninger om alle forhold om arbejdsindkomst. Det drejer sig fx om perioder med anden selvstændig virksomhed, ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold. Hertil kommer, at der kan forekomme situationer, hvor arbejdsgiveren undtagelsesvis har undladt at indberette eller har indberettet fejlagtigt til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Eksempel:

En person bliver tilkendt tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed fra den 1. januar 2019. Virksomhedens regnskabsår starter 1. april.

Personen har i hvert af årene 2017, 2018 og 2019 haft en årsindtægt på 150.000 kr. Da årsindtægten er den samme i de tre seneste regnskabsår, lægges gennemsnittet af de to seneste regnskabsår til grund for beregningen.

Den gennemsnitlige årsindtægt for de to bedste af de seneste tre regnskabsår er således 150.000 kr. (150.000 kr. år 2018 plus 150.000 kr. år 2019 divideret med 2 år).

Personen har desuden fået indberettet følgende lønindkomst i indkomstregistret:

1. april 2016 til 31. marts 2017	50.000 kr. (år 2017)
1. april 2017 til 31. marts 2018	20.000 kr. (år 2018)
1. april 2018 til 31. marts 2019	10.000 kr. (år 2019)

Personens gennemsnitlige lønindkomst i beregningsperioden er 15.000 kr. (10.000 kr. år 2019 plus 20.000 kr. år 2018 divideret med 2).

Personens tilskud i 2019 fastsættes til 141.206 kr. minus 30 pct. af 165.000 kr. (150.000 kr. i gennemsnitlig årsindtægt plus 15.000 kr. i gennemsnitlig lønindkomst). Det svarer til 91.706 kr. i tilskud i 2019.

I det kalenderår, hvor personen får tilkendt tilskud til egen virksomhed, deles det beregnede årlige tilskud med 12 kalendermåneder, hvilket giver den månedlige udbetaling pr. tilskudsmåned.

Eksempel:

En person får tilkendt tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed fra 1. marts 2019. Kommunen har beregnet det årlige tilskud i 2019 til 60.000. kr. Personen kan i 2019 få tilskud med 60.000 kr. divideret med 12 måneder lig med 5.000 kr. om måneden i 10 måneder (1. marts til 31. december 2019).

Det følger af bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, at en medarbejdende ægtefælle vil kunne ansættes som lønmodtager i et fleksjob i en erhvervsvirksomhed, hvor begge ægtefæller deltager i driften af den enes eller begges erhvervsvirksomhed, hvis der i medfør af kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, er indgået en lønaftale mellem to ægtefæller, som tillægges skattemæssig virkning. Det vil være en betingelse for, at den medarbejdende ægtefælle vil kunne få fleksløntilskud som lønmodtager, at den medarbejdende ægtefælle er visiteret til fleksjob. Er der ikke indgået en lønaftale, vil den medarbejdende ægtefælle være omfattet af de regler, der i øvrigt gælder for selvstændigt erhvervsdrivende. At begge ægtefæller skal deltage i virksomhedens drift medfører, at begge skal lægge en reel arbejdsindsats i virksomheden.

Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

§ 127. Retten til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til tilskud efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er et tilskud ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

437. Det fremgår af § 127, stk. 1, at retten til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til tilskud efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Bestemmelsen etablere en hjemmel for kommunen til at kunne træffe afgørelse om, at retten til ydelser efter §§ 123, 124 og 126 i LAB skal ophøre fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., mod personer, der befinder sig i udlandet, alene vil kunne ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. § 2, stk. 4, sidste pkt., i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Kommunens afgørelse om, at retten til ydelser efter forslagene i §§ 123, 124 og 126 i LAB er ophørt, skal træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Kommunen vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Retten til ydelser efter §§ 123, 124 og 126 i LAB, herunder krav om tilbagebetaling, for perioden inden politiets afgørelse om pasinddragelse, men hvor personen befinder sig i udlandet, skal vurderes efter lovens almindelige bestemmelser herom, jf. § 125.

438. Det fremgår af § 127, stk. 2, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. omgøres, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, vil den del af ydelsen, der ikke har været udbetalt under ophøret, skulle efterbetales, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Dette kan ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. § 129, stk. 1.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., ikke har opsættende virkning i forhold til kommunens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af ydelser efter loven, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selv om den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

439. Efter § 126, stk. 3, om, at hvis et tilskud er ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil det være en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

For personer, der er omfattet af § 128, der på tidspunktet for endelig dom, hvor de pågældende findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtog fleksløntilskud efter § 123 og 124 eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126, skal kommunen vurdere, om personerne fortsat opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller tilbud om støtte i form af tilskud, skal kommunen træffe afgørelse om dette, samt om personen vil være berettiget til en ydelse udbetalt af kommunen.

Hvis kommunen træffer afgørelse om, at personen ikke længere opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, vil de almindelige regler for indgivelse af ansøgning om hjælp finde anvendelse. Det betyder, at der vil kunne indgives ansøgning om selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, så længe personen befinder sig her i landet, og at der vil kunne udbetales hjælp, såfremt personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor, uanset om der fortsat består en afgørelse om pasinddragelse.

> **§ 128.** En person har ikke ret til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

440. Det fremgår af § 128, at en person ikke vil have ret til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Der er således hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som eventuelt ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel sikrer, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi fx hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen kan også anvendes, hvis ydelsen til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af ydelsen ikke er ophørt.

Der kan alene rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Kommunen vil modtage disse oplysninger fra anklagemyndigheden jf. § 129, stk. 2.

Det bemærkes, at ydelserne kan kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

§ 129. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 123, 124 eller 126.

441. Det fremgår af § 129, stk. 1, 1. pkt., at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 122, 123 og 126.

Politiet skal underrette kommunen om, at politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas over for en person, som befinder sig i udlandet i det omfang politiet har en formodning om, at pågældende modtager tilskud efter §§ 123, 124 og 126. At politiet skal have »formodning« om, at den pågældende modtager ydelser efter LAB, medfører, at politiet kan videregive ovennævnte oplysninger til kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget ydelser efter §§ 123, 124 og 126. Det bemærkes, at en formodning hos politiet om, at personen modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser, som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet i forbindelse med afgørelsen om inddragelse af pas, og at orienteringen skal ske hurtigst muligt efter, at der foreligger en sådan afgørelse.

442. Det fremgår af § 129, stk. 1, 2. pkt., at kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 straks efter politiets underretning.

Kommunen vil skulle træffe afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning, dvs. at kommunen vil skulle træffe afgørelse om ophør af hjælpen hurtigst muligt efter underretningen fra politiet. Dette vil være med til at sikre, at kommunen vil kunne træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer. Kommunen kan således træffe afgørelse om, at tilskuddet efter § 123, 124 og 126 ophører på baggrund af politiets oplysninger i forhold til inddragelsen af personens pas.

443. Det fremgår videre af § 129, stk. 1, 3. pkt., at politiet endvidere skal underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., senere omgøres eller ophæves.

Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis politiets afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2 a, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., omgøres eller ophæves på et senere tidspunkt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 127, hvorefter den del af ydelsen, der ikke

er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

444. Det fremgår af § 129, stk. 2, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 123, 124 og 126.

Anklagemyndigheden vil skulle underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det forudsættes, at der skal foreligge en endelig dom, hvilket medfører, at dommen ikke vil kunne ændres, dvs., at appelmulighederne skal være opbrugt, og at der alene kan ske en ændring af dommen ved en særlig tilladelse.

At anklagemyndigheden skal have »formodning« om, at den pågældende modtager ydelser efter LAB, medfører, at anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget ydelser efter §§ 123, 124 og 126. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen skal ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 127, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

§ 130. Opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

445. Det fremgår af § 130, 1. pkt., at opholdskommunen vil kunne forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i denne lov samt §§10 b og 10 c i LAS, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123, 124 og 126.

Det vil være relevant for en ny opholdskommune at vide, om en nytilflyttet person er blevet genstand for en afgørelse efter §§ 127 og 128 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i LAS i den tidligere opholdskommune.

Det vil fx gælde, når et tilskud er ophørt efter § 127, idet det fremgår af § 127, stk. 3, at det vil være en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis opholdskommunen ikke vil kunne få oplysning om dette, vil der i nogle tilfælde kunne blive udbetalt ydelser efter denne lov, uden at personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark, ved fremmøde hos politiet.

Efter § 11 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven vil en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om ydelser efter denne lov, kunne forlange, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om ophør af hjælpen og baggrunden herfor. Hvis personen ikke giver samtykke til indhentning af oplysningerne, vil opholdskommunen ikke nødvendigvis kunne gå ud fra, at personen har været genstand for en afgørelse efter §§ 127 og 128 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i LAS. Dette gælder uanset bestemmelsen om processuel skadevirkning i § 11 b i retssikkerhedsloven.

Ifølge denne bestemmelse vil myndigheden skulle behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke giver samtykke til, at myndigheden vil kunne indhente oplysninger. Hvis borgeren ikke giver samtykke til, at opholdskommunen vil kunne indhente oplysninger fra en tidligere opholdskommune, vil opholdskommunen således skulle lægge til grund, at borgeren ikke har fået en afgørelse efter §§ 127 og 128 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i LAS, selv om den tidligere opholdskommune faktisk har truffet sådanne afgørelser

446. Det fremgår af § 130, 2. pkt., at dette vil kunne ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Bestemmelsen indebærer, at hvis en person ikke vil give samtykke til, at oplysningerne vil kunne indhentes, vil opholdskommunen uden personens samtykke kunne anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver de oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 samt §§ 10 b og 10 c i LAS, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at borgeren tidligere har fået en afgørelse efter §§ 127 og 128 eller §§ 10 b og 10 c i LAS og dermed også, at den pågældende tidligere har fået fx tilskud efter denne lov.

En tidligere opholdskommune vil efter bestemmelsen være forpligtet til at videregive oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en sag efter §§ 127 og 128 i LAB samt §§ 10 b og 10 c i LAS. Det vurderes, at den bestemmelsen om videregivelse af oplysninger mellem en tidligere opholdskommune og den nuværende opholdskommune er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6 og 9 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, fordi videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, må behandling af personoplysninger finde sted, hvis mindst en af betingelserne i forordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. En behandling vil eksempelvis være lovlig efter forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, hvis den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål. En behandling vil endvidere eksempelvis være lovlig, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, eller behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige kan forfølge en legitim interesse, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra f. Indsamlingen af oplysninger i den tidligere opholdskommune vurderes at være omfattet af artikel 6 stk. 1, litra e, om offentlig myndighedsudøvelse, og der vil derfor ikke være behov for, at der skal indhentes et databeskyttelsesretligt samtykke efter forordningens artikel 6, stk. 1, litra a.

447. Endelig fremgår det af § 130, 3. pkt., at opholdskommunen, uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke, skal forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne. Med bestemmelsen skal opholdskommunen forsøge at få samtykke fra personen til at indhente oplysninger om, hvorvidt personen er omfattet af §§ 127 og 128 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i LAS.

Forsøg på aktuelt at indhente samtykke kan dog efter en konkret vurdering undlades, hvis kommunen allerede på et tidligere tidspunkt i sagsforløbet forgæves har forsøgt at indhente samtykke, og kommunen derfor har en formodning om, at samtykke igen vil blive nægtet, eller hvis personen allerede fra sagens begyndelse generelt har vist en stærk modvilje mod at medvirke i sagen.

§ 131. Det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

1) Dagpenge efter barselsloven.

2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.

3) Pension efter lov om social pension.

4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

5) Dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.

7) Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

8) Fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124 eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126 i denne lov.

9) Statens uddannelsesstøtte (su) efter SU-loven.

10) Statens voksenuddannelsesstøtte (svu) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Stk. 2. Perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Idømmes personen bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

448. Det fremgår af § 131, stk. 1, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 højst kan udgøre et beløb, der svarer til niveauet for ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS i en periode på 3 år, når den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, som dommen omhandler, modtog en af følgende ydelser:

– barselsdagpenge efter lov om barselsdagpenge,
– sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge,
– pension efter lov om social pension,
– pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.,
– arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter arbejdsløshedsforsikringsloven,
– fleksydelse efter lov om fleksydelse,

– selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik,
– tilskud efter§§ 123, 124 eller 126 efter denne lov,
– statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven eller
– statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Efter bestemmelsen vil afgørelsen om at nedsætte det beregnede fleksløntilskud efter §§ 123 og 124 og det beregnede tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126 til et niveau, som vil svare til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3 i LAS, være en direkte følge af dommen og afgørelsen om tilbagebetaling af en ydelse.

En domstolsafgørelse samt afgørelse om tilbagebetaling af ydelsen for overtrædelse efter ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for kommunens afgørelse om nedsættelse af tilskuddet efter §§ 123, 124 og 126. Det vil således i sådanne sager være ubetænkeligt at træffe afgørelse om nedsættelse af tilskuddet efter §§ 123, 124 og 126 uden partshøring af ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om dommen.

Tilskuddet efter §§ 123, 124 og 126 vil alene skulle nedsættes, hvis personen for den periode, som dommen omhandler modtager
– barselsdagpenge,
– sygedagpenge fra kommunen,
– pension,
– førtidspension,
– arbejdsløshedsdagpenge,
– feriedagpenge,
– efterløn,
– fleksydelse,
– selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse,
– uddannelseshjælp,
– kontanthjælp,
– revalideringsydelse,
– ressourceforløbsydelse,
– ledighedsydelse,
– fleksløntilskud,
– tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende,
– statens uddannelsesstøtte elle
– statens voksenuddannelsesstøtte.

Det fremgår, at en person, der får nedsat tilskuddet efter stk. 1, til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS, fortsat vil være modtager af det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der vil blive sat ned.

Ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, udgør pr. måned i 2019:
– 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
– 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
– 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
– 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Med henblik på at sikre, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 i 3-årsperioden, vil det være nødvendigt, at kommunerne bliver gjort bekendt med, at personen vil være en del af den personkreds, der alene vil kunne modtage ydelser på et niveau som nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS på grund af sanktion i 3-årsperioden. Derfor har Udbetaling Danmark til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter denne lov. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter denne lov, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

449. Det fremgår af § 131, stk. 2, 1. pkt., at perioden nævnt i stk. 1 skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Det fremgår, at 3-årsperioden som nævnt efter stk. 1 skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, vil den 3-årige periode nævnt i stk. 1 skulle regnes fra tidspunktet for den endelige dom. Det medfører, at en person, der anmoder om tilskud 1½ år efter, at personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, vil være omfattet af bestemmelsen i stk. 1 i de næste 3 år og derfor først kan modtage det fulde tilskud, når der er gået 3 år fra fx løsladelsen, dvs. i 1½ år fra pågældende anmoder om tilskud i det omfang, personen fortsat vil være berettiget til tilskuddet efter §§ 123, 124 og 126.

450. Det fremgår § 131, stk. 2, 2. pkt., at er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden nævnt i stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem endelig dom og afsoning, fremgår det, at denne periode vil blive medregnet ved opgørelse af 3-årsperioden. Det betyder, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen skal indgå i den samlede 3-årige periode. Det medfører, at personen i perioden fra den endelige dom, og frem til afsoningen påbegyndes, alene kan få udbetalt den nedsatte ydelse. Efter løsladelsen vil den pågældende fortsat få udbetalt nedsat ydelse frem til, at der vil være udbetalt nedsat ydelse i sammenlagt 3 år. Det betyder, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen skal indgå i den samlede 3- årige periode med nedsat ydelse.

451. Endelig fremgår det af § 131, stk. 2, 3. pkt., at idømmes personen bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden nævnt i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1. Perioden nævnt i stk. 1 vil således begynde på tidspunktet for, at personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, dvs. i 3 år fra dette tidspunkt. Hvis den pågældende anmoder om fleksløntilskud i perioden nævnt i stk. 1, 1 år efter tidspunktet for, at personen er idømt en bødestraf, vil personen alene være berettiget til nedsat ydelse i de 2 efterfølgende år.

452. Det fremgår af § 131, stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 eller 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS, i perioden i stk.1.

Det er således fastsat, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter §§ 123 og 124, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, stk. 5, og niveauet for ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter §§ 123 og 124, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til § 126, stk. 5, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, fordi en person ikke har oplyst om, at personen er omfattet af stk. 1 og 2, og kommunen først efterfølgende modtager besked fra anklagemyndigheden eller Udbetaling Danmark om dette, vil kommunen kunne kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervs-

drivende og det tilskud, som personen skulle have haft. På denne måde sikres det, at personer omfattet af stk. 1 og 2, ikke ville kunne få et større beregnet tilskud udbetalt, uanset at kommunen ikke på tidspunktet for anmodning om tilskud vil have kendskab til, at pågældende alene vil være berettiget til et beregnet tilskud efter §§ 123, 124 og 126 på niveau med ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS.

§ 132. Det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

453. Det fremgår af § 132, stk. 1, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 3 år højst vil kunne udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, LAS, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Efter bestemmelsen er det ikke et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domfældelse for at blive omfattet af bestemmelsen. Karantæneperioden vil således få betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt har været i ydelsessystemet.

En person, der har fået nedsat det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 til ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 123, 124 eller 126. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, udgør pr. måned i 2019:
- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller overskud fra selvstændig virksomhed m.v. kan ikke overstige niveauet for ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i 3- årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne er blevet bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene vil kunne modtage ydelser på niveau nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS på grund af sanktion i 3-årsperioden. Udbetaling Danmark samkører eller sammenstiller derfor oplysninger herom og videregiver disse til kommunen. Dette følger af § 12 i, stk. 2, i lov nr. 1526 af 18. december

2018. (Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.))

454. Det fremgår af § 132, stk. 2, at 3-årsperioden nævnt i stk. 1 skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlige retsfølge af frihedsberøvende karakter. Det medfører, at hvis personen får ansættelse i et fleksjob med fleksløntilskud dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til feksløntilskud på et niveau, som svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS i en periode på 3 år.

Hvis personen anmoder om hjælp 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 1½ år kunne modtage ydelse på niveau med ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov aktiv socialpolitik. Personen vil således først kunne modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

455. Det fremgår af § 132, stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS, i perioden i stk. 1.

Det er således fastsat, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, stk. 5, og niveauet for ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, stk. 5, i 3-årsperioden. Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, og hvis personen er omfattet af forslaget til stk. 1-3, vil kommunen skulle kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/ tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

På denne måde sikres det, at personer omfattet af stk. 1 og 2, ikke ville kunne få et større beregnet tilskud udbetalt, uanset at kommunen ikke på tidspunktet for anmodning om tilskud vil have kendskab til, at pågældende alene vil være berettiget til et beregnet tilskud efter §§ 123, 124 og 126 på niveau med ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i LAS.

Eksempler:

Hvis personen fik udbetalt 15.967 kr. i fleksløntilskud (beregnet fleksløntilskud), og personen burde have haft udbetalt 12.143 kr., vil kommunen skulle kræve 3.824 kr. tilbagebetalt.

Hvis personen fik udbetalt 120.000 kr. svarende til 10.000 kr. pr. måned i tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende (beregnet tilskud), og personen burde have haft udbetalt 101.976 kr. svarende til 8.498 kr. pr. måned, vil kommunen skulle kræve 18.024 kr. svarende til 1.502 kr. pr. måned tilbagebetalt.

Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013

§ 133. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for personer begyndt i fleksjob før den 1. januar 2013.

Stk. 2. Tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren. Tilskuddet er halvdelen eller to tredjedele af lønnen afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Stk. 3. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, barselsloven og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Stk. 5. En arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Stk. 6. Tilbud om fleksjob kan gives frem til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

456. Det fremgår af § 133, stk. 1, at arbejdsgiveren skal betale lønnen til den ansatte i fleksjob for personer ansat i fleksjob før den 1.januar 2013. Det betyder, at en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt er ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer, den ansatte arbejder i fleksjobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid.

457. Det fremgår af § 133, stk. 2, at tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren. Tilskuddet er ½ eller 2/3 af lønnen, afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne. Det betyder, at den vurdering af arbejdsevnen, der ligger til grund for fastsættelsen af løntilskuddets størrelse, dvs. om der ydes ½ eller 2/3 af lønnen, er konkret. Vurderingen af arbejdsevnen kan foretages på grundlag af lægelige oplysninger, oplysninger fra arbejdsprøvninger etc., og arbejdsevnens nedsættelse sker i forhold til det aktuelle job. Grundlaget kan ændre sig over tid, hvorfor tilskuddets størrelse kan genvurderes, fx i forbindelse med opfølgning.

458. Det fremgår af § 133, stk. 3, 1. pkt., at tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Med udgifter til andre arbejdsgiverbidrag menes de obligatoriske tillæg, der relaterer sig til selve lønnen, og som følger af lov eller overenskomst. Dette kan fx være arbejdstids- og ulempetillæg.

459. Det fremgår af § 133, stk. 3, 2. pkt., at tilskuddet ikke kan overstige ½ eller ⅔ af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis. Det betyder, at arbejdsgiveren til ansatte i fleksjob fra før den 1. januar 2013 modtager tilskud til lønnen efter to satser på hhv. ½ og ⅔ af den mindste overenskomstmæssige løn med eventuelle tillæg, og at der er sat en øvre grænse for det beløb, som tilskuddet beregnes på grundlag af. Dette beløb reguleres årligt.

Det betyder endvidere, at det er den mindste overenskomstmæssige timeløn i den generelle overenskomst, der skal lægges til grund for beregningen af tilskuddet. Hvis der inden for et overenskomstområde er indgået lokale overenskomster, er det mindstelønnen efter lokaloverenskomsten, der skal lægges til grund for beregningen. Har den lokallønsaftale, der er indgået med en virksomhed, karakter af en lokaloverenskomst, er det denne overenskomst, der finder anvendelse. Hvis der ikke efter overenskomsten er fastsat en

mindsteløn, skal man anvende den løn, som personer uden forudgående kvalifikationer ansættes til inden for området.

Hvis der inden for et overenskomstområde er indgået lokale overenskomster, er det mindstelønnen efter lokaloverenskomsten, der lægges til grund for beregningen. Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst, er det mindstelønnen efter den overenskomst, der gælder for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst, der skal lægges til grund for beregningen af tilskuddet. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst, skal den mindsteløn, der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde, lægges til grund for beregningen af tilskuddet.

460. Det fremgår af § 133, stk. 4, at tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og LAS i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for. Det betyder, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som en arbejdsgiver, der fx betaler løn under sygdom, får refunderet efter lov om sygedagpenge. Bestemmelsen skal forhindre, at arbejdsgivere får overkompensation.

461. Det fremgår af § 133, stk. 5, at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

462. Det fremgår af § 133, stk. 6, at tilbud om fleksjob kan gives frem til folkepensionsalderen.

§ 134. Løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, fastsættes som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikkeoverenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Stk. 2. Fleksjob er på fuld tid, medmindre personen har ønsket deltidsansættelse eller er omfattet af bestemmelsen i stk. 3.

Stk. 3. Fleksjob er på deltid, hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse var deltidsbeskæftiget. Som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit er højst 30 timer om ugen.

Stk. 4. Personer omfattet af stk. 3 arbejder i fleksjob i et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

Stk. 5. Personer, der er omfattet af stk. 3, har dog ret til fleksjob på fuld tid, hvis de godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Stk. 6. Personer, der er omfattet af stk. 3, har endvidere ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

463. Det fremgår af § 134, stk. 1, at løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt fastsættes efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

464. Det fremgår af § 134, stk. 2, at fleksjob er på fuld tid, medmindre personen har ønsket deltidsansættelse eller er omfattet af bestemmelsen i stk. 3.

465. Det fremgår af § 134, stk. 3, at fleksjob er på deltid, hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse var deltidsbeskæftiget. Som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit er højst 30 timer om ugen. Personen kan højst få fleksjob med løntilskud for det antal timer, som pågældende var ansat i den seneste ordinære beskæftigelse.

466. Det fremgår af § 134, stk. 4, at personer omfattet af stk. 3 arbejder i fleksjob i et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

467. Det fremgår af § 134, stk. 5, at personer, der er omfattet af stk. 3, dog har ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

468. Det fremgår af § 134, stk. 6, at personer, der er omfattet af stk. 3, endvidere har ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

§ 135. Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

469. Det fremgår af § 135, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune. Det betyder, at tilflytningskommunen overtager forpligtigelsen til at yde tilskud til arbejdsgiveren og til at varetage opfølgning for den fleksjobansatte.

Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

§ 136. Jobcenteret giver støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskud efter 1. pkt. skal være bevilget senest den 31. december 2012. § 121, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller to tredjedele af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikkeoverenskomstdækkede områder ydes tilskuddet på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

470. Det fremgår af § 136, stk. 1, at jobcenteret giver støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskuddet efter 1. pkt. skal være bevilget senest den 31. december 2012. § 121, stk. 1, skal finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at den selvstændigt erhvervsdrivende skal opfylde samme betingelser som lønmodtagere, der visiteres til fleksjob, for at være berettiget til tilskud. Derudover skal den selvstændigt erhvervsdrivende have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse, og personen skal inden for de seneste 24 måneder have drevet virksomheden i væsentligt omfang i mindst 12 måneder.

Bestemmelsen vedrører alene tilskud, der er bevilget inden den 1. januar 2013. Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter denne dato reguleres efter forslaget til § 126. Reglerne om løbende opfølgning i fleksjob efter 2½ år finder tilsvarende anvendelse for selvstændigt erhvervsdrivende, der har fået bevilget tilskud før den 1. januar 2013.

471. Det fremgår af § 136, stk. 2, at tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med ½ eller 2/3 af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikke overenskomstdækkede områder ydes tilskuddet på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder.

Tilskuddet kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis. Det svarer til højst 263.546 kr. (2019-niveau) årligt eller 136,97 kr. (2019-niveau) pr. time ved ½ tilskud og 351.394 kr. (2019-niveau) årligt eller 182,62 kr. (2019-niveau) pr. time ved ⅔ tilskud af den mindste overenskomstmæssige løn.

Tilskuddet er ikke tidsbegrænset.

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 137. For en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123, indbetales et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 123. Bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

Stk. 2. Personen afholder udgiften til bidrag efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunen tilbageholder bidraget ved udbetaling af tilskuddet.

472. Det fremgår af § 137, stk. 1, at der for en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123, indbetales et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af fleksløntilskuddet. Bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

473. Det fremgår af § 137, stk. 2, at personen selv afholder udgiften til bidraget til ATP efter stk. 1.

474. Det fremgår videre af § 137, stk. 3, at kommunen tilbageholder personens bidrag til ATP ved udbetalingen af fleksløntilskuddet.

Det betyder, at den fleksjobansatte selv betaler et ATP-bidrag, som er på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog højst 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet satsreguleres fortsat ikke. Kommunen tilbageholder bidraget ved udbetalingen af fleksløntilskuddet og indbetaler det til personens ATP-konto sammen med kommunens andel af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet, jf. § 138.

§ 138. Ud over bidraget i § 137 indbetales et bidrag, der udgør to tredjedele af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. Bidraget efter stk. 1 indbetales for antallet af timer med tilskud efter § 123. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 3. Er antallet af løntimer efter stk. 2 mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dageslønnede eller 39 timer om måneden for månedslønnede, indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 4. Ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. § 137, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 5. Bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

Stk. 6. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension beregner størrelsen af bidraget efter stk. 2 for hver time, der udbetales tilskud for.

475. Det fremgår af § 138, stk. 1, at der, ud over personens bidrag efter § 137, indbetales et bidrag, der udgør 2/3 af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

476. Det fremgår af § 138, stk. 2, at bidraget indbetales for antallet af timer med fleksløntilskud efter § 123. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det betyder, at kommunen indbetaler et bidrag på personens ATP-konto, som fastsættes på grundlag af antallet af timer med fleksløntilskud. På samme måde som efter de gældende regler opgøres antallet af timer med fleksløntilskud som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Kommunens ATP-bidrag udgør 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Eksempel 1:

Person P får løn for 20 timer om ugen (86,67 timer om måneden) med en månedsløn på 13.000 kr. (inkl. 15 pct. pension). Månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer/uge) udgør 24.050 kr. pr. måned. Person P's umiddelbare fleksløntilskud udgør 18.489 kr. (2019-niveau) minus 30 pct. af 13.000 kr. = 14.589 kr. Person P's løn og fleksløntilskud bliver dermed tilsammen 27.589 kr.

Da tilskud og løn tilsammen maksimalt kan udgøre lønnen for fuldtidsarbejde, som i P's tilfælde er på 24.050 kr., nedsættes tilskuddet med forskellen på 27.589 kr. og 24.050 kr., dvs. 3.539 kr. Fleksløntilskuddet udgør herefter 14.589 kr.–3.539 kr.= 11.050 kr./måned. Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 11.050 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 10.550 kr. Der indbetales, et ATP-bidrag på 87 kr. om måneden (160,33 timer minus 86,67 løntimer gange med 2/3 af 1,78 kr.). Der indbetales således samlet 587 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Eksempel 2:

Person P får løn for 19 timer om ugen (82,33 timer om måneden) med en månedsløn på 16.054 kr. (inkl. 15 pct. pension). Månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer/uge) udgør 31.264 kr. pr. måned. P's umiddelbare fleksløntilskud udgør 18.489 kr. (2019- niveau) minus 30 pct. af 14.686 kr. (=4.406 kr.) samt minus 55 pct. af det, der er over 14.686 (=752 kr.). Fleksløntilskuddet er dermed 18.489 kr. minus 5.158 = 13.331 kr. Person P's løn og fleksløntilskud bliver dermed til sammen 29.385 kr.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 13.331 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 12.831 kr. Der indbetales, et ATP-bidrag på 93 kr. om måneden (160,33 timer minus 82,33 løntimer gange med ⅔ af 1,78 kr.). Der indbetales således samlet 593 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

477. Det fremgår af § 138 stk. 3, at indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvis antallet af løntimer efter stk. 2 mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14- dageslønnede eller 39 timer om måneden for månedslønnede.

Det betyder, at hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), skal kommunen indbetale et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 284 kr. om måneden (2019-niveau).

Eksempel 3:

Person P, der får løn for 8 timer om ugen (knap 35 timer om måneden) med en månedsløn på 5.200 kr. Fleksløntilskuddet er på 16.929 kr. Kommunen betaler det fulde ATP-bidrag på 284 kr. om måneden, da P arbejder mindre end 9 timer om ugen. Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 16.929 kr. er mere end 500 kr. indbetales 500 kr. om måneden.

Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 16.429 kr. Der indbetales således samlet 784 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

478. Det fremgår af stk. 4, at ved udbetaling af fleksløntilskudsammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det betyder, at hvis antallet af løntimer i fleksjobbet i den sidste hele indberetningsperiode inden sygemeldingen har været på 10 timer om ugen, er der således er beregnet ATPbidrag af fleksløntilskuddet for 27 timer om ugen (37 minus 10 timer). Dette timetal skal efter forslaget også anvendes ved beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet, der udbetales sammen med sygedagpenge og evt. efterfølgende sammen med ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

479. Det fremgår af § 138, stk. 5, at bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

480. Det fremgår af § 138, stk. 6, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension beregner størrelsen af bidraget for hver time, der udbetales tilskud for. Dette svarer bl.a. til fastsættelsen af bidragets størrelse ved betaling af ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, jf. § 85 c, stk. 2, og § 85 d, stk. 2, i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Bemyndigelsesbestemmelser vedrørende beregning af fleksløntilskud, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende m.v.

§ 139. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten, og om beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet, herunder regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, herunder regler for fradrag i og udbetaling af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler for selvstændigt erhvervsdrivendes oplysningspligt.

481. Det fremgår af § 139, stk. 1, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst, der indgår i lønindtægten, og om beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet, herunder regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles.

Bemyndigelsen er udnyttet til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau. Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler om beregning af fleksløntilskuddet samt en definition af, hvad der skal betragtes som lønindtægt. Lønindtægt er defineret i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, som løn, der er A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag m.v., samt at personens og arbejdsgiverens bidrag til en pensionsordning indgår i beregningen af fleksløntilskuddet.

Der er fastsat regler om, hvordan selvstændig bibeskæftigelse skal defineres, hvilket sker som efter de gældende regler. Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler om, at udbetaling af fleksløntilskud de første måneder sker på baggrund af den forventede lønindtægt, frem til, at der fremgår en hel måneds løn i indkomstregisteret, og at der eventuelt efterfølgende skal foretages en efterregulering. Der er ligeledes fastsat regler om, at der efterfølgende kan ske regulering af fleksløntilskuddet, hvis der er sket ændringer i lønindtægt m.v.

Det bemærkes videre, at bemyndigelsen bl.a. er brugt til at fastsætte nærmere regler for fradrag i fleksløntilskuddet, når en person, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn under sygdom, modtager syge- eller barselsdagpenge. Har personen mistet retten til sygedagpenge, skal fleksløntilskuddet beregnes på baggrund af indberetning til indkomstregistret af udbetalte sygedagpenge i den forudgående måned. Samme regler bliver fastsat i forhold til ressourceforløbsydelse udbetalt efter kapitel 6 b i LAS.

Er der ikke udbetalt sygedagpenge på grund af for sen anmodning om sygedagpenge, skal beregningen ske på baggrund af de sygedagpenge, som den pågældende er berettiget til. Der er også fastsat regler om beregning af fleksløntilskuddet, hvis en person delvist genoptager arbejdet i forbindelse med sygdom. Der er endvidere fastsat regler om beregning af fleksløntilskud under ferie, herunder om efterregulering i forbindelse med ferie, der skal afholdes, uden at personen har optjent ret til løn under ferie eller feriegodtgørelse. Der henvises til §§ 123 og 124.

482. Det fremgår af stk. 1, 2. pkt., at beskæftigelsesministeren endvidere fastsætter regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet kan anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister. Bemyndigelsen er endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at det vil være lønoplysninger m.v., som vil fremgå af indkomstregisteret, som skal anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet.

483. Det fremgår af stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende. Bemyndigelsen er bl.a. anvendt til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af årsindtægten for de forskellige virksomhedsformer, svarende til opgørelse efter de gældende regler. Årsindtægten vil blive opgjort med udgangspunkt i virksomhedens skattemæssige overskud/underskud, der skal reguleres, så grundlaget for beregningen er udtryk for personens hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed. Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, indgår ikke i beregningsgrundlaget.

Efter loven nedsætter arbejdsindkomst kun tilskuddet én gang. Er arbejdsindkomsten medregnet i virksomhedens årsindkomst, nedsætter den ikke også tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

Bemyndigelsesbestemmelsen er endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling § 131, selvom den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskud efter § 126 for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode.

Når kommunen har truffet afgørelsen om tilbagebetaling af tilskud til den selvstændigt erhvervsdrivende som følge af dommen, skal kommunen sende kopi af afgørelsen til Udbetaling Danmark.

§ 140. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der er tilkendt før den 1. januar 2013.

484. Det fremgår af § 140, at beskæftigelsesministeren har hjemmel til at fastsætte regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013.

Med hjemmel bemyndigelsesbestemmelse er der fastsat regler om, hvordan reglerne om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013 skal administreres. Herunder, at kommunen skal udbetale tilskuddet direkte til den selvstændigt erhvervsdrivende uden om virksomhedens regnskab.

Der er fastsat regler om, at tilskuddet skal ydes afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne med ½ eller 2/3 af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikke overenskomstdækkede områder skal den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder anvendes.

Tilskuddet skal beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag, jf. § 133, stk. 3, i LAB. Tilskuddet skal overvejende anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, som den selvstændige ikke selv vil kunne udføre. Dette svarer til udmøntningen i den gældende bekendtgørelse om fleksjob.

§ 141. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 137 og 138.

485. Det fremgår af § 141, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension at fastsætte nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 137 og 138. Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler om beregning af timetallet for uge-14-dages- og månedslønnede, som skal benyttes til beregning af ATP-bidraget efter

§ 138. Bemyndigelsen er også anvendt til at fastsætte nærmere regler om kommunens indberetning af bidraget til ATP, kommunens frister for indbetaling, og hvordan bidraget skal indbetales til ATP.

Kapitel 21

Revalidering

§ 142. Revalidering er en ordning for personer med begrænsninger i arbejdsevnen, når

1) øvrige beskæftigelsesrettede indsatser efter denne lov eller andre indsatser efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelige til, at personen kan bringes til at forsørge sig selv, og

2) personen kan fastholdes eller komme ind på arbejdsmarkedet, så personens mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres.

Stk. 2. Personer, der er berettiget til ledighedsydelse, jf. kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik, kan, når de i øvrigt opfylder betingelserne, være omfattet af ordningen nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. §§ 43 og 44, skal anvendes ved vurderingen af, om en person skal tilbydes revalidering. Beslutningen om revalidering skal ikke forelægges for rehabiliteringsteamet. Kommunen kan, i det omfang det vurderes relevant, anvende rehabiliteringsplanens forberedende del ved justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet.

Stk. 4. Under et revalideringsforløb kan personen modtage ydelser efter kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik og økonomisk hjælp efter denne lov.

486. Det fremgår af § 142, stk. 1, at revalidering er en ordning for personer med begrænsninger i arbejdsevnen, når øvrige beskæftigelsesrettede indsatser efter denne lov eller andre indsatser efter anden lovgivning, ikke er tilstrækkelig til, at personen kan bringes til at forsørge sig selv, og personen kan fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, så personens mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres.

Det betyder, at revalidering er beskæftigelsesrettet tilbud og økonomisk hjælp til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, hvor der er en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse, og hvor tilbud efter denne lov ikke er tilstrækkelige for at bringe den pågældende ind eller tilbage på arbejdsmarkedet.

Alle andre støtteordninger skal være udtømte før revalidering kan iværksættes. Det betyder, at kommunen først kan give tilbud om revalidering, når det efter en konkret vurdering vurderes, at personen ikke ved hjælp af andre tilbud eller ordninger kan få tilknytning til arbejdsmarkedet. Der skal samtidig være en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse.

Det betyder fx, at kontanthjælpsmodtagere eller sygedagpengemodtagere, der kan opnå selvforsørgelse ved at få tilbud på kontanthjælp eller sygedagpenge, ikke er i målgruppen for revalidering. Det betyder også, at personer, der er i målgruppen for ressourceforløb, ikke er i målgruppen for revalidering, fordi de har så komplekse problemer. Det betyder ligeledes, at personer, der ønsker uddannelse, omskoling eller lignende, derfor som udgangspunkt skal bruge de almindelige uddannelses- og beskæftigelsestilbud.

487. Det fremgår af § 142, stk. 2, at personer, der er berettiget til ledighedsydelse, jf. kapitel 7 i LAS, kan være omfattet revalidering efter bestemmelsens stk. 1, når de i øvrigt opfylder betingelserne for at få revalidering. Det betyder, at personer der modtager ledighedsydelse, også kan blive tilbudt

revalidering. En person kan eksempelvis revalideres til nyt fleksjob, hvis en person må opgive et fleksjob på grund af yderligere nedsættelse af arbejdsevnen.

488. Det fremgår af § 142, stk. 3, 1. pkt., at rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. §§ 43 og 44, anvendes ved vurderingen af, om en person tilbydes revalidering. Det betyder, at kommunen skal anvende rehabiliteringsplanens forberedende del til, at vurdere om personens arbejdsevne er så begrænset, at personen er i målgruppen for revalidering.

Rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde oplysninger om personens job- og uddannelsesmål, personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder og den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Det indebærer, at der vil skulle redegøres for, hvilke barrierer personen og sagsbehandleren ser i forhold til, at personen kan opnå job eller påbegynde en uddannelse. Det er bl.a. vigtigt, at det fremgår, hvordan personen opfatter sin situation og muligheder for at arbejde. Der vil således skulle udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, og hvor der også skal tages udgangspunkt i den forudgående indsats.

489. Det fremgår af § 142, stk. 3, 2. pkt., at beslutningen om revalidering ikke skal forelægges for rehabiliteringsteamet. Sager om revalidering skal ikke forelægges for rehabiliteringsteamet, da revalidering vil være beskæftigelsesrettet tilbud og økonomisk hjælp til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, der er således ikke tale om sager, hvor der er er behov for, at sagen behandles af en et tværfagligt team.

490. Det fremgår af § 142, stk. 3, 3. pkt., at kommunen, i det omfang det vurderes relevant, kan anvende rehabiliteringsplanens forberedende del ved justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet.

Det betyder, at kommunen kun skal anvende rehabiliteringsplanens forberedende del i forbindelse med en afgørelse om at iværksætte et revalideringsforløb. Kommunen kan dog, i det omfang det vurderes relevant, vælge at anvende rehabiliteringsplanens forberedende del helt, delvis eller helt undlade at anvende den, i forbindelse med justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet.

Kommunen vil kun skulle anvende rehabiliteringsplanens forberedende del i forbindelse med en afgørelse om at iværksætte et revalideringsforløb. Kommunen kan således, i det omfang det vurderes relevant, vælge at anvende rehabiliteringsplanens forberedende del helt, delvis eller helt undlade af anvende den i forbindelse med justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet.

491. Det fremgår af § 142, stk. 4, at under et revalideringsforløb kan personen modtage ydelser efter kapitel 6 c i LAS og økonomisk hjælp efter LAB. Det betyder, at personer i et revalideringsforløb vil kunne modtage revalideringsydelse efter LAS. Det betyder ligeledes, at der kan ydes økonomisk hjælp til etablering af selvstændig virksomhed. Endvidere vil der kunne ydes tilskud til hjælpemidler fx undervisningsmateriale eller arbejdsredskaber.

Revalidender har kun ret til revalideringsydelsen, hvis pågældende følger »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan. Personen bevarer revalideringsydelsen ved kortvarige afbrydelser i revalideringsforløbet, der ikke har betydning for at gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan.

Indsats

§ 143. Et revalideringsforløb kan bl.a. bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed, jf. § 147.

Stk. 2. Kommunen tilrettelægger revalideringen i samarbejde med personen således, at tilbuddet er tilpasset den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til personens ønsker til fremtidig beskæftigelse.

Stk. 3. Kommunen kan tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med revalideringsforløbet.

492. Det fremgår af § 143, stk. 1, at et revalideringsforløb bl.a. kan bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed jf. § 147. Det betyder, at personer i et revalideringsforløb bl.a. kan få tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud, vejledning og opkvalificering. Kommunen kan ligeledes give hjælp til selvstændig virksomhed, hvis den pågældende har de nødvendige faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden.

Det fremgår af § 143, stk. 2, at kommunen tilrettelægger revalideringen i samarbejde med personen således, at tilbuddet er tilpasset den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til personens ønsker til fremtidig beskæftigelse. Kommunen skal således tilrettelægge revalideringen i samarbejde med personen, så den er tilpasset den pågældendes forudsætninger. Ved beslutningen om at iværksætte et revalideringsforløb og ved tilrettelæggelse af selve forløbet, skal personens ønske til fremtidig beskæftigelse indgå.

Revalideringen skal være så omfattende og være af en karakter, at det reelt er muligt for personen efterfølgende at få et job, og at jobmålet efter »Min Plan« så vidt muligt rettes mod områder, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.

Det fremgår af § 143, stk. 3, at kommunen kan tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med revalideringsforløbet. Det betyder, at kommunen kan tillade, at en person i revalidering i begrænset omfang har andet arbejde, hvis det er foreneligt med gennemførelsen af revalideringsforløbet fx i en ferieperiode.

§ 144. Personer, som er i målgruppen for revalidering, men som har behov for et afklarende forløb til at fastlægge det beskæftigelsesmæssige sigte, kan som forrevalidering få tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 med et beskæftigelsesmodnende eller afklarende formål, inden den egentlige revalidering iværksættes.

493. Det fremgår af § 144, at personer, som er i målgruppen for revalidering, men som har behov for et afklarende forløb til at fastlægge det beskæftigelsesmæssige sigte, som forrevalidering kan få tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 med et beskæftigelsesmodnende eller afklarende formål, inden den egentlige revalidering iværksættes.

Det betyder, at forrevalidering betegner den periode, hvor det ikke er muligt at fastlægge det konkrete beskæftigelsesmæssige sigte med revalideringen, fx fordi pågældendes skolekundskaber er meget ringe, eller fordi der er behov for en afklarende fase for at kunne vurdere det videre revalideringsforløb. Det vil være en forudsætning for, at kommunen kan iværksætte en periode med forrevalidering, at personen er omfattet af målgruppen for revalidering.

Forrevalidering kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud og vejledning og opkvalificering.

Det betyder, at en sygedagpengemodtager, som har behov for et afklarende forløb, eksempelvis kan få tilbud om vejledning og opkvalificering som led i forrevalidering, hvis jobcenteret ved den samlede vurdering under sygdagpengeopfølgningen, jf. sygedagpengelovens § 15 vurderer, at den sygemeldte er omfattet af målgruppen for forrevalidering, og den sygemeldte opfylder betingelserne efter § 142 i denne lov for at få revalidering. Kommunen vil herefter kunne iværksætte tilbud om forrevalidering under sygedagpengeforløbet.

Herudover vil en kontanthjælpsmodtager eksempelvis kunne få tilbud om forrevalidering, hvis personen opfylder betingelserne om revalidering efter § 142, og personen har behov for et afklarende forløb.

Varighed

§ 145. Revalidering skal tilrettelægges, så forløbet kan gennemføres på så kort tid som muligt og højst inden for 5 år, jf. dog § 146.

Stk. 2. For personer, der har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor de personlige forhold taler for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen tilrettelægge en revalidering på mere end 5 år.

Stk. 3. Forrevalidering skal tilrettelægges, så forløbet kan gennemføres på så kort tid som muligt. Forrevalidering indgår ikke i opgørelsen af revalideringsforløbets varighed.

494. Det fremgår af § 145, stk. 1, at revalidering skal tilrettelægges, så forløbet kan gennemføres på så kort tid som muligt og højst inden for 5 år, jf. dog § 146. Det betyder, at kommunen skal tilrettelægge revaliderings-forløbet, så det kan gennemføres på så kort tid som muligt. Dette hensyn vil dog skulle afvejes i forhold til, at kommunen samtidig skal sørge for, at personens behov tilgodeses. Det tidsmæssige perspektiv skal derfor ikke opfattes som en isoleret betingelse, men vil skulle ses i forhold til, hvilke revalideringstilbud personen i det enkelte tilfælde har brug for.

Kommunen vil højst kunne planlægge, at personer får revalideringsydelse i 5 år, og uddannelse, som indgår i revalideringsforløbet, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsestid.

495. Efter § 145, stk. 2, kan kommunen tilrettelægge en revalidering på mere end 5 år, for personer, der har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor de personlige forhold taler for en længerevarende videregående uddannelse.

Med bestemmelsen vil kommunen dog kunne planlægge et revalideringsforløb på mere end 5 år. Dette forudsætter, at personen har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, hvilket betyder at personen har et svært handicap. Desuden skal personens forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad tale for en længerevarende videregående uddannelse.

496. Det fremgår af § 145, stk. 3, at forrevalidering skal tilrettelægges, så forløbet kan gennemføres på så kort tid som muligt.

Forrevalidering indgår ikke i opgørelsen af revalideringsforløbets varighed. Der er ikke med denne bestemmelse fastsat en tidsmæssig grænse for forrevalideringen, men den bør generelt være så kort som muligt, idet der samtidig skal tages hensyn til, at personens behov tilgodeses.

§ 146. Kommunen kan i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som personen kan være i revalidering, hvis personen ikke kan gennemføre revalideringsforløbet på grund af

1) nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold eller

2) sygdom, pasning i hjemmet af børn eller andre nærtstående med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig, herunder uhelbredelig, lidelse, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold, som midlertidigt forsinker personen i at gennemføre revalideringsforløbet.

497. Det fremgår af § 146, at kommunen i forhold til den fastsatte tid kan forlænge den periode, som personen kan være i revalidering, hvis personen ikke kan gennemføre revalideringsforløbet på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller sygdom, pasning af nærtstående med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig, herunder uhelbredelig, lidelse i hjemmet, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold, som midlertidigt forsinker personen i at gennemføre revalideringsforløbet.

Det betyder, at kommunen vil kunne forlænge revalideringsforløbet, herunder også forlænge forløbet i forhold til den normerede uddannelsestid, hvis der i revalideringsforløbet opstår forsinkelser, som typisk ikke vil kunne forudsiges ved tilrettelæggelse af revalideringsforløbet. Det kan fx være en forlængelsesgrund, at personen har en svag uddannelsesmæssig baggrund, og at et uddannelsesløft er nødvendigt for at bringe den pågældende tilbage til arbejdsmarkedet. I sådanne tilfælde vil der kunne være brug for længere tid end sædvanligt til at opfylde de adgangsgivende krav til en uddannelse. Forlængelsen vil dog kun kunne gives, når der foreligger helt specielle forhold.

Selvstændig virksomhed

§ 147. Kommunen kan give en person, der er i revalidering, støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når personen har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe personen i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Stk. 2. Kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til personens fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Stk. 3. Lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

Stk. 4. Kommunen kan eftergive et lån, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

498. Det fremgår af § 147, stk. 1, at kommunen kan give en person, der er i revalidering og modtager revalideringsydelse, støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når personen har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe personen i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Det betyder, at kommunen kan give personen støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed. Støtten til etablering af selvstændig virksomhed forudsætter, at det ud fra en samlet vurdering af personens situation skønnes, at det vil være den mest velegnede form for revalidering til at bringe personen til selvforsørgelse. Der vil således ikke kunne ydes støtte til etablering af selvstæn-

dig virksomhed, alene fordi personen ikke er interesseret i fx at tage en uddannelse. Den selvstændige virksomhed skal bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

499. Det fremgår af § 147, stk. 2, at kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til personens fremtidige beskæftigelsesmuligheder. Støtteværdien af rentefrit lån samt eventuelt tilskud til forsørgelse skal opgøres efter retningslinjerne for beregning af bløde lån i henhold til den EU-retlige de minimis-regel, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 07 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Efter EU´s de minimis-regel kan der ydes statsstøtte til virksomheder inden for et mindre maksimumsbeløb pr. virksomhed på 200.000 EUR over en treårig periode. Når der ydes støtte, herunder støtte til etablering af selvstændig virksomhed som led i revalidering, må den samlede støtte ikke overstige EU´s de minimis-regel. Virksomheden har pligt til selv at påse, at de minimis-reglen overholdes.

500. Det fremgår af § 147, stk. 3, at et lån efter bestemmelsens stk. 2, skal sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt. Hvis hjælpen ydes som et rentefrit lån, må lånet sikres ved tinglyst pant i den genstand, hvortil lånet er ydet, fx i form af underpant eller virksomhedspant.

501. Det fremgår af § 147, stk. 4, at kommunen kan eftergive et lån, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage. Hvis personer ikke kan tilbagebetale lånet, kan den resterende del af lånet eftergives. Sker dette, må genstanden, der er ydet lån til, så vidt muligt tilbageleveres.

§ 148. Kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige virksomheds etablering.

502. Det fremgår af § 148, at kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige etablering. Med bestemmelsen skal kommunen påse, at der foreligger en forretningsmæssige forsvarlig plan for den selvstændige etablering. I den forbindelse vil det kunne være nødvendigt for kommunen at indhente sagkyndig bistand til fx vurdering af driftsbudget og investeringsplaner.

Kommunen skal i den periode, hvor der udbetales tilskud til forsørgelse, følge sagen for at sikre sig, at forudsætningerne for hjælpen er opfyldt.

Afsnit VII - Indsats over for beskæftigede m.v.

Kapitel 22

Jobrotation

§ 149. Private og offentlige arbejdsgivere har ret til at få udbetalt en jobrotationsydelse, når en beskæftiget midlertidigt deltager i efteruddannelse og der i uddannelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede.

503. Det fremgår af § 149*,* at private og offentlige arbejdsgivere har ret til at få udbetalt en jobrotationsydelse, når en beskæftiget midlertidigt deltager i efteruddannelse, og der i uddannelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede.

Bestemmelsen omfatter alle private og offentlige arbejdsgivere og angiver de grundbetingelser, der gælder for jobrotationsordningen i loven. De nærmere betingelser, der skal være opfyldt i forhold til den beskæftigede, efteruddannelsen og vikaren, fremgår af lovens §§ 150 og 151.

Det er en betingelse, at den uddannelse, som den beskæftigede midlertidigt deltager i, er efteruddannelse. Ved efteruddannelse forstås, at den beskæftigede gennem efteruddannelse skal opnå styrkede kompetencer til brug for den fortsatte beskæftigelse i virksomheden. Almindelig oplæring på arbejdspladsen samt temadage, konferencer, supervision, personaledage og lignende vil dermed ikke kunne anses for efteruddannelse, der kan indgå i jobrotationsordningen.

Betingelsen om, at den beskæftigede midlertidigt deltager i efteruddannelse, forudsætter, at det ved forløbets start er forudsat eller i hvert fald sandsynliggjort af arbejdsgiveren, at den beskæftigede efter endt efteruddannelse vil vende tilbage til sin arbejdsplads med forbedrede kompetencer. Dette indskrænker ikke den beskæftigedes og arbejdsgiverens ret til at afslutte ansættelsesforholdet efter almindeligt gældende regler.

Der er fastsat nærmere regler om jobrotation i BAB kapitel 15. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om jobrotation.

Beskæftigede og efteruddannelsen

§ 150. Det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede, der deltager i efteruddannelse,

1) ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år,

2) ikke deltager i en erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser eller en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse,

3) har været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i mindst 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse og

4) modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Stk. 2. Arbejdsgiveren afgør, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser der kan indgå i en jobrotation, og betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

504. Det fremgår af § 150, stk. 1, nr. 1, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede, der deltager i uddannelse, ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Det betyder, at den beskæftigede ikke må have en uddannelse på kandidatniveau eller højere, dvs. den beskæftigede må højst have en mellemlang videregående uddannelse. Dog kan den beskæftigede have en lang videregående uddannelse, dvs. en uddannelse på kandidatniveau eller højere, hvis uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år. Baggrunden for dette er, at en uddannelse anses for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år.

505. Det fremgår af § 150, stk. 1, nr. 2, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede ikke deltager i en erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, eller en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Det betyder, at arbejdsgiveren ikke vil kunne få udbetalt jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede deltager i en erhvervsuddannelse eller en uddannelse sidestillet hermed, og det gælder uanset om der mellem arbejdsgiver og den beskæftigede er indgået en uddannelsesaftale eller ej.

Det er således ikke muligt at få udbetalt jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede deltager i en erhvervsuddannelse eller uddannelse sidestillet hermed.

506. Det fremgår af § 150, stk. 1, nr. 3, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at personen har været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i mindst 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse. Det er dermed en betingelse, at den beskæftigede har en vis forudgående ansættelse hos arbejdsgiveren forinden jobrotationsforløbet.

507. Det fremgår af § 150, stk. 1, nr. 4, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Den beskæftigede skal således i uddannelsesperioden modtage samme løn, som den beskæftigede modtog i sit job hos arbejdsgiveren før påbegyndelse af uddannelsesforløbet.

508. Det fremgår af § 150, stk. 2, at arbejdsgiveren afgør, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser der kan indgå i en jobrotation, og betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

Ved efteruddannelse, som er offentlig eller privat udbudt, forstås, at deltagelse ikke må være begrænset til medarbejdere i en bestemt virksomhed, organisation eller lignende. Der må dermed ikke være tale om opkvalificering, der alene er tiltænkt at komme en bestemt arbejdsplads til gode, fx egen/intern efteruddannelse hos arbejdsgiveren.

Derimod vil en offentlig udbudt efteruddannelse godt efterfølgende kunne foregå på virksomheden, fx når virksomheden har købt samtlige udbudte pladser på en uddannelse, og det aftales mellem uddannelsesstedet og virksomheden, at undervisningen kan tilrettelægges, så den kan foregå på virksomheden.

Vikarer

§ 151. Det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den person, der ansættes som vikar, er omfattet af § 6, nr. 1-5, er omfattet af § 6, nr. 6 eller 7, og ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, er omfattet af § 6, nr. 8, er omfattet af § 6, nr. 9, og modtager ledighedsydelse eller er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Stk. 2. Vikaren skal være ansat mindst 10 timer om ugen og kan højst være ansat i en periode på 6 måneder. Vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede, der deltager i efteruddannelse.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 2-5, har ret til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, hvis personen selv har fundet vikariatet og betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af perioden som jobrotationsvikar, jf. dog stk. 2.

Stk. 4. En person har ikke pligt til at indgå som vikar i en jobrotationsordning.

Stk. 5. Arbejdsgiveren skal betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren. Vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat ved eller i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Stk. 6. Arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation medregnes ikke ved opgørelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet efter arbejdsløshedsforsikringsloven.

509. Det fremgår af § 151, stk. 1, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den person, der ansættes som vikar, er

- dagpengemodtager,
- kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtager,
- sygedagpengemodtager eller i jobafklaringsforløb, og ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed,
- i ressourceforløb,
- fleksjobvisiteret, som modtager ledighedsydelse, eller
- modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at det er en betingelse, at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Betingelserne for jobrotation skal i øvrigt være opfyldt ved disse personers ansættelse som vikar i jobrotation, fx betingelsen om at ansættelsen sker på almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Der vil dermed ikke være mulighed for at tage hensyn til en persons nedsatte arbejdsevne, herunder nedsat arbejdsintensitet.

De nærmere regler om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelser m.v., er fastsat i BAB kapitel 3. Der er endvidere udarbejdet en vejledning om jobrotation.

510. Det fremgår af § 151, stk. 2, at vikaren skal være ansat mindst 10 timer om ugen og højst kan være ansat i en periode på 6 måneder. Vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede, der deltager i uddannelse.

Det forhold, at den enkelte vikar maksimalt kan være ansat i en periode på 6 måneder, betyder ikke, at et jobrotationsprojekt ikke kan løbe over en længere periode end 6 måneder. Fx vil en arbejdsgiver kunne ansætte to vikarer af hver 6 måneders varighed som erstatning for en medarbejder, der efteruddannes i 12 måneder.

Betingelsen, om at vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede, betyder, at der skal være et sammenfald mellem de opgaver, som den beskæftigede og vikaren udfører, dvs. at vikaren skal ansættes samme sted, som den beskæftigede sædvanligvis arbejder og med samme eller tilsvarende arbejdsopgaver. Det vil fortsat være muligt at etablere et jobrotationsprojekt, hvor vikaren vikarierer for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse. Det gælder også, hvis de beskæftigede

har forskellige jobfunktioner, så længe det er muligt for vikaren at varetage de forskellige beskæftigedes jobfunktioner og arbejdsopgaver.

511. Det fremgår af § 151, stk. 3, at kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere har ret til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, hvis personen selv har fundet vikariatet, og betingelserne i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af perioden som jobrotationsvikar, jf. dog stk. 2.

Der er tale om en ret for personen. Hvis betingelserne er opfyldt, skal kommunen acceptere aftalen og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Personen vil dog fortsat kunne henvises til et ordinært job.

Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af perioden som jobrotationsvikar. De kan dog højst aftale en periode på den maksimale varighed på 6 måneder, som fremgår af stk. 2.

512. Det fremgår af§ 151, stk. 4, at en person ikke har pligt til at indgå som vikar i en jobrotationsordning. Dette gælder for alle, der kan ansættes som vikar. Et vikarjob vil således være frivilligt for den enkelte.

Personen kan dermed sige nej til et vikariat i en jobrotationsordning og kan ligeledes ophøre med jobbet uden sanktioner efter ydelsesreglerne i henholdsvis arbejdsløshedsforsikringsloven for dagpengemodtagere, lov om sygedagpenge for sygedagpengemodtagere og LAS for de øvrige målgrupper.

513. Det fremgår af § 151, stk. 5, at arbejdsgiveren skal betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren. Vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat ved eller i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Betingelsen om, at arbejdsgiveren skal betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren, betyder, at hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen. Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen svare til, hvad der gælder efter overenskomst eller aftale for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst eller aftale. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen svare til, hvad der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde.

Bestemmelsen sikrer, at vikaren er ligestillet med andre ordinært ansatte lønmodtagere hos arbejdsgiveren, selvom arbejdsgiveren modtager støtte i forbindelse med ansættelsen.

Det forhold, at vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. betyder, at vikaren fx vil være omfattet ferieloven, arbejdsskadesikringsloven og arbejdsmiljøloven. I ferieloven er der bl.a. regler om lønmodtageres ret til ferie og om optjening og afholdelse af ferie. Efter arbejdsmiljøloven stilles der bl.a. krav til både det fysiske og psykiske arbejdsmiljø hos en arbejdsgiver med henblik på at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø, og i arbejdsskadesikringsloven er der bl.a. regler om ret til erstatning ved arbejdsskader.

514. Det fremgår af § 151, stk. 6, at arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation ikke medregnes ved opgørelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet efter arbejdsløshedsforsikringsloven.

Bestemmelsen betyder, at arbejdet som vikar i forbindelse med jobrotation ikke vil kunne medregnes ved opgørelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet efter arbejdsløshedsforsikringsloven.

Selvom vikaransættelsen i øvrigt er en ordinær ansættelse, kan løntimer/lønnen under vikaransættelsen dermed ikke medregnes til at optjene ret til en forlængelse af dagpengeperioden eller en ny dagpengeperi-

ode. Perioder med ansættelse som jobrotationsvikar forbruger ikke af ydelsesperioden, men forbruger af referenceperioden.

Timerne i vikaransættelsen kan heller ikke tælle med i optjeningen af 225 timers ordinært arbejde, efter regler i §§ 13 f, 13 g og § 26, stk. 6-10, i LAS, idet arbejdet ikke kan anses for ustøttet arbejde, da arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse under personens ansættelse.

Jobrotationsydelse

§ 152. Jobrotationsydelsen udgør 189,51 kr. (2019-niveau) for hver time, en beskæftiget er i efteruddannelse og der samtidig er ansat en vikar.

Stk. 2. Der kan ikke ydes jobrotationsydelse i følgende situationer:

1) Den beskæftigede eller arbejdsgiveren modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

2) Arbejdsgiveren modtager anden offentlig støtte, herunder løntilskud efter kapitel 12, til de timer, den beskæftigede og vikaren deltager i jobrotation.

515. Det fremgår af § 152, stk. 1, at jobrotationsydelsen udgør 189,51 kr. (pr. 1. januar 2019) for hver time, en beskæftiget er i efteruddannelse, og der samtidig er ansat en vikar. Jobrotationsydelsen reguleres årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

516. Det fremgår § 152, stk. 2, nr. 1, at der ikke kan ydes jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede eller arbejdsgiveren modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Betingelserne betyder, at hverken den beskæftigede eller arbejdsgiveren må modtage godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse) udbetales, når beskæftigede deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fx AMU-kurser, og betingelserne i denne lov er opfyldt. Støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) udbetales til beskæftigede i forbindelse med deltagelse i uddannelser på grundskole -, 10. klasse- eller gymnasialt niveau og videregående uddannelser, når betingelser i denne lov er opfyldt. VEU-godtgørelse og SVU-støtte svarer begge til højeste dagpengesats efter arbejdsløshedsforsikringsloven.

517. Det fremgår af § 152, stk. 2, nr. 2, at der ikke kan ydes jobrotationsydelse, hvis arbejdsgiveren modtager anden offentlig støtte, herunder løntilskud efter kapitel 12, til de timer, den beskæftigede og vikaren deltager i jobrotation.

Betingelsen betyder, at arbejdsgiveren ikke må modtage anden offentlig støtte for den beskæftigedes og vikarens timer, og at der herunder ikke må udbetales løntilskud efter lovens kapitel 12.

Et eksempel på, at arbejdsgiveren modtager anden offentlig støtte til den beskæftigedes eller vikarens jobrotationstimer, er, hvis den beskæftigede er ansat i et fleksjob etableret efter den gamle ordning (indtil den 1. januar 2013). Efter denne ordning udbetaler arbejdsgiveren fuld løn og modtager herefter tilskud

fra kommunen. I dette tilfælde udbetales der støtte til arbejdsgiveren, og der vil dermed ikke kunne udbetales jobrotationsydelse.

Betingelserne skal sikre, at der ikke udbetales offentlig støtte efter andre regler for de samme timer, som arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse for, og at arbejdsgiveren således ikke kan opnå dobbeltstøtte, hverken direkte eller ved at den beskæftigede modtager VEU-godtgørelse eller SVU-støtte.

Bemyndigelsesbestemmelse om jobrotation

§ 153. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrotation, herunder om efteruddannelsen, som den beskæftigede deltager i, og om vikarens opgaver og forudgående tilknytning til arbejdsgiveren.

518. Det fremgår af § 153, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrotation, herunder om efteruddannelsen, som den beskæftigede deltager i, og om vikarens opgaver og forudgående tilknytning til arbejdsgiveren.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat nærmere regler i BAB kapitel 15 om bl.a.
- krav til den efteruddannelse, som den beskæftigede deltager i,
- vikarens opgaver og arbejdssted hos arbejdsgiveren, herunder om afgrænsningen af arbejdsgivere/arbejdsstedet,
- krav om en time-til-time relation mellem den beskæftigedes deltagelse i uddannelse og vikarens arbejdstimer,
- at vikaren kan vikariere for flere beskæftigede, der deltager i efteruddannelse.

Der er endvidere udarbejdet en vejledning om jobrotation.

Kapitel 23

Tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen)

§ 154. Private og offentlige arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, har efter reglerne i dette kapitel ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i praktikperioden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der kan ikke gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

519. Det fremgår af § 154, stk. 1, at private og offentlige arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, efter reglerne i dette kapitel har ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i praktikperioden, jf. dog § 154, stk. 2.

Bestemmelsen betyder, at jobcentrene efter nærmere bestemmelser kan give et tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser. Tilskuddet gives til arbejdsgiveren – når betingelserne er opfyldte - i de perioder, hvor

voksenlærlingen er i praktik hos arbejdsgiveren. I de perioder, hvor eleven er på skoleophold, kan arbejdsgiveren søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB).

Erhvervsuddannelserne er vekseluddannelser, dvs. at uddannelserne veksler mellem skoleperioder og praktikophold i en virksomhed eller skolepraktik. Eksempler på erhvervsuddannelser er uddannelsen til murer, smed eller industrioperatør. Fælles for uddannelserne er, at de består af et grundforløb og et hovedforløb og kan være delt op i kompetencegivende trin. Eleven skal have en praktikplads, inden hovedforløbet starter. I forbindelse med praktik hos en virksomhed skal eleven indgå en uddannelsesaftale med arbejdsgiveren. En uddannelsesaftale er en kontrakt mellem elev og virksomhed, som skal underskrives af begge parter.

En uddannelse kan godt bestå af flere uddannelsesaftaler, som tilsammen sikrer, at eleven får den fulde uddannelse. Hvis et uddannelsesforløb består af flere uddannelsesaftaler, skal der sondres mellem, om der er tale om forlængelser af en eksisterede uddannelsesaftale eller flere selvstændige uddannelsesaftaler. Hvis en uddannelsesaftale kun dækker 1. del og afsluttes, inden der indgås en ny aftale, vil der ved indgåelse af en ny aftale for 2. del, være tale om en ny selvstændig uddannelsesaftale.

Hvis en uddannelsesaftale dækker den fulde uddannelse, der både omfatter 1. del og 2. del, er der ikke tale om en ny aftale ved påbegyndelse af 2. del. Det samme gælder, hvis uddannelsesaftalen forlænges til at omfatte 2. del, mens eleven er i gang med 1. del. I begge tilfælde skal uddannelsesaftalen for 2. del betragtes, som en forlængelse af den eksisterende uddannelsesaftale. Når en uddannelsesaftale forlænges hos en ny eller samme arbejdsgiver, indtræder arbejdsgiveren i og fortsætter den eksisterende uddannelsesaftale. Det betyder, at arbejdsgiveren overtager tilsagnet om tilskud, og at der derfor højst kan ydes tilskud for den resterende tilskudsperiode jf. § 158, stk. 2.

520. Det fremgår af § 154, stk. 2, at der ikke kan gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Det betyder, at der ikke kan ydes tilskud til elever på social- og sundhedsuddannelsen og pædagogisk assistentuddannelsen, der har ret til voksenelevløn efter overenskomsten. En overenskomst er en aftale mellem én eller flere fagforeninger og arbejdsgiver, der fastlægger de overordnede vilkår i ansættelsen. Hvis en arbejdsgiver indgår en uddannelsesaftale med en elev på social- og sundhedsuddannelsen eller pædagogisk assistent uddannelsen, som har ret til voksenlærlingeløn efter overenskomsten, kan arbejdsgiveren ikke få tilskud til eleven efter voksenlærlingeordningen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at kommunerne og regionerne i forbindelse med trepartsaftalen af 17. juni 2007, blev kompenseret for merudgiften ved elever på social- og sundhedsuddannelsen og pædagogisk assistentuddannelsen, der har ret til voksenlærlingeløn efter overenskomsten.

Betingelser for voksenlærlinge

§ 155. Det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, at uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, er omfattet af § 6, nr. 1-8, er omfattet af § 6, nr. 9, og modtager ledighedsydelse, er omfattet af § 6, nr. 10 eller 11, eller er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse eller er ledig selvforsørgende og

1) ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, eller

2) i en forudgående periode på mindst 6 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2, hvis personen har en uddannelse som nævnt i nr. 1.

Stk. 2. For at arbejdsgiveren kan få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, ikke har en uddannelse som nævnt i stk. 1, nr. 1. Uddannelsesaftalen skal indgås inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

521. Det fremgår af § 155, stk. 1, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, at uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, er omfattet af en af lovens målgrupper jf. lovens § 6, nr. 1-8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, nr. 10 eller 11, dvs. dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede som modtager ledighedsydelse, revalidender, førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18.

Der kan også gives tilskud til personer, som er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og personer som er ledig selvforsørgende. Ledige selvforsørgende personer dækker i denne sammenhæng over alle ledige selvforsørgende personer, herunder også personer, der selv har valgt at være selvforsørgende, fx personer der tidligere har været på SU og som ikke har søgt om kontanthjælp og tilmeldt sig som ledig på jobcenteret, efter de er ophørt med en uddannelse.

Bestemmelsen betyder, at voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik skal vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik skal således ikke vurderes på baggrund af tidligere gennemførte dele fx realkompetencevurdering, grundforløb eller praktikperioder, der gives merit for og som personen har gennemført flere år tilbage i tiden.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med, eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren.

Bestemmelsen betyder også, at personen skal være fyldt 25 år ved uddannelsesaftales påbegyndelse for at indgå i ordningen. Alderskravet skal være opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, da det er elevens alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, der er afgørende for, om virksomheden skal betale voksenelevløn til eleven. Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren begynder at betale løn til eleven.

Der er på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovens § 160, fastsat nærmere regler i BAB kapitel 16 om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb og ved uddannelsesaftalens indgåelse.

522. Det fremgår af § 155, stk. 1, nr. 1, at en arbejdsgiver kan få tilskud til en personen der ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse fx en videregående uddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Hvis en person ikke har anvendt sin uddannelse de seneste 5 år, er der tale om en forældet uddannelse. Jobcentrenes administration og afgørelse af, om en uddannelse er forældet, svarer til administrationen af reglerne om VEU-godtgørelse i lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Efter disse regler anses en uddannelse som forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år. Der kan ikke dispenseres fra forældelsesreglerne fx grundet sygdom, arbejdsskade eller lignende, der betyder, at en person ikke længere kan arbejde inden for sit fagområde. Hvis personen har en uddannelse, skal det afgøres, om uddannelsen har været en forudsætning for job, som personen har haft inden for de seneste 5 år. Her skal der både tages hensyn til, om personen direkte eller indirekte har brugt uddannelsen til at komme i arbejde. Hvis personen ikke formelt bruger sin uddannelse, men det alligevel er klart, at personens job er opnået på grundlag af personens uddannelse, så vil personen ikke have en forældet uddannelse.

523. Det fremgår af § 155, stk. 1, nr. 2, at en arbejdsgiver kan få tilskud til en person, som har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, hvis personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2, hvis personen har en uddannelse som nævnt i nr. 1.

Med hjemmel i § 10, stk. 2, er der i BAB kapitel 3 fastsat nærmere regler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelser, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte/sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelser m.v.

524. Det fremgår af § 155, stk. 2. 1. pkt., at en arbejdsgiver kan få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, hvis uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

Bestemmelsen indebærer, at for beskæftigede, skal elevens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik også vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik skal således ikke, vurderes på baggrund af tidligere gennemførte dele fx realkompetencevurdering, grundforløb eller praktikperioder, der gives merit for, og som personen har gennemført flere år tilbage i tiden.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med, eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren.

Bestemmelsen indebærer også, at alderskravet på 25 år for at indgå i ordningen, skal være opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, da det er elevens alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, der er afgørende for, om virksomheden skal betale voksenelevløn til eleven. Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren begynder at betale løn til eleven.

Der er på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovens § 160, fastsat nærmere regler BAB kapitel 16 om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb og ved uddannelsesaftalens indgåelse.

525. Det fremgår af § 155, stk. 2, 2. pkt., at for en arbejdsgiver kan få tilskud til ufaglærte personer der kommer fra beskæftigelse, skal uddannelsesaftalen være indgået inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Bestemmelsen betyder, at arbejdsgiver kun kan få et tilskud til personer, der kommer fra beskæftigelse, hvis uddannelsesaftalen er indgået inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft.

Der vil to gange årligt blive udarbejdet én landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Listen udarbejdes af STAR på grundlag af data fra Arbejdsmarkedsbalancen. Arbejdsmarkedsbalancen er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt survey-undersøgelse med svar fra afsluttede rekrutteringsforsøg, der belyser evt. rekrutteringsvanskeligheder. Arbejdsmarkedsbalancen opdateres hver år i januar og juli og viser situationen på arbejdsmarkedet for et halvår ad gangen. Den er ikke en vurdering af den fremtidige udvikling i efterspørgslen eller udbuddet i de enkelte fag, men beskriver situationen, som den er her og nu.

§ 156. Personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1, må ikke have været ordinært ansat hos arbejdsgiveren inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelser efter lovgivning på Beskæftigelsesministeriets område, eller har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller § 23 c i integrationsloven.

526. Det fremgår af § 156, at personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1, ikke må have været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelser efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning, har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven.

Bestemmelsen medfører, at en virksomhed ikke kan få tilskud til en ufaglært person der kommer fra ledighed, hvis personen har været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelser efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning, eller har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven.

Det drejer sig om følgende forsørgelsesydelser:
- Dagpenge
- Sygedagpenge
- Barselsdagpenge
- Uddannelseshjælp, kontanthjælp, integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, herunder hjælp til supplement til brøkpension
- Ressourceforløbsydelse
- Revalideringsydelse
- Ledighedsydelse
- Førtidspension.

Bestemmelsen omfatter kun ordinær ansættelse, hvor arbejdsgiveren ikke har modtaget offentlig hjælp eller støtte under ansættelsen.

Værnsreglen skal hindre, at en arbejdsgiver kan afskedige en person og herefter genansætte vedkommende for dermed at opnå det høje tilskud.

For ikke at udelukke personer med deltidsjob, som får supplerende forsørgelsesydelser ved siden af sin ansættelse og personer, som har været i løntilskudsjob hos arbejdsgiveren, fremgår det, at værnsreglen kun omfatter personer, der ikke samtidig med ansættelsen har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse, har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven.

Det betyder, at en arbejdsgiver fx godt kan få tilskud til en person, der har været deltidsansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, hvis personen samtidig hermed har modtaget supplerende hjælp til forsørgelse. De 6 måneder regnes fra uddannelsesaftalens påbegyndelse dvs. det tidspunkt hvor personen starter i virksomhedspraktik hos arbejdsgiveren og i en forudgående periode på 6 måneder.

Ved virksomhed forstås en arbejdsplads med et selvstændigt produktionsenhedsnummer (p-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister. Alle virksomheder har mindst en produktionsenhed, som har et ti-cifret p-nummer, der entydigt repræsenterer produktionsenheden. En produktionsenhed er den adresse, som virksomheden udøver aktivitet fra, fx en butik, filial, fabrik eller lignende. En virksomhed kan godt have flere produktionsenheder med hvert sit p-nummer, hvis virksomheden udøver aktivitet fra flere adresser, eller hvis virksomheden udøver forskellige aktiviteter fra samme adresse.

§ 157. Det er en betingelse for tilskud, at eleven under de praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

527. Det fremgår af § 157, at det er en betingelse for tilskud, at eleven under de praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret ved en overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

Bestemmelsen betyder, at det er betingelse for tilskud, at arbejdsgiveren under praktikopholdet på virksomheden skal udbetale en løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært lønmodtager efter kollektiv overenskomst er berettiget til inden for det pågældende område.

På ikke-overenskomstdækkede områder skal lønnen mindst svare til, hvad der er gældende inden for beslægtede overenskomstområder. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, skal løn og arbejdsvilkår svare til, hvad der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde.

Det er arbejdsgiverens ansvar, at der udbetales en løn, der opfylder betingelserne i loven. Kun hvis jobcenteret har grund til at tro, at en løn ikke er korrekt, skal jobcenteret reagere og kontakte arbejdsgiver og eleven for at høre nærmere om, hvorledes timelønnen er fastsat.

Tilskud

§ 158. Afgørelse om tilskud træffes af elevens opholdskommune jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Stk. 2. Indgives ansøgningen senere end nævnt i stk. 1, træffes afgørelsen om tilskud på baggrund af, om betingelserne for tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet. Tilskud kan ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af perioden efter § 159, stk. 2 og 3.

Stk. 3. Der kan ikke gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven. Dette gælder dog ikke bonus for eleven efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

528. Det fremgår af § 158, stk. 1, 1. pkt., at afgørelse om tilskud træffes af elevens opholdskommune.

Det følger retssikkerhedslovens § 9, stk. 2 (LBK nr. 826 af 16/08/2019), at en person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

529. Det fremgår af § 158, stk. 1, 2. pkt., at ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Bestemmelsen medfører, at ansøgningen skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse. Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren begynder at betale løn til eleven.

530. Det fremgår af § 158, stk. 2, 1. pkt., at hvis ansøgningen indgives senere end nævnt i stk.1, træffes afgørelsen om ydelse af tilskud på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet.

Bestemmelsen betyder, at hvis en ansøgning om tilskud indgives senere end 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse, skal afgørelsen om ydelse af tilskud træffes på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse. Det betyder, at selvom arbejdsgiveren ansøger på et senere tidspunkt, skal de vilkår, der var gældende, da ansøgningen skulle have været indgivet, være opfyldt.

531. Det fremgår af § 158, stk. 2, 2. pkt., at tilskud kun kan ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af perioden efter § 159, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen betyder, at tilskuddet kun kan ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af uddannelsesperioden for personer omfattet af forslaget til § 155, stk. 1, nr.1 og 2 og i den resterende del af den 2-årige periode, for personer omfattet af forslaget til § 155, stk. 2. Bestemmelsen medfører, at der ikke gives tilskud med tilbagevirkende kraft.

Efter bestemmelsen i § 159, stk. 3, løber tilskudsperioden på de to år fra uddannelsesaftalens påbegyndelse. Det betyder, at tilskudsperioden begynder at løbe fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, uanset om arbejdsgiveren har søgt om tilskud til eleven. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, er også en del af tilskudsperioden. Det betyder, at hvis en arbejdsgiver fx først søger om tilskud 6 måneder efter uddannelsesaftalens påbegyndelse, så kan arbejdsgiveren kun få tilskud fra ansøgningstidspunktet og i en periode på 1 år og 6 måneder, dvs. den resterende periode af de 2 år. Der henvises til § 159, stk. 3 og bemærkningerne dertil.

532. Det fremgår af§ 158, stk. 3, 1. pkt., at der ikke kan gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven.

Bestemmelsen betyder, at en arbejdsgiver, ikke kan få tilskud efter voksenlærlingeordningen, hvis arbejdsgiveren modtager offentlig støtte til samme elev. Der kan fx. ikke ydes støtte, hvis der samtidig modtages støtte efter revalideringsbestemmelserne i LAS, til samme person.

Jobcenteret kan kun udbetale tilskud under praktikophold på virksomheden. I perioder med skoleophold kan der udbetales tilskud fra AUB efter AUB-reglerne. Udbetaling af voksenlærlingetilskud i praktikperioden og AUB tilskud i skoleperioden kan derfor ikke ske for samme periode, så arbejdsgiveren får tilskud to steder fra til den samme løn.

Arbejdsgiveren skal erklære, at den ikke til samme elev modtager eller vil modtage offentlig støtte efter andre regler. Der kan fx ikke ydes støtte, hvis der samtidig modtages støtte efter revalideringsbestemmelserne i LAS, til samme person.

533. Det fremgår af § 158, stk. 3, 2. pkt., at § 158, stk. 3, 1. pkt., ikke gælder for bonus for eleven efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bestemmelsen betyder, at en arbejdsgiver godt kan modtage tilskud til eleven efter reglerne i LAB, selvom arbejdsgiveren også får bonus fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det gælder både bonus til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelser og bonus for merbeskæftigelse målt i praktikårselever som den pågældende arbejdsgiver har haft i forhold til tidligere.

§ 159. Jobcenteret udbetaler tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Stk. 2. For personer omfattet af § 155, stk. 1, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Stk. 3. For personer omfattet af § 155, stk. 2, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 30 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Stk. 4. Tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

534. Det fremgår af § 159, stk. 1*,* at jobcenteret udbetaler tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom. Bestemmelsen indebærer, at arbejdsgiveren skal anmode jobcenteret om at få tilskud til en elev. Hvis jobcenteret godkender anmodningen fra arbejdsgiveren, vil jobcenteret udbetale tilskuddet månedsvis bagud.

535. Det fremgår af § 159, stk. 2, at for personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1 og 2, skal tilskuddet gives fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, aktivitets- og uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller over-

gangsydelse, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, fleksjobvisiteret som modtager ledighedsydelse, revalidender, førtidspensionister og ledig selvforsørgende, som er ufaglærte, har en forældet uddannelse, eller har en uddannelse som ikke er forældet, hvis personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser i mindst 6 måneder.

Bestemmelsen indebærer, at jobcenteret kan udbetale tilskud til arbejdsgiver fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, dvs. det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren. Der er, med hjemmel i lovens § 160, fastsat nærmere regler i BAB kapitel 16 om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb.

Tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Det vil sige, at arbejdsgiver ikke kan få et tilskud for de timer, der ligger uden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

536. Det fremgår af § 159, stk. 3., at for personer omfattet af § 155, stk. 2, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Bestemmelsen omfatter personer, der kommer fra beskæftigelse, og som har indgået en uddannelsesaftale inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Bestemmelsen betyder, at arbejdsgiveren kan få tilskud til ufaglærte beskæftiget fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, dvs. det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren. Der er med hjemmel i lovens § 160, fastsat nærmere regler i BAB kapitel 16 om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb og uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Den 2-årige tilskudsperiode begynder at løbe fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, uanset om arbejdsgiveren har søgt om tilskud til eleven. Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Perioder hvor uddannelsen ikke er i gang, tæller ikke med tilskudsperioden, dvs. der kan forekomme ”døde” perioder i tilskudsperioden. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, forbruger også af tilskudsperioden på de 2 år.

Tilskuddet til ufaglærte beskæftiget udgør 30 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

537. Det fremgår af § 159, stk. 4, at tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte. Bestemmelsen indebærer, at tilskuddet til arbejdsgiveren skal ydes inden for EU´s de minimis-støtteordning, hvilket betyder, at der højest kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimisreglerne, til en virksomhed på i alt op til 200.000 EUR i en periode på tre regnskabsår. For landbrugs- og fiskerisektoren samt transportvirksomheder gælder særlige beløbsgrænser.

Kommunen og jobcenteret skal oplyse alle virksomheder om, at de modtager de minimis-støtte med direkte henvisning til de minimis-forordningen. Virksomhederne skal udfylde en de minimis-erklæring eller ved ansøgning om voksenlærlingetilskud en tro og love erklæring, som det fremgår af ansøgningsblanketten. Det er arbejdsgiverens eget ansvar at holde styr på, hvor meget de minimis-støtte, arbejdsgiveren tidligere har modtaget.

Bemyndigelsesbestemmelse om voksenlærlingeordningen

§ 160. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

538. Det fremgår af § 160*,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Beskæftigelsesministeren har med hjemmel i § 160 fastsæt nærmere regler i BAB kapitel 16 om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb der indgås uddannelsesaftale om jf. §§ 155 og 159 samt uddannelsesaftalens påbegyndelse jf. §§ 155, 158 og 159.

Endvidere er det udarbejdet en vejledning om voksenlærlingeordningen.

Kapitel 24

Opkvalificering i forbindelse med ansættelse

§ 161. Jobcenteret kan give tilskud til udgifter til opkvalificering i forbindelse med ansættelse af en person uden løntilskud.

Stk. 2. Tilskud kan gives til udgifter ved opkvalificering af følgende målgrupper:

1) Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, som i en forudgående periode på mindst 12 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, stk. 2, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig.

2) Personer omfattet af § 6, nr. 3-5, som i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, stk. 2.

3) Personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer.

4) Personer omfattet af § 6, nr. 6, 10 og 11.

Stk. 3. Det er en betingelse for at give tilskud, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give.

Stk. 4. Tilskud til udgifter ved opkvalificering bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til jobcenteret og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

539. Det fremgår af § 161, stk. 1, at jobcenteret kan give tilskud til udgifter til opkvalificering i forbindelse med ansættelse af en person uden løntilskud. Formålet er at øge mulighederne for, at ledige kan opnå ansættelse, herunder at afkorte vejen til ansættelse ved at finansiere køb af uddannelse efter ansættelse. Udgifterne kan vedrøre alle former for opkvalificering, herunder vejledningsforløb. Det er en betingelse, at virksomheden ikke modtager løntilskud i forbindelse med ansættelsen. Det er en forudsætning for at give tilskud til opkvalificering, at det ligger i forbindelse med ansættelsen.

540. Det fremgår af § 161, stk. 2, nr. 1, at tilskud kan gives til udgifter ved opkvalificering af dagpenge- og jobparate kontanthjælpsmodtagere. Dette betyder, at der for denne målgruppe er et krav om forudgående ledighed på 12 måneder, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig.

541. Det fremgår af § 161, stk. 2, nr. 2, at kravet om forudgående ledighed på 6 måneder gælder for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, og uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere for tilskud til udgifter ved opkvalificering.

542. Det fremgår af § 161, stk. 2, nr. 3, at der ikke stilles krav om forudgående ledighed for kontanthjælpsmodtagere for tilskud til udgifter ved opkvalificering, som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer.

De respektive overenskomstparter anviser løn- og ansættelsesvilkår, der sikrer, at integrationen af flygtninge og indvandrere kan foregå efter modellen for et sammenhængende integrationsforløb, således at der på den enkelte arbejdsplads kan indgås en lokalaftale om de konkrete vilkår. Det vil sige, at i de tilfælde, hvor der er anvist løn og arbejdsvilkår, er der ikke krav om forudgående ledighed.

543. Det fremgår af § 161, stk. 2, nr. 4, at tilskud kan gives til udgifter ved opkvalificer af revalidender, sygedagpengemodtagere og førtidspensionister, uden krav om forudgående ledighed.

544. Det fremgår af § 161, stk. 3, at det er en betingelse for at give tilskud, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give. Det er dermed en forudsætning, at der skal være tale om opkvalificering af mere generel karakter, som ydes i forbindelse med ansættelse uden løntilskud. Det vil fx sige, at opkvalificeringen efter bestemmelsen ikke kan omfatte oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver.

545. Det fremgår af § 161, stk. 4, at tilskud til udgifter ved opkvalificering bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til jobcenteret og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter. Det betyder, at arbejdsgiveren skal ansøge om tilskud til en konkret opkvalificering, og at arbejdsgiveren skal kunne dokumentere udgifterne. Det forudsættes, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan fx være i form af en faktura fra kursusafholderen eller kvittering fra et uddannelsessted.

Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

§ 162. Jobcenteret kan give tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Stk. 2. Jobcenteret giver tilskud efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

546. Det fremgår af § 162, stk. 1, at jobcenteret kan give tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob. Det indebærer, at kurserne skal være af afgørende betydning for at kunne udføre en konkret arbejdsopgave eller -proces. Det kan fx være en lagerarbejders kørekort, en køkkenassistents hygiejnekursus eller en receptionists kursus i betjening af omstillingsbord. Et kursus, der kan forbedre eksempelvis en autists generelle funktionsevne/-niveau, kan således ikke dækkes efter bestemmelsen, da det som udgangspunkt udvikler personens generelle funktionsevne/niveau og dermed ikke knytter sig til at være en nødvendighed for at kunne udføre en konkret arbejdsopgave eller -proces.

547. Det fremgår af § 162, stk. 2, at jobcenteret giver tilskud efter § 162, stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold. Hjælpen til kortvarige kurser ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob er således uafhængig af ansøgerens og en eventuel ægtefælles indtægt- og formueforhold. Det omfatter personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, dog med den undtagelse, at det ikke længere er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen. Det skyldes, at denne del af de gældende regler må formodes ikke at være tiltænkt anvendt ved kortvarige kurser, men alene tiltænkt i forhold til hjælpemidler.

Kapitel 25

Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

§ 163. Jobcenteret kan søge det regionale arbejdsmarkedsråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

548. Det fremgår af § 163, at jobcenteret kan søge det regionale arbejdsmarkedsråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Virkningen af bestemmelsen er, at hjemlen til de lovbundne puljer flyttes fra organiseringsloven til LAB.

Bestemmelsen svarer til den gældende § 30, stk. 1, i organiseringsloven.

§ 164. Inden for varslingspuljen kan jobcenteret i opsigelsesperioden for beskæftigede og for personer omfattet af § 6, nr. 1-3, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person tilbyde følgende:

1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.

2) Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse i sammenlagt op til 8 uger.

3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Stk. 2. Tilbud skal aftales, senest 2 uger efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter at den ledige er fratrådt virksomheden, og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

549. Det fremgår af § 164, stk. 1, at jobcenteret inden for varslingspuljen i opsigelsesperioden for beskæftigede og for dagpengemodtagere- og kontanthjælpsmodtagere, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person kan tilbyde følgende:

1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
2) Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse, i sammenlagt op til 8 uger.
3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Formålet med bestemmelsen er, at de afskedigede hurtigst muligt får en indsats, der kan bringe dem i anden beskæftigelse, samt at understøtte de afskedigedes muligheder for at skifte til en anden branche eller jobområde.

Der kan med bestemmelsen også ydes tilskud til vejledning og opkvalificering efter opsigelsesperioden til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. Hermed understøttes bl.a., at ansatte med korte opsigelsesvarsler har en mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratræden med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Med bestemmelsen samles reglerne om tilbud til personer, der har været omfattet af større afskedigelser, i ét kapitel.

550. Det fremgår af § 164, stk. 2, at tilbud skal aftales senest 2 uger efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Dermed kan den samlede varighed af tilbuddene med støtte fra varslingspuljen ikke overstige sammenlagt 10 uger, fordelt med op til 2 ugers jobsøgningskursus og 8 uger med opkvalificering og vejledning, uanset om indsatsen ydes i opsigelsesperioden eller når personen er blevet ledig.

§ 165. Tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

551. Det fremgår af § 165, at tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

§ 166. Ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., dispensere fra stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

552. Det fremgår af § 166, stk. 1, at ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Det betyder, at jobcenteret kan tilbyde den enkelte person følgende:
1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
2) Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse, i sammenlagt op til 8 uger.
3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

553. Det fremgår af § 166, stk. 2, at beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd kan dispensere fra stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang. Det medfører, at ministeren får mulighed for at dispensere fra de fastsatte tærskelværdier, hvis der i det konkrete tilfælde er begrænset mulighed for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

I forbindelse med vurderingen af, om anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, kan Arbejdsmarkedsbalancen bruges til at give et billede af, hvordan jobmulighederne er inden for 900 forskellige stillinger i alle regioner.

Afsnit VIII - Understøttelse af indsatsen

Kapitel 26

Mentorstøtte

Denne startvejledning suppleres af "Vejledning om mentorordningen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats", vejledning nr. xx af xx

§ 167. Med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, kan der gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Personerne kan efter en konkret vurdering gives mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og i en periode på mindst 6 måneder i alt.

554. Det fremgår af § 167, stk. 1, at med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, kan der gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Personen kan efter en konkret vurdering gives mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode. Der kan således bevilges flere perioder med mentorstøtte ud fra en konkret vurdering af personens behov.

Det er nyt, at mentorstøtte ikke længere er en del af tilbudsviften. Mentorstøtte kan fortsat bruges til at understøtte indsatsen eller som selvstændig indsats på samme måde som hidtil. Mentorstøtte vil også fortsat kunne gives til samme målgrupper og med samme formål som i den forhenværende § 31 b, stk. 1.

Personer, der har brug for mentorstøtte til at opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse eller ordinær ansættelse, kan få mentorstøtte gennem jobcenteret. Formålet med mentorstøtten vil være rettet mod personens beskæftigelses- eller uddannelsesmuligheder. Det vil være afgørende, at mentorfunktionen understøtter, at en person fastholdes eller får fodfæste på arbejdsmarkedet, i et tilbud om uddannelse eller på en uddannelse, som følges på ordinære vilkår. Det vil også gælde i tilfælde, hvor et job eller en uddannelse først bliver aktuelt på lidt længere sigt.

Det forudsættes, at mentoren løbende skal mødes med personen, fx på virksomheden, hjemme hos personen eller i forbindelse med en aktivitet eller lignende. Kontakten vil også, hvis særlige omstændigheder taler herfor, kunne ske på anden vis, fx telefonisk. For at sikre, at formålet med mentorstøtten bliver opfyldt, vil det være vigtigt, at der løbende er en så konkret kontakt, at der opbygges en støttende relation mellem mentor og personen. Den direkte kontakt vil skulle svare til de timer, som personen har fået bevilget.

Med bestemmelsen vil mentorstøtte være et individuelt redskab, der skal tilpasses den enkelte persons situation og behov. Deri ligger, at mentorstøtte ikke kan anvendes til en bestemt eller ubestemt kreds af personer, fx en af jobcenteret sammenbragt gruppe ledige eller unge i en fritidsklub eller lignende.

Jobcentrene vil kunne give mentorstøtte i tilknytning til et særligt tilrettelagt projekt under vejledning og opkvalificering, hvis mentorens indsats ligger ud over, hvad der sædvanligvis forventes i projektet. Mentorstøtte vil også kunne indgå som et fast element i særligt tilrettelagte projekter. Som yderligere eksempler vil der også kunne gives mentorstøtte til personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb.

Eksempler på mentoropgaver kan være det faglige, hvor personen støttes i forhold til konkrete arbejdsopgaver, det personlige, hvor personen støttes i forhold til at håndtere psykiske, sociale, misbrugs, familiemæssige og økonomiske problemer, det praktiske, hvor personen støttes i at få struktur på dagligdagen, det afprøvende, hvor personen støttes i at afprøve og afklare ressourcer og barrierer herunder matche personen til virksomheden, afklare fremtidige job- og uddannelsesmuligheder samt afklare eventuelle skånebehov m.v.

Målgruppen for mentorstøtte er personer, der skal opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, samt alle målgrupper i loven, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse. Der vil ikke kunne gives mentorstøtte til en person, hvis der ikke er et beskæftigelses- eller uddannelsesformål med mentorstøtten. Der kan fx gives mentorstøtte til personer i seniorjob, der anses for at være i ordinær beskæftigelse i forhold til mentorstøtte, samt til voksenlærlinge,

der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud, eller andre tilbud i beskæftigelsesindsatsloven, samt til voksenlærlinge, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud eller andre tilbud i beskæftigelsesindsatsloven, idet disse beskæftigelsesforhold anses for at være ordinær beskæftigelse i forhold til mentorstøtte.

Perioder med mentorstøtte skal ikke medregnes i opgørelsen, der vedrører kravet om forudgående ledighed som betingelse for at blive omfattet af reglerne om voksenlærlingeordningen. Der kan godt gives mentorstøtte samtidig med, at der gives tilskud til ansættelse af voksenlærlingen.

Personer under afsoning får mentorstøtte efter loven, hvis formålet er beskæftigelses- eller uddannelsesrettet. Dette kan fx forekomme, når en person i udslusningsfasen har behov for en mentor for at opnå beskæftigelse efter endt afsoning. Unge, der ikke tidligere har været i kontakt med jobcenteret, efter en konkret vurdering kan også få mentorstøtte i overgangen til uddannelse på ordinære vilkår, så flere kan få en god start på uddannelsen. Der kan tillige gives mentorstøtte for at fastholde den unge i uddannelsen, så risikoen for at falde fra uddannelsen mindskes. En person, der er ansat i et fleksjob, kan få mentorstøtte som understøttende indsats, når den sædvanlige introduktion til arbejdspladsen og den løbende hjælp eller støtte fra kolleger og ledere ikke rækker til at fastholde personen i jobbet.

Samtaler mellem mentor og personen kan fx handle om forhold på arbejdspladsen, opbygning af en struktureret hverdag, sociale forhold, misbrugsproblemer og andre personlige problemer. For personer, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, skal mentorstøtten hjælpe med at få bragt stabilitet og struktur ind i hverdagen og dermed styrke personen i troen på at kunne udvikle sig og blive i stand til at mestre sit liv og dermed komme tættere på arbejdsmarkedet. For personer, der påbegynder en uddannelse på normale vilkår, skal mentorstøtte på uddannelsesinstitutionen være andet og mere end den vejledning, som en uddannelsesvejleder giver.

555. Det fremgår af § 167, stk. 2*,* at alle målgrupper i LAB, har ret til mentorstøtte i forbindelse med udskrivning fra psykiatrisk indlæggelse i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt.

Det er fastsat i BAB kapitel 17, at sundhedsvæsenet hurtigst muligt, efter at tidspunktet for udskrivningen bliver kendt, skal meddele jobcenteret, at personen udskrives, samt oplyse tidspunktet herfor. Det er herefter jobcenterets pligt at undersøge, om personen ønsker mentorstøtte i forbindelse med udskrivningen, og sørge for at der knyttes en mentor til personen, hvis det er tilfældet.

Mentorstøtte kan med tilbydes op til 3 måneder forud for udskrivelsen, og indtil personen har opnået en stabil og struktureret hverdag. Personen har ret til mentorstøtte i 6 måneder i alt. Jobcenteret kan derefter give mentorstøtte efter de almindelige regler efter stk. 1., hvis personen er i målgruppen for mentorstøtte som understøttende indsats.

Jobcenteret skal koordinere indsatsen i forhold til andre forvaltningsområder.

Formålet med mentorstøtten er at hjælpe personen med at koordinere og genetablere et normalt hverdagsliv med bolig, familie, økonomi, netværk og arbejde. Dette skal ske igennem en tidlig afklaring af personens ønsker, ressourcer og muligheder samt ved inddragelse af jobcenteret og efter behov sundhedsvæsenet. Forløbet bør indledes med et møde mellem den indlagte person, mentoren og jobcenteret m.v. Det kan også være relevant at inddrage hospitalet eller egen læge.

Med bestemmelsen er det alene personer, der er indlagt på grund af psykiske lidelser, der har ret til en mentorstøtte i form af udskrivningskoordinator. Dette vil gælde uanset, hvor længe personen har været

indlagt. Bestemmelsen vil ikke omfatte personer, der er i ambulant behandling eller dagbehandling eller personer, der er indlagt med fysiske lidelser.

Bestemmelsen er en videreførelse af den forhenværende § 31 b, stk. 2.

§ 168. Mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution eller i kommunen. Mentorfunktionen kan også varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med.

556. Det fremgår af § 168, at mentorfunktionen kan varetages af en medarbejder ansat på den virksomhed, hvor personen, der får mentorstøtte, arbejder eller er i tilbud. Mentorordningen giver virksomheden mulighed for at indgå i et tæt samarbejde med jobcenteret om opfølgning og tilbagemelding på personens forløb i virksomheden. Mentorstøtten skal ligge ud over, hvad virksomheden sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for, at ansættelsen eller forløbet kan gennemføres.

Mentorfunktionen kan fortsat varetages af en medarbejder ansat i den uddannelsesinstitution, hvor personen er i uddannelsesforløb. Mentorstøtten skal ligge ud over, hvad uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for at uddannelsen eller forløbet kan gennemføres.

Med bestemmelsen kan mentorfunktionen endvidere varetages af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med. Virksomheden eller uddannelsesinstitutionen kan vælge at indgå aftale med en ekstern konsulent, der kan stå for virksomhedens samarbejde med jobcenteret, herunder særligt i forhold til arbejdet med de administrative opgaver og i forhold til at give tilbagemeldinger til jobcenteret om personens udvikling m.v. Den eksterne mentor, som kommunerne anvender, kan anvendes til alle typer opgaver, men bruges oftest til personer med specifikke problemer, fx sproglige eller kulturelle udfordringer, en bestemt diagnose, misbrug eller voldelig adfærd.

Mentorfunktionen kan varetages af en ansat i kommunen. Mentoren kan have en myndighedsfunktion over for personen samtidig med mentorfunktionen. Mentor kan være ansat helt eller delvist til at varetage mentorfunktionen på tværs af aktiviteter og vil ofte være en del af et kommunalt mentorkorps. Mentor kan være ansat i en anden forvaltning end jobcenteret. Mentoren yder bl.a. hjælp til almindelig daglig livsførelse og håndtering af sociale problemer, der står i vejen for, at personen kan deltage i tilbud, job eller uddannelse m.v. Har personen behov for en bostøtte eller støttekontaktperson kan mentorfunktionen og støttekontaktpersonfunktionen varetages af én og samme person.

Bestemmelsen er ny og har til formål at tydeliggøre, hvem der kan varetage mentorfunktionen. Der er dog tale om en videreførelse af gældende ret.

§ 169. Får en virksomhed eller en uddannelsesinstitution støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Stk. 2. Støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse

for medarbejderen med henblik på at forbedre en medarbejders forudsætninger for at varetage mentorfunktionen.

Stk. 3. Jobcenteret skal i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen fastsætte et timetal for mentorfunktionen ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos den person, der har brug for mentorstøtte.

Stk. 4. Der kan i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person.

557. Det fremgår af § 169, stk. 1, at får en virksomhed eller en uddannelsesinstitution støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Formålet med, at jobcenteret kan yde støtte til frikøb af mentoren, er, at mentoren skal varetage opgaven med mentorstøtte som en opgave, der ligger ud over den almindelige oplæring og introduktion af personen, i de frikøbte timer. Det er en derfor en betingelse, at mentor ikke udfører sine sædvanlige arbejdsopgaver i de timer, vedkommende fungerer som mentor. Den almindelige oplæring og introduktion til arbejdet eller uddannelsen er således ikke en mentoropgave. Det er også en betingelse for at få støtte til mentoropgaver udført af mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner, at opgaven med at introducere og oplære personen skal have et omfang, der rækker ud over arbejdsgiverens forpligtigelse til oplæring af personen og ud over uddannelsesinstitutionens forpligtigelse til introduktion og vejledning. Der skal således være mulighed for at give personlig vejledning i forhold til arbejdet eller uddannelsen som led i at fastholde personen.

Herudover skal mentorfunktionen være afgørende for, at personen opnår eller fastholder aktiviteten, tilbuddet, ansættelsen eller uddannelsen.

Bestemmelsen er en videreførelse af den forhenværende § 31 d.

558. Det fremgår af § 169, stk. 2, 1. pkt., at støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent.

Støtten skal dække virksomhedens eller uddannelsesinstitutionens lønomkostninger ved frikøb af en intern mentor eller betaling af honorar til en ekstern mentor. Det er en betingelse for bevilling af støtte til frikøb af en medarbejder, at medarbejderen ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor. Lønomkostningerne er timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen kan indgå.

Der skal være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det er ikke muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der er heller ikke dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det betyder, at det skal være det faktiske timeforbrug, der danner grundlag for udbetaling af støtte, dvs. de timer, hvor der har været direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtten.

Det er i BAB kapitel 17 udmøntet regler om, at arbejdsgiveren hhv. uddannelsesinstitutionen skal redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen.

Bestemmelsen er en videreførelse af den forhenværende § 31 e, stk. 1, 1. pkt.

559. Det fremgår af § 169, stk. 2, 2. pkt., at der med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen. Formålet med at give tilskud til opkvalificering af mentorerne er, at mentorerne gennem opkvalificeringen opnår en række nye kvalifikationer, der kan bidrage til, at mentorerne bedre kan varetage mentoropgaven. Der kan ikke bevilges tilskud til betaling for tabt arbejdsfortjeneste som følge af, at medarbejderen deltager i uddannelse. Tilskud til uddannelse til mentorer kan alene ydes til interne mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Virksomheder og uddannelsesinstitutioner kan ikke få tilskud til uddannelse til en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaven for dem. Der kan heller ikke ydes tilskud til uddannelse til mentorer, som er ansat i kommunen eller mentorer, herunder firmaer, der udbyder mentorstøtte, som jobcenteret indgår aftale med og som udfører mentoropgaver for jobcenteret.

Bestemmelsen er en videreførelse af den forhenværende § 31 e, stk. 1, 2. pkt.

560. Det fremgår af § 169, stk. 3, at der ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos personen, der har brug for mentor, fastsættes et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Jobcenteret skal fastsætte et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Det er individuelt, hvor mange timers mentorstøtte en person har brug for. Jobcenteret skal fastsætte timetallet pr. uge ud fra en konkret vurdering af behovet hos den enkelte person, der har behov for mentorstøtte.

Bestemmelsen er en videreførelse af den forhenværende § 31 e, stk. 2, 1. pkt.

561. Det fremgår af § 169, stk. 4, at hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution løbende varetager mentorfunktionen for flere personer, er det muligt at fastsætte et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person. Timetallet fastsættes af jobcenteret i et samarbejde mellem jobcenteret og virksomheden eller uddannelsesinstitutionen.

Der tages udgangspunkt i, hvilken personkreds, der almindeligvis indgår i en af de løbende understøttende indsatser med mentorstøtte, og hvilket mentorbehov, personerne almindeligvis har. Hvis jobcenteret giver en person mentorstøtte i en virksomhed, hvor der er en aftale om mentorfunktion pr. plads, kan de på den måde udnytte det antal timer, jobcenteret allerede har aftalt med virksomheden. Der skal ikke laves en særskilt bevilling. Jobcenteret skal sikre, at der er ledige timer i aftalen. Og virksomheden skal være klar over, at personen hører under denne aftale, så de kan bede om udbetaling af støtte til mentorfunktionen for personen under aftalen.

Hvis personen får mentorstøtten som individuel mentor, skal der laves en særskilt bevilling vedrørende mentorstøtten, og virksomheden skal så have disse penge som særskilt betaling. En person kan godt have en individuel mentor og en mentor pr. plads på samme tid. Hvis det aftalte med virksomheden fx er lavet ud fra en type person, hvor det passer med gennemsnitligt 5 timers mentorstøtte pr. person pr. uge og jobcenteret giver mentorstøtte til en person, der har behov for flere timer, så kan jobcenteret supplere det aftalte med virksomheden op med ekstra timer til individuel mentorstøtte. Der skal så være en særskilt bevilling til de ekstra timer.

Hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at

varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen. Støtten bevilges fortsat til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen eller honorar til en ekstern konsulent, der udfører opgaven for virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Der kan fortsat bevilges tilskud til køb af uddannelse for mentorer, ansat i virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Jobcenteret skal fastsætte et timetal for mentorfunktion i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen, enten pr. person eller pr. plads.

Bestemmelsen er en videreførelse af den forhenværende § 31 e, stk. 2, 2. pkt.

§ 170. Udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Varetages mentorstøtten af en ekstern konsulent, som udfører opgaver for jobcenteret, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

562. Det fremgår af § 170, stk. 1, 1. pkt., at udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Lønomkostningerne, der kan medtages, er dermed timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen kan indgå.

Der skal være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det er ikke muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der er heller ikke dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

563. Det fremgår af § 170, stk. 1, 2. pkt., at når mentorstøtten varetages af en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaver for jobcenteret, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent. Det betyder, at for eksterne konsulenter, som varetager mentorstøtten for jobcenteret, skal udgiften opgøres som honoraret til den eksterne konsulent. Udgiften skal opgøres på samme måde som honorar til en ekstern konsulent, der udfører mentorstøtte-opgaver for virksomheder eller uddannelsesinstitutioner. Det er en betingelse, at den eksterne konsulent ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor. Udgiften svarer til timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen kan indgå.

Der skal være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det er ikke muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der er heller ikke dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det betyder, at det skal være det faktiske timeforbrug, der danner grundlag for opgørelsen, dvs. de timer, hvor der har været direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtten.

Bestemmelsen er ny og har til formål at tydeliggøre reglerne om refusion af udgifter til mentorstøtte. Der er tale om en videreførelse af gældende ret.

Bemyndigelsesbestemmelse om mentorstøtte

§ 171. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte, om mentorfunktionen og om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

564. Det fremgår af § 171, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte, om mentorfunktionen og om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

Der er i BAB kap. 17 udmøntet nærmere regler om administration af mentorordningen.

For personer med mentorstøtte, er der i BAB kap. 8 udmøntet regler om, at personens Min Plan skal indeholde oplysninger om

1) Målet med mentorstøtten
2) Mentorens navn og kontaktdata
3) Hvilke opgaver mentoren skal bistå ved
4) Varigheden af perioden med mentorstøtte og
5) Timetallet for mentorstøtten.

Kapitel 27

Hjælpemidler, befordringsgodtgørelse m.v. under tilbud

Hjælpemidler

§ 172. Til personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan der gives tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet.

Stk. 2. Det er en betingelse for at give tilskud, at hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet, eller kompenserer for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 3. Tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

565. Det fremgår af § 172, stk. 1, at der til personer, der deltager i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering, kan gives tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet.

Bestemmelsen indebærer, at der kan bevilges tilskud til hjælpemidler i forbindelse med tilbud efter denne lov. Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Bestemmelsen er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11. Det vil sige, at der ikke i disse tilfælde kan bevilges hjælpemidler efter LAB eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Bestemmelsen er en videreførelse af gældende ret.

566. Det fremgår af § 172, stk. 2, at det er en betingelse for at give tilskud, at hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet eller kompenserer for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Som eksempel på hjælpemidler kan nævnes specielt og særligt arbejdstøj. Sikkerhedssko og arbejdstøj kan betragtes som hjælpemidler i form af arbejdsredskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldt, herunder betingelsen om, at udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren forudsættes at afholde. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-9-04.

567. Det fremgår af § 172, stk. 3, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

Det er hensigten, at tilskud til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger gives i forbindelse med tilbud om løntilskud, virksomhedspraktik eller nytteindsats. Tilskud til undervisningsmaterialer vil typisk blive givet i forbindelse med et tilbud om vejledning og opkvalificering.

Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen. På den måde sikres det, at virksomheden er part i sagen.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, ergonomisk stol, talegenkendelsesprogram, specialordbog, specialsæde og automatgear til traktor og varebil. Som eksempler på undervisningsmaterialer kan fx nævnes specielle ordbøger. Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller hvor en døråbning skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren.

§ 173. Til personer omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan der gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for personer, omfattet af § 6, nr. 6, som jf. kapitel 21, deltager i tilbud som led i afklaringen af personens arbejdsevne.

568. Det fremgår af § 173, at til personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt revalidender, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering, kan der gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 (vejledning og opkvalificering) eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det samme gælder for personer omfattet af § 6, nr. 6, som, jf. kapitel 21, deltager i tilbud som led i afklaringen af personens arbejdsevne, dvs. sygedagpengemodtagere i forrevalidering. Det vil sige for, at støtten kan ydes, skal der være tale om, at hjælpemidlet er en forudsætning for at kunne gennemføre en uddannelse, som er givet som vejledning og opkvalificering, eller er nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Ved vurderingen af om det er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 om vejledning og opkvalificering, skal kommunen bl.a. lægge vægt på, om personen kan gennemføre tilbuddet uden

støtten. Ved vurderingen af om det er en nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne indgår bl.a. graden af den nedsatte funktionsevne.

For at støtten er nødvendig, skal der ikke alene være tale om, at personen har en nedsat funktionsevne, men også at funktionsnedsættelsen sætter hindringer for, at personen kan deltage i tilbuddet.

Bestemmelsen indebærer, at personer i målgruppen efter en konkret vurdering kan få dækket udgifter til dobbelt husførelse, udgifter til børnepasning for enlige forsørgere, udgifter til indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under fx revalidering. Fx vil personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres bopæl pga. ægtefælle og børns forhold, have mulighed for efter en konkret vurdering at få dækket udgifter til dobbelt husførelse.

§ 174. Det er en betingelse for at give tilskud efter §§ 172 og 173, at følgende er opfyldt:

1) Udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde.

2) Hjælpemidlet må ikke være sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen.

3) Hjælp efter anden lovgivning må ikke være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 2. Tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Jobcenteret kan dog beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Stk. 3. Hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Stk. 4. Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

569. Det fremgår af § 174, stk. 1, nr. 1, at det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidlet efter §§ 172 og 173, at udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde. Det vil fx sige, at der ved bevillingen af tilskuddet skal tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren eller på uddannelsesinstitutionen. Der kan således fx ikke gives tilskud til et hjælpemiddel, som arbejdsgiveren normalt afholder for at opfylde kravene i fx arbejdsmiljølovgivningen.

570. Det fremgår af § 174, stk. 1, nr. 2, at hjælpemidlet ikke må være sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen. Bestemmelsen betyder, at der fx ikke kan ydes hjælp til et hæve-sænkebord, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der er derfor ikke tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde. Bestemmelsen er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08.

571. Det fremgår af § 174, stk. 1, nr. 3, at hjælp efter anden lovgivning ikke må være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevne.

Som en konsekvens af, at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap er overflyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv, fremgår det, at for at give tilskud til hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er det en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig

til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevne. Bestemmelsen medfører bl.a., at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at opnå og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter LAB.

Bestemmelsen i stk. 1 betyder, at de regler om hjælpemidler, der hidtil har været fastsat på bekendtgørelsesniveau, nu er samlet på lovniveau.

572. Det fremgår af § 174, stk. 2, at tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Jobcenteret kan dog beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution. Bestemmelsen betyder, at de regler om hjælpemidler, der hidtil har været fastsat på bekendtgørelsesniveau, nu er fastsat i loven. Bestemmelsen betyder, at der ansøges om tilskud til en konkret udgift, idet udgifterne skal kunne dokumenteres. Det forudsættes, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter, da der skal være tale om dokumenterede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan fx være i form af en faktura eller kvittering.

573. Det fremgår af § 174, stk. 3, at hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet. Det betyder fx, at hvis jobcenteret er i besiddelse af et hjælpemiddel, som i fuldt omfang tilgodeser behovet hos personen, kan jobcenteret i stedet for at give et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel give hjælpemidlet som udlån. Det er en forudsætning, at for en person, der flytter bopæl til en anden kommune men fx beholder sin løntilskudsansættelse, vil det kunne aftale med fraflytterkommunen, at personen bibeholder det hjælpemiddel, som fraflytterkommunen har givet som udlån, så længe ansættelsen bibeholdes.

574. Det fremgår af § 174, stk. 4, at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold. Det betyder, at jobcenteret ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der bevilges tilskud til hjælpemidler.

Befordringsgodtgørelse m.v.

§ 175. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 9, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km. Personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11-13, kan efter en konkret vurdering få godtgørelse efter denne bestemmelse. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 12, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12, kan ikke få befordringsgodtgørelse.

Stk. 2. Godtgørelsen udgør 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Stk. 3. Ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 9, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til at få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften

er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 13, kan efter en konkret vurdering få dækket faktiske udgifter til befordring efter denne bestemmelse.

Stk. 5. Arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse efter stk. 1-3, til personer, der er omfattet af § 6, nr. 1.

575. Det fremgår af § 175, stk. 1, 1. og 2. pkt., at dagpengemodtagere og personer, der er visiteret til fleksjob, som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter lovens kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10 (dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb, fleksjobvisiterede og revalidender), som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering) har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km. Der kan således ikke med hjemmel i bestemmelse udbetales godtgørelse for de første 24 km.

576. Det fremgår af § 175, stk. 1, 3. pkt., at ledige selvforsørgende og personer under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering, efter en konkret vurdering kan få godtgørelse efter denne bestemmelse.

577. Det fremgår videre af § 175, stk. 1, 4. pkt., at dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende, under en løntilskudsansættelse hos en privat arbejdsgiver, ikke kan få befordringsgodtgørelse. Disse får under løntilskudsansættelsen overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og de er omfattet af SKAT's regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse. Bestemmelsen medfører fx, at der ligesom i gældende ret, ikke kan bevilges befordringsgodtgørelse til en person, som er ansat i fleksjob. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 183-10.

Det er den normale transportvej, som danner grundlaget for beregningen af afstanden. Den normale transportvej vil som udgangspunkt være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 52-16.

578. Det fremgår af § 175, stk. 2, at godtgørelsen udgør 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag. Beregningen af afstanden mellem bopæl og tilbudssted følger principperne i ligningslovens § 9 c.

Der er ikke hjemmel til at yde højere befordringsgodtgørelse, heller ikke såfremt personen er boende i en udkantskommune med mulighed for dobbelt skattemæssigt kørselsfradrag. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 52-16.

579. Det fremgår af § 175, stk. 3, at ved udbetalingen afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

580. Det fremgår af § 175, stk. 4, 1. pkt., at der for visse målgrupper er ret til den faktiske udgift til befordring under virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats samt vejledning og opkvalificering, såfremt udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det drejer sig om dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede, som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og

efteruddannelse efter kapitel 9. Det drejer sig også om dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb, fleksjobvisiterede og revalidender.

Det er en forudsætning, for at udgiften er følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, at transporten er nødvendig for at deltage i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller et tilbud. Det vil sige, at hvis en person kan bruge fx offentlige transportmidler, har personen ikke ret til betaling af den faktiske udgift til befordring i egen bil for de første 24 km af udgifterne. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-8-06.

Bestemmelsen medfører, at der ikke kan bevilges befordringsgodtgørelse til en person, som er ansat i fleksjob. Baggrunden for dette er, at personer ansat i fleksjob kan få fradrag efter SKATs regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 183-10.

581. Det fremgår af § 175, stk. 4, 2. pkt., at ledige selvforsørgende og personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik og nytteindsats efter en konkret vurdering kan få den faktiske udgift til befordring dækket efter denne bestemmelse.

582. Det fremgår af § 175, stk. 5, at arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter stk. 1-3

Det er dermed arbejdsløshedskassen, der træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter reglerne om befordringsgodtgørelse, bortset fra de tilfælde hvor dagpengemodtagere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har ret til godtgørelse af den faktiske udgift til befordring. Her træffer jobcenteret fortsat afgørelse.

§ 176. Personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 7, 8, 12 og 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, kan efter jobcenterets vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 175, stk. 1.

Stk. 2. Kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

583. Det fremgår af § 176, stk. 1, at visse målgrupper under tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering efter jobcenterets vurdering kan få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved deltagelse i tilbuddet.

Det drejer sig om kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb, ledige selvforsørgende samt personer under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Godtgørelse efter § 83, kan efter jobcenterets vurdering ydes til udgifter til befordring og fx arbejdsbeklædning, hvis der er tale om en udgift ved at deltage i tilbuddet.

Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km. Det vil sige, at merudgiftsgodtgørelsen alene kan anvendes til at dække udgifterne op til og med de

første 24 km. Udgiften ud over de første 24 km dækkes efter reglerne i § 175, stk. 1, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

584. Det fremgår af § 176, stk. 2, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne. Bestemmelsen indebærer, at kommunens borgere kan orientere sig om, hvad der vil blive lagt vægt på i forhold til at få godtgørelsen på op til 1.000 kr.

Bemyndigelsesbestemmelse om befordringsgodtgørelse

§ 177. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om befordringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befordringsgodtgørelse i forbindelse med deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen og befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 176, kan hæves til 1.500 kr.

585. Det fremgår af § 177, stk. 1, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om befordringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befordringsgodtgørelse i forbindelse med deltagelse i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen og befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Der er fastsat nærmere regler herom i kapitel 18 i BAB.

586. Det fremgår af § 177, stk. 2, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 176, kan hæves til 1.500 kr. Det fremgår dermed, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til, at beløbet på 1.000 kr. til hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet i § 176 på et tidspunkt kan hæves til 1.500 kr.

Kapitel 28

Hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.

§ 178. Jobcenteret kan for at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, give tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Stk. 2. Det er en betingelse for at give tilskud til et hjælpemiddel, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Stk. 3. Tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

Stk. 4. Tilskud til hjælpemidler kan gives på baggrund af dokumenterede udgifter.

Stk. 5. Hjælpemidler kan i stedet for tilskud gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Stk. 6. Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Stk. 7. Det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

587. Det fremgår af § 178, stk. 1, at jobcenteret for at fremme at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, kan give tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen. Der vil således kunne gives udgifter til hjælpemidler i form af fx læse- og skriveteknologi, specialværktøj, særlige instruktionsbøger og lignende, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11. Det vil sige, at der i disse tilfælde ikke kan bevilges hjælpemidler LAB.

588. Det fremgår af § 178*,* stk. 2, at det er en betingelse for at give tilskud til et hjælpemiddel, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Bestemmelsen betyder, at de regler om hjælpemidler, der hidtil har været fastsat på bekendtgørelsesniveau, nu er fastsat i loven. Med bestemmelsen er reglerne om hjælpemidler dermed samlet på lovniveau. Ved bevillingen af tilskuddet skal der tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren. Som eksempel på hjælpemidler kan fx nævnes specielt og særligt arbejdstøj. Sikkerhedssko og arbejdstøj kan betragtes som hjælpemidler i form af arbejdsredskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldt, herunder betingelsen om, at udgiften skal ligge ud over, hvad fx arbejdsgiveren forudsættes at afholde.

Bestemmelsen er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-9-04. Bestemmelsen betyder fx, at der ikke kan ydes hjælp til et hæve-sænkebord, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der er derfor ikke tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde. Bestemmelsen er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08.

589. Det fremgår af § 178, stk. 3, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber, og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen. På den måde sikres det, at virksomheden er part i sager om mindre arbejdspladsindretninger.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, læseapparat, talegenkendelsesprogram, ergonomisk stol, læseprogrammer, specialordbog, specialsæde og automatgear til traktor og varebil. Som eksempler på mindre arbejdsplads-

indretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller en døråbning, for at en person kan komme igennem døren.

590. Det fremgår af § 178*,* stk. 4, at tilskud til hjælpemidler kan gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Bestemmelsen betyder, at arbejdsgiveren skal ansøge om tilskud til en konkret udgift, og at arbejdsgiveren skal kunne dokumentere udgiften. Det forudsættes, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter, da der skal være tale om dokumenterede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan fx være i form af en faktura eller kvittering.

591. Det fremgår af § 178, stk. 5, at hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet. Det betyder, at hvis jobcenteret er i besiddelse af et hjælpemiddel, som i fuldt omfang tilgodeser behovet hos personen, kan jobcenteret i stedet for at give et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel give hjælpemidlet som udlån.

Det forudsættes, at for en person, der flytter bopæl til en anden kommune men fx beholder ansættelse, vil det kunne aftales med fraflytterkommunen, at borgeren beholder det hjælpemiddel, som fraflytterkommunen har givet som udlån, så længe ansættelsen bibeholdes.

592. Det fremgår af § 178, stk. 6, at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold. Det betyder, at jobcenteret ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der gives tilskud til hjælpemidler.

593. Det fremgår af § 178, stk. 7, at det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Som en konsekvens af, at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap er overflyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv, fremgår det, at for at give tilskud til hjælpemidler efter LAB, er det en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Bestemmelsen medfører bl.a., at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation bevilges hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter LAB.

Som eksempel på personer, der ikke kan gives hjælpemidler efter denne bestemmelse, kan nævnes folkepensionister. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-16-06, at en folkepensionist ikke er omfattet af muligheden for at få tilskud til udgifter til hjælpemidler efter LAB. Det skyldes, at folkepensionister ikke er omfattet af målgruppen i LAB.

§ 179. Jobcenteret kan give en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Stk. 2. Det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 3. Tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

Stk. 4. Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

594. Det fremgår af § 179, stk. 1, at jobcenteret kan give en person, der er ansat eller som skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen. Jobcenteret kan således give tilskud til udgifter til hjælpemidler i form af fx læse- og skriveteknologi, specialværktøj, særlige instruktionsbøger og lignende, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Bestemmelsen er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11. Det vil sige, at der ikke i disse tilfælde kan bevilges hjælpemidler efter LAB eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

595. Det fremgår af § 179, stk. 2*,* at det er en betingelse for tilskuddet, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Der kan således ikke bevilges tilskud til hjælpemidler til at fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, hvis hjælp efter anden lovgivning er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Det kan fx være, hvis hjælpemidler efter arbejdsmiljølovgivningen er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Efter § 15 i arbejdsskadesikringsloven kan der betales for visse hjælpemidler, der kan erstatte tabet af eller bedre funktionen af en legemsdel, der er beskadiget ved en arbejdsskade.

Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med, at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap er flyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Bestemmelsen medfører bl.a., at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter LAB. Det vil sige, at hvis en person opfylder betingelserne for at blive bevilget hjælpemidler efter denne bestemmelse og efter § 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., bevilges hjælpemidlet efter § 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

596. Det fremgår af § 179, stk. 3*,* at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber, og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger. Det er på den måde er det tydeliggjort i lovteksten, at virksomheden er part i sager om mindre arbejdspladsindretninger.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, læseapparat, talegenkendelsesprogram, ergonomisk stol, læseprogrammer, specialordbog, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller en døråbning, for at en person i kørestol kan komme igennem døren eller komme rundt.

597. Det fremgår af § 179, stk. 4*,* at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold. Det betyder, at jobcenteret ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der gives tilskud til hjælpemidler.

Afsnit IX - Øvrige bestemmelser

Kapitel 29

Underretninger

§ 180. Jobcenteret skal give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer omfattet af § 6, nr. 1, til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

598. Det fremgår af § 180*,* at jobcenteret skal give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer, som er dagpengemodtagere, til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Bestemmelsen betyder, at arbejdsløshedskassen fortsat vil kunne få de nødvendige oplysninger fra jobcenteret om indsatsen for den enkelte dagpengemodtager til brug for arbejdsløshedskassens udbetaling af dagpenge. Det kan fx være oplysninger om, at dagpengemodtageren er udeblevet fra en jobsamtale, har afvist et henvist job eller er udeblevet fra, har afslået eller er ophørt i et tilbud.

Der er fastsat nærmere regler om, hvilke oplysninger jobcenteret skal give arbejdsløshedskassen i BAB kapitel 24.

§ 181. Arbejdsløshedskassen skal give jobcenteret de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i denne lov.

599. Det fremgår af § 181*,* at arbejdsløshedskassen skal give jobcenteret de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i denne lov.

Dermed vil jobcenteret kunne få de nødvendige oplysninger fra arbejdsløshedskassen om en dagpengemodtagers ret til dagpenge m.v. til brug for den indsats, som jobcenteret skal give personen. Det kan fx være oplysninger om, at personen er påbegyndt en dagpengeperiode, at arbejdsløshedskassen har godkendt personens cv, og at personens ret til dagpenge er ophørt.

Der er fastsat nærmere regler om hvilke oplysninger jobcenteret skal give arbejdsløshedskassen i BAB kapitel 24.

§ 182. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om jobcenterets og arbejdsløshedskassens underretninger efter §§ 180 og 181, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne.

600. Det fremgår af § 182*,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om jobcenterets og arbejdsløshedskassens underretninger efter §§ 180 og 181, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i BAB kapitel 24 fastsat nærmere regler, herunder om
- at jobcenteret bl.a. skal oplyse arbejdsløshedskassen om en dagpengemodtagers udeblivelse fra jobsamtaler, afvisning af henvist job og udeblivelser fra, afslag på og ophør med tilbud, og
- at arbejdsløshedskassen bl.a. skal oplyse jobcenteret om, at personen er påbegyndt en dagpengeperiode, om arbejdsløshedskassens godkendelse af personens cv og om ophør af personens dagpengeret.

§ 183. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

601. Det fremgår af § 183, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren fastsætter regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i BAB kapitel 13 og bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige fastsat nærmere regler om, i hvilke tilfælde og hvilke oplysninger undervisningsinstitutioner under undervisningsministerens område skal give staten, kommunen og arbejdsløshedskassen. Det kan fx være oplysninger om, at en person ikke er begyndt, udebliver fra eller ophører i en uddannelse, som personen skulle begynde på/deltage i som led i jobrettet uddannelse eller tilbud om vejledning og opkvalificering.

Dermed vil jobcenteret, kommunen og arbejdsløshedskassen få kenskab til fx manglende fremmøde, deltagelse eller ophør i en uddannelse, hvorved der kan ske en vurdering af, om forholdet har betydning for den aktive indsats for personen og for personens ret til ydelse.

Kapitel 30

Digital kommunikation

Borgere

§ 184. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 6 og 7 og personer omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan sende digitale informationer og meddelelser til personer omfattet af stk. 1 og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

602. Det fremgår af § 184, stk. 1, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation, mellem på den ene side ledige

og beskæftigede omfattet af §§ 6 og 7 og personer omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller organiseringsloven.

Andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen, kan være arbejdsløshedskasser og anden aktør. Der henvises til kapitel 2.

Udmøntningen heraf sker ved fastsættelse af regler om digital kommunikation i forbindelse med tilmelding som jobsøgende, indkaldelse til samtaler og information om »Min Plan« og rehabiliteringsplaner med tilhørende tilbud og aktiviteter m.v. og til at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation ved syge- og raskmeldinger.

Reglerne om tilmelding som jobsøgning og raskmelding på Jobnet fremgår af kapitel 5 om registrering, tilmelding og afmelding af jobsøgende i jobcentre, joblog m.v. i BAB.

Reglerne om at en person omfattet af BAB § 1 som kan få en indsats efter LAB, løbende skal holde sig orienteret på »Min Plan« på Jobnet, fremgår af kapitel 8 om planer m.v. i BAB. Undtagelser herfor fremgår af kapitel 19 om digital kommunikation i BAB.

603. Det fremgår af § 184, stk. 1, 2. pkt., at beskæftigelsesministeren endvidere fastsætter regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer. Dette medfører, at det ikke fremgår af loven, at kommunikationen skal ske via fx Jobnet.

Dette er begrundet i, at det er uhensigtsmæssigt, at der i selve loven er fastsat regler om, at kommunikation skal ske fx via Jobnet, da dette kan fastlåse en arbejdsdeling mellem digitale løsninger og aktørerne, der med tiden måtte vise sig ikke at være hensigtsmæssig.

I kapitel 5 om registrering, tilmelding og afmelding af jobsøgende i jobcentre, joblog m.v. i BAB, kapitel 8 om planer m.v. i BAB og kapitel 19 om digital kommunikation i BAB er der fastsat nærmere regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af de pågældende digitale løsninger for visse grupper af juridiske personer og virksomheder. Herunder er der også fastsat regler om, at den digitale kommunikation skal ske ved brug af Jobnet eller via andre selvbetjeningsløsninger, og om at hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at personen ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal kommunalbestyrelsen tilbyde, at kommunikationen sker på anden måde end ved digital selvbetjening.

604. Det fremgår af § 184, stk. 2, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller organiseringsloven, kan sende digitale meddelelser til personer og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at jobcenteret kan sende indkaldelser, »Min Plan«, afgørelser og andre dokumenter uden underskrift med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

De fastsatte regler fremgår af kapitel 19 om digital kommunikation i BAB.

605. Det fremgår af § 184, stk. 2, 2. pkt., at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. Det betyder, at afgørelser og dokumenter, der efter 1. pkt. sendes uden personlig underskrift, sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Arbejdsgivere

§ 185. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om frister for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentor og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af stk. 1.

606. Det fremgår af § 185, stk. 1, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsats, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov. Det betyder, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende kan anvende digital kommunikation ved ansøgning om oprettelse af pladser og tilbud m.v. efter LAB.

607. Det fremgår af § 185, stk. 1, 2. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende skal anvende digital kommunikation ved ansøgning om oprettelse af pladser og tilbud m.v. efter LAB og om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette system for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Der er således fastsat regler i kapitel 19 om digital kommunikation i BAB om obligatorisk anvendelse af det digitale ansøgningssystem VITAS ved ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v. Der er i kapitlet også fastsat regler om undtagelse fra obligatorisk anvendelse af VITAS.

608. Det fremgår af § 185, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om frister for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til jobrotation, tilskud til mentor og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system.

Det betyder, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om frister for behandling af ansøgninger, der indgives via et digitalt system. Dette vil medvirke til, at ansøgninger indgivet af arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende bliver behandlet af kommunen inden for en rimelig frist.

Det vil medføre, at der kan fastsættes regler om frister for behandling af ansøgninger, der indgives via det digitale ansøgningssystem VITAS.

Der er fastsat regler i kapitel 19 om digital kommunikation i BAB om frist for behandling af ansøgninger om oprettelse af ansættelse med løntilskud, jf. kapitel 12 i LAB og § 15 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. samt etablering af virksomhedspraktik og nytteindsats, jf. kapitel 11 og 13 i LAB.

§ 186. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

609. Det fremgår af § 186, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov. Det betyder, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende fortsat kan anvende digital kommunikation ved anmodning om udbetaling af tilskud til bl.a. ansættelse med løntilskud efter LAB.

610. Det fremgår § 186, 2. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder. Det betyder, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende fortsat kan forpligtes til at anvende digital kommunikation, herunder et bestemt digitalt system, ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter LAB. Der er fastsat regler om anvendelse af den fælles, kommunale selvbetjeningsløsning Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud ved bl.a. ansættelse med løntilskud.

Der er således fastsat regler i kapitel 19 om ansættelse med løntilskud i BAB om obligatorisk anvendelse af Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud.

Det er i kapitel 5 om anmodning om udbetaling af tilskud i bekendtgørelse om fleksjob fastsat regler om, at Nemrefusion kan anvendes ved anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob (gammel ordning).

§ 187. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

611. Det fremgår af § 187, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller organiseringsloven, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet, kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift. Andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen, er bl.a. arbejdsløshedskasserne.

De fastsatte regler fremgår af kapitel 19 om digital kommunikation i BAB.

612. Det fremgår § 187, 2. pkt., at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. Det betyder, at kommunen ved opfyldelse af de i 1. pkt. beskrevne identifikationskrav kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift med samme virkning som afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse

§ 188. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 184-187, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

613. Det fremgår af § 188, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling efter §§ 184-187, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

De fastsatte regler fremgår af kapitel 19 om digital kommunikation i BAB.

614. Det fremgår af § 188, stk. 2, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Det betyder, at det afgørende for, hvornår en digital meddelelse kan anses for at være nået frem til adressaten, er det tidspunkt, meddelelsen er tilgængelig for adressaten, og således fx ikke, hvornår adressaten tilgår eller læser den pågældende meddelelse.

Kapitel 31

Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn m.v.

§ 189. En gang årligt den 1. januar reguleres følgende med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent:

1) Prisloftet efter § 48, stk. 7.

2) Løntilskud efter § 75.

3) Fleksløntilskud efter § 123, stk. 2.

4) Tilskud efter § 126, stk. 5, § 133, stk. 3, og § 136, stk. 2.

5) Jobrotationsydelse efter § 152.

Stk. 2. Timelønnen efter § 72, stk. 2, skal beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

615. Det fremgår af § 189, stk. 1, at følgende én gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent:

1) Prisloftet efter § 48, stk. 7.

2) Løntilskud efter § 75.

3) Fleksløntilskud efter § 123, stk. 2.

4) Tilskud efter § 126, stk. 5, § 133, stk. 3, og § 136, stk. 2.

5) Jobrotationsydelse efter § 152.

Bestemmelsen betyder, at der for de nævnte ydelser m.v. under nr. 1-5 årligt den 1. januar skal ske en regulering med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Nr. 1 omhandler er prisloftet efter § 48, stk. 7, der er kursusprisen for videregående uddannelser for 6 ugers jobrettet uddannelse.

Nr. 2 omhandler løntilskud efter § 75, der vedrører tilskuddet til offentlige og private arbejdsgivere ved ansættelse i løntilskud.

Nr. 3 omhandler fleksløntilskud efter § 123, stk. 2, der vedrører nedsættelse af personens fleksløntilskud til det angivne kronebeløb for den samlede lønindtægt pr. måned.

Nr. 4 omhandler tilskud efter § 126, stk. 5, der er tilbud om støtte i form af tilskud i kronebeløb til personer, der driver selvstændig virksomhed, tilskud efter § 133, stk. 3, der er tilskuddet i kronebeløb til arbejdsgiveren, der udbetaler løn til personen i fleksjob, samt tilskud efter § 136, stk. 2, der er tilskuddet i kronebeløb, som jobcenteret giver til personer, der driver selvstændig virksomhed.

Nr. 5 omhandler jobrotationsydelse efter § 152, der er jobrotationsydelsen i kronebeløb for hver time en beskæftiget er i uddannelse, og der samtidig er ansat en vikar.

616. Det fremgår af stk. 2, at timelønnen efter § 72, stk. 2, skal beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. arbejdsløshedsforsikringsloven.

Bestemmelsen medfører, at den fælles timelønssats, der gælder for de fleste målgruppers ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, skal reguleres på baggrund af dagpengesatsen.

Satsen beregnes som 1/37 af højeste dagpenge pr. uge tillagt arbejdsmarkedsbidrag. Satsen reguleres én gang årligt den 1. januar i året, jf. arbejdsløshedsforsikringsloven. Det fremgår af lovens § 72, stk. 2, hvilken timeløn i kronebeløb en person ved ansættelse i løntilskud ved en offentlig arbejdsgiver skal have.

§ 190. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter denne lov og fastsætter herunder regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter denne lov, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

617. Det fremgår af § 190, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter denne lov, og herunder fastsætter regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Bestemmelsen betyder, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om de nævnte forhold.

Bestemmelsen medvirker til, at beskæftigelsesministeren kan være i stand til hurtigt at reagere forebyggende og præciserende i tilfælde af, at der forekommer uhensigtsmæssig anvendelse af lovens bestemmelser, herunder hvis bestemmelserne ikke bruges efter formålet. Den skal også medvirke til, at der ikke sker fejludbetalinger af tilskud og ydelser.

Med hjemmel i bestemmelsen kan der fastsættes nærmere regler om bl.a. personers, arbejdsgiveres og selvstændiges anmodning om udbetaling af tilskud og ydelser og om dokumentation i forbindelse med udbetaling af tilskud og ydelser. Derudover kan der fastsættes nærmere regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændiges anmodning om tilskud og ydelser.

Der er fastsat regler i BAB kapitel 11 om udbetaling af løntilskud bl.a. om, at arbejdsgiveren skal anmode om udbetaling af løntilskud via NemRefusion, og at arbejdsgiveren skriver under på, at de afgivne oplysninger er rigtige.

618. Det fremgår af § 190, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter denne lov, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Bestemmelsen betyder, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter denne lov, i de tilfælde, hvor tilskud og ydelser er udbetalt til personer, arbejdsgivere eller selvstændige erhvervsdrivende på et urigtigt grundlag.

Et eksempel herpå kan være, hvis en arbejdsgiver har modtaget et tilskud på baggrund af en urigtig erklæring, eller på anden måde forsætligt har fortiet forhold, der har haft betydning for retten til at modtage det pågældende tilskud.

Der er fastsat nærmere regler i BAB kapitel 11 om bl.a. tilbagebetaling af løntilskud i tilfælde, hvor arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om, eller forsætteligt har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte personer med løntilskud eller for at bevare retten hertil.

Med formuleringen "forsætteligt har fortiet forhold" henvises til dansk rets almindelige forsætsbegreb, dvs. at arbejdsgiveren har fortiet forhold med vilje og med viden om, at der derved vil eller kan blive udbetalt løntilskud med urette. Det er fx hvor en arbejdsgiver anmoder om udbetaling af løntilskud for en periode og ved anmodningen forsætteligt fortier oplysninger om, at personen er ophørt med ansættelsen i den periode, som der anmodes om løntilskud for.

§ 191. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, herunder om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 14 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring. Erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14.

619. Det fremgår af § 191, stk. 1, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, herunder om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 14 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring.

Bestemmelsen medfører, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning i tilfælde af, at en person kommer til skade i forbindelse med deltagelse i virksomhedspraktik efter kapitel 11, nytteindsats efter kapitel 13 og vejledning og opkvalificering efter kapitel 14. Ved tilskadekomst under deltagelse i vejledning og opkvalificering er det en betingelse for erstatning, at skaden ikke vil være dækket af en anden forsikring.

620. Det fremgår af § 191, stk. 1, 2. pkt., at erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Dette medfører, at sager om erstatning i forbindelse med deltagelse i virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering skal udredes i overensstemmelse med reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

621. Det fremgår af § 191, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14.

Bestemmelsen betyder, at der kan fastsættes regler om, at det er kommunen, der betaler erstatning, hvis en person, der deltager i virksomhedspraktik efter kapitel 11, nytteindsats efter kapitel 12, eller i vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, forvolder skader på andre personer eller andres ejendele under tilbuddet.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat nærmere regler i BAB kapitel 21 om erstatning i forbindelse med arbejdsskader under deltagelse i tilbud, skade forvoldt på andre personer eller andres ejendele samt regler om administration og tilbagebetaling i forbindelse med erstatningssager.

Kapitel 32

Forsøg

§ 192. Beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for de enkelte forsøg.

622. Det fremgår af § 192, stk. 1, at beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Bestemmelsen kan anvendes til at iværksætte forsøg, der fraviger lovens bestemmelser, men åbner ikke mulighed for at iværksætte forsøg, som ændrer de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Det betyder, at beskæftigelsesministeren kan iværksætte forsøg med indsatsen. Det kan fx være med kontaktforløbet, uddannelsesindsatsen eller virksomhedspraktik.

623. Det fremgår af § 192, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for de enkelte forsøg. Bestemmelsen medfører, at de nærmere regler for de enkelte forsøg fastsættes i en forsøgsbekendtgørelse på beskæftigelsesområdet.

§ 193. I perioden fra den 1. januar 2020 til den 1. januar 2024 gennemføres forsøg, hvorefter beskæftigelsesministeren giver tilladelse til, at udvalgte arbejdsløshedskasser for egne

medlemmer efter ansøgning får overladt ansvaret for kontaktforløbet i de første 3 måneders ledighed. Personer med komplekse udfordringer, som vurderes i risiko for langtidsledighed, og unge under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, skal have et kontaktforløb i jobcenteret.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren udpeger kommuner, der deltager i forsøget.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for forsøget.

624. Det fremgår af § 193, stk. 1, 1. pkt., at der i perioden fra 1. januar 2020 til 1. januar 2024 gennemføres forsøg, hvorefter beskæftigelsesministeren giver tilladelse til, at udvalgte arbejdsløshedskasser for egne medlemmer efter ansøgning får overladt ansvaret for kontaktforløbet i de første 3 måneders ledighed.

Det betyder, at udvalgte arbejdsløshedskasser får mulighed for at gennemføre kontaktforløbet for egne medlemmer i de første 3 måneders ledighed. Udvælgelsen af arbejdsløshedskasser sker på baggrund af ansøgninger.

De kriterier, der vil blive lagt vægt på, skal arbejdsløshedskassen have taget stilling til i ansøgningen. Det er bl.a. organisering og kapacitet, geografisk forankring, arbejdsløshedskassernes it-understøttelse, samarbejde med kommunerne, profilafklaringsværktøj, opfølgning på forsøget, indsats i opsigelsesperioden og match mellem virksomheder og ledige. Værktøjet skal stilles til rådighed for de ledige i forbindelse med afklaringen, dog således at det er frivilligt for den enkelte ledige, hvorvidt denne ønsker at anvende værktøjet.

Personer i arbejdsløshedskasser, der deltager i forsøget, skal deltage. Der vil således ikke være tale om en valgmulighed for den enkelte person.

625. Det fremgår af § 193, stk. 1, 2. pkt., at personer med komplekse udfordringer, som vurderes i risiko for langtidsledighed, og unge under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn, skal have et kontaktforløb i jobcenteret.

Personer med komplekse udfordringer, som vurderes at være i risiko for langtidsledighed og unge, som er i målgruppen for et uddannelsespålæg, skal undtages fra forsøget, og sådanne personer skal derfor fortsat have et kontaktforløb i jobcenteret efter de gældende regler.

Personer med komplekse udfordringer og i risiko for langtidsledighed vil blive udskilt til et kontaktforløb i LAB, og der vil derfor være krav om for at kunne deltage i forsøget, at arbejdsløshedskasserne vil anvende et profilafklaringsværktøj, som kan understøtte den udvælgelse af personer, som arbejdsløshedskasserne skal foretage.

Med »komplekse udfordringer og som vurderes i risiko for langtidsledighed« forstås, at der kan være tale om ledige, der fx som følge af alder og de kompetencer m.v., de er i besiddelse af, er i risiko for at ende i langtidsledighed, men der kan også være tale om ledige, som har komplekse problemer fx som følge af personlige forhold og derfor er i risiko for langtidsledighed. Det er arbejdsløshedskassen, der ved hjælp fra et profilafklaringsværktøj vurderer, om en person er i risiko for langtidsledighed og derfor skal have et kontaktforløb i jobcenteret. Det er frivilligt for personen, om pågældende vil lade sig profilafklare.

I forsøget fastholdes, at det er jobcenteret, der vurderer, hvornår en person skal have en aktiv indsats.

Personen får et kontaktforløb i jobcenteret, men det er ikke forudsat, at en person, der overgår til et kontaktforløb, skal tilbydes en særlig indsats. Jobcenteret kan give en indsats efter de gældende regler

og vurderer behovet for en indsats under hensyntagen til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet.

Der udstedes en særskilt bekendtgørelse om a-kasseforsøget og en vejledning til bekendtgørelsen.

626. Det fremgår af § 193, stk. 2, at beskæftigelsesministeren udpeger kommuner, der deltager i forsøget. Bestemmelsen betyder, at forsøget kan komme til at omfatte alle kommuner, bortset fra frikommuner, der efter reglerne om frikommuneforsøg kan lave forsøg med kontaktforløbet. Kommunerne kan ikke vælge, om de ønsker at deltage i forsøget.

Det fremgår af bilag til bekendtgørelse om a-kasseforsøget, hvilke arbejdsløshedskasser og kommuner, der deltager i forsøget.

627. Det fremgår af § 193, stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for forsøget.

Med hjemmel i bestemmelsen er der udstedt en særskilt bekendtgørelse om a-kasseforsøget og en vejledning til bekendtgørelsen. Bekendtgørelsen indeholder regler om:
– tidspunkt for udvælgelse af medlemmer til forsøget,
– opgørelse af forsøgsperiode,
– overgang af kontaktforløb til jobcenteret,
– arbejdsløshedskassernes pligt til at vejlede,
– jobcentrenes mulighed for at deltage personligt ved brug af direkte digital billedforbindelse i den første fælles jobsamtale, som holdes,
– at arbejdsløshedskasserne har ansvaret for kontaktforløbet,
– selvbooking af jobsamtaler i arbejdsløshedskasserne,
– krav til antallet af samtaler før og efter overgang af kontaktforløb til jobcenteret,
– arbejdsløshedskassernes indkaldelse til fællessamtaler,
– arbejdsløshedskassernes pligt til i forbindelse med kontaktforløbet løbende at påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende,
– medlemmets oplysningspligt,
– arbejdsløshedskassers mulighed for registrering af mindre intensiv indsats og andre registreringer,
– ophør med forsøget før tid, hvis arbejdsløshedskassen ikke lever op til betingelserne for forsøget.

Det betyder således, at en række regler i kontaktforløbet m.v. fraviges i en forsøgsbekendtgørelse om forsøg med mere ansvar til arbejdsløshedskasser i de første 3 måneder af ledighedsperioden. Det gælder bl.a. følgende:
– Jobsamtaler de første 6 måneder.
– Jobcenteret har ansvaret for kontaktforløbet.
– Jobcenteret indkalder til første fælles jobsamtale.
– Selvbooking af jobsamtaler i jobcenteret.
– Jobcenteret registrerer mindre intensiv indsats.
– Jobcentrene deltager personligt i fælles jobsamtaler.
– Arbejdsløshedskassen kan deltage personligt digitalt i første fælles jobsamtale.
– Jobcentrene påser løbende, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.
– Jobcenterets mulighed for at iværksætte særlige aktiviteter.
– Jobcenterets pligt til at vejlede om repatriering for personer i målgruppen.
– Medlemmets oplysningspligt ved sygdom, ferie m.v., og deltagelse i jobrettet uddannelse.
– Jobcenterets mulighed for at pålægge medlemmet at søge konkrete job.

Kapitel 33

§ 194. Kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktforløb, udarbejdelse af »Min Plan«, helhedsorienteret plan og rehabiliteringsplaner og administration i øvrigt. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til særlige aktiviteter efter § 17, godtgørelse efter § 62, stk. 2, og lægeerklæringer.

628. Det fremgår af § 194, 1. pkt., at kommunen endeligt afholder udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktforløb, udarbejdelse af »Min Plan«, helhedsorienteret plan og rehabiliteringsplaner og administration i øvrigt.

Administration i øvrigt er fx udgifter til journalføring, regnskabsføring og revision.

Det fremgår, af § 194, 2. pkt., at kommunen desuden endeligt afholder udgifterne til særlige aktiviteter efter § 17, godtgørelse efter § 62, stk. 2, og til lægeerklæringer.

Dermed skal kommunerne også endeligt afholde udgifterne til særlige aktiviteter efter lovens § 17, som hjemler, at jobcenteret kan tilbyde økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Desuden skal kommunerne endeligt afholde udgifterne til godtgørelse efter lovens § 62, stk. 2, til unge under 18, samt til lægeerklæringer.

Det gælder på tværs af flere ministerområder, at kommunen endeligt afholder administrative udgifter.

Det gennemgående princip fremgår også af bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Social- og Indenrigsministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport- og Boligministeriets ressortområder.

Bekendtgørelsen er fastsat med hjemmel i § 85 i retssikkerhedsloven. I bekendtgørelsen er det fastsat, at kommunerne endeligt afholder udgifter til rådgivning, tilsyn og administration m.v., som finder sted i forvaltningen, samt uden for forvaltningen i tilknytning til eller som led i et tilbud eller udbetaling af en ydelse eller et tilskud (med visse undtagelser). Udgifterne omfatter vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktforløb, udarbejdelse af jobplaner, konsulentstøtte, lægeerklæringer, regnskabsføring og revision, særlig tilrettelagt rådgivning eller vejledning, evt. tilrettelagt som opsøgende arbejde m.v.

De administrative udgifter er ikke refusionsberettigende og heller ikke omfattet af budgetgaranti i statens bloktilskud til kommunerne.

Der er udarbejdet en vejledning om kommunernes dokumentation af driftsudgifter ved aktivering m.v., hvori der vejledes om, hvilke udgifter der ikke vil være berettigende til statsrefusion, hvilke udgifter der vil blive givet statsrefusion til, og hvordan udgifterne skal afgrænses og dokumenteres til kommunal finansiering.

§ 195. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11 og 13, når udgiften angår følgende:

1) Tilbud efter kapitel 14, herunder deltagerbetaling.

2) Partnerskabsaftaler efter § 15.

3) Opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter § 161.

4) Undervisningsmaterialer efter § 172.

5) Merudgiftsgodtgørelse efter § 176.

629. Det fremgår af § 195, nr. 1, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjobsvisiterede, førtidspensionister og for unge under 18, når udgiften angår tilbud efter kapitel 14, herunder deltagerbetaling. Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14, herunder deltagerbetaling, for visse målgrupper.

Deltagerbetaling i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering kan i nogle tilfælde være et mindre gebyr, men i andre tilfælde et stort beløb, som reelt svarer til en driftsudgift (fx i forbindelse med private ikke SU-berettigende uddannelser).

Kommunens udgifter til ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov (STU), der gives som et tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 2, i loven, er ikke omfattet af statslig refusion efter nærværende kapitel, jf. § 5 b i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, jf. lovbekendtgørelse nr. 783 af 15. juni 2015 med senere ændringer.

630. Det fremgår af § 195, nr. 2, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18, når udgiften angår partnerskabsaftaler efter § 15. Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler. I lovens § 15 beskrives, at en virksomhed og et jobcenter kan indgå partnerskabsaftaler i forbindelse med tilbud om virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11.

631. Det fremgår af § 195, nr. 3, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18, når udgiften angår opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter § 161.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til opkvalificering i forbindelse med ansættelse uden løntilskud, som er beskrevet i lovens § 161. Refusionsbestemmelsen vil i praksis kun gælde for førtidspensionister, da personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjobsvisiterede og unge under 18 ikke kan få opkvalificering i forbindelse med ansættelse.

632. Det fremgår af § 195, nr. 4, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18, når udgiften angår undervisningsmaterialer efter § 172.

633. Det fremgår af § 195, nr. 5, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18, når udgiften angår merudgiftsgodtgørelse efter § 176.

Førtidspensionister kan ikke få merudgiftsgodtgørelse, hvorfor refusion heraf ikke vil være omfattet.

§ 196. Inden for en pulje refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse efter § 96.

Stk. 2. Inden for en pulje refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb efter § 97.

634. Det fremgår af § 196, stk. 1, at staten inden for en pulje refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse efter § 96. Dermed vil staten skulle give 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser til dagpengemodtagere inden for puljen til uddannelsesløft, som beskrevet i lovens § 96.

Refusionen er begrænset af, at der er en landsdækkende pulje, hvor STAR ved årets start fordeler årets bevilling og giver tilsagn om tilskud til hver enkelt kommune efter kommunens andel af ledighedsberørte dagpengemodtagere over 30 år, som ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. Alle kommuner får udmeldt et minimumsbeløb på 100.000 kr. for at sikre, at alle kommuner kan iværksætte forløb. Ud over statsrefusionen får kommunerne under ét det, som svarer til 20 pct. af puljen, via budgetgarantien, der ydes til kommunerne via regulering af bloktilskuddet.

Der er fastsat nærmere regler om puljen i bekendtgørelse om puljen til uddannelsesløft.

635. Det fremgår af § 196, stk. 2, at staten inden for en pulje refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb efter § 97. Dermed vil staten skulle give 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb til dagpengemodtagere inden for den regionale uddannelsespulje, som beskrevet i lovens § 97.

Refusionen er begrænset af, at der er en landsdækkende pulje, hvor STAR ved årets start fordeler årets bevilling og giver tilsagn om tilskud til hver enkelt kommune efter kommunens andel af ledighedsberørte dagpengemodtagere. Der udmeldes ikke et minimumsbeløb til kommunerne. Ud over statsrefusionen får kommunerne det, som svarer til 20 pct. af puljen, via budgetgarantien, der ydes til kommunerne under ét via regulering af bloktilskuddet.

Der er fastsat nærmere regler om puljen i bekendtgørelse om den regionale uddannelsespulje.

§ 197. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

1) Mentorstøtte efter kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8.

2) Kortvarige kurser efter § 162.

3) Arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 172, 178 og 179.

4) Særlige udgifter efter § 173.

5) Befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198.

636. Det fremgår af § 197, nr. 1, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26 for personer, der er i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb. Derimod vil kommunen ikke kunne få refusion af udgifter til mentorstøtte for andre målgrupper, bortset fra visse udlændinge omfattet af lovens § 202.

637. Det fremgår af § 197, nr. 2, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til kortvarige kurser efter § 162. Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til kortvarige kurser, som er beskrevet i lovens § 162. Refusionsbestemmelsen vil gælde udgifter for fleksjobvisiterede, der

modtager ledighedsydelse, eller som er ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælp til kortvarige kurser til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob.

638. Det fremgår af § 197, nr. 3, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 172, 178 og 179.

Lovens § 172 vedrører udgifter til personer i tilbud efter kapitel 11-14 i LAB, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretninger til at opnå eller fastholde tilbuddet.

Lovens § 178 vedrører udgifter til personer, der er ansat i ordinær beskæftigelse, selvstændige samt ansatte i seniorjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretninger til at opnå eller fastholde ansættelsen.

Lovens § 179 vedrører udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning til personer, der er på ledighedsydelse eller som er ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretninger til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter vedrørende de arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, som fremgår af lovens §§ 172, 178 og 179.

639. Det fremgår af § 197, nr. 4, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til særlige udgifter efter § 173.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til særlige udgifter, hvis udgiften vedrører personer i jobafklarings- eller ressourceforløb, samt revalidender, og som vil kunne få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 om vejledning og opkvalificering, eller følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, som beskrevet i lovens § 173. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud om forrevalidering som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne.

Særlige udgifter efter lovens § 173 kan være udgifter til dobbelt husførelse, udgifter til børnepasning for enlige forsørgere, udgifter til indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering. Fx vil jobcenteret kunne gives støtte til personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres bopæl pga. ægtefælle og børns forhold, så disse personer får mulighed for at få dækket udgifter til dobbelt husførelse.

640. Det fremgår af § 179, nr. 5, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198. Kommunen vil således kunne få 50 pct. refusion af befordringsgodtgørelse, som kommunen udbetaler til alle målgrupper, der er omfattet af lovens § 175 om befordringsgodtgørelse.

Befordringsgodtgørelse efter lovens § 175, stk. 1, til dagpengemodtagere udbetales af arbejdsløshedskassen, jf. § 175, stk. 5, og kommunen medfinansierer statens udgifter hertil, jf. § 198.

Befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 1, omhandler den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og vedrører transport som retur er mere end 24 km. Kommunen vil efter bestemmelsen kunne få refusion, hvis kommunen har udbetalt befordringsgodtgørelse efter lovens § 175, stk. 4, til dagpengemodtagere, hvor kommunen – ligesom for de øvrige målgrupper – afholder faktiske udgifter, som er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

§ 198. Kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler udstedt i medfør af samme lov tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Kommunens bidrag efter stk. 1 udgør 50 pct. af statens udgifter.

641. Det fremgår af § 198, stk. 1, at kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter lovens § 175, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, arbejdsløshedsforsikringsloven. Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler udstedt i medfør af denne lov tilsvarende anvendelse.

Dermed vil kommunen skulle bidrage til finansieringen af befordringsgodtgørelse, som staten har refunderet til arbejdsløshedskassen efter reglen i § 79, stk. 1, i arbejdsløshedsforsikringsloven, når arbejdsløshedskassen har udbetalt befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse vil omfatte udgifter til personer, der har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i retssikkerhedsloven.

642. Det fremgår af § 198, stk. 2, at kommunens bidrag efter stk. 1 udgør 50 pct. af statens udgifter. Dermed vil kommunerne skulle medfinansiere 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere.

§ 199. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer omfattet af § 6, nr. 11.

643. Det fremgår af § 199, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for førtidspensionister.

Udgifterne til løntilskud i forbindelse med løntilskudsansættelse for førtidspensionister er ikke omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne. Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til ansættelse af førtidspensionister med løntilskud.

§ 200. For fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

1) Fleksløntilskud efter § 123.

2) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126.

3) Tilskud til fleksjob efter § 133.

4) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 136.

644. Det fremgår af § 200, nr. 1, at for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud efter § 123. Dermed vil staten skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud efter lovens § 123 for fleksjob, hvor visitation til fleksjob er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Af lovens § 123 fremgår, at kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver.

645. Det fremgår af § 200, nr. 2, at staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126. Dermed vil staten skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, hvor tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket fra og med den 1. januar 2013, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Af lovens § 126 fremgår, at jobcenteret under visse betingelser kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed.

Refusionsbestemmelserne i nr. 1 og 2 vedrører således kommunens udgifter til fleksløntilskud til personer, som blev visiteret til fleksjob eller som fik tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed i perioden fra den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2014. Fleksløntilskud udbetales til personer som et supplement til løn for det præsterede arbejde hos arbejdsgiver, jf. den ændrede tilskudsmodel (ny ordning med indtægtsreguleret tilskud). Refusionsbestemmelsen gælder dog kun, indtil disse personer efter den 30. juni 2014 bliver revisiteret til fleksjob hos samme arbejdsgiver, bliver ansat i fleksjob eller på ny har fået tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, jf. § 30, stk. 3, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Refusionsbestemmelserne vedrører endeligt også udgifter til personer, som er visiteret før 1. januar 2013, men som påbegynder fleksjob med indtægtsreguleret tilskud eller får tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed den 1. januar 2013 eller senere.

646. Det fremgår af § 200, nr. 3, at staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til fleksjob efter § 133.

Dermed vil staten skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til fleksjob efter lovens § 133 for fleksjob, der er påbegyndt før den 1. januar 2013. Af lovens § 133 fremgår, at arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob, og tilskuddet udbetales til arbejdsgiveren.

647. Det fremgår af § 200, nr. 4, at staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 136.

Dermed vil staten skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter lovens § 136, hvoraf det fremgår, at jobcenteret giver støtte i form af tilskud til personer, som driver selvstændig virksomhed, såfremt tilskuddet er bevilget senest den 31. december 2012.

Refusionsbestemmelserne i nr. 3 og 4 vedrører kommunens udgifter til løntilskud til arbejdsgiver, der før 1. januar 2013 har ansat personer i fleksjob eller til tilskud til selvstændige erhvervsdrivende bevilget før 1. januar 2013 (gammel ordning).

§ 201. Staten refunderer 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter kapitel 22.

Stk. 2. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 23.

648. Det fremgår af § 201, stk. 1, at staten refunderer 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter kapitel 22.

Dermed vil staten skulle refundere 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse. Bestemmelsen omfatter jobrotationsydelse for alle jobrotationsforløb efter loven kapitel 22 om jobrotation.

649. Det fremgår af § 200, stk. 2, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 23. Dermed vil staten skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter voksenlærlinge. Bestemmelsen omfatter løntilskud til voksenlærlingeforløb efter lovens kapitel 23 om voksenlærlingeordningen. Bestemmelsen vedrører løntilskud til arbejdsgivere ved såvel ledige som beskæftigede, der ansættes som voksenlærlinge.

§ 202. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, jf. stk. 3, hvis

1) personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydeligt og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller

2) tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 2. Udgifter efter stk. 1 omfatter følgende:

1) Udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 10 og 11.

2) Udgifter til partnerskabsaftaler efter § 15, til undervisningsmaterialer efter § 172 og til mentorstøtte efter kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 10 og 11.

3) Udgifter til kortvarige kurser efter § 162 og udgifter til hjælpemidler efter § 178 til personer omfattet af § 6, nr. 9.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

650. Det fremgår af § 202, stk. 1, nr. 1, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, jf. stk. 3, hvis personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv. Dermed vil staten skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats, jf. stk. 2,

til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser i udlændingeloven, jf. stk. 3, hvis udlændingen pga. betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold.

651. Det fremgår af § 202, stk. 1, nr. 2, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, jf. stk. 3, hvis tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet. Dermed vil staten skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats, jf. stk. 2, til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser i udlændingeloven, jf. stk. 3, hvis udlændingen er en mindreårig asylansøger. Der gives dog kun refusion af udgifterne, indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

652. Det fremgår af § 202, stk. 2, nr. 1, at udgifter efter stk. 1 omfatter udgifter til løntilskud efter kapitel 12 om ansættelse med løntilskud til de af bestemmelsen omfattede udlændinge, der er kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtagere, er revalidender eller førtidspensionister.

For de nævnte målgrupper vil staten skulle refundere kommunens udgifter med 100 pct., jf. stk. 1.

653. Det fremgår af § 202, stk. 2, nr. 2, at udgifter efter stk. 1 omfatter udgifter til partnerskabsaftaler efter § 15, til undervisningsmaterialer efter § 172 og til mentorstøtte efter kapitel 26 til revalidender og førtidspensionister.

Bestemmelsen betyder, at staten yder 100 pct. refusion af kommunens udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26 om mentorstøtte, og efter §§ 15 og 172 til hjælpemidler og partnerskabsaftaler om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11 om virksomhedspraktik. Udgifterne vil vedrøre de af bestemmelsen omfattede udlændinge, der er revalidender og førtidspensionister.

654. Det fremgår af § 202, stk. 2, nr. 3, at udgifter efter stk. 1 omfatter udgifter til kortvarige kurser efter § 162 og udgifter til hjælpemidler efter § 178 til personer, som er visiteret til eller ansat i fleksjob.

Hjælpemidler efter §§ 162 og 178 er hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende udlænding omfattet af bestemmelsen kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og når hjælpen kompenserer for den pågældendes begrænsning i arbejdsevnen.

Refusionsbestemmelsen medfører, at staten yder 100 pct. refusion af kommunens udgifter til disse hjælpemidler til de af bestemmelsen omfattede udlændinge, som er visiteret til eller ansat i fleksjob.

655. Det fremgår af § 202, stk. 3, at bestemmelsen i stk. 1 omfatter udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i LAS.

Bestemmelsen medfører, at kommunens udgifter til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser om opholdstilladelse i udlændingeloven, vil blive refunderet med 100 pct. fra staten.

Det er samme persongruppe, som er omfattet af bestemmelser om statslig refusion i LAS, for hvilke der ydes fuld refusion til kommunen for udgifter til forsørgelsesydelse, og reglerne i servicelovens § 181, hvor der ligeledes ydes fuld refusion til kommunen for en række udgifter til bl.a. døgnophold og en udpeget fast kontaktperson. De bestemmelser for opholdstilladelse efter udlændingeloven, som der i stk. 3 henvises til, fremgår af § 107, stk. 1, i LAS, og består aktuelt af:

1. udlændingelovens §§ 7 og 8,
2. udlændingelovens § 9 b,
3. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,

4. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, som er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen føres tilbage til en sådan person,
5. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis far eller mor har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
6. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
7. udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
8. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller
9. udlændingelovens § 9 e.

Reglerne vil således eksempelvis omfatte udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, § 9, stk. 1 og 2, når visse betingelser er opfyldt, § 9 b og § 9 c, når visse betingelser er opfyldt, samt § 9 e.

Bestemmelserne i udlændingeloven omfatter bl.a. udlændinge, der har fået asyl eller humanitær opholdstilladelse. Personkredsen omfatter tillige udlændinge, der har fået opholdstilladelse på et særligt grundlag, idet der hertil er knyttet yderligere betingelser – eksempelvis skal tilladelsen være meddelt en asylansøgende udlænding eller en ægtefælle til en udlænding, der har fået humanitær opholdstilladelse. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af den omfattede personkreds, men om eksempler.

§ 203. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

Stk. 2. Det er den kommune, som borgeren har som opholdskommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion efter stk. 1, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

656. Det fremgår af § 203, stk. 1, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Social- og Indenrigsministeriet, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport- og Boligministeriets ressortområder, som har hjemmel i bl.a. § 85 i retssikkerhedsloven.

Det er fastsat, at kommunen anmoder staten om statsrefusion og tilskud kvartalsvis over for det ministerium, som loven henhører under, fx Beskæftigelsesministeriet. Anmodningen sker på baggrund af kommunens opgørelse af de forventede revisionsberettigede udgifter for det kommende kvartal, samt den tilskudsberettigede aktivitet i året til og med tilskudskvartalet, jf. den løbende restafregning. Refusion for ydelser eller tilskud efter LAB udbetales for visse ydelser eller tilskud, så den er til disposition for kommunen den næstsidste bankdag i måneden forud for den måned, refusionen vedrører. For andre ydelser eller tilskud udbetales refusionen, så den er til disposition for kommunen den sidste bankdag inden den 16. i hver af kvartalets måneder.

I refusionen er indeholdt udbetaling eller afregning af den løbende restafregning. Den endelige restafregning sker en gang årligt og foretages af ressortministeriet, når kommunens regnskab er revideret og forsynet med påtegning af kommunens revision.

Bestemmelsen gælder ikke for udgifter omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

657. Det fremgår af § 203, stk. 2, at det er den kommune, som borgeren har som opholdskommune efter reglerne i kapitel 3 i retssikkerhedsloven, der skal hjemtage refusion efter stk. 1, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Dermed er det den kommune, som borgeren har som opholdskommune, der vil have ret til at hjemtage refusion af afholdte udgifter, medmindre andet er aftalt med en anden kommune. En kommunes ret til refusion vil bero på, at kommunen har afholdt udgiften til en given ydelse eller indsats for en person, som kommunen efter reglerne i kapitel 3 i retssikkerhedsloven, er opholds- (og handle-) kommune for. En person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

Som udgangspunkt vil CPR-registreringen af en persons bopæl være udtryk for hvilken kommune, der er vedkommendes opholdskommune. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune, der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune, jf. § 9, stk. 12, i retssikkerhedsloven.

Efter at det er blevet bestemt, hvilken kommune der er rette opholdskommune, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at flere kommuner vil kunne hjemtage refusion for samme udgift. Det kan være relevant, hvor opholdskommunen køber fx en plads i et kommunalt projekt (tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering) i en anden kommune, og hvor begge kommuner kan siges at afholde en udgift, men hvor det er opholdskommunen, der har ret til at hjemtage refusion.

Et andet eksempel er, når en person flytter fra en kommune til en anden kommune, mens personen er i et tilbud, hvis fortsættelse accepteres af tilflytterkommunen. Selv om den ene kommune måtte blive faktureret for hele udgiften til tilbuddet, kan hver kommune kun hjemtage refusion i forhold til deres del af tilbudsperioden som opholdskommune.

Der er endvidere tilfælde, hvor et jobcenter på vegne af flere jobcentre afholder udgifter til en indsats, hvor en virksomhed modtager tilskud. Et eksempel er jobrotationsydelse i jobrotationsprojekter. Der kan være tale om, at et jobcenter er administrerende jobcenter på vegne af flere jobcentre, der har ledige, der deltager som vikarer i et jobrotationsprojekt. Der kan også være tale om, at jobcenteret i virksomhedens kommune udbetaler jobrotationsydelse til virksomheden for alle de ledige, der deltager i jobrotationsprojektet, selv om de kommer fra andre kommuner. I tilfælde hvor den ledige ikke har opholdskommune i den kommune, der administrerer jobrotationsforløbet for en virksomhed, kan der indgås en samarbejdsaftale mellem den administrerende kommune og den lediges opholdskommune, som giver den administrerende kommune ret til at hjemtage et beløb svarende til 100 pct. af de afholdte udgifter til jobrotationsydelsen fra den lediges opholdskommune. Med en sådan aftale har den administrerende kommune 0 kr. i nettoudgifter til jobrotationsydelsen, da den lediges opholdskommune betaler 100 pct. af udgifterne til den administrerende kommune for den pågældende lediges aktiviteter.

I tilfælde, hvor den ledige ikke har ophold i den kommune, der administrerer jobrotationsforløbet, er det derfor opholdskommunen, der hjemtager 60 pct. i statsrefusion til jobrotationsydelsen fra staten. Hvis der samtidigt er indgået en samarbejdsaftale, som beskrevet ovenfor, bliver opholdskommunens nettoudgifter 40 pct. af jobrotationsydelsen til den pågældende ledige, da opholdskommunen hjemtager 60 pct. statsre-

fusion samtidig med, at opholdskommunen betaler 100 pct. af den administrerende kommunes udgifter til jobrotationsydelsen.

Det bemærkes i øvrigt, at der efter § 9 c i retssikkerhedsloven er ret til mellemkommunal refusion mellem en opholdskommune og en tidligere opholdskommune i visse tilfælde, herunder når den tidligere opholdskommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til at en person får ophold i bolig eller boform i kommunen. Refusionen gives for udgifter til hjælp givet efter LAB beskæftigelsesindsats samt en række love på det sociale område.

Der henvises i det hele til § 9 c i retssikkerhedsloven.

Afsnit X - Klageadgang, ikrafttræden m.v

Kapitel 34

Klageadgang

Klage over jobcenterets og kommunens afgørelser

> **§ 204.** Kommunens, herunder jobcenterets, afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.
>
> *Stk. 2.* Klage efter stk. 1 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning, jf. §§ 64, 80 og 88, kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.
>
> *Stk. 3.* Ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse efter § 176 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

658. Det fremgår af § 204, stk. 1, at kommunens, herunder jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Det betyder, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan behandle såvel klager over indholdet i en afgørelse som klager over den måde, en sag er behandlet på, fx myndighedens tilsidesættelse af regler for sagsbehandling fastsat i bl.a. forvaltningsloven.

For at en klage kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg er det en betingelse, at der er tale om en klage over en afgørelse. Det vil sige, at der ikke alene kan klages over kommunens faktiske forvaltningsudøvelse. Fx er kommunens forelæggelse af sager for rehabiliteringsteamet en del af den faktiske forvaltningsudøvelse som led i sagsbehandlingen. Der er tale om en processuel beslutning og ikke en afgørelse. Der kan derfor ikke klages over, at sagen forelægges eller at sagen ikke forelægges for teamet, ligesom der heller ikke kan klages over teamets indstilling i en sag.

Er der tale om en klage, som ikke vedrører afgørelser efter LAB eller tilsidesættelse af regler for sagsbehandling, men alene personalets optræden, sagsbehandlingens tilrettelæggelse, ekspeditionsfejl eller lignende skal klagen som følge af det almindelige over/underordnelsesforhold indbringes for de overordnede administrativt ansvarlige. Som udgangspunkt har borgmesteren den øverste daglige ledelse af kommunens administration. En klage over disse forhold skal derfor indgives til borgmesteren i kommunen. I kommuner med magistratsstyre indgives klagen til rådmanden.

659. Det fremgår af § 204, stk. 2, at klage efter stk. 1 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning i forbindelse med virksomhedspraktik, løntilskud og nytteindsats, kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen. Her tænkes fx på fagforeninger eller arbejdsgiverorganisationer.

660. Det fremgår af § 204, stk. 3, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

Der er tale om en specialregel med et begrænset klagetema. Det vil sige, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i disse sager udelukkende kan tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med kommunens retningslinjer om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse på op til 1.000 kr. om måneden til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

§ 205. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg træffer afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over jobcenterets afgørelse vedrører personer omfattet af § 6, nr. 1, og der er tale om klage over jobcenterets afgørelser vedrørende følgende:

1) Tilbud efter kapitel 11-14, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.

2) Rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.

3) Henvisninger til arbejde, jf. § 11, stk. 2, nr. 3.

4) At beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør, jf. § 5.

661. Det fremgår af § 205, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg træffer afgørelse i sagen inden 4 uger efter, at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over jobcenterets afgørelse vedrører dagpengemodtagere, og der er tale om klage over jobcenterets afgørelser vedrørende tilbud (efter kapitel 11-14), hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, rådighedsafprøvende tilbud, henvisninger til arbejde eller at beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør.

Bestemmelsen medfører en kort sagsbehandlingstid i klager over visse afgørelser vedrørende dagpengemodtagere.

Klage over arbejdsgiverens beregninger ved ansættelse med løntilskud

§ 206. Klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden, jf. § 72, stk. 4, for personer omfattet af § 6, nr. 1-5, kan senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse indbringes for jobcenteret.

662. Det fremgår af § 206, at klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden, jf. § 72, stk. 4, for personer, omfattet af § 6, nr. 1-5, kan indbringes for jobcentret, senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Det indebærer, at klage fra en dagpenge-, kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtager over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden ved ansættelse i løntilskud, vil kunne indbringes for jobcenteret inden 4 uger.

Med bestemmelsen i § 206 tydeliggøres det, at det vil være senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse, at klagen skal være indbragt for jobcenteret.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens § 72, stk. 4, hvoraf det fremgår, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Klage over arbejdsløshedskassens afgørelser

§ 207. Arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job efter § 11, stk. 4, om jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og om befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 5, kan, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

663. Det fremgår af § 207, 1. pkt., at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job efter § 11, stk. 4, om jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og om befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 5, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for STAR af den, som afgørelsen vedrører.

Med henvisningen i bestemmelsen til § 11, stk. 4, henvises der til, at arbejdsløshedskassen kan bistå egne ledige medlemmer med at finde job, og dermed efter aftale med en arbejdsgiver træffer afgørelse om at henvise en eller flere af egne medlemmer til et konkret job hos en privat eller offentlig arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft.

Med henvisningen til kapitel 9 om jobrettet uddannelse henvises der til arbejdsløshedskassernes afgørelser om jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere.

Henvisningen i bestemmelsen til § 175, stk. 5, henviser til de afgørelser, som arbejdsløshedskassen træffer om befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Undtaget er dog afgørelse om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde vil jobcenteret skulle træffe afgørelse, og klage over disse afgørelser vil dermed være omfattet af klagebestemmelsen i § 204.

Det betyder, at klage over arbejdsløshedskassens afgørelser inden for disse områder kan indbringes for STAR senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

664. Det fremgår af 2. pkt., at §§ 98 og 99 i arbejdsløshedsforsikringsloven vil finde tilsvarende anvendelse.

Af § 98 i arbejdsløshedsforsikringsloven følger det bl.a., at klagen sendes til arbejdsløshedskassens hovedledelse, der skal vurdere sagen på ny. Fastholder kassens hovedledelse helt eller delvist afgørelsen, videresender denne klagen sammen med sagens akter til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og

Rekruttering. Nærmere regler udarbejdes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet.

Direktøren for STAR kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelsen herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Af § 99 arbejdsløshedsforsikringsloven følger det bl.a., at klage over direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser om medlemmers rettigheder og pligter kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen sendes til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der vurderer sagen på ny. Fastholder direktøren sin afgørelse helt eller delvist, sendes klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, og klageren underrettes samtidig herom. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Chefen for Ankestyrelsen kan se bort fra klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser i anledning af klage over en arbejdsløshedskasses sagsbehandling kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 35

Ikrafttrædelses-, overgangs-, og territorialbestemmelse

> **§ 208.** Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2.
>
> *Stk. 2.* Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 34, stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan i den forbindelse fastsætte, at bestemmelsen skal have virkning fra forskellige tidspunkter for de målgrupper, som bestemmelsen omfatter.
>
> *Stk. 3.* Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, ophæves.

665. Det fremgår af § 208, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Loven får ved ikrafttræden virkning for alle personer, som omfattes af loven, det vil sige også personer, som forud for den 1. januar 2020 var omfattet af en af målgrupperne i den hidtidige LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016.

Lovens ikrafttræden den 1. januar 2020 vil omfatte alle initiativer i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, som er udmøntet i loven, bortset fra undtagelsen i stk. 2, der vil afhænge af it understøttelse. Derudover gennemføres visse initiativer på bekendtgørelsesniveau og vil træde i kraft senere, da de afhænger af it-understøttelse. Det vil bl.a. gælde initiativerne om registrering af cv-oplysninger, selvbooking til flere målgrupper samt udvidelse af VITAS til flere områder.

Forløb, som forud for den 1. januar 2020 er bevilget efter den hidtil gældende lov, vil kunne færdiggøres i overensstemmelse med bevillingen efter de hidtil gældende regler, men vil ikke kunne forlænges eller ændres efter de hidtil gældende regler. Det betyder fx, at personer, som har fået bevilget et ressource- eller jobafklaringsforløb uden ydelse, kan påbegynde og fortsætte forløbet indtil udløb af bevillingen.

Det gælder bl.a. bevilgede:
– aktiviteter som led i kontaktforløbet,

– kurser om jobrettet uddannelse,
– tilbud om mentor,
– tilbud om vejledning og opkvalificering,
– tilbud om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats,
– tilbud om ansættelse med løntilskud,
– jobafklarings/ressourceforløb uden ydelse,
– fleksjob,
– forløb med ansættelse som vikar i et jobrotationsforløb,
– uddannelsesforløb på baggrund af uddannelsesaftaler mellem arbejdsgivere og personer (voksenlærlingeforløb). Der henvises dog til den særlige overgangsordning i lovens § 209, stk. 8,
– partnerskabsaftale,
– hjælpemidler og befordringsgodtgørelse.

666. Det fremgår af § 208, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 34, stk. 2, og kan herunder bestemme, at bestemmelsen træder i kraft på forskellige tidspunkter for personer omfattet af § 6, nr. 3, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10.

Bestemmelsen vedrører pligt til selvbooking for:
– aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere,
– uddannelsesparate bortset fra åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet,
– aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere
– personer i ressourceforløb,
– fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse og
– revalidender.

Det er forudsat, at bestemmelsen i stk. 2, der udvider målgrupperne for obligatorisk selvbooking til flere målgrupper, vil blive anvendt for de enkelte målgrupper fra 2021. Fra dette tidspunkt forventes det, at it-systemerne vil være klar, og der vil være draget erfaringer fra obligatorisk selvbooking for de yderligere målgrupper, der med forslaget til § 34, stk. 1, får pligt til selvbooking.

Indtil reglerne træder i kraft, vil det være jobcenteret, der skal sikre, at personer i målgrupperne i § 34, stk. 2, indkaldes til samtaler.

667. Det fremgår af § 208, stk. 3, at LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, ophæves.

§ 209. Personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1, som forud for den 1. januar 2020 har fået en frist til selvbooking af en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, og som ikke har selvbooket samtalen, skal selvbooke efter reglerne i denne lovs kapitel 7.

Stk. 2. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 9, skal der inden for de første 6 måneders ledighed i alt holdes mindst seks jobsamtaler, hvoraf arbejdsløshedskassen deltager i to. I opgørelsen medregnes samtaler holdt efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer. Har personen haft mere end 6 måneders ledighed, holdes en samtale efter denne lovs § 32, stk. 2, medmindre der har været holdt en samtale efter § 16 b, stk. 1, nr. 3, i

lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Stk. 3. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5 og 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 13 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, skal der i alt holdes mindst fire jobsamtaler i kontaktforløbet inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 8. I opgørelsen medregnes samtaler holdt inden for de seneste 13 uger efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Stk. 4. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5 og 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13 uger og 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, skal der i perioden frem til det tidspunkt, hvor personen har haft 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 8, holdes jobsamtaler i kontaktforløbet på følgende måde:

1) For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 3, personer omfattet af § 6, nr. 4, som er åbenlyst uddannelsesparate, og personer omfattet af § 6, nr. 5 og 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13 og 20 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, holdes mindst to jobsamtaler, og er perioden mellem 21 og 25 uger med samme forsørgelsesydelse, holdes mindst en jobsamtale, medmindre der har været holdt i alt mindst fire jobsamtaler inden for de seneste 25 uger forud for den 1. januar 2020.

2) For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2, og personer omfattet af § 6, nr. 4, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13 og 25 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, holdes mindst en jobsamtale, medmindre der har været holdt i alt mindst fire jobsamtaler inden for de seneste 25 uger forud for den 1. januar 2020.

Stk. 5. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 6-8, som har fået rehabiliteringsplanens indsatsdel forud for den 1. januar 2020, skal jobcenteret snarest muligt og senest den 1. maj 2020 registrere og indberette de igangværende indsatser, som ikke allerede er registreret og indberettet til det fælles datagrundlag, så rehabiliteringsplanens indsatsdel kommer til at indgå i »Min Plan« på Jobnet, jf. denne lovs § 45.

Stk. 6. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1, og personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, som den 1. januar 2020 ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse efter §§ 26 a og 73 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, medregnes forudgående ledighed, jf. denne lovs § 9, og godkendte kurser forud for den 1. januar 2020 i forbruget af jobrettet uddannelse efter denne lovs § 48. Den jobrettede uddannelse efter denne lovs § 48 skal ligge inden for samme erhvervsgruppe.

Stk. 7. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1-3, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, medregnes tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, der er givet i perioden med samme forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 8, som ret- og pligttilbud efter reglerne i denne lovs kapitel 15.

Stk. 8. For personer omfattet af denne lovs § 6, stk. 2-5, medregnes ved opgørelse efter § 9 af sammenhængende perioder med samme offentlige forsørgelsesydelse i form af overgangsydelse også sammenhængende perioder før den 1. januar 2020, hvor personen

har modtaget integrationsydelse og ikke været omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Stk. 9. For arbejdsgivere, som før den 1. januar 2020 har indgået uddannelsesaftale med voksne, som kommer fra ledighed, og som er bevilget tilskud efter § 98 g, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, eller efter § 10, stk. 6, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer, forhøjes tilskudssatsen fra den 1. januar 2020 efter denne lovs § 159, stk. 2.

Stk. 10. Staten yder refusion efter bestemmelserne i kapitel 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, af refusionsberettigende udgifter til aktiviteter, der er bevilget før den 1. januar 2020, selv om udgifterne først kommer efter den 1. januar 2020, jf. dog stk. 11 og 12.

Stk. 11. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5, 9, 10 og 12, der før den 1. januar 2019 har deltaget i tilbud m.v. eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, eller § 100, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion efter den 1. januar 2020, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

Stk. 12. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1 og 6, der før den 1. juli 2019 har deltaget i tilbud eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion efter den 1. januar 2020, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 1. halvår 2019.

668. Det fremgår af § 209, stk. 1, at dagpengemodtagere, som forud for den 1. januar 2020 har fået en frist til selvbooking af en jobsamtale efter kapitel 7 i LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, og som ikke har selvbooket samtalen, skal selvbooke efter reglerne i denne lovs kapitel 7.

Bestemmelsen betyder, at dagpengemodtagere, som har fået en frist til at selvbooke en samtale forud for lovens ikrafttræden, skal selvbooke en samtale inden for denne frist.

669. Det fremgår af § 209, stk. 2, at for dagpengemodtagere, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 9, skal der inden for de første 6 måneders ledighed i alt holdes mindst 6 jobsamtaler, hvoraf arbejdsløshedskassen deltager i 2. I opgørelsen medregnes samtaler holdt efter kapitel 7 i LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Har personen haft mere end 6 måneders ledighed, holdes en samtale efter denne lovs § 32, stk. 2, medmindre der har været holdt en samtale efter § 16 b, stk. 1, nr. 3, i LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Det betyder, at de jobsamtaler, der er holdt med dagpengemodtagere forud for lovens ikrafttræden, vil tælle med i forhold til, om der har været holdt det antal jobsamtaler i kontaktforløbet, som er forudsat i loven således, at det samlede antal jobsamtaler efter lovens ikrafttræden er mindst 6 jobsamtaler, hvoraf arbejdsløshedskassen forudsættes at deltage i 2.

Dermed er minimumskravene til antallet af jobsamtaler i kontaktforløbet inden for de første 6 måneders ledighed uændret for dagpengemodtagere. For dagpengemodtagere med mere end 6 måneders forudgående ledighed ved lovens ikrafttræden skal der holdes en 16-måneders jobsamtale, som vil være fælles med arbejdsløshedskassen, jf. § 32, stk. 2, medmindre der forud for lovens ikrafttræden har været holdt en sådan. Jobsamtalen efter § 32, stk. 2, vil skulle holdes senest ved 16 måneders ledighed.

670. Det fremgår af § 209, stk. 3, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5 og 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 13 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, skal der i alt holdes mindst 4 jobsamtaler i kontaktforløbet inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 8. I opgørelsen vil skulle medregnes samtaler holdt inden for de seneste 13 uger efter kapitel 7 i LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Bestemmelsen vedrører:
– kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere
– personer i jobafklaringsforløb,
– personer i ressourceforløb og
– ledige fleksjobvisiterede og revalidender.

For personer, der modtager overgangsydelse, medregnes integrationsydelse ved opgørelse af de forudgående perioder med samme forsørgelsesydelse efter bestemmelsen i stk. 8.

Besemmelsen betyder, at for personer omfattet af en af disse målgrupper, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 13 uger med samme forsørgelsesydelse opgjort efter reglerne i § 9 om henholdsvis sammenlagt og sammenhængende periode og tidspunkt for påbegyndelse af periode med samme forsørgelsesydelse, skal der holdes i alt mindst 4 jobsamtaler. For sådanne personer vil der være mindst 13 uger til det tidspunkt, hvor de i alt har modtaget samme forsørgelsesydelse i mindst 6 måneder.

Jobsamtaler forud for den 1. januar 2020, som er holdt i perioden med samme forsørgelsesydelse kan medregnes i det samlede antal jobsamtaler, ligesom perioden forud for den 1. januar 2020 medregnes efter de principper, der er beskrevet til § 9.

En jobparat kontanthjælpsmodtager, der fx har været ledig i 12 uger forud for lovens ikrafttræden, har efter gældende regler haft 1 samtale, som skal holdes inden for 1 uge fra første henvendelse om hjælp, og i eksemplet har personen nået at få yderligere 2 samtaler, som efter gældende regler herefter skal holdes inden for de første 3 kalendermåneder fra første henvendelse om hjælp. Personen skal således efter lovens ikrafttræden have en jobsamtale mere, som skal holdes inden for de første 6 måneder, hvor personen modtager kontanthjælp uafhængigt af tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Da samtaler i perioden forud for lovens ikrafttræden således tælles med, vil der ikke være personer, der får flere end 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, medmindre jobcenteret vurderer, at der er behov herfor.

671. Det fremgår af § 209, stk. 4, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5 og 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13 uger og 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. § 9, skal der i perioden frem til det tidspunkt, hvor personen har haft 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 8, holdes jobsamtaler i kontaktforløbet på følgende måde:

1) For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 3, nr. 4, som er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5 og nr. 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13-20 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, holdes mindst 2 jobsamtaler, og er perioden mellem 21-25 uger med samme forsørgelsesydelse, holdes mindst 1 jobsamtale, medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler inden for de seneste 25 uger forud for den 1. januar 2020.

2) For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2 og nr. 4, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13-25 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, holdes mindst 1 jobsamtale, medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler inden for de seneste 25 uger forud for den 1. januar 2020.

Bestemmelsen vedrører:
– kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere
– personer i jobafklaringsforløb,
– personer i ressourceforløb,
– ledige fleksjobvisiterede og
– revalidender.

For personer, der modtager overgangsydelse, medregnes integrationsydelse ved opgørelse af de forudgående perioder med samme forsørgelsesydelse efter bestemmelsen i stk. 8.

§ 209, stk. 4, nr. 1, omfatter:
– aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere,
– åbenlyst uddannelsesparate,
– aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere
– personer i jobafklaringsforløb,
– personer i ressourceforløb,
– ledige fleksjobvisiterede og
– revalidender.

For disse målgrupper, skal der holdes mindst 2 jobsamtaler, hvis de den 1. januar 2020 har haft mellem 13-20 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. § 9 om sammenlagt og sammenhængende periode og tidspunkt for påbegyndelse af periode med samme forsørgelsesydelse, og mindst 1 jobsamtale, hvis perioden er mellem 21-25 uger med samme forsørgelsesydelse, medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler forud for den 1. januar 2020.

Det er forudsat, at der for de omhandlede målgrupper, der ved lovens ikrafttræden har haft mellem 13-20 uger med samme forsørgelsesydelse, som udgangspunkt ikke allerede er holdt flere end 2 jobsamtaler således, at forslaget får den virkning, at jobcenteret højst vil få pligt til at holde i alt 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse.

For personer, der ved lovens ikrafttræden har haft mellem 21-25 uger med samme forsørgelsesydelse, skal der holdes mindst 1 jobsamtale, idet det er forudsat, at der som udgangspunkt ikke allerede er holdt flere end 3 jobsamtaler, og at jobcenteret med forslaget dermed ikke vil få pligt til at holde flere end 4 jobsamtaler i alt inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse. En aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, der den 1. januar 2020 fx har haft 19 uger med samme forsørgelsesydelse, har haft en samtale inden for en uge fra første henvendelse om hjælp og herefter yderligere en samtale, idet der efter gældende regler skal holdes en samtale senest hver gang, en person i 2 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelser. Personen skal herefter have yderligere 2 jobsamtaler, inden for 6 måneder med samme forsørgelsesydelse.

672. § 209, stk. 4, nr. 2, omfatter jobparate kontanthjælpsmodtagere samt uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, medmindre de er åbenlyst uddannelsesparate.

For disse målgrupper skal der holdes mindst 1 jobsamtale, hvis de den 1. januar 2020 har haft mellem 13-25 uger med samme forsørgelsesydelse, medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler forud for den 1. januar 2020.

For disse målgrupper skal der efter gældende regler i kontaktforløbet holdes en samtale senest 1 uge efter første henvendelse om hjælp og derefter 2 gange inden for de første 3 måneder regnet fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Bestemmelsen betyder, at der i den resterende periode frem til 6 måneder med samme forsørgelsesydelse skal holdes mindst 1 jobsamtale. Dermed vil disse målgrupper få i alt mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse.

673. Det fremgår af § 209, stk. 5, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 6, 7 og 8, som har fået rehabiliteringsplanens indsatsdel forud for den 1. januar 2020, skal jobcenteret snarest muligt og senest den 1. maj 2020 registrere og indberette de igangværende indsatser, som ikke allerede er registreret og indberettet til det fælles datagrundlag, så rehabiliteringsplanens indsatsdel kommer til at indgå i »Min Plan« på Jobnet, jf. denne lovs § 45.

Bestemmelsen omfatter sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og personer i ressourceforløb. Det betyder, at i det omfang en person pr. 1. januar 2020 deltager i en indsats, som led i fx et jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, som ikke allerede er registreret og indberettet til det fælles datagrundlag, skal denne indsats registreres og indberettes til det fælles datagrundlag. Bestemmelsen skal bidrage til en fleksibel tilrettelæggelse af kommunernes arbejde med at registrere og indberette oplysningerne til det fælles datagrundlag.

674. Det fremgår af § 209, stk. 6, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1 og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og som den 1. januar 2020 ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse efter §§ 26 a og 73 b, i LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, medregnes forudgående ledighed, jf. denne lovs § 9, og godkendte kurser forud for den 1. januar 2020 i forbruget af jobrettet uddannelse efter denne lovs § 48.

Den jobrettede uddannelse efter denne lovs § 48 skal ligge inden for samme erhvervsgruppe. Både i de hidtil gældende regler og efter forslaget gælder, at retten til jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som er omfattet af ordningen, vil være begrænset til 6 uger inden for samme erhvervsgruppe.

Det betyder, at for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som har påbegyndt, men ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse den 1. januar 2020, skal der medregnes ledighedsperioder og godkendte kurser, hvor personen har forbrugt af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse efter de hidtil gældende regler ved opgørelsen af perioden med ret til jobrettet uddannelse, og ved opgørelsen af forbruget af de op til 6 ugers jobrettet uddannelse, som der efter lovens § 48, er ret til. Personen vil dermed sammenlagt højst kunne få 6 ugers jobrettet uddannelse inden for ledighedsperioden.

Bestemmelsen betyder således, at fx en 24-årig dagpengemodtager, der forud for den 1. januar 2020 har været ledig i 3 måneder fra den 1. januar 2020, har 3 måneder tilbage til at benytte sig af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse. De kurser, som vedkommende ønsker at deltage i, skal være afsluttet inden udløb af 6-månedersperioden. Derudover betyder forslaget, at forbrug af retten til op til 6 ugers jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere forud for den 1. januar 2020 medregnes i opgørelsen af det samlede forbrug af retten.

Det betyder, at en fuldtidsforsikret dagpengemodtager, som fx har brugt 150 timer af sin ret til 6 ugers jobrettet uddannelse forud for den 1. januar 2020, har 72 timer tilbage fra den 1. januar 2020. Det betyder endvidere, at valget af erhvervsgruppe efter de hidtil gældende regler vil være bindende for personen, så den jobrettede uddannelse efter § 48 skal ligge inden for den allerede valgte erhvervsgruppe.

675. Det fremgår af § 209, stk. 7, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1-3, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, medregnes tilbud

efter kapitel 10-12 LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, der er givet i perioden med samme forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 8, som ret- og pligttilbud efter reglerne i denne lovs kapitel 15.

Med bestemmelsen medregnes et tilbud, som jobcenteret forud for den 1. januar 2020 har givet til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, og som fremover kan gives som ret- og pligttilbud til personen, ved opgørelsen af, om der er givet et ret- og pligttilbud til personen inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse efter lovens kapitel 15. Perioden med samme forsørgelsesydelse vil skulle opgøres efter lovforslagets § 9. For personer, der modtager overgangsydelse, medregnes integrationsydelse ved opgørelse af de forudgående perioder med samme forsørgelsesydelse efter bestemmelsen i stk. 8.

676. Det fremgår af § 209, stk. 8, at for personer omfattet af denne lov § 6, stk. 2-5, medregnes ved opgørelse efter § 9 af sammenhængende perioder med samme offentlige forsørgelsesydelse i form af overgangsydelse også sammenhængende perioder før den 1. januar 2020, hvor personen har modtaget integrationsydelse og ikke været omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Det betyder, at integrationsydelse, som en person har modtaget uden for selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet forud for lovens ikrafttræden sidestilles med overgangsydelse, når perioder med til samme forsørgelsesydelse skal opgøres.

677. Det fremgår af § 209, stk. 9, at for arbejdsgivere, som før den 1. januar 2020 har indgået uddannelsesaftale med voksne, som kommer fra ledighed, og som er bevilget tilskud efter § 98 g, stk. 1, i LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, eller efter § 10, stk. 6, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer, forhøjes tilskudssatsen fra den 1. januar 2020 efter denne lovs § 159, stk. 2.

Bestemmelsen medfører, at arbejdsgivere, der inden lovens ikrafttræden har fået bevilliget tilskud, eller har fået tilsagn om tilskud til voksenlærlinge efter § 98 g, stk. 1, i LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, eller efter § 11, stk. 6, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 788 af 13. juni 2018 med senere ændringer, vil overgå til den forhøjet tilskudssats i § 159, stk. 2, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Efter lovens § 159, stk. 2, kan arbejdsgivere få et tilskud til voksenlærlinge på 45 kr. i timen i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, hvis voksenlærlingen er omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1.

678. Det fremgår af § 219, stk. 10, at staten vil yde refusion efter bestemmelserne i kapitel 23 i LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, af refusionsberettigende udgifter til aktiviteter, der er bevilget før den 1. januar 2020, selv om udgifterne først kommer efter den 1. januar 2020, jf. dog stk. 11 og 12.

Det betyder, at selv om udgifterne afholdes efter lovens ikrafttræden, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler. Der gælder dog særlige regler for refusion for tilbud og mentorstøtte for visse målgrupper i stk. 11 og 12.

679. Det fremgår af § 219, stk. 11, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5, 9, 10 og 12, (kontanthjælps-, uddannelseshjælpsmodtagere, fleksjobvisiterede, revalidender og ledige selvforsørgende), der i 2018 eller tidligere har deltaget i tilbud m.v. eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i §§ 118 og 118 a, LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, eller § 100, stk. 2, LAS, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, og der ikke

er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion efter den 1. januar 2020, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

Indtil 1. januar 2020 gælder overgangsbestemmelsen i § 6, stk. 1, i lov nr. 1527 af 18. december 2018 om, at kommunen kan berigtige og hjemtage refusion efter den 1. januar 2019, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

Det betyder, at selv om udgifterne måtte komme efter 1. januar 2019, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler (dog inden for seneste års rådighedsbeløb). Ved aktivitet, der forløber hen over henholdsvis årsskiftet 2018/2019, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører aktiviteten før henholdsvis den 1. januar 2019, og udgifter der vedrører efterfølgende aktivitet.

Der vil således alene kunne berigtiges refusion af den del af udgifterne, som vedrører aktiviteten til og med den 31. december 2018, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

680. Det fremgår videre af § 219, stk. 12, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1 og 6, (dagpenge- og sygedagpengemodtagere), der frem til den 1. juli 2019 har deltaget i tilbud eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i §§ 118 og 118 a i LAB, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion efter den 1. januar 2020, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 1. halvår 2019.

Indtil 1. januar 2020 gælder overgangsbestemmelsen i § 6, stk. 2, i lov nr. 1527 af 18. december 2018 om, at kommunen kan berigtige og hjemtage refusion efter den 1. juli 2019, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for første halvår 2019.

Det betyder, at selv om udgifterne måtte komme efter 1. juli 2019, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler (dog inden for rådighedsbeløbet for 1. halvår). Ved aktivitet, der forløber hen over den 1. juli 2019, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører aktiviteten før den 1. juli 2019, og udgifter, der vedrører efterfølgende aktivitet.

Der vil således alene kunne berigtiges refusion af den del af udgifterne, som vedrører aktiviteten til og med den 30. juni 2019, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for første halvår af 2019.

§ 210. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

681. Det fremgår af § 210, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Det skyldes, at både Færøerne og Grønland selv står for at varetage beskæftigelsesindsatsen m.v.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 29. november 2019

CHRISTIAN SOLGAARD

Bilag 1

Paragrafnøgle

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats jf. lov nr. 548 af 7. maj 2019 som træder i kraft d. 1. januar 2020.	**Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer og som ophæves d. 1. januar 2020 (og bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats (BAB), Lov om en aktiv social politik (LAS) og lov om organisering understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (LOB)).**
Afsnit I: Formål, ansvar for indsatsen og målgrupper	
Kapitel 1. Formål	
§ 1, stk. 1, nr. 1-3	§ 1, nr. 1-4
§ 1, stk. 1, nr. 4	Bestemmelsen er ny
§ 1, stk. 2	Bestemmelsen er ny
Kapitel 2. Ansvar for indsatsen *Kommunernes ansvar*	
§ 2	§ 1 a
Inddragelse af arbejdsløshedskasserne	
§ 3	Bestemmelsen er ny
§ 4	§ 4 d
Inddragelse af andre aktører	
§ 5	§ 4 b
Kapitel 3. Målgrupper, visitation og tidsperioder *Målgrupper*	
§ 6, nr. 1	§ 2, nr. 1
§ 6, nr. 2	§ 2, nr. 2
§ 6, nr. 3	§ 2, nr. 3
§ 6, nr. 4	§ 2, nr. 12
§ 6, nr. 5	§ 2, nr. 13
§ 6, nr. 6	§ 2, nr. 5
§ 6, nr. 7	§ 2, nr. 14
§ 6, nr. 8	§ 2, nr. 11
§ 6, nr. 9	§ 2, nr. 7
§ 6, nr. 10	§ 2, nr. 4
§ 6, nr. 11	§ 2, nr. 6
§ 6, nr. 12	§ 2, nr. 10
§ 6, nr. 13	§ 2, nr. 9

§ 7	Bestemmelsen er ny
Visitation	
§ 8	§ 4 a
Opgørelse af tidsperioder	
§ 9	Bestemmelsen er ny
§ 10, stk. 1	§ 4
§ 10, stk. 2	Bestemmelsen er ny (erstatter delvist § 51, stk. 2, § 98 b, stk. 1, § 98 e, stk. 1, § 99, stk. 2, idet regler om perioder, der medregnes ved forudgående ledighed, fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau)
Afsnit II: Bistand til arbejdssøgende og arbejdsgivere, information og vejledning i jobcenteret samt tilmelding som arbejdssøgende	
Kapitel 4. Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere	
Bistand til job- og uddannelsessøgende	
§ 11	Delvis § 5 (for job- og uddannelsessøgende)
§ 12	§ 9
Bistand til arbejdsgivere	
§ 13	Delvis § 5, stk. 1 og 2 (for arbejdsgivere)
§ 14, stk. 1, nr. 1 og 2	§ 10, stk. 1
§ 14, stk. 3	Bestemmelsen er ny
§ 14, stk. 2	§ 10, stk. 2
§ 15	§ 81 a, stk. 1-3
§ 16	§ 6
Bistand til særlige aktiviteter	
§ 17	§ 7
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 18	§ 8 og § 81 a, stk. 4
Kapitel 5. Tilmelding som arbejdssøgende m.v.	
Tilmelding af arbejdssøgende i jobcentre, joblog m.v.	
§ 19, stk. 1	§ 11, stk. 1
§ 19, stk. 2	§ 11, stk. 2, 1. pkt.
§ 19, stk. 3	§ 11, stk. 3, 1. og 2. pkt.
§ 20	§ 11, stk. 4
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 21	§ 11, stk. 5
Afsnit III:	

CV, kontaktforløb, planer m.v., jobrettet uddannelse	
Kapitel 6. Cv-oplysninger	
Cv-oplysninger	
§ 22, stk. 1	Bestemmelsen er ny
§ 22, stk. 2	Delvis § 13, stk. 1 og § 73 d, stk. 2
§ 22, stk. 3	§ 13, stk. 1, 2. pkt. og § 73 d, stk. 2, 2. pkt.
Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger	
§ 23, stk. 1	§ 13, stk. 2 og § 73 d, stk. 3
§ 23, stk. 2	Bestemmelsen er ny
§ 23, stk. 3	Bestemmelsen er ny
§ 23, stk. 4	Bestemmelsen er ny
§ 23, stk. 5	§ 13, stk. 2, 3. pkt., § 73 d, stk. 3, 2. pkt. BAB § 35, stk. 1, nr. 3, og § 36, stk. 1, nr. 4
§ 23, stk. 6	§ 13, stk. 3 og § 73 d, stk. 4
Bistand og adgang til cv-oplysninger	
§ 24, stk. 1	§ 13, stk. 4 og § 73 d, stk. 5
§ 24, stk. 2	§ 13, stk. 5 og § 73 d, stk. 6
Cv-samtale for dagpengemodtagere	
§ 25	§ 14
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 26	Bestemmelsen er ny
Kapitel 7. Fastlæggelse af kontaktforløbet	
Fleksibelt og individuelt kontaktforløb	
§ 27, stk. 1	§ 15, stk. 1 og § 73 a, stk. 1
§ 27, stk. 2	§ 20 b
§ 27, stk. 3	§ 15, stk. 2, 1. pkt.
Formål	
§ 28, stk. 1	§ 15, stk. 1 og § 73 a
§ 28, stk. 2	§ 15, stk. 2, 2. pkt.
Jobsamtalernes indhold	
§ 29, stk. 1	Bestemmelsen er ny
§ 29, stk. 2	Bestemmelsen er ny
Uddannelsespålæg for dagpenge- og uddannelseshjælpsmodtagere	
§ 30	§ 21 b, stk. 1-8 og 10
Jobsamtaler inden for de første 6 måneder	
§ 31	Bestemmelsen er ny
Jobsamtaler efter de første 6 måneder	
§ 32	Bestemmelsen er ny
Jobsamtalernes form	
§ 33, stk. 1	§ 16, stk. 1, 5-6 og § 73 a, stk. 2

§ 33, stk. 2	Bestemmelsen er ny
§ 33, stk. 3	§ 16, stk. 5, 2. pkt., § 16, stk. 8, 3. pkt., § 16 a, stk. 5, § 17, stk. 2, og § 73 a, stk. 2, 4. pkt.
§ 33, stk. 4	§ 20 b, stk. 3
§ 33, stk. 5	§ 18, stk. 6
§ 33, stk. 6	Bestemmelsen er ny
Selvbooking	
§ 34, stk. 1	§ 16 a, stk. 6, 1. pkt.
§ 34, stk. 2	Bestemmelsen er ny
§ 35	§ 16 a, stk. 6, 2. pkt.
Koordinerende sagsbehandler	
§ 36, stk. 1-2	§ 18 a, stk. 1 og 2
§ 36, stk. 3	§ 68 c, stk. 1 og § 68 g, stk. 1
Brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede	
§ 37	§ 73 c
Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner	
§ 38	§ 21 a
Bemyndigelsesbestemmelser	
§ 39	§ 21, stk. 2, og § 21 b, stk. 9, § 16 a, stk. 8
Kapitel 8. Planer m.v.	
Målgrupper m.v.	
§ 40, stk. 1	§ 27, stk. 1, 1. pkt.
§ 40, stk. 2	§ 30 a, stk. 1, 1. pkt.
§ 40, stk. 3	§ 30 b, stk. 1
»Min plan«	
§ 41, stk. 1.	§ 27, stk. 1, 2. pkt., 21 b, stk. 10
§ 41, stk. 2. nr. 1.	§ 27, stk. 2, 1. pkt.
§ 41, stk. 2. nr. 2.	§ 27, stk. 3, 1. pkt.
§ 41, stk. 2. nr. 3.	Bestemmelsen er ny
§ 41, stk. 2. nr. 4.	§ 27, stk. 5, 1. pkt.
§ 41, stk. 2. nr. 5.	§ 28, stk. 1
§ 41, stk. 2. nr. 6.	Bestemmelsen er ny
§ 41, stk. 2. nr. 7.	Bestemmelsen er ny
§ 41, stk. 3	§ 27, stk. 2, 2 pkt., § 27, stk. 3, 2. pkt.
§ 41, stk. 4	§ 27, stk. 4
§ 41, stk. 5	§ 31 a, stk. 1. og delvis ny
§ 42	§ 14, stk. 1, 3. pkt.
Rehabiliteringsplan	
§ 43	§ 30 a, stk. 1, 2. pkt.
§ 44, stk. 1	§ 30 a, stk. 3
§ 44, stk. 2	§ 30 a, stk. 1, 3. pkt.
§ 44, stk. 3	§ 30 a, stk. 2 § 68 g, stk. 2.
§ 45, stk. 1	Bestemmelsen er ny

§ 45, stk. 2	§ 30 a, stk. 5
§ 45, stk. 3	§ 68 c, stk. 1, § 68 g, stk. 2
§ 45, stk. 4	§ 68 c, stk. 1, § 68 g, stk. 2
Helhedsorienteret plan	
§ 46, stk. 1	§ 30 b, stk. 2
§ 46, stk. 2	§ 30 b, stk. 3
§ 46, stk. 3	Bestemmelsen er ny
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 47, stk. 1	§ 31, stk. 1, 1. pkt.
§ 47, stk. 2	§ 31, stk. 1, 2. og 3. pkt.
§ 47, stk. 3	§ 31 stk. 1, 4. pkt. nr. 1 og 3
§ 47, stk. 4	§ 31, stk. 1, 4. pkt. nr. 2
§ 47, stk. 5	§ 31 a, stk. 6
Afsnit IV: Jobrettet uddannelse	
Kapitel 9. Jobrettet uddannelse	
Jobrettet uddannelse for ledige dagpenge-modtagere og ledige fleksjobvisiterede	
§ 48	§ 26 a, § 26 b og § 73 b
§ 49	§ 26 a, stk. 8
§ 50	§ 26 a, stk. 6 og § 73 b, stk. 4
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 51	§ 26 a, stk. 9 og 10, samt § 73 b, stk. 7
Afsnit V: Tilbud m.v.	
Kapitel 10. Tilbudsmuligheder	
§ 52, stk. 1	§ 22, stk. 1
§ 52, stk. 2, 1. pkt.	§ 22, stk. 3., 2. pkt.
§ 52, stk. 2, 2. og 3. pkt.	Bestemmelsen er ny
Overordnede betingelser for tilbud	
§ 53, stk. 1	§ 22, stk. 3, 1. pkt.
§ 53, stk. 2	§ 22, stk. 4
§ 53, stk. 3, 1. pkt.	§ 22, stk. 5 og 6
§ 53, stk. 3, 2. pkt.	Bestemmelsen er ny
§ 53, stk. 4 og 5	§ 22, stk. 7 og 8
§ 53, stk. 6	Bestemmelsen er ny
§ 53, stk. 7	Bestemmelsen er ny
§ 54	§ 23, stk. 1 og 2
Ophør af tilbud	
§ 55, stk. 1	§ 24, stk. 1, 2, og 5-7
§ 55, stk. 2	§ 24, stk. 3

§ 55, stk. 3	Bestemmelsen er ny
Bemyndigelsesbestemmelser m.v.	
§ 56, stk. 1	Bestemmelsen er ny
§ 56, stk. 2 og 3	§ 25, stk. 1 og 2
§ 56, stk. 4	§ 26, stk. 1 og 2
Kapitel 11. Virksomhedspraktik	
§ 57, stk. 1	§ 42, stk. 1, og delvist §§ 75 b og c
§ 57, stk. 2	§ 42, stk. 4
§ 57, stk. 3	§ 42 b
Formålet med virksomhedspraktik	
§ 58, stk. 1	§ 42, stk. 3 (med udvidelse)
§ 58, stk. 2	Bestemmelsen er ny
§ 58, stk. 3	§ 22, stk. 7
§ 59, stk. 1	Bestemmelsen er ny
§ 59, stk. 2	Bestemmelsen er ny
§ 60	§ 43
Varighed	
§ 61	§ 44, stk. 1-3
Ydelser m.v.	
§ 62, stk. 1	§ 45 (med udvidelse)
§ 62, stk. 2	§ 75 c, stk. 1 og 2
Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, konkurrenceforvridning m.v.	
§ 63, stk. 1 og 2	§ 48, stk. 1 og 2
§ 63, stk. 3	Bestemmelsen er ny
§ 64	§ 49
Bemyndigelsesbestemmelser	
§ 65	§ 50
Kapitel 12. Ansættelse med løntilskud	
§ 66, stk. 1	§ 51, stk. 1
§ 66, stk. 2	§ 52 a, stk. 1 og 2
Formålet med ansættelse med løntilskud	
§ 67	§ 52
Varighed	
§ 68	§ 53
Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v.	
§ 69	§ 51, stk. 2-4
Løn- og arbejdsvilkår	
§ 70	§ 59, stk. 1
§ 71	§ 54
§ 72, stk. 1	§ 55, stk. 1 og § 75 a, stk. 2 og 3
§ 72, stk. 2	§ 55, stk. 2
§ 72, stk. 3	§ 55, stk. 3 og 4 og § 75 a, stk. 2, 3 og 5
§ 72, stk. 4	§ 55, stk. 5
§ 72, stk. 5	§ 75 a, stk. 6

§ 72, stk. 6	§ 55, stk. 6
§ 73	§ 56
§ 74	§ 57
Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet	
§ 75	§ 63
§ 76, stk. 1-6	§ 64, stk. 1-7
§ 76, stk. 7	§ 110, stk. 1
§ 77	§ 62
§ 78	§ 60
§ 79	§ 61, stk. 1
§ 80	§ 65
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 81	§ 55, stk. 7 og § 68
Kapitel 13. Nytteindsats	
§ 82	Delvis § 42 a, stk. 1
Formålet med nytteindsats	
§ 83, stk. 1	§ 42 a, stk. 2
§ 83, stk. 2	§ 42 a, stk. 3
§ 83, stk. 3	Ny (men fra BAB § 76, stk. 1, 2. pkt.)
§ 84	§ 43
Varighed	
§ 85	§ 44, stk. 4
Ydelser	
§ 86	§ 45, stk. 1 og 2
Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, konkurrenceforvridning m.v.	
§ 87	§ 48, stk. 1, 3 og 4
§ 88	§ 49
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 89	§ 50
Kapitel 14. Vejledning og opkvalificering	
§ 90	§ 32, stk. 1, nr. 1
§ 91	§ 32, stk. 1, nr. 2 og stk. 4
Formålet med vejledning og opkvalificering	
§ 92	§ 32, stk. 3
Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser samt realkompetencevurdering	
§ 93	§ 32 a
Konkurrenceforvridning	
§ 94	§ 33, stk. 1
Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser	
§ 95	§ 37 og § 85, stk. 2

Puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje	
§ 96	§ 33 a
§ 97	§ 33 b
Ydelser m.v.	
§ 98	§ 38
Bemyndigelsesbestemmelser	
§ 99	§ 32, stk. 5, § 33, stk. 2, § 33 a, stk. 5, § 41 og § 110, stk. 2
Kapitel 15. Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager dagpenge, kontanthjælp eller integrationsydelse	
Pligt til tilbud	
§ 100, stk. 1	§ 84, stk. 1, 1. og 2. pkt.
§ 100, stk. 2	§ 84, stk. 1, 3. og 4. pkt.
§ 100, stk. 3	§ 91 a, stk. 1
Løbende vurdering af behov for tilbud	
§ 101	Bestemmelsen er ny
Ret- og pligt tilbud	
§ 102, stk. 1	§ 85, stk. 1, § 87, stk. 1, 1. pkt., § 88, og § 92, stk. 1 og 2
§ 102, stk. 2	§ 84, stk. 2, 1. pkt. og § 91 a, stk. 2
§ 102, stk. 3	§ 87, stk. 1, 2. pkt.
§ 102, stk. 4	Bestemmelsen er delvis ny/delvis § 91 a, stk. 3, og § 93
§ 102, stk. 5	§§ 89 og 92, stk. 3
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 103	§ 84, stk. 2, 2. pkt. og § 85, stk. 3
Kapitel 16. Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse	
§ 104	§ 96 a
§ 105	§ 96 b og c
Afsnit VI: Mindre intensiv indsats	
Kapitel 17. Fritagelse for pligt til personligt fremmøde til samtaler og fra pligt til tilbud	
§ 106, stk. 1.	§ 21 f, stk. 1
§ 106, stk. 2.	Bestemmelsen er ny
§ 106, stk. 3.	§ 21 f, stk. 3, nr. 1 og 2

Afsnit VII: Særlige ordninger: Jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob og revalidering	
Kapitel 18. Jobafklaringsforløb	
Målgruppe	
§ 107	§ 68 d, stk. 1
Indsats	
§ 108	§ 68 d, stk. 1, 4. pkt. og § 68 f
§ 109	§ 68 d, stk. 2 og 3
Varighed	
§ 110	§ 68 d, stk. 4-6
§ 111	§ 68 e
Kapitel 19. Ressourceforløb	
Målgruppe	
§ 112	§ 68 a, stk. 1-2
Indsats	
§ 113	§ 68 a, stk. stk. 6-7
Varighed	
§ 114	§ 68 a, stk. 4, § 68 a, stk. 8, § 68 a, stk. 9, 2. og 3. pkt.
Førtidspensionister i ressourceforløb	
§ 115	§ 68 b
Kapitel 20. Fleksjob	
Målgruppe	
§ 116	§ 70
Indhold	
§ 117	§ 69, stk. 1, § 69, stk. 3 og 4, § 73, stk. 2 og § 74 b
Visitation	
§ 118	§ 70 a
Fastholdelsesfleksjob	
§ 119	§ 70 b
Midlertidige fleksjob	
§ 120	§ 70 c
Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status	
§ 121	§ 70 d
Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet	
§ 122	§ 70 e
Fleksløntilskud	
Lønindtægt	
§ 123	§ 70 f, stk. 1-3 og 10

Feriegodtgørelse, sygedagpenge, barsels-dagpenge m.v.	
§ 124	§ 70 f, stk. 4-6, 8 og 9
Tilbagebetaling af fleksløntilskud	
§ 125	§ 70 f, stk. 11
Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt efter den 1. januar 2013	
§ 126	§ 70 g
Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende til integrationsydelsesniveau, ophør af tilskud m.v.	
§ 127	§ 70 f, stk. 7 og § 70 g, stk. 6
§ 128	§ 70 h
§ 129	§ 70 i
§ 130	§ 70 j
§ 131	§ 70 k
§ 132	§ 70 l
Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013	
§ 133	§ 71
§ 134	§ 72
§ 135	§ 73, stk. 1
Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013	
§ 136	§ 75, stk. 1 og 2
Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension	
§ 137	§ 114
§ 138	§ 115
Bemyndigelsesbestemmelser	
§ 139	§ 70 f, stk. 12 og § 70 g, stk. 7
§ 140	§ 75, stk. 3
§ 141	§ 115 a
Kapitel 21. Revalidering	
§ 142, stk. 1-2 og 3, 1. og 2. pkt. og stk. 4	LAS § 46, stk. 1 og 3 og LAS § 47, stk. 3
§ 142, stk. 3, 3. pkt.	Bestemmelsen er ny
Indsats	
§ 143	§ 47, stk. 1 og 2 og LAS § 57
§ 144	LAS § 46, stk. 1
Varighed	
§ 145	LAS § 49
§ 146	LAS § 56

Selvstændig virksomhed	
§ 147	LAS § 65
§ 148	LAS § 66
Afsnit VIII: Indsats overfor beskæftigede m.v.	
Kapitel 25. Jobrotation	
§ 149	§ 98 a, stk. 1, 1. pkt.
Den beskæftigede og efteruddannelsen	
§ 150, stk. 1	§ 98 a, stk. 1, 2. pkt. og § 98 a, stk. 3, nr. 1-2 og stk. 4
§ 150, stk. 2	§ 98 a, stk. 5
Vikaren	
§ 151, stk. 1	§ 98 b, stk. 1
§ 151, stk. 2	§ 98 b, stk. 2
§ 151, stk. 3	§ 98 b, stk. 3
§ 151, stk. 4	Bestemmelsen er ny
§ 151, stk. 5	§ 98 b, stk. 4
§ 151, stk. 6	§ 98 b, stk. 5
Jobrotationsydelsen	
§ 152, stk. 1	§ 98 a, stk. 2
§ 152, stk. 2	§ 98 a, stk. 3, nr. 3-5
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 153	§ 98 a, stk. 6 og § 98 b, stk. 6
Kapitel 23. Voksenlærlinge	
Tilskud til virksomheder, der indgår uddannelsesaftale med voksne	
§ 154	§ 98 c, stk. 1 og 2
Betingelser til voksenlærlingen	
§ 155	§ 98 e, stk. 1 og 2. delvist og ny
§ 156	Bestemmelsen er ny
§ 157	98 d
Tilskuddet - afgørelse, størrelse mv.	
§ 158, stk. 1 og 2	§ 98 f, stk. 1 og 2 delvist og ny
§ 158, stk. 3	§ 98 e, stk. 4
§ 159, stk. 1	§ 98 g, stk. 3
§ 159, stk. 2 og 3	§ 98 g, stk. 1 og 2 delvist og ny
§ 159, stk. 4	§ 98 c, stk. 3
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 160	§ 98 e, stk. 5
Kapitel 24. Opkvalificering i forbindelse med ansættelse	
§ 161, stk. 1 og 2	§ 99, stk. 1 og 2

§ 161, stk. 3 og 4	BAB § 135
Opkvalificering ved fastholdelse og ansættelse i fleksjob	
§ 162	Delvist § 74
Kapitel 25. Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser	
§ 163	Delvist LOB § 30, stk. 1.
§ 164	§ 102, stk. 1 og 2, § 32 b, stk. 1, 2 og 4
§ 165	§ 103, stk. 1
§ 166	§ 102, stk. 3 og 4
Afsnit IX: Understøttelse af indsatsen	
Kapitel 26. Mentorstøtte	
§ 167	§ 31 b
§ 168	Bestemmelsen er ny. (Ny i den forstand, at det tidligere har fremgået af lovbemærkningerne. (lov nr. 480 af 12. juni 2009)
§ 169	§ 31 d og § 31 e
§ 170	Bestemmelsen er ny. (Fastsættelse af gældende praksis)
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 171	§ 31 f
Kapitel 27. Hjælpemidler, befordringsgodtgørelse m.v. under tilbud	
Hjælpemidler	
§ 172	§ 76, § 77, stk. 1-3 og 5, 75 a, 75 b og BAB § 121
§ 173	§ 76, stk. 3 og LAS § 63
§ 174	§ 76, 2, 2. pkt., § 77, stk. 4 og 5, BAB § 121
Befordringsgodtgørelse m.v.	
§ 175	§ 82, § 75 a, § 108
§ 176	§ 176, § 83, stk. 1 og 2, § 75 a-c
Bemyndigelsesbestemmelse	
§ 177	§ 82, stk. 5, § 83, stk. 3, § 73 b, stk. 7,
Kapitel 28. Hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelses m.v.	
§ 178	§ 100 og BAB § 121
§ 179	§ 74
Afsnit X: Øvrige bestemmelser	

Kapitel 29. Underretninger	
§ 180	§ 104, stk. 1
§ 181	§ 106, 1. pkt.
§ 182	§ 104, stk. 2, 105 og § 106, 2. pkt.
§ 183	§ 108
Kapitel 30. Digital kommunikation	
Borgere	
§ 184, stk. 1	§ 10 a, stk. 1, med udvidelse
§ 184, stk. 2	§ 10 a, stk. 2, med udvidelse
Arbejdsgivere	
§ 185, stk. 1	§ 10 b, stk. 2, med udvidelse
§ 185, stk. 2	§ 109 a med udvidelse
§ 186	§ 10 b, stk. 1, med udvidelse
§ 187	§ 10 b, stk. 3, med udvidelse
Borgere og arbejdsgivere	
§ 188, stk. 1	§ 10 c, stk. 1, med udvidelse
§ 188, stk. 2	§ 10 c, stk. 2
Kapitel 31. Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn, regnskab m.v.	
§ 189, stk. 1, nr. 1	§ 26 a, stk. 5
§ 189, stk. 1, nr. 2-5, og stk. 2	§ 127
§ 190, stk. 1	§ 110, stk. 2
§ 190, stk. 2	§ 111
§ 191	§ 113
Kapitel 32. Forsøg	
§ 192	§ 116
§ 193	Bestemmelsen er ny
Kapitel 33. Statens refusion til kommunerne og kommunernes medfinansiering	
§ 194	§ 117, stk. 1
§ 195	§ 119
§ 196, stk. 1	§ 122 a
§ 196, stk. 2	§ 122 b
§ 197, nr. 1	§ 120, stk. 2
§ 197, nr. 2	§ 122, stk. 2
§ 197, nr. 3	§ 120, stk. 1, nr. 1, § 122, stk. 2 og § 123, stk. 3
§ 197, nr. 4	§ 120, stk. 1, nr. 1
§ 197, nr. 5	§ 120, stk. 1, nr. 2
§ 198	§ 109, stk. 2 og 3
§ 199	§ 121
§ 200	§ 122, stk. 1
§ 201	§ 123, stk. 1 og 2
§ 202	§ 124

§ 203, stk. 1	§ 125
§ 203, stk. 2	Bestemmelsen er ny
Afsnit XI: Klageadgang, ikrafttræden m.v.	
Kapitel 34. Klageadgang	
Klage over jobcenterets og kommunens afgørelser	
§ 204	§ 128, stk. 1, 2 og 4
§ 205	§ 128, stk. 3
Klage over arbejdsgiverens beregninger ved ansættelse med løntilskud	
§ 206	§ 131
Klage over arbejdsløshedskassens afgørelser	
§ 207	§ 132
Kapitel 35. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser	
§ 208	§ 133 delvist og ny
§ 209	Bestemmelsen er ny
§ 210	§ 135